

ข้อมูลที่รวบรวมจากการสัมภาษณ์มารดา เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของเด็กเล็ก
ในชนบท ให้นำมาวิเคราะห์ในเชิงสถิติโดยจัดดำเนินการแจกแจงความถี่ของค่าตอบ
ตามประเภททั้ง ๓ ของสิ่งแวดล้อมที่กำหนดในการวิจัย คือสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ
สิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยา และสิ่งแวดล้อมทางสังคม นำคะแนนความถี่ที่ได้คำนวณค่า
ร้อยละและนำเสนอในรูปแบบตาราง โดยแยกประเภทตามตัวแปรที่ศึกษาทั้ง ๔ ด้านคือ
ถิ่นที่อยู่ ฐานะเศรษฐกิจ เพศ และลำดับที่เกิด ซึ่งปรากฏผลดังต่อไปนี้

สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

๑. โครงสร้างของที่อยู่อาศัย

ผลการวิจัยแสดงถึงลักษณะที่อยู่อาศัย สภาพการใช้ที่อยู่อาศัยและ
จำนวนห้องทั้งหมดของบ้าน ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ ๒ ถึงตารางที่ ๔

ตารางที่ ๒ อัตราส่วนร้อยของลักษณะที่อยู่อาศัย

ลักษณะที่อยู่อาศัย	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ
เรือนไม้สองชั้น	๑๖.๖๓	๘.๓๓	๗.๒๘	๑๑.๕๖	๘.๓๓
เรือนไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	๕๖.๒๕	๘๗.๕๐	๕๑.๐๔	๖๔.๕๘	๕๘.๓๓
เรือนฝาซัดและหลังคาจาก	๑๔.๕๘	๒.๐๘	๒๗.๐๘	๑๓.๕๔	๒๑.๘๘
เรือนแถว	๘.๓๓	—	๕.๓๘	๕.๒๑	๘.๓๓
อื่น ๆ ระบุ... เรือนไม้ชั้นเดียว คึกคัก	๔.๑๗	๒.๐๘	๕.๒๑	๕.๒๑	๓.๑๓

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่าลักษณะที่อยู่อาศัยของ เด็กเล็กในถิ่นที่อยู่ทั้ง ๓ ภาค มีลักษณะใกล้เคียงกันในประเภทเรือนไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง กล่าวคือมีจำนวนมากที่สุดเมื่อเทียบกับลักษณะอื่น ๆ ทุกประเภทในภาคเดียวกัน คือภาคเหนือ ร้อยละ ๕๖.๒๕ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๘๗.๕๐ และภาคกลาง ร้อยละ ๕๑.๐๔ เป็นที่น่าสังเกตว่าลักษณะที่อยู่อาศัยของ เด็กเล็กในชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่พบลักษณะประเภทเรือนแถวเลย

ในการศึกษาถึงความแตกต่างในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจ พบว่า เด็กเล็กในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๖๔.๕๘ และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๕๘.๓๓ อาศัยในบ้านลักษณะที่เป็นเรือนไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง เช่นเดียวกัน

ตารางที่ ๓ อัตราส่วนร้อยละของสภาพการใช้ที่อยู่อาศัย

สภาพการใช้ที่อยู่อาศัย	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยอย่างเดียว	๘๗.๕๐	๘๓.๓๓	๘๗.๕๐	๘๘.๓๘	๘๘.๕๘
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและร้านค้า	๑๒.๕๐	๑๘.๕๘	๕.๒๑	๑๒.๕๐	๖.๒๕
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและผลิตของขาย	—	—	๕.๒๑	๒.๐๘	๓.๑๓
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและประโยชน์ อื่น ๆ ที่กสิกรรม คัดนมและทำ คอกสัตว์	—	๒.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๔	๒.๐๘

จากตารางที่ ๓ แสดงสภาพการใช้ที่อยู่อาศัยทั้งปรากฏในตารางที่ ๒ ซึ่งพบว่าโดยส่วนใหญ่ในทุกลักษณะตัวแปรจะใช้ที่อยู่อาศัยเพื่อประโยชน์ในการอยู่อาศัย แต่เพียงอย่างเดียว กล่าวคือ ในภาคเหนือร้อยละ ๘๗.๕๐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ ๘๓.๓๓ และภาคกลางร้อยละ ๘๗.๕๐

ในความแตกต่างระหว่างฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ก็พบว่าส่วนใหญ่จะใช้ที่อยู่อาศัยเพื่อการอยู่อาศัยอย่างเดียวกัน คือในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงร้อยละ ๘๘.๓๘ และในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำร้อยละ ๘๘.๕๘

ตารางที่ ๔ อัตราส่วนร้อยละของจำนวนห้องทั้งหมดของบ้าน

จำนวนห้องของบ้าน	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ
๑ - ๒ ห้อง	๖๒.๕๐	๖๐.๘๒	๕๕.๒๑	๕๕.๘๓	๗๐.๘๓
๓ - ๔ ห้อง	๓๑.๒๕	๓๙.๕๘	๔๓.๗๕	๕๐.๐๐	๒๙.๑๗
๕ - ๖ ห้อง	๖.๒๕	-	๑.๐๔	๔.๑๗	-
๗ ห้องขึ้นไป	-	-	-	-	-

จากตารางที่ ๔ พบว่าในจำนวนห้องทั้งหมดของบ้าน ส่วนใหญ่จะแบ่งห้องระหว่าง ๑ ถึง ๒ ห้อง เป็นส่วนใหญ่ คือร้อยละ ๖๒.๕๐ ของบ้านในภาคเหนือ ร้อยละ ๖๐.๘๒ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และร้อยละ ๕๕.๒๑ ในภาคกลาง

จากการพิจารณาถึงฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว พบความสัมพันธ์กันคือในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงร้อยละ ๕๐.๐๐ ที่จะแบ่งจำนวนห้องของบ้านในจำนวนระหว่าง ๓ ถึง ๔ ห้อง ในขณะที่ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๗๐.๘๓ จะแบ่งห้องน้อยกว่า คือระหว่าง ๑ ถึง ๒ ห้อง

๒. เครื่องใช้และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกของบ้าน

จากการสัมภาษณ์ทางบ้านของ เครื่องใช้ประจำบ้าน พาหนะ อุปกรณ์อำนวยความสะดวกอื่น ๆ และกันทรพัสลินของครอบครัว โดยที่กลุ่มตัวอย่าง ๑ คนสามารถตอบไข่มากกว่า ๑ คำตอบ ปรากฏผลคั่งแสดงในตารางที่ ๕ ถึง ตารางที่ ๑๐ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๕ อัตราส่วนร้อยละของใช้ประจำบ้าน

ของใช้ประจำบ้าน	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ
จักร	๑๘.๗๕	๒๒.๘๒	๒๗.๐๘	๓๔.๓๘	๑๘.๕๘
ตะเกียงเจ้าพายุ	๔๑.๖๗	๒๙.๑๗	๕๕.๒๑	๕๘.๓๓	๓๒.๒๙
ตู้เย็น	—	—	๑.๐๘	๑.๐๘	—
กระทิกน้ำร้อนน้ำแข็ง	๕๖.๒๕	๓๙.๕๘	๖๕.๖๓	๖๐.๘๒	๕๓.๑๓
เตาแก๊ส	๔.๑๗	—	๒๑.๘๘	๑๓.๕๘	๑๐.๘๒
พัดลม	๘.๓๓	๔.๑๗	๑๓.๕๘	๑๓.๕๘	๖.๒๕
นาฬิกาทุกชนิด	๕๘.๑๗	๔๗.๘๒	๔๗.๘๒	๖๑.๘๖	๓๗.๕๐
อื่น ๆ ตะเกียงกระป๋องใช้น้ำมัน	๕๐.๐๐	๑๒.๕๐	๓๘.๓๘	๒๗.๐๘	๓๘.๕๘
ไม่มีเลย	—	๑๘.๗๕	๔.๑๗	๒.๐๘	๑๑.๘๖

จากตารางที่ ๕ แสดงถึงสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่มีในบ้าน ปรากฏว่า
 ในภาคเหนือนี้มีกระทิกน้ำร้อน-น้ำแข็งใช้มากที่สุด ร้อยละ ๕๖.๒๕ รองลงมา มี
 นาฬิกาไว้ใช้ร้อยละ ๕๔.๑๗ เป็นที่น่าสังเกตพบว่าในภาคเหนือนี้ไม่มีครอบครัวใด
 เลยที่ไม่มีเครื่องใช้ที่จะอำนวยความสะดวกได้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้นพบว่า
 มีนาฬิกาใช้มากที่สุดร้อยละ ๔๗.๘๒ รองลงมาได้แก่ กระทิกน้ำร้อน-น้ำแข็งมี
 ร้อยละ ๓๕.๕๕ และมีถึงครอบครัวถึงร้อยละ ๑๔.๗๕ ที่ไม่ใคร่พบว่ามีเครื่องใช้
 อะไรบ้าง ส่วนภาคกลางนั้นมีกระทิกน้ำร้อน-น้ำแข็งมากที่สุดร้อยละ ๖๕.๖๓
 ตะเกียงเจ้าพายุร้อยละ ๕๕.๒๑ นาฬิการ้อยละ ๔๗.๘๒ และไม่ระบุไว้ร้อยละ
 ๔.๑๗

สำหรับครอบครัวในกรุงเทพมหานครเศรษฐกิจสูงมีนาฬิกามากที่สุดร้อยละ ๖๑.๔๖
 กระทิกน้ำร้อน-น้ำแข็งร้อยละ ๖๐.๔๒ ตะเกียงเจ้าพายุร้อยละ ๕๕.๓๓ และ
 ไม่ใคร่พบว่ามีอะไรร้อยละ ๒.๐๔ ส่วนครอบครัวในกรุงเทพมหานครที่ต่ำนั้นมี
 กระทิกน้ำร้อน-น้ำแข็งมากที่สุดร้อยละ ๕๓.๑๓ มีตะเกียงกระป๋องประเภทใช้น้ำมัน
 ร้อยละ ๓๘.๕๔ นาฬิการ้อยละ ๓๗.๕๐ ตะเกียงเจ้าพายุร้อยละ ๓๒.๒๘
 และไม่ระบุอีกร้อยละ ๑๑.๔๖

ตารางที่ ๖ อัตราส่วนร้อยของพาหนะที่มี

พาหนะที่มี	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ
รถยนต์	๖.๒๕	๒.๐๘	๒.๐๘	๕.๒๑	๑.๐๘
รถจักรยานยนต์	๓๕.๔๒	๒๐.๘๓	๑๖.๖๗	๓๐.๒๑	๑๘.๕๘
รถจักรยานสองล้อ	๒.๐๘	๑๒.๕๐	๓๑.๒๕	๒๓.๘๖	๑๘.๕๘
เรือยนต์	—	—	—	—	—
เรือพาย	๘.๓๓	—	๕.๓๘	๗.๒๙	๖.๒๕
เกวียน	๑๘.๕๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๖.๒๕	๔.๑๗
อื่น ๆ ล้อเลื่อน	๓๑.๒๕	๓๕.๔๒	—	๑๐.๔๒	๒๒.๙๒
ไม่มีเลย	๓๕.๔๒	๓๓.๓๓	๕๑.๖๗	๒๙.๑๗	๕๖.๘๘

จากตารางที่ ๖ แสดงถึงพาหนะที่มี พบว่าในภาคเหนือมีรถจักรยานยนต์มากที่สุด ในจำนวนร้อยละ ๓๕.๘๒ และในร้อยละที่เท่ากันคือ ๓๕.๘๒ ที่ครอบครัวไม่มีพาหนะใช้เลย รองลงมาได้แก่ล้อเลื่อน ซึ่งเป็นพาหนะใช้สำหรับเข็นไถไปบรรทุกน้ำมาจากบ่อสาธารณะ เพื่อความสะดวกรวดเร็วไม่ต้องหิ้วถังละหอบหรือกระป๋อง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีล้อเลื่อนมากที่สุดถึง ๓๕.๘๒ ไม่มีพาหนะใดเลย ร้อยละ ๓๓.๓๓ และมีรถจักรยานยนต์ รองลงมาร้อยละ ๒๐.๘๓ ส่วนในภาคกลางนั้น ครอบครัวที่ไม่มีพาหนะในครอบครัวเลยมากที่สุดถึง ๔๑.๖๗ มีรถจักรยานสองล้อรองลงมาร้อยละ ๓๑.๒๕ และรถจักรยานยนต์ร้อยละ ๑๖.๖๗

สำหรับครอบครัวในกรุงเทพมหานครเศรษฐกิจสูงมีรถจักรยานยนต์มากที่สุด ในร้อยละ ๓๐.๒๑ และไม่มีเลยอีกร้อยละ ๒๕.๑๗ ส่วนกรุงเทพมหานครค่าผลที่ได้พบอย่างชัดเจนว่าจำนวนถึงร้อยละ ๔๖.๘๘ ที่ไม่มีพาหนะไม่ว่าประเภทใด ๆ ไว้ในครอบครองเลย ร้อยละ ๒๒.๘๒ มีล้อเลื่อนสำหรับไปบรรทุกน้ำได้ และอีก ร้อยละ ๑๔.๕๘ เท่า ๆ กันที่มีรถจักรยานยนต์ และรถจักรยานสองล้อ

ตารางที่ ๗ อัตราส่วนร้อยละของอุปกรณอ่านวคความสะคกอื่น ๆ ทัม

อุปกรณอ่านวค ความสะคก อื่น ๆ ทัม	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลาคัมที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวาน อฉก เจมุง เหนือ	กลาง	กฉุมสูง	กฉุมคาค	ชาย	หญม	คนโค	คนรอง
รถแทรกเตอร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เครื่องสูบน้ำ	๔.๑๗	-	๑๑.๔๖	๑๑.๔๖	๒.๐๘	๖.๒๕	๗.๒๘	๗.๒๘	๖.๒๕
เครื่องปั่นไฟ	๒.๐๘	-	๗.๒๘	๘.๓๓	-	๔.๑๗	๔.๑๗	๓.๑๓	๕.๒๑
เครื่องจักรไถนา ทำไร	๑๒.๕๐	-	๒.๐๘	๗.๒๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๗.๒๘	๔.๑๗	๔.๑๗
เครื่องทอผ้า	-	๑๐.๔๒	-	๔.๑๗	๑.๐๔	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๓.๑๓
บอน้ำ	๒๐.๘๓	๒๘.๑๗	๑๓.๕๔	๒๘.๑๓	๑๐.๔๒	๒๓.๘๖	๑๔.๕๘	๑๘.๗๕	๑๘.๗๕
ระหัด	๒.๐๘	-	๕.๒๑	๓.๑๓	๓.๑๓	๕.๒๑	๑.๐๔	๒.๐๘	๔.๑๗
bungชาว	๖๒.๕๐	๗๐.๘๓	๑๘.๗๕	๔๔.๗๕	๔๐.๖๓	๔๑.๖๗	๔๓.๗๕	๓๘.๕๘	๔๕.๘๓
ฉาง	๖.๒๕	๒๗.๐๘	๔.๑๗	๑๗.๗๑	๓.๑๓	๑๒.๕๐	๘.๓๓	๑๐.๔๒	๑๐.๔๒
อื่น ๆ ระบุ..	๘.๓๓	๒.๐๘	๕.๒๑	๓.๑๓	๗.๒๘	๕.๒๑	๕.๒๑	๕.๒๑	๕.๒๑
โรงสีขาว เครื่องพนยามา แมลงอุปกรณ ช่างไมเป็นคน									
ไม	๓๓.๓๓	๒๐.๘๓	๓๘.๓๘	๓๖.๔๖	๕๐.๐๐	๔๑.๖๗	๔๔.๗๕	๔๓.๗๕	๒๒.๗๑

จากตารางที่ ๗ แสดงถึงอุปกรณอ่านยความสะดวกอื่น ๆ ที่ครอบครัว
 มี พบว่าในภาคเหนือมีขี้ผึ้งขามากที่สุด ร้อยละ ๖๒.๕๐ ไม่มีเลยร้อยละ ๓๓.๓๓
 และมีบ่อน้ำสวนตัวเองร้อยละ ๒๐.๘๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีขี้ผึ้งขามากที่สุด
 ร้อยละ ๗๖.๘๓ บ่อน้ำร้อยละ ๒๕.๑๗ นางร้อยละ ๒๗.๐๘ และไม่มีร้อยละ
 ๒๐.๘๓ ภาคกลางไม่มีอะไรมากที่สุดร้อยละ ๓๕.๓๘ ขี้ผึ้งขาร้อยละ ๑๘.๗๕
 บ่อน้ำร้อยละ ๑๓.๕๔ และเครื่องสูบน้ำร้อยละ ๑๑.๔๖

ในครอบครัวกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงมีขี้ผึ้งขามากที่สุดร้อยละ ๔๔.๗๕
 ไม่มีร้อยละ ๓๖.๔๖ บ่อน้ำร้อยละ ๒๕.๑๓ นางร้อยละ ๑๗.๗๑ และเครื่อง
 สูบน้ำร้อยละ ๑๑.๔๖ ส่วนครอบครัวกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำไม่มีอุปกรณใดใช้มาก
 ที่สุดร้อยละ ๕๐.๐๐ ขี้ผึ้งขาร้อยละ ๔๐.๖๓ และบ่อน้ำร้อยละ ๑๐.๔๒

ตารางที่ ๘ อัตราส่วนร้อยละของรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเคื้อน

รายได้เฉลี่ยของครอบครัว ต่อเคื้อน/บาท	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ต่ำกว่า ๔๔๔	๑๒.๕๐	๓๙.๕๘	๒๘.๑๓	-	๕๔.๑๗	๓๔.๓๘	๑๙.๗๙	๒๗.๐๘	๒๗.๐๘
๕๐๐ - ๙๙๙	๓๗.๕๐	๑๐.๔๒	๒๑.๘๘	-	๕๕.๘๓	๑๕.๖๓	๓๐.๒๑	๒๒.๙๒	๒๒.๙๒
๑๐๐๐-๑๔๙๙	๒๒.๙๒	๑๐.๔๒	๑๗.๗๑	๓๔.๓๘	-	๑๗.๗๑	๑๖.๖๗	๑๔.๕๘	๑๙.๗๙
๑๕๐๐-๑๙๙๙	๔.๑๗	๑๒.๕๐	๘.๓๓	๑๖.๖๗	-	๙.๓๘	๗.๒๙	๙.๓๘	๗.๒๙
๒๐๐๐-๒๔๙๙	๖.๒๕	๘.๓๓	๑๐.๔๒	๑๗.๗๑	-	๙.๓๘	๘.๓๓	๑๑.๔๖	๖.๒๕
๒๕๐๐-๒๙๙๙	๔.๑๗	๑๐.๔๒	๓.๑๓	๑๐.๔๒	-	๔.๑๗	๖.๒๕	๖.๒๕	๔.๑๗
๓๐๐๐-๓๔๙๙	๔.๑๗	๖.๒๕	๒.๐๘	๗.๒๙	-	๔.๑๗	๓.๑๓	๔.๑๗	๓.๑๓
๓๕๐๐-๓๙๙๙	๒.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๔	๔.๑๗	-	๑.๐๔	๒.๐๘	-	๓.๑๓
๔๐๐๐-๔๔๙๙	-	-	๔.๑๗	๔.๑๗	-	๒.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘
๔๕๐๐-๔๙๙๙	-	-	๑.๐๔	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-	-	๑.๐๔
สูงกว่า ๕๐๐๐	๖.๒๕	-	๒.๐๘	๕.๒๑	-	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๓.๑๓

จากตารางที่ ๘ ใ้แสดงถึงรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเคื้อนพบว่า ครอบครัวในภาคเหนือร้อยละ ๓๗.๕๐ ซึ่งมากที่สุด มีรายได้เฉลี่ย ๕๐๐ ถึง ๙๙๙ บาทต่อเคื้อน และมีเพียงร้อยละ ๖.๒๕ เท่านั้นที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่า ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป สำหรับในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น มีครอบครัวถึงร้อยละ ๓๙.๕๘ มีรายได้เฉลี่ยค่าสุดคือต่ำกว่า ๔๔๔ บาทต่อเคื้อน และร้อยละ ๒.๐๘ ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยสูงสุดคือระหว่าง ๓,๕๐๐ ถึง ๓,๙๙๙ บาทต่อเคื้อน ในภาคกลางนั้นร้อยละ ๒๘.๑๓ ก็มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่ำกว่า

๔๔๕ บาทต่อเดือน และอีกร้อยละ ๒.๐๘ ที่มีรายได้เฉลี่ยสูงกว่า ๕๐๐๐ บาทต่อเดือน

ในการพิจารณาถึงฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว แสดงความสอดคล้องกันคือ ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ครอบครัวส่วนใหญ่คือร้อยละ ๓๔.๓๘ มีรายได้เฉลี่ย ๑๐๐๐ ถึง ๑๔๔๕ บาทต่อเดือน และร้อยละ ๕.๒๑ มีรายได้เฉลี่ยสูงกว่า ๕๐๐๐ บาทขึ้นไป ในขณะที่ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำร้อยละ ๕๔.๑๗ ยังมีรายได้เฉลี่ยต่ำสุดคือต่ำกว่า ๔๔๕ บาทต่อเดือนอยู่ และร้อยละ ๔๕.๘๓ มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัว ๕๐๐ ถึง ๔๔๕ บาทต่อเดือน

ตารางที่ ๕ อัตราส่วนร้อยละของที่ดินในกรรมสิทธิ์ (รวมทั้งบ้านและบริเวณ)

ที่ดินในกรรมสิทธิ์ (รวมทั้งบ้านและบริเวณ)	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ
๑ - ๕ ไร่	๔๗.๘๒	๑๘.๗๕	๓๕.๔๒	๓๒.๒๘	๓๖.๔๖
๑๐ - ๑๙ ไร่	๔.๑๗	๔.๑๗	๑.๐๔	๓.๑๓	๒.๐๘
๒๐ - ๒๙ ไร่	๖.๒๕	๖.๒๕	๑.๐๔	๖.๒๕	๑.๐๔
๓๐ - ๓๙ ไร่	-	-	๑.๐๔	๑.๐๔	-
๔๐ - ๔๙ ไร่	๒.๐๘	-	-	-	๑.๐๔
๕๐ ไร่ขึ้นไป	-	๒.๐๘	-	-	๑.๐๔
ไม่มี	๓๘.๕๘	๖๘.๗๕	๖๑.๔๖	๕๗.๒๘	๕๘.๓๓

จากตารางที่ ๕ ในการสำรวจจำนวนที่คืนในกรรมสิทธิ์ ปรากฏว่าในภาคเหนือประชากรร้อยละ ๔๗.๕๒ มีที่คืนในกรรมสิทธิ์ จำนวน ๑ ถึง ๕ ไร่ ร้อยละ ๓๕.๕๘ ไม่มีที่คืนในกรรมสิทธิ์ และมีเพียง ร้อยละ ๒.๐๘ ซึ่งมีที่คืนในกรรมสิทธิ์สูงสุดในภาค คือระหว่าง ๔๐ ถึง ๕๕ ไร่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประชากรร้อยละ ๖๘.๗๕ ยังไม่มีที่คืนในกรรมสิทธิ์ของตนเอง และร้อยละ ๑๘.๗๕ เท่านั้นที่มีบ้างในจำนวน ๑ ถึง ๕ ไร่ อย่างไรก็ตาม ไร้อย่างไรก็ตาม มีร้อยละ ๒.๐๘ ที่มีที่คืนในกรรมสิทธิ์ถึง ๕๐ ไร่ขึ้นไป ภาคกลาง เช่นเดียวกับในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ประชากรร้อยละ ๖๑.๔๖ ไม่มีที่คืนในกรรมสิทธิ์ และร้อยละ ๓๕.๔๒ มีที่คืน ๑ ถึง ๕ ไร่

ในลักษณะของฐานะเศรษฐกิจ สํารวจพบว่า กลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงถึง ร้อยละ ๕๗.๒๕ ไม่มีที่คืนในกรรมสิทธิ์และร้อยละ ๓๒.๒๕ มีที่คืน ๑ ถึง ๕ ไร่ กลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำร้อยละ ๕๘.๓๓ ก็ไม่มีที่คืนในกรรมสิทธิ์ และร้อยละ ๓๖.๔๖ มีที่คืน ๑ ถึง ๕ ไร่

ตารางที่ ๑๐ อัตราส่วนร้อยละของกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือที่สวน

กรรมสิทธิ์ใน ที่นา-ที่สวน	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
๑ - ๙ ไร่	๔๗.๕๒	๘.๓๓	๑๕.๖๓	๒๐.๘๓	๒๒.๕๒	๒๒.๕๒	๒๐.๘๓	๑๘.๗๕	๒๕.๐๐
๑๐ - ๑๙ ไร่	๖.๒๕	๘.๓๓	๕.๒๑	๘.๓๓	๘.๓๓	๗.๒๕	๘.๓๓	๑๒.๕๐	๕.๑๗
๒๐ - ๒๙ ไร่	๕.๑๗	๒๒.๕๒	๕.๒๑	๑๓.๕๔	๕.๒๑	๕.๓๘	๕.๓๘	๗.๒๕	๑๑.๕๖
๓๐ - ๓๙ ไร่	๒.๐๘	๑๕.๕๘	๑.๐๕	๖.๒๕	๓.๑๓	๕.๑๗	๕.๒๑	๓.๑๓	๖.๒๕
๔๐ - ๔๙ ไร่	๒.๐๘	๕.๑๗	-	๑.๐๕	๒.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๕	๒.๐๘	๑.๐๕
๕๐ ไร่ขึ้นไป	-	๘.๓๓	-	-	๕.๑๗	๑.๐๕	๓.๑๓	๒.๐๘	๒.๐๘
ไม่มี	๓๗.๕๐	๒๕.๐๐	๗๒.๕๒	๕๐.๐๐	๕๕.๑๗	๕๓.๑๓	๕๑.๐๕	๕๕.๑๗	๕๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๐ ร้อยละ ๔๗.๕๒ ของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างในภาคเหนือ มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและที่สวน ๑ ถึง ๙ ไร่ และร้อยละ ๓๗.๕๐ ยังไม่มีที่ดิน-ที่สวนในกรรมสิทธิ์ ส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๒๕.๐๐ ยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและที่สวน และร้อยละ ๒๒.๕๒ มีที่ดิน-ที่สวนในกรรมสิทธิ์สูงถึง ๒๐ ถึง ๒๙ ไร่ ภาคกลาง ร้อยละ ๗๒.๕๒ ก็ยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่สวนเช่นกัน และร้อยละ ๑๕.๖๓ มีเพียงประมาณระหว่าง ๑ ถึง ๙ ไร่

เมื่อพิจารณาถึงกลุ่มฐานะเศรษฐกิจ ก็พบว่า ร้อยละ ๕๐.๐๐ ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน-ที่สวน และร้อยละ ๒๐.๘๓ มี ๑ ถึง ๙ ไร่ ส่วนกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๕๕.๑๗ ไม่มีที่ดิน-ที่สวนในกรรมสิทธิ์ ร้อยละ ๒๒.๕๒ มี ๑ ถึง ๙ ไร่ เป็นที่น่าสังเกตว่า

แม้อยู่ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ก็มีร้อยละ ๔.๑๗ ที่มีที่นา—ที่สวนถึงจำนวน ๕๐ ไร่ขึ้นไป ทั้ง ๆ ที่ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ไม่ปรากฏพบว่ามีที่นา—ที่สวนถึงมากกว่า ๕๐ ไร่ขึ้นไปเลย

๓. สถานที่ที่เด็กใช้ในชีวิตประจำวัน

ในการศึกษาสถานที่ต่าง ๆ ที่เด็กใช้ในชีวิตประจำวัน อันประกอบด้วยสถานทีนอน สถานที่รับประทานอาหาร สถานที่เล่น และสถานที่ซบถายนั้น ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ ๑๑ ถึง ตารางที่ ๓๔ ดังนี้

ตารางที่ ๑๑ อัตราส่วนร้อยละของลักษณะที่นอน

ลักษณะที่นอน	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
เตียง เคียว	๔.๑๗	—	๑.๐๔	๓.๑๓	—	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘
เตียงคู่	—	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	—	๒.๐๘	๒.๐๘	—
นอนบนฟูก (ที่นอน)	๗๗.๐๘	๕๕.๑๗	๕๐.๖๓	๕๗.๒๙	๕๘.๕๖	๕๑.๐๔	๕๕.๒๑	๖๑.๕๖	๕๕.๗๕
นอนบนพรมไม้ เลื่อปูรอง	๑๖.๖๗	๓๕.๕๒	๕๐.๐๐	๓๒.๒๙	๓๓.๗๕	๔๐.๖๓	๓๕.๕๒	๓๑.๒๕	๕๕.๗๕
นอนบนพรมบ้าน	๒.๐๘	๖.๒๕	—	๓.๑๓	๑.๐๔	๒.๐๘	๒.๐๘	—	๔.๑๗
อื่น ๆ ระบุ เบล	—	๒.๐๘	๗.๒๙	๓.๑๓	๕.๒๑	๔.๑๗	๔.๑๗	๔.๑๗	๔.๑๗

จากตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นลักษณะที่นอนของเด็กในภาคเหนือว่าร้อยละ ๗๗.๐๘ เด็กนอนบนฟูก หรือนอนที่นอน และมีเพียงร้อยละ ๒.๐๔ ที่นอนบนพื้นบ้านเฉาๆ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๕๔.๑๗ ก็นอนบนฟูก (ที่นอน) ในขณะที่ ร้อยละ ๒.๐๔ ยังนอนในเปล หรือเบาะ อย่างไรก็ตาม มีจำนวนร้อยละ ๒.๐๔ เช่นกันที่นอนเตียงคู่ ภาคกลาง ร้อยละ ๕๐.๐๐ นอนบนพื้นแต่มีเสื่อปูรอง และร้อยละ ๔๐.๖๓ นอนบนฟูก (ที่นอน)

สำหรับกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๕๗.๒๕ มีลักษณะที่นอนเป็นฟูก (ที่นอน) ส่วนกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๔๘.๘๖ ก็นอนบนฟูก (ที่นอน) และร้อยละ ๔๓.๗๕ นอนบนพื้นมีเสื่อปูรอง กว้าง

เด็กชายร้อยละ ๕๑.๐๔ และเด็กหญิงร้อยละ ๕๕.๒๑ นอนบนฟูก (ที่นอน)

ในกานลำดับที่การเกิด ลูกคนโตร้อยละ ๖๑.๔๖ และอื่กร้อยละ ๔๔.๗๕ นอนบนฟูก (ที่นอน) นอกจากนั้น ยังพบอีกกว้างว่าในลูกคนรอง ร้อยละ ๔๔.๗๕ เช่นกัน ที่นอนบนพื้นและมีเสื่อปูรอง

ตารางที่ ๑๒ อัตราส่วนร้อยละของ เวลาที่เข้านอนโดยประมาณ

เวลาที่เข้านอนโดยประมาณ	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
๑๘.๐๐-๑๘.๕๙ น.	-	๑๒.๕๐	-	-	๖.๒๕	๒.๐๘	๔.๑๗	๓.๑๓	๓.๑๓
๑๙.๐๐-๑๙.๕๙ น.	๒๙.๑๗	๒๕.๐๐	๒๙.๑๗	๒๒.๙๒	๓๓.๓๓	๓๑.๒๕	๒๕.๐๐	๒๑.๘๘	๓๔.๓๘
๒๐.๐๐-๒๐.๕๙ น.	๒๒.๕๐	๕๔.๑๗	๖๕.๖๓	๖๙.๗๕	๕๔.๑๗	๕๘.๓๓	๖๕.๖๓	๖๗.๗๑	๕๖.๒๕
๒๑.๐๐-๒๑.๕๙ น.	๖.๒๕	๖.๒๕	๔.๑๗	๕.๒๑	๕.๒๑	๖.๒๕	๔.๑๗	๕.๒๑	๕.๒๑
๒๒.๐๐-๒๒.๕๙ น.	-	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘	-	๒.๐๘	-
๒๓.๐๐ น. ขึ้นไป	๒.๐๘	-	-	๑.๐๔	-	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔

จากตารางที่ ๑๒ แสดงเวลาโดยประมาณที่เด็กเล็กในชนบทเข้านอนในภาคเหนือ ร้อยละ ๒๒.๕๐ ที่เข้านอนในช่วงประมาณ ๒๐.๐๐ ถึง ๒๐.๕๕ น. อย่างไรก็ตามร้อยละ ๒.๐๘ ที่เข้านอน ๒๓.๐๐ น.ขึ้นไป

ส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๕๔.๑๗ เด็กจะเข้านอนระหว่างเวลา ๒๐.๐๐ ถึง ๒๐.๕๕ น. เวลาเข้านอนที่ใกล้สุดของกลุ่มเด็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือประมาณ ๒๒.๐๐ ถึง ๒๒.๕๕ น. มีจำนวนร้อยละ ๒.๐๘ ภาคกลาง ร้อยละ ๖๕.๖๓ ก็เข้านอนเวลา ๒๐.๐๐ ถึง ๒๐.๕๕ น. เช่นเดียวกัน

สำหรับเด็กในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๖๕.๗๕ และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๕๔.๑๗ เข้านอนในช่วงเวลาเดียวกันคือประมาณ ๒๐.๐๐ ถึง ๒๐.๕๕ น.

ร้อยละ ๕๘.๓๓ และร้อยละ ๖๕.๖๓ ของเด็กชายและเด็กหญิงเช่นกัน เข้านอนประมาณ ๒๐.๐๐ ถึง ๒๐.๕๕ น.

ลูกคนโตของครอบครัวร้อยละ ๖๗.๗๑ และอีกร้อยละ ๕๖.๒๕ ของลูกคนรองเข้านอนในเวลา ๒๐.๐๐ ถึง ๒๐.๕๕ น.

ตารางที่ ๑๓ อัตราส่วนร้อยละของเวลาที่คนนอนโดยประมาณ

เวลาที่คนนอนโดยประมาณ	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
๐๔.๐๐-๐๔.๕๕ น.	๘.๓๓	๒.๐๘	๘.๓๓	๔.๑๗	๕.๓๘	๘.๓๓	๕.๒๑	๘.๓๓	๕.๒๑
๐๕.๐๐-๐๕.๕๕ น.	๓๑.๒๕	๒๐.๘๓	๒๖.๐๘	๒๒.๕๒	๒๕.๑๗	๓๐.๒๑	๒๑.๘๘	๒๗.๐๘	๒๕.๐๐
๐๖.๐๐-๐๖.๕๕ น.	๕๕.๘๓	๕๔.๑๗	๕๗.๒๕	๕๕.๒๑	๕๒.๐๘	๕๕.๘๓	๖๑.๕๖	๕๔.๑๗	๕๓.๑๓
๐๗.๐๐-๐๗.๕๕ น.	๑๔.๕๘	๑๖.๖๗	๖.๒๕	๑๓.๕๘	๘.๓๓	๑๓.๕๘	๘.๓๓	๘.๓๓	๑๓.๕๘
๐๘.๐๐ น.ขึ้นไป	-	๖.๒๕	๒.๐๘	๔.๑๗	๑.๐๘	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๓.๑๓

ในการสำรวจหาช่วงเวลาที่เด็กเล็กในชนบทตื่นนอน จากตารางที่ ๑๓ พบว่า
 ในลักษณะตัวแปรทั้ง ๔ ด้าน ต่างแสดงช่วงเวลาตื่นนอนที่เกินซีกในประมาณระหว่าง
 ๐๖.๐๐ ถึง ๐๖.๕๕ น. กล่าวคือในภาคเหนือร้อยละ ๔๕.๘๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ร้อยละ ๕๔.๑๗ และภาคกลางร้อยละ ๕๗.๒๕

สำหรับในด้านฐานะเศรษฐกิจ กลุ่มสูง ร้อยละ ๕๕.๒๑ และกลุ่มต่ำร้อยละ
 ๕๒.๐๘ ก็ตื่นนอนในช่วง ๐๖.๐๐ ถึง ๐๖.๕๕ น.

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเพศ ปรากฏว่าเด็กชาย หญิงในชนบทตื่นนอนในช่วง
 เวลาเดียวกันคือ ๐๖.๐๐ ถึง ๐๖.๕๕ น. เด็กชายร้อยละ ๔๕.๘๓ และเด็กหญิงร้อยละ
 ๖๑.๔๖

เด็กเล็กซึ่งมีลำดับที่การเกิดต่างกัน กล่าวคือ เป็นลูกคนโตและลูกคนรองก็ตื่น
 นอนในเวลาประมาณเดียวกันคือ ๐๖.๐๐ ถึง ๐๖.๕๕ น. ลูกคนโตร้อยละ ๕๔.๑๗ และ
 ลูกคนรองร้อยละ ๕๓.๑๓

ตารางที่ ๑๔ อัตราส่วนร้อยละของความสม่ำเสมอของ เวลาการ เข้านอนและตื่นนอน

ความสม่ำเสมอ ของ เวลาการ เข้านอนและ ตื่นนอน	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
เป็นประจำ	๘๕.๔๒	๕๐.๐๐	๖๒.๕๐	๕๔.๑๗	๗๖.๐๔	๖๘.๗๕	๖๑.๔๖	๗๐.๘๓	๕๕.๓๘
ไม่เป็นประจำ	๑๔.๕๘	๕๐.๐๐	๓๗.๕๐	๔๕.๘๓	๒๓.๙๖	๓๑.๒๕	๓๘.๕๔	๒๙.๑๗	๔๔.๖๒

จากตารางที่ ๑๓ และ ๑๔ ซึ่งแสดงช่วง เวลาของการ เข้านอน และตื่นนอน
 ของเด็กเล็กซึ่งอยู่ในช่วง ๒๐.๐๐ ถึง ๒๐.๕๕ น. และ ๐๖.๐๐ ถึง ๐๖.๕๕ น. ความลำคัมนั้น

ในตารางที่ ๑๔ นี้ ได้แสดงถึงกิจนิสัยในการ เข้านอนและตื่นนอนว่า เป็นไปโดยประจำ
สม่ำเสมอหรือไม่เพียงใด ซึ่งผลปรากฏพบว่าในภาคเหนือร้อยละ ๘๕.๔๒ มีการเข้านอน
และตื่นอยู่ในช่วง เวลาของ เด็กแต่ละคนนั้น เป็นประจำสม่ำเสมอ ในขณะที่ร้อยละ ๑๔.๕๘
เวลาการ เข้านอนและตื่นนอนไม่แน่นอนสม่ำเสมอ เด็กเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ร้อยละ ๕๐.๐๐ มีเวลาการ เข้านอนและตื่นนอนในช่วง เมา ๆ กัน คือทั้ง เป็นประจำ
สม่ำเสมอ และไม่เป็นประจำสม่ำเสมอ สำหรับในภาคกลางนั้น ร้อยละ ๖๒.๕๐ ก็
เข้านอนและตื่นนอนเป็นเวลาที่เป็นประจำสม่ำเสมอ และอีกร้อยละ ๓๗.๕๐ ไม่ประจำ
สม่ำเสมอ

ในกลุ่มฐานะ เศรษฐกิจสูงและต่ำ คือร้อยละ ๕๔.๑๗ และร้อยละ ๗๖.๐๔
ตามลำดับ เด็กเข้านอนและตื่นนอนในเวลาที่เป็นประจำสม่ำเสมอ อีกร้อยละ ๕๕.๘๓
และร้อยละ ๒๓.๙๖ ไม่เป็นประจำสม่ำเสมอ

เด็กชายร้อยละ ๖๘.๗๕ และเด็กหญิงร้อยละ ๖๑.๔๖ เข้านอนตื่นนอนในเวลา
ประจำเป็นสม่ำเสมอ อีกร้อยละ ๓๑.๒๕ และร้อยละ ๓๘.๕๔ ของเด็กชายและเด็กหญิง
ตามลำดับ เข้านอนตื่นนอนไม่เป็นเวลาที่เป็นประจำสม่ำเสมอ

ลำดับที่การ เกิดแสงให้เห็นถึงการ เข้านอนและตื่นนอนของทั้งลูกคนโตและ
ลูกคนรอง ร้อยละ ๗๐.๘๓ และร้อยละ ๕๘.๓๘ ตามลำดับ ว่าเป็นประจำสม่ำเสมอ
และร้อยละ ๒๙.๑๗ ของลูกคนโต ร้อยละ ๔๐.๖๒ ของลูกคนรองไม่เป็นเวลาที่เป็นประจำ
สม่ำเสมอ

ตารางที่ ๑๕ อัตราส่วนร้อยของบุคคลที่แตกนอนด้วย

ผู้แตก นอนด้วย	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
พ่อ	๒.๐๘	๖.๒๕	-	๒.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๘	๓.๑๓
แม่	๕.๑๗	๕.๑๗	๓.๑๓	๑.๐๘	๖.๒๕	๒.๐๘	๕.๒๑	๓.๑๓	๕.๑๗
พ่อ-แม่	๗๗.๐๘	๖๖.๖๗	๓๘.๕๘	๖๒.๕๐	๕๘.๘๖	๕๖.๒๕	๕๕.๒๑	๖๗.๗๑	๕๓.๗๕
พี่น้อง	-	-	๕.๓๘	๕.๒๑	๕.๑๗	๖.๒๕	๓.๑๓	๒.๐๘	๗.๒๘
พ่อแม่และพี่น้อง	๑๖.๖๗	๒๐.๘๓	๕๕.๗๕	๒๖.๐๘	๓๗.๕๐	๓๐.๒๑	๓๓.๓๓	๒๓.๘๖	๓๘.๕๘
อื่นๆ.ญาติ น้า อา, ยาย	-	๒.๐๘	๓.๑๓	๓.๑๓	๑.๐๘	๓.๑๓	๑.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘

จากการสำรวจถึงผู้แตกนอนด้วย ผลปรากฏดังตารางที่ ๑๕ พบว่าเด็กเล็กในภาคเหนือร้อยละ ๗๗.๐๘ นอนรวมกับพ่อแม่ และร้อยละ ๑๖.๖๗ นอนรวมกันกับพ่อแม่และพี่น้อง ส่วนเด็กเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ก็นอนกับพ่อแม่และร้อยละ ๒๐.๘๓ นอนกับพ่อแม่และพี่น้อง ภาคกลางร้อยละ ๕๕.๗๕ เด็กยังคงนอนรวมกับพ่อแม่พี่น้องอยู่

ในคานฐานะเศรษฐกิจ กลุ่มสูงร้อยละ ๖๒.๕๐ นอนกับพ่อแม่ ร้อยละ ๒๖.๐๘ นอนรวมกับพ่อแม่พี่น้อง และในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๕๘.๘๖ นอนรวมกับพ่อแม่ ร้อยละ ๓๗.๕๐ กับพ่อแม่และพี่น้อง

ในคานความแตกต่างระหว่างเพศ พบว่าเด็กชายร้อยละ ๕๖.๒๕ ที่นอนกับพ่อแม่และเด็กหญิงร้อยละ ๕๕.๒๑ เช่นกันก็นอนรวมกับพ่อแม่อยู่

สำหรับความแตกต่างในลำดับที่การเกิด ลูกคนโตร้อยละ ๖๗.๗๑ ก็ยังคงนอนกับพ่อแม่ เช่นเดียวกับลูกคนรอง ร้อยละ ๕๓.๗๕ ก็นอนกับพ่อแม่

ตารางที่ ๑๖ อัตราส่วนร้อยละของการนอนกลางวัน

การนอน กลางวัน	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ประจำ	๓๕.๕๘	๓๑.๒๕	๒๘.๕๘	๕๑.๐๘	๔๘.๘๖	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐	๕๕.๒๑	๔๘.๗๕
ไม่ประจำ	๔๗.๘๒	๓๕.๘๒	๓๐.๒๑	๓๗.๕๐	๓๘.๓๘	๓๘.๓๘	๓๗.๕๐	๓๖.๘๖	๓๕.๘๒
ไม่เคย	๑๒.๕๐	๓๓.๓๓	๕.๒๑	๑๑.๘๖	๑๖.๖๗	๑๕.๖๓	๑๒.๕๐	๘.๓๓	๑๕.๗๕

จากการสำรวจในเรื่องการนอนกลางวันของเด็กในชนบท ตามตารางที่ ๑๖ พบว่า เด็กเล็กในภาคเหนือ ๔๗.๘๒ นอนกลางวันแต่ไม่เป็นประจำ มีร้อยละ ๓๕.๕๘ ที่นอนกลางวันเป็นประจำ และร้อยละ ๑๒.๕๐ ไม่เคยนอนกลางวัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๓๕.๘๒ นอนกลางวันไม่เป็นประจำ ร้อยละ ๓๓.๓๓ ไม่เคยนอนกลางวัน และร้อยละ ๓๑.๒๕ นอนกลางวันเป็นประจำ ภาคกลางร้อยละ ๒๘.๕๘ นอนกลางวันเป็นประจำ ร้อยละ ๓๐.๒๑ นอนกลางวันไม่เป็นประจำ และร้อยละ ๕.๒๑ ไม่เคยนอนกลางวันเลย

ในกัณฑ์ฐานะเศรษฐกิจ กลุ่มสูงปรากฏพบว่า ร้อยละ ๕๑.๐๘ นอนกลางวันเป็นประจำ ร้อยละ ๓๗.๕๐ นอนกลางวันไม่ประจำ และร้อยละ ๑๑.๘๖ ไม่เคยนอนกลางวัน ส่วนในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๔๘.๘๖ นอนกลางวันเป็นประจำ ร้อยละ ๓๘.๓๘ นอนกลางวันไม่เป็นประจำ และร้อยละ ๑๖.๖๗ ไม่เคยนอนกลางวัน

เด็กชายร้อยละ ๕๐.๐๐ นอนกลางวันเป็นประจำ ร้อยละ ๓๘.๓๘ นอนกลางวันแต่ไม่เป็นประจำ และร้อยละ ๑๕.๖๓ ไม่เคยนอนกลางวัน ส่วนเด็กหญิงร้อยละ ๕๕.๒๑ นอนกลางวันเป็นประจำ ร้อยละ ๓๗.๕๐ นอนกลางวันไม่เป็นประจำ และร้อยละ ๑๒.๕๐ ไม่นอนกลางวัน

สำหรับเด็กซึ่ง เป็นลูกคนโตและลูกคนรอง ร้อยละ ๕๕.๒๑ และ ๔๔.๗๕ ตามลำดับ นอนกลางวันเป็นประจำ อีกร้อยละ ๓๖.๔๖ และร้อยละ ๓๕.๔๒ นอนกลางวันไม่เป็นประจำ และร้อยละ ๘.๓๓ กับร้อยละ ๑๘.๗๕ ของลูกคนโตและลูกคนรอง ไม่เคยนอนกลางวัน

ตารางที่ ๑๗ อัตราส่วนร้อยของสถานที่ที่รับประทานอาหาร

สถานที่ รับประทาน อาหาร	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ในครัวบนโต๊ะ	๒.๐๘	—	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—
ในส่วนใดส่วนหนึ่ง ของบ้านก็ได้ บนโต๊ะ(แคร)	๖.๒๕	๗๐.๘๓	๑๑.๔๖	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐	๒๐.๘๓	๒๕.๑๗	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐
ในส่วนใดส่วนหนึ่ง ของบ้านก็ได้ บนพื้น	๗๒.๕๒	๒๕.๐๐	๘๘.๕๔	๗๐.๘๓	๖๖.๖๗	๗๓.๕๖	๖๓.๕๔	๖๗.๗๑	๖๘.๗๕
อื่น ๆ ระบุ... ได้รับประทาน อาหารตามความ พอใจ	๑๘.๗๕	๔.๑๗	—	๓.๑๓	๘.๓๓	๔.๑๗	๗.๒๕	๖.๒๕	๕.๒๑

จากตารางที่ ๑๗ เด็กเล็กในชนบทภาคเหนือ ร้อยละ ๗๒.๕๒ รับประทานอาหารในส่วนใดส่วนหนึ่งของบ้านก็ได้ บนพื้นและร้อยละ ๑๘.๗๕ ได้รับประทานตามความพอใจ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๗๐.๘๓ รับประทานในส่วนใดส่วนหนึ่งของบ้านก็ได้บนโต๊ะ (หมายถึงแคร ตามที่ชาวชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เข้าใจ)

ร้อยละ ๒๕.๐๐ รับประทานบนพื้นบ้านที่ไค้ไค้ และร้อยละ ๔.๑๗ กินรับประทาน ความความพอใจ ภาคกลาง ร้อยละ ๘๘.๕๔ ซึ่งมากที่สุด เด็กก็จะรับประทานอาหาร ในส่วนใดส่วนหนึ่งของบ้านก็ไค้บนพื้น

เด็กเล็กในกลุ่มเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๙๐.๘๓ รับประทานอาหารในส่วนใด ส่วนหนึ่งของบ้านบนพื้น เช่นเดียวกับกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ จำนวนร้อยละ ๖๖.๖๗

สำหรับเด็กชายและเด็กหญิงร้อยละ ๙๓.๘๖ และร้อยละ ๖๓.๕๔ ตามลำดับ รับประทานอาหารในส่วนใดส่วนหนึ่งของบ้านก็ไค้บนพื้น

เด็กเล็กซึ่งเป็นลูกคนโต ร้อยละ ๖๗.๗๑ และลูกคนรองร้อยละ ๖๙.๙๙ ก็รับประทานอาหารในส่วนใดส่วนหนึ่งของบ้านก็ไค้บนพื้น เช่นเดียวกัน

ตารางที่ ๑๘ อัตราส่วนร้อยละของบุคคลที่เด็กร่วมรับประทานอาหารด้วย

บุคคลที่เด็กร่วม รับประทาน อาหารด้วย	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ทานร่วมกับ บิดา-มารดา	๕๕.๘๓	๕๕.๑๗	๑๕.๕๘	๕๑.๖๗	๒๒.๕๒	๓๕.๓๘	๓๐.๒๑	๓๗.๕๐	๒๗.๐๘
ทานร่วมกับ พี่-น้อง	๒.๐๘	—	—	—	๑.๐๕	๑.๐๕	—	—	๑.๐๕
ทานพร้อมกับ สมาชิกใน ครอบครัว	๒๕.๐๐	๓๑.๒๕	๒๕.๐๐	๑๘.๙๕	๓๕.๓๘	๒๓.๕๖	๒๙.๑๗	๑๗.๗๑	๓๕.๕๒
ทานคนเดียว	๑๒.๕๐	๑๐.๕๖	๕๗.๒๙	๓๕.๓๘	๓๕.๓๘	๓๕.๕๒	๓๓.๓๓	๓๖.๕๖	๓๒.๒๙
อื่น ๆ ระบุ... ทานกับญาติ, น้า ตา, แม่ปอน	๑๕.๕๘	๕.๑๗	๓.๑๓	๕.๒๑	๗.๒๙	๕.๒๑	๗.๒๙	๘.๓๓	๕.๑๗

จากตารางที่ ๑๘ แสดงถึงผู้ที่เด็กร่วมรับประทานอาหารด้วยไว้อย่างน่าสนใจมากกล่าวคือ ในภาคเหนือ ร้อยละ ๔๕.๘๓ เด็กจะร่วมรับประทานอาหารกับบิดามารดา และร้อยละ ๒๕.๐๐ ร่วมประทานพร้อมกันกับสมาชิกทุกคนในครอบครัว ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๕๔.๑๗ เช่นกันที่เด็กรับประทานอาหารพร้อมบิดามารดา และร้อยละ ๓๑.๒๕ ร่วมประทานพร้อมกันกับสมาชิกทุกคนในบ้าน เป็นที่น่าสังเกตว่า เด็กเล็กในภาคกลางนี้ส่วนใหญ่กล่าวคือ ร้อยละ ๕๗.๒๕ จะรับประทานอาหารเพียงลำพังคนเดียว และร้อยละ ๒๕.๐๐ จึงจะรับประทานพร้อมกันกับสมาชิกทุกคนในครอบครัว

ตามลักษณะฐานะเศรษฐกิจกลุ่มสูง ร้อยละ ๔๑.๖๗ เด็กรับประทานอาหารร่วมกับบิดามารดา และร้อยละ ๓๔.๓๘ รับประทานอาหารเพียงคนเดียว ส่วนกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๓๔.๓๘ ร่วมรับประทานอาหารพร้อมกันกับสมาชิกทุกคนในครอบครัว และในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน คือ ๓๔.๓๘ ที่เด็กรับประทานอาหารเพียงลำพังคนเดียว

เด็กชาย ร้อยละ ๓๕.๔๒ รับประทานอาหารคนเดียว และร้อยละ ๓๔.๓๘ รับประทานอาหารร่วมกับบิดามารดา ซึ่งใกล้เคียงกันกับเด็กหญิง ร้อยละ ๓๓.๓๓ รับประทานอาหารคนเดียว และร้อยละ ๓๐.๒๑ ร่วมประทานพร้อมกันกับบิดามารดา

เด็กเล็กซึ่ง เป็นลูกคนโต ร้อยละ ๓๗.๕๐ ยังรับประทานร่วมกับบิดามารดาอยู่ และร้อยละ ๓๖.๔๖ รับประทานอาหารเพียงคนเดียว ในขณะที่ลูกคนรอง ร้อยละ ๓๕.๔๒ ร่วมรับประทานอาหารพร้อมกันกับสมาชิกทุก ๆ คนในครอบครัว และอีกร้อยละ ๓๒.๒๕ ที่รับประทานอาหารเช้าเพียงคนเดียวตามลำพัง

ตารางที่ ๑๕ อัตราส่วนร้อยละของอาหารหลักที่รับประทาน

อาหารหลักที่ รับประทาน	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ข้าวเจ้า	๓๗.๕๐	๖.๒๕	๕๖.๘๘	๕๗.๒๕	๖๐.๕๒	๕๗.๒๕	๖๐.๕๒	๕๖.๒๕	๕๕.๓๘
ข้าวเหนียว	๕๘.๓๓	๗๕.๐๐	—	๓๘.๕๕	๒๘.๑๓	๓๕.๓๘	๓๒.๒๕	๓๑.๒๕	๓๕.๕๒
ปลากุ้ง	—	๑๘.๗๕	—	—	๕.๓๘	๕.๑๗	๕.๒๑	๗.๒๕	๒.๐๘
นม	๖.๒๕	—	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘
กวยเตี๋ยว	—	—	๑.๐๕	๑.๐๕	—	๑.๐๕	—	—	๑.๐๕

ตารางที่ ๑๕ แสดงถึงลักษณะอาหารหลักที่เด็กชอบรับประทานประจำ ซึ่งปรากฏว่าในภาคเหนือ เด็กร้อยละ ๕๘.๓๓ รับประทานข้าวเหนียวเป็นอาหารหลักประจำ ซึ่ง เช่นเดียวกับในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะอาหารหลักประจำที่เด่นชัดได้แก่ข้าวเหนียว ร้อยละ ๗๕.๐๐ และร้อยละ ๑๘.๗๕ ที่ชอบรับประทาน ปลา ในขณะที่เดียวกัน เด็กในภาคกลางร้อยละ ๕๖.๘๘ รับประทานข้าวเจ้าเป็นอาหารหลักไม่รับประทานข้าวเหนียวเลย และอีกร้อยละ ๑.๐๕ ที่ชอบรับประทานกวยเตี๋ยวประจำ และร้อยละ ๒.๐๘ ที่ยังรับประทานนมมารคาอยู่

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๕๗.๒๕ ที่เลือกรับประทานข้าวเจ้าเป็นอาหารหลัก และร้อยละ ๖๐.๕๒ ของกลุ่มฐานะเศรษฐกิจที่รับประทานข้าวเจ้าเป็นหลักเช่นกัน

เด็กชายร้อยละ ๕๗.๒๕ และเด็กหญิงร้อยละ ๖๐.๘๒ รับประทานข้าวเจ้า
เป็นอาหารหลัก

สำหรับลูกคนโต และลูกคนรอง ร้อยละ ๕๖.๒๕ และร้อยละ ๕๕.๓๘ ตามลำดับ
ก็ยังคงรับประทานข้าวเจ้าเป็นอาหารหลัก

ตารางที่ ๒๐ อัตราส่วนร้อยละของการรับประทานขนมหวาน

การรับประทาน ขนมหวาน	ภาค			ฐานะ เศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ไม่ชอบรับประทาน	๑๐.๘๒	๘.๓๓	๔๐.๖๓	๒๒.๘๒	๒๗.๐๘	๒๐.๘๓	๒๕.๑๗	๒๓.๘๖	๒๖.๐๘
ชอบ รับประทาน	๒๗.๐๘	๓๓.๓๓	๑๕.๗๕	๒๒.๘๒	๒๗.๐๘	๒๕.๑๗	๒๐.๘๓	๓๕.๔๒	๑๔.๕๘
ทอฟฟี่ (ลูกอม)									
ขนมปัง	๖.๒๕	๑๖.๖๗	๓.๑๓	๖.๒๕	๘.๓๓	๘.๓๓	๖.๒๕	๘.๓๓	๖.๒๕
ขนมหวาน (เค้ก, ขนม ครก)	๒.๐๘	—	๕.๒๑	๕.๒๑	๑.๐๘	๔.๑๗	๒.๐๘	๒.๐๘	๔.๑๗
ทุกชนิด	๕๔.๑๗	๔๑.๖๗	๓๑.๒๕	๔๒.๗๑	๓๖.๔๖	๓๗.๕๐	๔๑.๖๗	๓๐.๒๑	๔๘.๘๖

ตารางที่ ๒๐ แสดงถึงการชอบและชอบรับประทานขนมหวานของเด็กเล็ก
ซึ่งปรากฏผลจากการสำรวจภาคเหนือ ร้อยละ ๕๔.๑๗ เด็กชอบรับประทานขนมทุกชนิด
และร้อยละ ๑๐.๘๒ ไม่ชอบรับประทานขนมหวาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ
๔๑.๖๗ ก็ชอบรับประทานขนมหวานทุกชนิดเช่นเดียวกัน ส่วนเด็กเล็กในภาคกลางส่วนใหญ่
ร้อยละ ๔๐.๖๓ ไม่ชอบรับประทานขนมหวาน และร้อยละ ๓๑.๒๕ ชอบรับประทานใน
ทุกชนิดของขนมหวาน

ในกลุ่มเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๔๒.๓๑ ชอบรับประทานขนมหวานทุกชนิด ในขณะที่ ร้อยละ ๒๒.๕๒ ชอบรับประทานทอฟฟี่ และอีกร้อยละ ๒๒.๕๒ เช่นกันที่ไม่ชอบรับประทานขนมหวาน สำหรับเด็กเล็กในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๓๖.๔๖ ชอบรับประทานขนมหวานทุกชนิด ร้อยละ ๒๓.๐๘ ชอบทอฟฟี่ และร้อยละ ๒๓.๐๘ เช่นกันไม่ชอบรับประทานขนมหวาน

เด็กชาย ร้อยละ ๓๗.๕๐ ชอบรับประทานขนมหวานทุกชนิด และร้อยละ ๒๕.๑๗ ชอบทอฟฟี่ ส่วนเด็กหญิงร้อยละ ๔๑.๖๗ ชอบขนมหวานทุกชนิดและร้อยละ ๒๕.๑๗ ไม่ชอบขนมหวานเลย

เด็กเล็กซึ่ง เป็นลูกคนโตชอบทอฟฟี่ ร้อยละ ๓๕.๔๒ และอีกร้อยละ ๓๐.๒๑ ชอบขนมหวานทุกชนิด ส่วนลูกคนรองร้อยละ ๔๘.๕๖ ชอบขนมหวานทุกชนิดและร้อยละ ๒๖.๐๔ ไม่ชอบขนมหวาน

ตารางที่ ๒๑ อัตราส่วนร้อยละของลักษณะนิสัยในการรับประทานขนมหวานของเด็ก

ลักษณะนิสัยในการรับประทานขนมหวานของเด็ก	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
รับประทานเป็นเวลา	๒๐.๘๓	๔.๑๗	๑๖.๖๗	๑๘.๗๕	๑๐.๕๒	๑๔.๕๘	๑๔.๕๘	๑๓.๕๔	๑๕.๖๓
รับประทานพร่ำเพ้อตามความต้องการ	๖๘.๗๕	๘๗.๕๐	๕๒.๗๑	๕๘.๓๓	๖๒.๕๐	๖๔.๕๘	๕๖.๒๕	๖๒.๕๐	๕๘.๓๓
ไม่ชอบรับประทาน	๑๐.๕๒	๘.๓๓	๔๐.๖๓	๒๒.๕๒	๒๗.๐๘	๒๐.๘๓	๒๕.๑๗	๒๓.๕๖	๒๖.๐๔

จากตารางที่ ๒๑ ซึ่งแสดงนิสัยในการรับประทานขนมหวานของเด็ก พบว่า เด็กเล็กจากภาคเหนือร้อยละ ๒๘.๗๕ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ ๘๗.๕๐ และ ภาคกลางร้อยละ ๘๒.๗๑ ชอบรับประทานขนมหวาน และมีลักษณะนิสัยในการรับประทาน ที่พร่ำเพื่อตามความต้องการ มีเพียงร้อยละ ๒๐.๘๓ ร้อยละ ๘.๑๗ และร้อยละ ๑๖.๖๗ ของภาคเหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือและกลางตามลำดับที่รับประทานขนมหวานเป็น เวลาตามที่มีคามารการจัดให้

ในความแตกต่างทางฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวนั้น พบว่าในกลุ่มฐานะ เศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๕๘.๓๓ และ กลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำร้อยละ ๒๒.๕๐ ที่เด็กเล็ก ชอบรับประทานขนมหวานและอย่างพร่ำเพื่อไม่เป็นเวลา ร้อยละ ๑๘.๗๕ และร้อยละ ๑๐.๘๒ ของกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงกับค่าตามลำดับที่เด็กชอบรับประทานขนมหวานและอยู่ ในลักษณะเป็น เวลา

เด็กชายและเด็กหญิงร้อยละ ๒๘.๕๘ และร้อยละ ๕๖.๒๕ ชอบรับประทาน ขนมหวานพร่ำเพื่อตามความต้องการ อีกร้อยละ ๑๘.๕๘ เท่า ๆ กันทั้ง เด็กชาย- เด็กหญิง ชอบรับประทานแตกต่างกันเป็น เวลา

ในกลุ่ม เด็กเล็กซึ่งเป็นลูกคนโตร้อยละ ๒๒.๕๐ ลูกคนรองร้อยละ ๕๘.๓๓ ชอบรับประทานขนมหวานอย่างพร่ำเพื่อตามความต้องการ อีกร้อยละ ๑๓.๕๔ และ ร้อยละ ๑๒.๖๓ ของลูกคนโต และลูกคนรองตามลำดับ ชอบรับประทานขนมหวานเหมือนกัน แต่เป็น เวลาตามกำหนด

ตารางที่ ๒๒ อัตราส่วนร้อยของสถานที่ที่เด็กชอบเล่น

สถานที่ที่เด็ก ชอบเล่น	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ในบ้าน บริเวณ ใต้ถุนบ้าน, รอบ ๆ บ้าน	๒๙.๑๗	๓๙.๕๘	๓๙.๕๘	๓๗.๕๐	๓๖.๔๖	๓๑.๒๕	๔๒.๗๑	๓๑.๒๕	๔๒.๗๑
บ้านเพื่อน	๒.๐๘	๘.๓๓	๒๒.๙๒	๑๘.๗๕	๙.๓๘	๑๓.๕๔	๑๔.๕๘	๒๑.๘๘	๖.๒๕
นอกบ้านญาติ	—	—	๘.๓๓	๓.๑๓	๕.๒๑	๕.๑๗	๕.๑๗	๕.๑๗	๕.๑๗
บ้านอื่น ๆ ระบุ ลานวัด, ริมถนน, สนามรร, นา	๑๐.๔๒	๕.๑๗	๓.๑๓	๗.๒๙	๓.๑๓	๕.๒๑	๕.๒๑	๖.๒๕	๕.๑๗
ทั้งในบ้านและ นอกบ้าน	๕๘.๓๓	๕๗.๙๒	๒๖.๐๔	๓๓.๓๓	๕๕.๘๓	๕๕.๘๓	๓๓.๓๓	๓๖.๐๔	๕๒.๗๑

จากตารางที่ ๒๒ ซึ่งแสดงสถานที่ที่เด็กชอบเล่น ผลปรากฏว่า เด็กเล็ก
ร้อยละ ๕๘.๓๓ ในภาคเหนือ ร้อยละ ๕๗.๙๒ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือชอบเล่น
ทั้งที่ในบ้านและนอกบ้าน ส่วนภาคกลางร้อยละ ๒๖.๐๔ เด็กชอบเล่นเฉพาะในบ้าน
บริเวณใต้ถุนรอบ ๆ บ้านนั่นเอง เป็นที่น่าสนใจว่า ไม่มีเด็กในภาคเหนือหรือภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือคนใดเลยที่ชอบออกไปเล่นที่บ้านญาติ

สำหรับในกลุ่มฐานะเศรษฐิกิจสูง เด็กร้อยละ ๓๗.๕๐ ชอบเล่นเฉพาะในบ้าน และอีก ร้อยละ ๓๓.๓๓ ชอบเล่นทั้งในบ้านและนอกบ้าน สำหรับเด็กเล็กในกลุ่มฐานะ เศรษฐิกิจต่ำนั้นกลับตรงกันข้ามกันคือร้อยละ ๔๕.๘๓ ชอบเล่นทั้งในบ้านและนอกบ้าน ส่วนร้อยละ ๓๖.๔๖ ชอบเล่นเฉพาะแต่ในบ้านเท่านั้น

เด็กเล็กเพศชายร้อยละ ๔๕.๘๓ ชอบเล่นตามบริเวณทั้งในบ้านและนอกบ้าน อีกร้อยละ ๓๑.๒๕ ชอบเล่นบริเวณใต้ถุนรอบ ๆ บ้าน ส่วนเด็กหญิงนั้น พบว่าร้อยละ ๔๒.๗๑ ชอบเล่นอยู่แต่ในบ้านและร้อยละ ๓๓.๓๓ ชอบไปเล่นทั้งที่นอกบ้านและเล่น อยู่แต่ในบ้านด้วย

ในการศึกษาทางบ้านลำดับที่การเกิดนั้น ปรากฏว่าร้อยละ ๓๖.๐๔ ชอบเล่น ทั้งที่ในบ้านและนอกบ้าน และอีกร้อยละ ๓๒.๓๐ ของเด็กซึ่งเป็นลูกคนโตชอบเล่นอยู่ แดนอกบ้านโดยแยกเป็นร้อยละ ๒๑.๘๘ ชอบเล่นที่บ้านเพื่อน ร้อยละ ๔.๑๗ ชอบเล่น ตามบ้านญาติ อีกร้อยละ ๖.๒๕ ชอบเล่นไปทั่ว ๆ นอกบ้านเช่น ลานวัด ริมถนน สนามของโรงเรียนและตามท้องนา เป็นต้น ส่วนเด็กซึ่งเป็นลูกคนรองนั้น ชอบเล่น เฉพาะในบริเวณบ้าน และชอบเล่นทั้งบริเวณในบ้านและนอกบ้าน ในอัตราร้อยละที่ เท่ากัน คือ ๔๒.๗๑

ตารางที่ ๒๓ อัตราส่วนร้อยละของการปล่อยให้เด็กออกไปเล่นนอกบ้านเมื่อมารดา
ไม่อยู่กับเด็กด้วย

การปล่อยให้เด็ก ออกไปเล่นนอก บ้านเมื่อมารดา ไม่อยู่บ้านกับเด็ก ด้วย	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	สูง	ต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
บ้านเพื่อน	๒๐.๘๓	๒๙.๑๗	๔๔.๗๙	๓๗.๕๐	๓๒.๒๙	๔๐.๖๓	๒๙.๑๗	๔๐.๖๓	๒๙.๑๗
บ้านญาติ	๓๓.๓๓	๑๔.๕๘	๒๐.๘๓	๑๗.๗๑	๒๗.๐๘	๑๙.๗๙	๒๕.๐๐	๑๖.๖๗	๒๘.๑๓
หน้าบ้าน รอบ ๆ	—	๑๘.๗๕	๑.๐๔	๗.๒๙	๓.๑๓	๑.๐๔	๙.๓๘	๔.๑๗	๖.๒๕
ลานวัด	—	๑๖.๖๗	—	—	๘.๓๓	๕.๒๑	๓.๑๓	๔.๑๗	๔.๑๗
ชายหาด	—	—	๒.๐๘	๒.๐๘	—	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔
ไม่ปล่อย	๔๕.๘๓	๒๐.๘๓	๓๑.๒๕	๓๕.๔๒	๒๙.๑๗	๓๒.๒๙	๓๒.๒๙	๓๓.๓๓	๓๑.๒๕

จากการแสดงการปล่อยออกไปเล่นนอกบ้านเมื่อมารดาไม่ได้อยู่กับเด็กด้วยใน
ตารางที่ ๒๓ พบว่า แม่ในภาคเหนือร้อยละ ๔๕.๘๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ
๒๐.๘๓ และภาคกลางร้อยละ ๓๑.๒๕ ที่ไม่ปล่อยให้ลูกออกไปเล่นนอกบ้านเมื่อแม่ได้อยู่ด้วย
กับเด็ก แม่ที่ปล่อยให้ลูกออกไปเล่นตามความพอใจของเด็กในภาคเหนือร้อยละ ๓๓.๓๓
ให้ลูกไปเล่นที่บ้านญาติพี่น้อง ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มักปล่อยให้ไปเล่นตามบ้าน
เพื่อนมากที่สุดร้อยละ ๒๙.๑๗ เช่นเดียวกับในภาคกลาง ร้อยละ ๔๔.๗๙ ก็อนุญาตให้
ลูกไปเล่นตามบ้านเพื่อน ๆ ได้

ในลักษณะกุมเศรษฐกิจ ผลปรากฏว่า ร้อยละ ๓๕.๕๒ และร้อยละ ๒๕.๑๗ ของกลุ่มสูง ค่า ตามลำดับไม่ปล่อยให้ลูกไปไกลสายตานอกบ้าน ส่วนพวกที่ปล่อยให้ลูก ร้อยละ ๓๗.๕๐ ให้ไปเล่นกับเพื่อน ๆ ตามบ้านเพื่อน เช่นเดียวกับกลุ่มค่าร้อยละ ๓๒.๒๕ ก็ให้ลูกไปเล่นใกล้บ้านเพื่อน

สำหรับความแตกต่างระหว่างเพศ พบว่า ทั้ง เด็กหญิงและเด็กชาย ในจำนวน ร้อยละที่เท่ากัน คือ ๓๒.๒๕ ที่แม่ไม่ปล่อยให้ลูกไปเล่นนอกบ้านถ้าแม่ไม่ได้อยู่ควย อีกทั้ง เด็กชายและเด็กหญิงที่แม่ให้ไปเล่นนอกบ้านได้ ปรากฏว่าให้ไปเล่นบ้านเพื่อนมากที่สุด ใน ร้อยละ ๔๐.๒๓ และ ๒๕.๑๗ ตามลำดับ

ลูกคนโต ร้อยละ ๔๐.๒๓ แม่ปล่อยให้ลูกไปเล่นนอกบ้านได้ และร้อยละ ๓๓.๓๓ ไม่ปล่อยให้ไปเล่นเมื่อแม่ไม่ได้อยู่ควย ส่วนลูกคนรองแม่ไม่ปล่อยให้ลูกไปเล่นนอกบริเวณ บ้านได้มากที่สุด ในร้อยละ ๓๑.๒๕

ตารางที่ ๒๔ อัตราส่วนร้อยละของการเล่นที่เด็กชอบ

ของเล่นที่เด็กชอบ	ภาค			ฐานะ เศรษฐกิจ			เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มค่า	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง	
รถเล็ก ๆ	๒๕.๐๐	๔๕.๘๓	๑๔.๕๘	๓๓.๓๓	๑๖.๖๗	๓๕.๕๘	๑๐.๕๒	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐	
ปืน	๕.๑๗	๒๒.๕๒	๑๖.๖๗	๑๕.๗๕	๑๐.๕๒	๒๕.๑๗	๑.๐๔	๑๕.๗๕	๑๐.๕๒	
ลูกบอล	๑๔.๕๘	๓๓.๓๓	๑๓.๕๔	๒๒.๕๒	๑๔.๕๘	๒๕.๐๐	๑๒.๕๐	๒๒.๕๒	๑๔.๕๘	
ทราย	๔๓.๗๕	๓๗.๕๐	๓๓.๓๓	๓๕.๕๘	๓๔.๓๘	๓๘.๕๔	๓๕.๕๒	๔๑.๖๗	๓๒.๒๕	
ยาง สติ๊กเกอร์	๓๑.๒๕	๕.๑๗	๑๓.๕๔	๕.๓๘	๒๑.๘๘	๑๕.๗๕	๑๑.๕๖	๑๓.๕๔	๑๗.๗๑	
ตุ๊กตารูปสัตว์	๑๒.๕๐	๑๘.๗๕	๑๖.๖๗	๑๘.๗๕	๑๓.๕๔	๒๑.๘๘	๑๐.๕๒	๑๘.๗๕	๑๓.๕๔	
หุ่นยนต์	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๒.๐๘	๑๐.๕๒	๕.๑๗	๘.๓๓	๖.๒๕	๕.๑๗	๑๐.๕๒	
ตุ๊กตา	๕๕.๑๗	๒๗.๐๘	๓๑.๒๕	๔๓.๗๕	๒๘.๑๓	๑๖.๖๗	๕๕.๒๑	๓๖.๕๖	๓๕.๕๒	
เครื่องบิน	๑๐.๕๒	๔๕.๘๓	๓๕.๕๒	๒๕.๑๗	๓๔.๓๘	๖.๒๕	๕๗.๒๕	๓๒.๒๕	๓๑.๒๕	
ตุ๊กตาหมี (คิน), ตุ๊กตา ๖.๖๖, ๖.๖๖	๒๒.๕๒	๒๒.๕๒	๑๘.๗๕	๒๑.๘๘	๑๕.๗๕	๒๑.๘๘	๑๕.๗๕	๑๘.๗๕	๒๒.๕๒	
รถรถเล่น, หนากาก, ลูกโป่ง	๒๐.๘๓	-	๖.๒๕	๗.๒๕	๕.๓๘	๑๒.๕๐	๕.๑๗	๗.๒๕	๕.๓๘	

การแสดงของเล่นที่เด็กชอบเล่นในตารางที่ ๒๔ ผลปรากฏว่า เด็กใน
ภาคเหนือมากที่สุดร้อยละ ๕๔.๑๗ ชอบเล่นตุ๊กตา ในขณะที่เด็กของภาคตะวันออก
เพียงเหนือ ร้อยละ ๕๕.๘๓ ชอบเล่น รถเล็ก ๆ เท่ากันกับเล่นเครื่องครัวต่าง ๆ
และเด็กในภาคกลางชอบเล่นเครื่องครัวมากถึงร้อยละ ๓๕.๕๒ ใกล้เคียงกับการเล่น
ทรายร้อยละ ๓๓.๓๓

ในกลุ่มฐานะ เศรษฐกิจสูง ของเล่นที่เด็กในกลุ่มนี้ชอบมากที่สุดคือตุ๊กตา
ร้อยละ ๕๓.๗๕ ส่วนเด็กในกลุ่มฐานะ เศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ชอบเล่นทราย
และเครื่องครัวมากเท่า ๆ กัน คือร้อยละ ๓๔.๓๘

เด็กชายชอบเล่นรถเล็ก ๆ มากที่สุดร้อยละ ๓๘.๕๘ และรองลงมา
ร้อยละ ๓๘.๕๔ ชอบเล่นทราย ส่วนเด็กหญิงชอบเล่นเครื่องครัวมากที่สุด ร้อยละ
๕๗.๒๘ และตุ๊กตา ร้อยละ ๕๕.๒๑

เด็กซึ่งอยู่ในลำดับที่การ เกิดเป็นลูกคนโตชอบ เล่นทรายมากที่สุด ร้อยละ
๕๑.๖๗ และตุ๊กตาร้อยละ ๓๖.๔๖ ส่วนลูกคนรองของครอบครัวชอบ เล่นตุ๊กตามาก
ถึงร้อยละ ๓๕.๔๒

ตารางที่ ๒๕ อัตราส่วนร้อยละของสิ่งอื่น รอบ ๆ บ้านนอกจากเลนของ เลนที่เด็กใช้เล่น

สิ่งอื่นรอบ ๆ บ้านที่เด็กใช้เล่น	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
รถถีบ	๒.๐๘	—	—	๑.๐๘	—	๑.๐๘	—	๑.๐๘	—
กระเบื้องเก่าๆ	๒๐.๘๓	—	—	๖.๒๕	๔.๑๗	๕.๒๑	๕.๒๑	๖.๒๕	๔.๑๗
กระบอกไม้ไผ่	๔.๑๗	๔.๑๗	—	๑.๐๘	๓.๑๓	๔.๑๗	—	๑.๐๘	๓.๑๓
ต้นไม้ใบไม้- คอกไม้	๑๔.๕๘	—	๕.๒๑	๖.๒๕	๖.๒๕	๒.๐๘	๑๐.๔๒	๗.๒๙	๕.๒๑
เศษหิน	๒.๐๘	—	—	๑.๐๘	—	—	๑.๐๘	—	๑.๐๘
ชิงช้า	๔.๑๗	๒.๐๘	—	—	๓.๑๓	๓.๑๓	—	๓.๑๓	—
ยางรถล้อเลื่อน	—	๒๐.๘๓	—	—	๑๐.๔๒	๖.๒๕	๔.๑๗	๖.๒๕	๔.๑๗
น้ำ	—	—	๔.๑๗	๓.๑๓	๑.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๓.๑๓	๑.๐๘
ของใช้ในครัว	—	—	๒.๐๘	๒.๐๘	—	๑.๐๘	๑.๐๘	—	๒.๐๘
ฟางข้าว	—	—	๓.๑๓	๒.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๘
สัตว์เลี้ยง	—	—	๓.๑๓	๒.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘
เครื่องมือรถ	—	—	๑.๐๘	—	๑.๐๘	๑.๐๘	—	๑.๐๘	—
ไม่มี	๕๒.๐๘	๓๒.๕๒	๘๑.๒๕	๗๕.๐๐	๖๘.๗๕	๗๖.๘๓	๗๓.๕๖	๖๗.๗๑	๗๖.๐๘

จากการสัมภาษณ์มารดาถึงสิ่งอื่น ๆ รอบ ๆ บ้านนอกจากของเล่นประจำ
ที่เด็กใช้เล่น แสดงในตารางที่ ๒๕ ให้เห็นว่าในภาคเหนือร้อยละ ๕๒.๐๘ เด็ก
ไม่มีสิ่งอื่นเล่นร้อยละ ๒๐.๘๓ เด็กเล่นกระป๋องแก้ว ๆ ร้อยละ ๑๔.๕๘ เล่นต้นไม้
ใบไม้หรือดอกไม้ ร้อยละ ๘.๑๗ เทา ๆ กัน เล่นชิงช้าและกระบอกลูกไม้ไผ่ ร้อยละ
๒.๐๘ เล่นรถถีบ และร้อยละ ๒.๐๘ เทา ๆ กัน เล่นเศษหิน ส่วนภาคตะวันออกเฉียง-
เหนือ ร้อยละ ๗๒.๘๒ เด็กไม่มีสิ่งอื่นใดเล่น ร้อยละ ๒๐.๘๓ เล่นยางรถล้อเลื่อน
ร้อยละ ๘.๑๗ เล่นกระบอกลูกไม้ไผ่ ร้อยละ ๒๐.๐๘ เล่นชิงช้า และภาคกลาง
ร้อยละ ๘๑.๒๕ เด็กไม่มีของเล่นอื่น ร้อยละ ๕.๒๑ เด็กเล่นต้นไม้ใบไม้หรือ
ดอกไม้ ร้อยละ ๘.๑๗ เล่นน้ำ ร้อยละ ๓.๑๓ เล่นฟางข้าว เทา ๆ กับเล่น
สัตว์เลี้ยง ร้อยละ ๒.๐๘ เล่นของใช้ในครัว และร้อยละ ๑.๐๘ เล่นเครื่องมือรถ

ในกลุ่มเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๗๕.๐๐ และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ
๒๘.๗๕ เด็กไม่มีสิ่งใดเล่นที่นอกเหนือจากของเล่นอีก

เด็กชายร้อยละ ๗๐.๘๓ และเด็กหญิงร้อยละ ๗๒.๘๒ ก็พบว่าอยู่ใน
จำนวนมากที่สุดที่ไม่มีสิ่งอื่น ๆ รอบ ๆ บ้านที่ใช้เล่นเช่นกัน

จากกลุ่มคำขวัญที่การ เกิดของเด็กในกลุ่มลูกคนโต ร้อยละ ๒๗.๗๑ และ
กลุ่มลูกคนรอง ร้อยละ ๗๒.๐๘ ที่เด็กไม่มีสิ่งอื่น ๆ รอบ ๆ บ้านที่ใช้เล่นอีก

ตารางที่ ๒๖ อัตราส่วนร้อยละของสิ่งที่เกิดจากการ เล่นแถมารคาไม่อนุญาต

สิ่งที่เกิดจากการ เล่นแถมารคา ไม่อนุญาต	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ของมีค่า	๕๐.๐๐	๑๒.๕๐	๑๐.๕๒	๑๕.๖๓	๒๖.๐๕	๑๖.๖๗	๒๕.๐๐	๑๕.๗๕	๒๑.๘๘
ไม้ซีกไฟ	๕.๑๗	—	๕.๒๑	๑.๐๕	๖.๒๕	๕.๑๗	๓.๑๓	๕.๒๑	๒.๐๘
เครื่องใช้ในครัว	—	๕.๑๗	๖.๒๕	๗.๒๕	๑.๐๕	๕.๒๑	๓.๑๓	๕.๑๗	๕.๑๗
น้ำ	—	๒.๐๘	๗.๒๕	—	๘.๓๓	๕.๑๗	๕.๑๗	๖.๒๕	๒.๐๘
น้ำทะเล	—	—	๘.๓๓	๕.๒๑	๓.๑๓	๒.๐๘	๖.๒๕	—	๘.๓๓
แกลบ, คิน, โคลน, ทราย	๘.๓๓	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๖.๒๕	๘.๓๓	—	๑.๐๕	๗.๒๕
คนกลวย	—	—	๕.๑๗	๓.๑๓	๑.๐๕	๒.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๕	๓.๑๓
ฟางขาว	—	—	๑.๐๕	๑.๐๕	—	๑.๐๕	—	๑.๐๕	—
สัตว์เลี้ยง	—	๒.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๕	๓.๑๓	—	๒.๐๘	๑.๐๕
ไม่มี	๓๗.๕๐	๗๗.๐๘	๕๒.๐๘	๖๒.๕๐	๕๖.๘๘	๕๓.๑๓	๕๖.๒๕	๕๕.๓๘	๕๐.๐๐

จากตารางที่ ๒๖ แสดงสิ่งที่เกิดจากการ เล่น แถมไม่อนุญาต พบว่า
ในภาคเหนือ ร้อยละ ๕๐.๐๐ ที่เกิดจากการ เล่นของมีค่า แถมไม่อนุญาต กวญเกรงจะ
เป็นอันตราย ร้อยละ ๘.๓๓ ไม่ให้เล่นพวกแกลบ คินโคลน ทราย เพราะเห็นว่าสกปรก

และร้อยละ ๓๗.๕๐ กล่าวว่ามี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น เด็กร้อยละ ๗๗.๐๘ ไม่มีของอื่นเล่น และร้อยละ ๑๒.๕๐ ต้องการจะเล่นของมีคม แม่ไม่อนุญาตด้วยเหตุผลเดียวกัน คือเกรงจะเป็นอันตราย ส่วนในภาคกลางร้อยละ ๕๒.๐๘ เด็กก็ไม่มีของเล่นอื่น ร้อยละ ๑๐.๘๒ แม่ไม่ให้เล่นของมีคม และร้อยละ ๘.๓๓ แม่ไม่ให้เล่นน้ำทะเล เพราะเกรงจะเป็นอันตราย

เด็กเล็กทั้งในกรุงเทพมหานครและศรีอยุธยา - คำ ก็ไม่มีของอื่นนอกเหนือจากของเล่นที่เด็กจะเล่นและแม่ห้าม ในร้อยละ ๒๒.๕๐ และ ๔๖.๘๘ ตามลำดับ ในพวกที่มีในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๑๕.๖๓ ก็เป็นประเภทของมีคม และเช่นเดียวกับในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๒๖.๐๘ ก็ห้ามเล่นของมีคมเช่นกัน

เด็กชายเมื่อเทียบกับเด็กหญิง ร้อยละ ๕๓.๑๓ และ ๕๖.๒๕ ตามลำดับก็ไม่มีของอื่นเล่น และทั้งเด็กชายเด็กหญิงแม่ห้ามเล่นของมีคมมากที่สุดคือร้อยละ ๑๖.๖๗ และ ๒๕.๐๐

ลูกคนโตของครอบครัว ร้อยละ ๕๘.๓๘ และลูกคนรองร้อยละ ๕๐.๐๐ ลูกก็ไม่มีสิ่งอื่นที่ต้องการจะเล่นแต่แม่ห้าม และร้อยละ ๑๕.๗๕ กับ ๒๑.๘๘ ของลูกคนโต และลูกคนรองแม่ห้ามเล่นของมีคมเช่นกัน

ตารางที่ ๒๗ อัตราส่วนร้อยละของสิ่งของที่เด็กคิดเป็นพิเศษ

สิ่งของที่เด็กคิด เป็นพิเศษ	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ชวคนม	๔.๑๗	—	๑.๐๔	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๔
หัวนมหลอด	—	—	๘.๓๓	๕.๒๑	๓.๑๓	๕.๒๑	๓.๑๓	๒.๐๘	๖.๒๕
ตุ๊กตา	๑๒.๕๐	๔.๑๗	๕.๒๑	๖.๒๕	๗.๒๙	๓.๑๓	๑๐.๔๒	๘.๓๓	๕.๒๑
หมอนข้าง	—	๖.๒๕	๘.๓๓	๘.๓๓	๓.๑๓	๖.๒๕	๕.๒๑	๖.๒๕	๕.๒๑
กระป๋องออมสิน	๒๒.๘๒	—	—	๔.๑๗	๗.๒๙	๖.๒๕	๕.๒๑	๕.๒๑	๖.๒๕
ของเล่น	๒.๐๘	—	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—	—	๑.๐๔
กระบอกไม้ไผ่	๔.๑๗	—	—	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘	—	—	๒.๐๘
ลูกโป่ง	๑๒.๕๐	—	—	๑.๐๔	๕.๒๑	๓.๑๓	๓.๑๓	๔.๑๗	๒.๐๘
รถลากเล็ก ๆ	๒.๐๘	—	—	๑.๐๔	—	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔
ลูกบอล	—	—	๑.๐๔	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—
ไม่มี	๔๗.๘๒	๘๘.๕๘	๗๕.๐๐	๖๘.๗๕	๗๘.๐๐	๗๑.๘๘	๗๑.๘๘	๗๑.๘๘	๗๑.๘๘

จากตารางที่ ๒๗ แสดงสิ่งๆที่เด็กคิดเป็นพิเศษ พบว่าร้อยละ ๔๗.๘๒ ไม่มี
 สิ่งใดเลย ร้อยละ ๒๒.๘๒ คิดกระป๋องออมสิน ร้อยละ ๑๒.๕๐ คิดตุ๊กตาและลูกโป่ง
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ ๘๘.๕๘ ไม่มีสิ่งๆที่คิดเป็นพิเศษเลย ร้อยละ ๔.๑๗
 คิดตุ๊กตา และร้อยละ ๖.๒๕ คิดหมอนเล็ก ๆ หรือหมอนข้าง และภาคกลางร้อยละ
 ๗๕.๐๐ ก็ไม่มีสิ่งๆใดที่เด็กคิด ร้อยละ ๘.๓๓ คิดหัวนมหลอด เช่นเดียวกับหมอนเล็ก ๆ

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๒๘.๙๕ เด็กไม่ติดอะไร เป็นพิเศษ ร้อยละ ๘.๓๓ ติดหมอนเล็ก ๆ หรือหมอนข้าง ร้อยละ ๖.๒๕ ติดตุ๊กตาและร้อยละ ๕.๒๑ ยังติดหัวนมหลอกอยู่ ส่วนกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำนั้น ร้อยละ ๙๕.๐๐ ไม่มีสิ่ง ติดและร้อยละ ๙.๒๕ ติดตุ๊กตาเท่า ๆ กับกระป๋องออมสิน

เด็กชายร้อยละ ๙๑.๘๘ เท่ากับเด็กหญิง ที่ไม่มีสิ่งใดติดเป็นพิเศษ เด็กชายร้อยละ ๖.๒๕ ยังติดหมอนเล็ก ๆ หรือหมอนข้างอยู่ และรองมาร้อยละ ๕.๒๑ ติดหัวนมหลอก เด็กหญิงร้อยละ ๑๐.๘๒ ติดตุ๊กตามาก และร้อยละ ๕.๒๑ ติดหมอนเล็ก ๆ (หมอนข้าง) เท่า ๆ กับกระป๋องออมสิน

ในกลุ่มลูกคนโตร้อยละ ๙๑.๘๘ เท่ากันกับลูกคนรองไม่มีสิ่งใดที่เด็กติด เป็นพิเศษ ลูกคนโตติดตุ๊กตามากร้อยละ ๘.๓๓ รองลงมาได้แก่หมอนเล็ก ๆ (หมอนข้าง) ร้อยละ ๖.๒๕ ส่วนลูกคนรองร้อยละ ๖.๒๕ ติดหัวนมหลอกเท่า ๆ กับกระป๋องออมสิน รองลงมาได้แก่ตุ๊กตา ร้อยละ ๕.๒๑ และหมอนเล็ก ๆ (หมอนข้าง) ร้อยละ ๕.๒๑ เช่นกัน

ตารางที่ ๒๘ อัตราส่วนร้อยละของบุคคลที่เด็กชอบเล่นด้วย

บุคคลที่เด็กชอบเล่นด้วย	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
พี่น้อง	๒๕.๐๐	๑๖.๖๗	๒๒.๕๐	๒๖.๐๘	๒๖.๐๘	๒๖.๐๘	๒๖.๐๘	๑๖.๖๗	๓๕.๔๒
เพื่อนนอกบ้าน	๘๑.๖๗	๕๐.๐๐	๘๒.๗๑	๘๑.๖๗	๘๖.๘๘	๘๕.๘๗	๘๒.๗๑	๕๘.๑๓	๓๘.๓๘
พี่น้อง-เพื่อนๆ	๑๘.๕๘	๒๕.๑๓	๑๐.๘๒	๑๘.๙๕	๑๓.๕๘	๑๕.๖๓	๑๖.๖๗	๑๒.๕๐	๑๙.๙๕
เล่นคนเดียว	๑๖.๖๗	๒.๐๘	๑๕.๖๓	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๑๑.๘๖	๑๓.๕๘	๑๘.๕๘	๑๐.๘๒
อื่นๆระบุ.ญาติ อา, ยา	๒.๐๘	๒.๐๘	-	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘	-

จากตารางที่ ๒๘ ที่แสดงถึงบุคคลผู้ที่เด็กชอบเล่นควยมาก พบว่าเด็ก
 ในภาคเหนือชอบเล่นกับเพื่อน ๆ นอกบ้านมากที่สุด ร้อยละ ๔๑.๖๗ รองลงมาได้แก่กับ
 พี่น้อง ร้อยละ ๒๕.๐๐ และ ร้อยละ ๑๖.๖๗ ชอบเล่นคนเดียว เด็กภาคตะวันออก
 เฉียงเหนือชอบเล่นกับเพื่อน ๆ มากที่สุดเช่นกัน ร้อยละ ๕๐.๐๐ ร้อยละ ๒๕.๑๗
 ชอบเล่นกับทั้งเพื่อน ๆ และพี่น้อง และ ร้อยละ ๒.๐๘ ชอบเล่นคนเดียว ในภาคกลาง
 ร้อยละ ๖๒.๕๐ ที่เด็กชอบเล่นกับพี่น้องมากที่สุด ร้อยละ ๔๒.๗๑ ชอบเล่นกับเพื่อน ๆ
 โดยเฉพาะ และ ร้อยละ ๑๕.๖๓ ชอบเล่นตามลำพังคนเดียว

เด็กในครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๔๑.๖๗ ชอบเล่นกับเพื่อน ๆ
 นอกบ้านมากที่สุด ร้อยละ ๒๖.๐๔ ชอบเล่นกับพี่น้อง และ ร้อยละ ๑๒.๕๐ ชอบเล่น
 คนเดียว ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๔๖.๘๘ ที่เด็กชอบเล่นกับเพื่อน ร้อยละ
 ๒๖.๐๔ ชอบเล่นกับพี่น้อง และ ร้อยละ ๑๒.๕๐ ชอบเล่นคนเดียวตามลำพัง

เด็กชายและเด็กหญิง ต่างก็ชอบเล่นกับเพื่อน ๆ นอกบ้านในร้อยละ
 ๔๕.๘๓ และ ๔๒.๗๑ ตามลำดับ ส่วนรองลงมาในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน คือ ๒๖.๐๔
 ชอบเล่นกับพี่น้อง และ ร้อยละ ๑๑.๔๖ ของเด็กชายกับร้อยละ ๑๓.๕๔ ของเด็กหญิง
 ชอบเล่นตามลำพังคนเดียว

ลูกคนโตร้อยละ ๕๔.๑๗ ชอบเล่นกับเพื่อน ๆ นอกบ้าน ร้อยละ ๑๖.๖๗
 เด็กชอบเล่นกับน้อง ๆ และ ร้อยละ ๑๔.๕๘ ชอบเล่นคนเดียว ส่วนลูกคนรอง
 ร้อยละ ๓๕.๔๒ ชอบเล่นกับพี่น้อง ๆ น้อง ๆ ร้อยละ ๑๘.๗๕ ชอบเล่นกับทั้งพี่น้องและ
 เพื่อน และอีก ร้อยละ ๑๐.๔๒ ชอบเล่นเพียงตามลำพัง

ตารางที่ ๒๕ อัตราร้อยของการสนับสนุนของมารดาให้บุตร เล่นกับเพื่อน

การสนับสนุนของ มารดาให้บุตร เล่น กับเพื่อน	ภาค			ฐานะ เศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง	
การ สนับสนุน ให้ ลูก เล่น กับ เพื่อน ฝูง	เกรงลูกจะ เหงา	๑๘.๗๕	๘.๓๓	๓.๑๓	๘.๓๓	๘.๓๓	๙.๓๘	๗.๒๕	๑๐.๕๒	๖.๒๕
	ต้องการให้ ลูกมีเพื่อน มาก	๔๗.๙๒	๑๔.๕๘	๑๘.๗๕	๒๐.๘๓	๒๙.๑๗	๒๑.๘๘	๒๘.๑๓	๒๓.๙๖	๒๖.๐๕
	เพื่อไม่กวน แม่ เวลา ทำงาน	-	๕๕.๑๗	๒๑.๘๘	๒๖.๐๕	๒๒.๙๒	๒๖.๐๕	๒๒.๙๒	๒๓.๙๖	๒๕.๐๐
	เด็กชอบ	-	-	๑.๐๕	๑.๐๕	-	-	๑.๐๕	๑.๐๕	-
	เพื่อไม่ให้ รังแก	๑๖.๖๗	-	-	๕.๑๗	๕.๑๗	๖.๒๕	๒.๐๘	๖.๒๕	๒.๐๘
พอ ใจ ให้ ลูก เล่น ลำ พัง คน เดียว	ทะเลาะกับ เพื่อน	-	๒๒.๙๒	๕.๑๗	๙.๓๘	๖.๒๕	๙.๓๘	๖.๒๕	๙.๓๘	๖.๒๕
	เพื่อนชอบ รังแก	-	๒๒.๙๒	๕.๑๗	๙.๓๘	๖.๒๕	๙.๓๘	๖.๒๕	๙.๓๘	๖.๒๕
	อยู่ในสายตา แม่ แม่เป็น ห่วง	๑๒.๕๐	-	๓๓.๓๓	๑๙.๗๕	๑๙.๗๕	๑๘.๗๕	๒๐.๘๓	๒๐.๘๓	๑๘.๗๕
	เกรงจะติด นิสัยไม่ดี	-	-	๖.๒๕	๕.๑๗	๒.๐๘	๓.๑๓	๓.๑๓	๓.๑๓	๓.๑๓
	บ้านอยู่ไกลกับ บ้านเพื่อน	-	-	๖.๒๕	๕.๑๗	๒.๐๘	๓.๑๓	๓.๑๓	๑.๐๕	๕.๒๑
	เด็กชอบเล่น ลำพังคนเดียว	๕.๑๗	-	๕.๒๑	๒.๐๘	๕.๒๑	๒.๐๘	๕.๒๑	-	๗.๒๕

จากการแสดงการสนับสนุนของแม่ให้ลูกไปเล่นกับเพื่อนในตารางที่ ๒๕ ผลปรากฏว่า ในภาคเหนือถึงร้อยละ ๔๗.๕๒ สนับสนุนให้ลูกไปเล่นกับเพื่อนฝูง เพราะต้องการให้ลูกมีเพื่อนมาก ๆ และร้อยละ ๑๖.๖๗ ที่พอใจให้ลูกเล่นตามลำพังคนเดียว เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้มีการรังแกทะเลาะกับเพื่อน ๆ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๕๔.๑๗ แม่ก็สนับสนุนให้ลูกเล่นกับเพื่อนเพื่อจะได้ไม่กวนแม่เวลาทำงาน และร้อยละ ๒๒.๕๒ ชอบที่ให้ลูกเล่นคนเดียวด้วยเหตุผลที่กล่าวว่า เพื่อน ๆ ชอบรังแก ภาคกลางร้อยละ ๓๓.๓๓ ที่แม่พอใจให้ลูกเล่นตามลำพังคนเดียว เพราะต้องการให้ลูกอยู่ในสายตาแม่ และแม่เป็นห่วง อีกร้อยละ ๒๑.๘๘ ให้ลูกไปเล่นกับเพื่อน ๆ จะได้ไม่กวนแม่ขณะทำงาน

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง พบว่า แม่ร้อยละ ๒๖.๐๔ สนับสนุนให้ลูกเล่นกับเพื่อนเพื่อจะได้ไม่กวนการทำงานของเธอ อีกร้อยละ ๒๐.๘๓ ให้ไปช่วยเหตุผลที่ว่าต้องการให้ลูกมีเพื่อนมาก ๆ และร้อยละ ๑๕.๗๕ พยายามให้ลูกเล่นลำพังเพียงคนเดียว เพื่อลูกจะได้อยู่ในสายตาแม่ตลอดเวลา สำหรับแม่ของเด็กในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๒๕.๑๗ สนับสนุนให้ลูกไปเล่นกับเพื่อน ๆ เพื่อลูกจะได้มีเพื่อนมาก ๆ ร้อยละ ๒๒.๕๒ เพื่อจะได้ไม่กวนแม่ขณะทำงาน และอีกร้อยละ ๑๕.๗๕ ต้องการให้ลูกเล่นอยู่กับคนเดียวเนื่องจากแม่เป็นห่วงจะได้อยู่ในสายตาแม่

แม่ของเด็กชายร้อยละ ๒๖.๐๔ สนับสนุนให้ลูกไปเล่นกับเพื่อนจะได้ไม่กวนแม่ ร้อยละ ๒๑.๘๘ เพื่อลูกจะได้มีเพื่อนมาก ๆ แต่อีกร้อยละ ๑๕.๗๕ พยายามให้ลูกเล่นอยู่กับคนเดียว เพราะแม่เป็นห่วง ส่วนแม่ของเด็กหญิงร้อยละ ๒๕.๑๗ สนับสนุนให้ลูกเล่นกับเพื่อนเพื่อลูกจะได้มีเพื่อนมาก ๆ ร้อยละ ๒๒.๕๒ เพื่อจะได้ไม่กวนแม่ และอีกร้อยละ ๒๐.๘๓ ต้องการให้ลูกเล่นลำพังเพื่อจะได้อยู่ในสายตาแม่

ลูกคนโตร้อยละ ๒๓.๕๖ ที่แม่สนับสนุนให้เล่นกับเพื่อนด้วยเหตุผลเพื่อจะได้มีเพื่อนมาก ๆ เท่ากันกับเพื่อจะไม่กวนแม่ในขณะที่ทำงาน และอีกร้อยละ ๒๐.๘๓ ที่พอใจให้ลูกเล่นตามลำพังอยู่ในสายตาแม่ ส่วนลูกคนรองนั้นแม่ร้อยละ ๒๖.๐๔

สนับสนุนให้ไปเล่นกับเพื่อน ๆ จะได้มีเพื่อนมาก ๆ ร้อยละ ๒๕.๐๐ จะไ้ไม่กวน
แม่ขณะทำงาน และอีกร้อยละ ๑๘.๗๕ พอใจให้ลูกเล่นแต่เพียงลำพังคนเดียว

ตารางที่ ๓๐ อัตราส่วนร้อยละของการจัดเวลาสำหรับการ เล่น

การจัดเวลา สำหรับการ เล่น	ภาค		ฐานะ เศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การ เกิด		
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
จัดเวลา เล่น	๓๕.๕๘	๕.๑๗	๓.๑๓	๘.๓๓	๑๖.๖๗	๑๕.๕๘	๑๐.๕๒	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐
แล้วแต่ลูกจะ เล่น	๖๐.๕๒	๕๕.๘๓	๕๖.๘๘	๕๑.๖๗	๘๓.๓๓	๘๕.๕๒	๘๕.๕๘	๘๗.๕๐	๘๗.๕๐
เวลาใดก็ได้									

จากตารางที่ ๓๐ แสดงว่าแม่จัดเวลาเล่นให้ลูกหรือปล่อยให้ลูกเล่นตามแต่ลูกจะเล่น
เวลาใด พบว่า ในทุกลำดับตัวแปร แม่จะปล่อยให้ลูกเล่นแล้วแต่ลูกจะเล่นเวลาใด
กล่าวคือ ในภาคเหนือร้อยละ ๖๐.๕๒ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ ๕๕.๘๓
และภาคกลางร้อยละ ๕๖.๘๘ การจัดเวลาเล่นภาคเหนือมีร้อยละ ๓๕.๕๘ ภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ ๕.๑๗ และภาคกลางเพียงร้อยละ ๓.๑๓ เท่านั้น

แม่ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๕๑.๖๗ และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ
ร้อยละ ๘๓.๓๓ ปล่อยให้ลูกเล่นตามความต้องการเวลาใดก็ได้ และกลุ่มสูงร้อยละ
๘.๓๓ กับกลุ่มต่ำร้อยละ ๑๖.๖๗ จัดเวลาเล่นสำหรับลูก

แม่ของลูกชายร้อยละ ๔๕.๔๒ ลูกหญิงร้อยละ ๔๘.๕๘ อนุญาตให้ลูกเล่นได้
แล้วแต่ลูกจะเล่นเวลาใด และร้อยละ ๑๔.๕๕ ถึง ๑๐.๘๒ ตามลำดับที่แม่จัดเวลาเล่น
สำหรับลูก

ในกลุ่มลำดับที่การ เกิดลูกคนโตและลูกคนรองร้อยละ ๔๗.๕๐ เท่ากัน ให้ลูกเล่น
แล้วแต่ลูกจะเล่นเวลาใด แม่อีกร้อยละ ๑๒.๕๐ เท่า ๆ กันของลูกคนโต และลูกคนรอง
จัดเวลา เล่นให้ลูก

ตารางที่ ๓๑ อัตราส่วนร้อยละของการมีส่วนร่วมในการ เล่นกับบุตร

การมีส่วนร่วม ในการ เล่นกับ บุตร	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การ เกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
หาของ เล่นทำของ เล่น (เล่น+คุย)	๔๓.๗๕	๓๗.๕๐	๘.๓๓	๒๕.๑๗	๑๕.๗๕	๒๖.๐๔	๒๒.๕๒	๒๕.๑๗	๑๕.๗๕
มารคาช่วยลูกใน การ เล่น (เป่าลูกโป่ง)	๘.๓๓	—	—	—	๔.๑๗	๓.๑๓	๑.๐๔	๔.๑๗	—
มารคาสอนเพื่อนว่า ไม่มีส่วนรวม	๒.๐๘	—	—	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	๑.๐๔	—
ไม่มีส่วนรวม	๔๕.๘๓	๖๒.๕๐	๕๑.๖๗	๗๐.๘๓	๗๕.๐๐	๗๐.๘๓	๗๕.๐๐	๖๕.๖๓	๘๐.๒๑

จากตารางที่ ๓๑ แสดงถึงการมีส่วนร่วมในการ เล่นกับลูกของมารคา พบว่า
แม่ของ เด็กภาคเหนือ ร้อยละ ๔๕.๘๓ ไม่มีส่วนร่วมในการ เล่นของลูกเลย ร้อยละ
๔๓.๗๕ มีส่วนร่วมในการหาของ เล่น หรือทำของ เล่นมาเล่นและคุยกัน ส่วนมารคาในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๖๒.๕๐ ไม่มีส่วนรวมเล่นกับลูก และร้อยละ ๓๗.๕๐ รวมคุย

หาของเล่น ทำของเล่นเพื่อเล่นกับลูก ในภาคกลางร้อยละ ๕๑.๖๗ ไม่มีส่วน
ในการเล่นของลูกเลย และอีกร้อยละ ๘.๓๓ เล่นกับลูกบ้างโดยหาของเล่นมา
รวมเล่น หรือทำของเล่นเพื่อเล่นกับลูก

แม่ในครอบครัวฐานะเศรษฐกิจกลุ่มสูง พบว่าแม้อยู่ร้อยละ ๗๐.๘๓ ไม่มี
ส่วนรวมเล่นกับลูก และอีกร้อยละ ๒๕.๑๗ ที่รวมเล่นกับลูก ในขณะที่เดียวกัน
แม่ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๗๕.๐๐ ก็ไม่มีส่วนรวมเล่นกับลูกเลย และ
ร้อยละ ๑๙.๗๕ จะหาของเล่นมารวมเล่นกับลูก

ในครอบครัวของกุ่มลูกชาย ร้อยละ ๗๐.๘๓ และลูกหญิงร้อยละ
๗๕.๐๐ ก็ปรากฏว่าแม่ไม่มีส่วนรวมในการเล่นของลูก และอีกร้อยละ ๒๖.๐๘
ของแม่ของลูกชาย และร้อยละ ๒๒.๘๒ ของลูกหญิง แม่มีส่วนรวมในการหาของ
เล่น ประกันของเล่นแก่ลูก

แม่ของกุ่มลูกคนโต ร้อยละ ๖๕.๖๓ และลูกคนรอง ร้อยละ ๘๐.๒๑
ที่แม่ไม่เคยรวมกิจกรรมการเล่นกับลูกเลย แม้อยู่ร้อยละ ๒๕.๑๗ และ ๑๙.๗๕
ของลูกคนโต และลูกคนรองตามลำดับ มีส่วนรวมในการจัดหาของเล่นเพื่อรวม
ในกิจกรรมของลูก

ตารางที่ ๓๒ อัตราส่วนร้อยละของลักษณะของส้ม

ลักษณะของส้ม	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ
ส้มชักโครก	—	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔
ส้มขี้ม	๒๖.๖๗	๗๐.๘๓	๔๔.๗๕	๗๓.๕๖	๓๕.๕๘
ส้มหลุมมีฝาปิด	๓๑.๒๕	—	๒๗.๐๘	๑๖.๖๗	๒๖.๐๔
ถายบนกินมีฝักนี้รอบส้ม	—	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔
กระโถน	—	—	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔
อื่น ๆ ระบุ ไปหุง ไปขายหาค	๒.๐๘	๒๕.๑๗	๒๓.๕๖	๘.๓๓	๓๑.๒๕

ตารางที่ ๓๒ แสดงลักษณะของส้ม พบว่าในภาคเหนือร้อยละ ๒๖.๖๗ ใช้ส้มขี้มร้อยละ ๓๑.๒๕ ใช้ส้มหลุมมีฝาปิดและครอบคร้วร้อยละ ๒.๐๘ ยังใช้การไปหุงหรือไปขายหาคอยู่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ ๗๐.๘๓ ใช้ส้มขี้ม ร้อยละ ๒๕.๑๗ ไปหุงหรือไปขายหาค ส่วนภาคกลางร้อยละ ๔๔.๗๕ ใช้ส้มขี้ม ร้อยละ ๒๗.๐๘ ใช้ส้มหลุมมีฝาปิดและร้อยละ ๒๓.๕๖ ที่ยังใช้การไปหุง หรือไปขายหาคอยู่ เป็นที่น่าสัง เกตพบว่ามีร้อยละ ๑.๐๔ ใช้ส้มชักโครก

ในกลุ่มครอบคร้วฐานะเศรษฐกิจสูงร้อยละ ๗๓.๕๖ ใช้ส้มขี้มร้อยละ ๑๖.๖๗ ใช้ส้มหลุมมีฝาปิดร้อยละ ๘.๓๓ ไปหุงหรือไปขายหาค และร้อยละ ๑.๐๔ ที่ดูยังนั่งกระโถนอยู่ สำหรับในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำร้อยละ ๓๕.๕๘ ใช้ส้มขี้ม ร้อยละ ๓๑.๒๕ ไปหุงหรือขายหาค เป็นที่น่าสัง เกตพบว่ ในกลุ่มต่ำนี้กลับมีลักษณะการใช้ส้มชักโครก ซึ่งในกลุ่มสูงไม่มี

ตารางที่ ๓๓ อัตราส่วนร้อยละของลักษณะการใช้สว

ลักษณะการใช้สว	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ
สวใช้เฉพาะบุคคลในครอบครัว	๘๕.๘๒	๕๖.๒๖	๖๕.๖๓	๗๕.๑๓	๕๘.๓๓
สวใช้ร่วมกับครอบครัวอื่นอีก ๑ ครอบครัว	๘.๓๓	๑๒.๕๐	๗.๒๘	๑๒.๕๐	๖.๒๕
สวใช้ร่วมกับครอบครัวอื่นอีก หลายครอบครัว	๘.๑๗	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๘.๑๗
อื่น ๆ ระบุ ไม่มีสว ไปทุ่ง ไปชายหาด	๒.๐๘	๒๕.๑๘	๒๓.๙๖	๘.๓๓	๓๑.๒๕

ในการกล่าวถึงลักษณะการใช้สว ตามตารางที่ ๓๓ ปรากฏว่าครอบครัวที่มีสวใช้ในภาคเหนือ ร้อยละ ๘๕.๘๒ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๕๖.๒๖ และภาคกลาง ร้อยละ ๖๕.๖๓ เป็นสวที่ใช้เฉพาะบุคคลในครอบครัวทั้งสิ้น และร้อยละ ๘.๑๗ ในภาคเหนือ ร้อยละ ๒.๐๘ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และร้อยละ ๓.๑๓ ในภาคกลางที่มีลักษณะการใช้สวร่วมกับครอบครัวอื่น ๆ อีกหลาย ๆ ครอบครัว

เมื่อพิจารณาถึงกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงและต่ำ ปรากฏพบว่าร้อยละ ๗๕.๑๓ และร้อยละ ๕๘.๓๓ ตามลำดับ ใช้สวเฉพาะ ภายในครอบครัวเท่านั้น ร้อยละ ๒.๐๘ และร้อยละ ๘.๑๗ ของกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง-ต่ำ ใช้ร่วมกันกับอีกหลาย ๆ ครอบครัว

ตารางที่ ๓๔ อัตราส่วนร้อยละที่ค้างของส่วม

ที่ค้างของส่วม	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ
ค้างอยู่ในควบ้าน	๓๑.๒๕	๖.๒๕	๑๘.๗๕	๒๒.๕๒	๑๕.๕๘
ค้างอยู่ เชื่อมติด กับบ้าน	๒.๐๘	๘.๓๓	๗.๒๕	๖.๒๕	๖.๒๕
ค้างแยกเฉพาะออก ไปจากควบ้าน	๖๕.๕๘	๕๖.๒๕	๕๐.๐๐	๖๒.๕๐	๕๗.๕๒
อื่นๆ ระบุ ตาม ชายทุ่งและชายหาด	๒.๐๘	๒๕.๑๗	๒๓.๕๖	๘.๓๓	๓๑.๒๕

จากตารางที่ ๓๔ เมื่อพิจารณาในสถานที่ค้างของส่วมหรือสถานที่ซบถาย พบว่า
ในภาคเหนือร้อยละ ๖๕.๕๘ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ ๕๖.๒๕ และภาคกลางร้อยละ
๕๐.๐๐ ที่ส่วมจะค้างแยกเฉพาะออกไปจากควบ้าน

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงและต่ำร้อยละ ๖๒.๕๐ และ ๕๗.๕๒ ตามลำดับ ส่วม
ก็จะค้างแยกจากควบ้าน เช่นเดียวกัน

สิ่งแวดลอมทางจิตวิทยา

๑. การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนเด็ก

ผลการวิจัยจะแสดงถึงผลการเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนเด็ก ดังปรากฏในตารางที่ ๓๕ ถึง
ตารางที่ ๓๒

ตารางที่ ๓๕ อัตราส่วนร้อยละของการให้นมเด็ก

การให้นมเด็ก	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
นมมารดา	๘๑.๒๕	๕๑.๖๗	๔๘.๕๖	๖๒.๕๐	๗๓.๕๖	๖๓.๕๔	๕๑.๐๔	๕๘.๓๓	๕๖.๒๕
นมชวด	๒.๐๘	๔.๑๗	๑๔.๕๘	๑๒.๕๐	๖.๒๕	๑๐.๔๒	๗.๒๙	๑๑.๔๖	๖.๒๕
นมมารดาและ นมชวด	๑๖.๖๗	๔.๑๗	๓๖.๘๖	๒๕.๐๐	๒๑.๘๘	๒๖.๐๔	๒๐.๘๓	๓๐.๒๑	๑๖.๖๗

จากตารางที่ ๓๕ แสดงลักษณะการให้มบุตรของมารดา พบว่า
 มารดาส่วนใหญ่จะให้มบุตรด้วยตนเอง กล่าวคือในภาคเหนือร้อยละ ๘๑.๒๕
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ ๘๑.๖๗ และภาคกลางร้อยละ ๗๘.๘๖

มารดาในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงร้อยละ ๖๒.๕๐ และมารดาใน
 กลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำก็ให้มบุตรด้วยตนเอง

มารดาของเด็กชายร้อยละ ๖๓.๕๔ และมารดาของเด็กหญิง
 ร้อยละ ๕๑.๐๔ ก็ให้มบุตรด้วยตนเอง

มารดาของบุตรคนโตร้อยละ ๕๘.๓๓ และมารดาของบุตรคนรอง
 ร้อยละ ๕๖.๒๕ ให้มบุตรด้วยตนเอง

ตารางที่ ๓๖ อัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นของ เวลาในการให้มุมมอง

๑๖๐

ความคิดเห็นของ เวลาในการให้มุมมอง	ภาค		กลาง	ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การ เกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ		กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ควรให้เด็ก	๑๔.๕๘	๑๔.๕๘	๖.๒๕	๑๖.๖๗	๕.๑๗	๑๔.๕๘	๖.๒๕	๗.๒๕	๑๓.๕๘
ทุกครั้ง	—	—	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔
เด็กร้องไห้	๑๑.๖๗	๑๘.๗๕	๒๗.๐๘	๓๐.๒๑	๒๗.๐๘	๓๐.๒๑	๒๗.๐๘	๓๑.๒๕	๒๖.๐๘
	๑๖.๖๗	๒๕.๐๐	๑๗.๗๑	๑๐.๘๒	๒๘.๑๓	๑๔.๕๘	๒๓.๘๖	๒๐.๘๓	๑๗.๗๑
ควรให้	๑๔.๕๘	๒๗.๐๘	๑๘.๗๕	๑๖.๖๗	๒๒.๘๖	๒๒.๘๖	๑๖.๖๗	๒๐.๘๓	๑๘.๗๕
เป็นเวลา	—	—	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘	—	—	๒.๐๘
	—	๒.๐๘	—	๑.๐๔	—	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔
	๒.๐๘	—	—	๑.๐๔	—	—	๑.๐๔	๑.๐๔	—
ควรให้เป็น	๘.๓๓	๑๒.๕๐	๑๕.๗๕	๑๔.๕๘	๑๕.๖๓	๑๐.๘๒	๑๕.๗๕	๑๒.๕๐	๑๗.๗๑
เวลาแต่	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ไม่เคร่ง	๒.๐๘	—	๓.๑๓	๕.๑๗	—	๒.๐๘	๒.๐๘	๓.๑๓	๑.๐๔
ครัด	—	—	๓.๑๓	๓.๑๓	—	๒.๐๘	๑.๐๔	๒.๐๘	๑.๐๔

จากตารางที่ ๓๖ แสดงถึงความคิดเห็นในการให้นมบุตร พบว่า มารดาใน
ภาคเหนือร้อยละ ๔๑.๖๗ เห็นว่าควรให้ทุกครั้งที่เกิดร้องหิว เพื่อสะดวกตามความต้องการ
ของเด็กมากที่สุด มารดาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเห็นว่าการให้เป็นเวลามากที่สุด
ร้อยละ ๒๗.๐๘ เพื่อสะดวกแก่มารดาเองจะได้มีเวลาทำงานอื่น ส่วนมารดาในภาคกลาง
นั้นเห็นว่าการให้เมื่อทุกครั้งที่เกิดร้องหิว เพื่อสะดวกตามความต้องการ เด็กร้อยละ ๒๗.๐๘

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง พบว่ามารดาเห็นว่าควรให้นมแก่ลูกทุกครั้งที่เกิดร้องหิว
มากที่สุดกึ่งร้อยละ ๓๐.๒๑ กว้างเหตุผลเพื่อสะดวกตามความต้องการของเด็ก ในกลุ่ม
ฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๒๕.๑๓ คิดว่าการให้ทุกครั้งที่ไม่ร้องหิว เพราะไม่ยากให้
ลูกร้องกวน หรือทนไม่ไหวที่ลูกร้องไห้ ซึ่งใกล้เคียงกับมารดาที่เห็นว่า ควรให้ทุกครั้งที่เกิด
ลูกร้อง เพื่อสะดวกตามความต้องการ เด็กคือร้อยละ ๒๗.๐๘

สำหรับในกลุ่มมารดาของลูกผู้ชาย ร้อยละ ๓๐.๒๑ และกลุ่มมารดาของลูก
ผู้หญิงร้อยละ ๒๗.๐๘ มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรให้นมแก่ลูกเมื่อลูกร้องหิว เพื่อ
เป็นการสะดวกแก่ความต้องการของลูกเป็นสำคัญ

มารดาในกลุ่มลูกคนโตและลูกคนรองของครอบครัว ร้อยละ ๓๑.๒๕ และ
๒๖.๐๘ ตามลำดับ ก็เห็นด้วยที่จะให้นมแก่ลูกทุกครั้งที่เกิดร้องหิว กว้างเหตุผลที่ว่า เป็นการ
สะดวกแก่ความต้องการของลูก

ตารางที่ ๓๗ อัตราส่วนร้อยละของอายุที่หย่านมบุตร

อายุที่หย่านมบุตร	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
๐ - ๑๑ เดือน	๒๕.๐๐	๒.๐๘	๑๑.๔๖	๘.๓๘	๑๕.๖๓	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๑๓.๕๔	๑๑.๔๖
๑ปี-๑ ปี๑๑ เดือน	๔๑.๖๗	๑๔.๕๘	๕๖.๒๕	๔๐.๖๓	๔๓.๗๕	๓๖.๔๖	๔๗.๘๒	๓๘.๕๘	๔๔.๗๕
๒ปี-๒ปี๑๑ เดือน	๒๗.๐๘	๖๖.๖๗	๑๖.๖๗	๓๓.๓๓	๓๐.๒๑	๓๒.๒๘	๓๑.๒๕	๓๐.๒๑	๓๓.๓๓
๓ปี-๓ปี๑๑ เดือน	-	-	๒.๐๘	๒.๐๘	-	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔
ยังไม่ให้หย่านม	๖.๒๕	๑๖.๖๗	๑๓.๕๔	๑๔.๕๘	๑๐.๔๒	๑๗.๗๑	๗.๒๘	๑๕.๖๓	๘.๓๘

จากตารางที่ ๓๗ แสดงถึงอายุที่หย่านมของเด็กเล็กในชนบทซึ่งปรากฏพบว่าในภาคเหนือร้อยละ ๔๑.๖๗ ของเด็กที่แม่ให้หย่านมในช่วงอายุ ๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือน และร้อยละ ๖.๒๕ แม่ยังไม่ให้หย่านมลูก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ ๖๖.๖๗ แม่หย่านมลูกในช่วงอายุ ๒ ปีถึง ๒ ปี ๑๑ เดือน และจำนวนถึงร้อยละ ๑๖.๖๗ ที่แม่ยังไม่ให้หย่านมลูก ส่วนภาคกลางนั้น ร้อยละ ๕๖.๒๕ แม่หย่านมลูกในช่วงอายุเดียวกันกับเด็กในภาคเหนือคือ ๑ ปี - ๑ ปี ๑๑ เดือน และร้อยละ ๑๓.๕๔ ที่แม่ยังให้รับประทานนมตนเองอยู่

ในคานกลุ่มฐานะทางเศรษฐกิจ ปรากฏว่า ในกลุ่มสูงร้อยละ ๔๐.๖๓ และในกลุ่มต่ำร้อยละ ๔๓.๗๕ ซึ่งแม่หย่านมเด็กในช่วงอายุ ๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือน ร้อยละ ๑๔.๕๘ ในกลุ่มสูง และร้อยละ ๑๐.๔๒ ในกลุ่มต่ำ ที่แม่ยังไม่ให้ดำเนินการหย่านมแก่ลูก

สำหรับมารคาของ เด็กชาย ร้อยละ ๓๖.๔๖ ก็หยานมลูกในช่วงอายุ ๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือน อีกร้อยละ ๑๙.๙๑ ที่แม้อยังไม่จัดการหยานมลูก ส่วนมารคาของ เด็กหญิงร้อยละ ๔๙.๘๒ ก็หยานมลูกช่วงเดียวกับเด็กชาย คือ ๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือน และร้อยละ ๙.๒๕ ที่แม้อยังไม่หยานมลูก

มารคาเด็กซึ่ง เป็นลูกคนโตร้อยละ ๓๘.๕๘ และร้อยละ ๔๔.๙๕ ของมารคาลูกคนรอง หยานมลูกในช่วงอายุ ๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือน สำหรับมารคาที่ยังไม่ได้หยานมลูกนั้น ในกลุ่มลูกคนโตปรากฏว่ามีจำนวนถึงร้อยละ ๑๕.๖๓ และในกลุ่มลูกคนรองร้อยละ ๘.๓๘

ตารางที่ ๓ อัตราส่วนร้อยของการหยานมและวิธีการหยานม

การหยานมและวิธีการหยานม	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ยังไม่ได้หยานม	๔.๑๗	๑๖.๖๗	๑๓.๕๔	๑๓.๕๔	๑๐.๕๒	๑๖.๖๗	๙.๒๕	๑๔.๕๘	๘.๓๘
ลดปริมาณที่ให้น้อย	—	—	๓.๑๓	—	๓.๑๓	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘
ให้ทานนมชวคแทน	—	—	๑๓.๕๔	๓.๑๓	๑๐.๕๒	๙.๒๕	๖.๒๕	๑๑.๕๖	๒.๐๘
ให้ทานข้าวแทน	๔.๑๗	๘.๓๓	๔.๑๗	๓.๑๓	๙.๒๕	๖.๒๕	๔.๑๗	๒.๐๘	๘.๓๓
ให้ทานขนมแทน	๔๕.๘๓	๖.๒๕	๒๓.๘๖	๒๖.๐๘	๒๓.๘๖	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐	๒๗.๐๘	๒๒.๕๒
ให้น้ำเปล่าใสชวค	๒.๐๘	—	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—
ให้กินน้ำอ้อย	๒.๐๘	—	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—	—	๑.๐๔
ใช้บร เพ็คทา	๘.๓๓	๒.๐๘	๘.๓๓	๖.๒๕	๘.๓๓	๕.๒๑	๘.๓๓	๓.๑๓	๑๑.๕๖
ใช้ยาคำทา	๘.๓๓	๑๒.๕๐	—	๖.๒๕	๔.๑๗	๖.๒๕	๔.๑๗	๒.๐๘	๘.๓๓

ตารางที่ ๓๘ (ต่อ)

การหยานนมและ วิธีการหยานนม	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	อุดมสูง	อุดมต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ใช้มหาหิงส์ทา	๒.๒๕	—	—	๑.๐๔	๒.๐๘	๓.๑๓	—	๑.๐๔	๒.๐๘
ใช้ยาขมทา	—	๒.๒๕	—	๒.๐๘	๑.๐๔	—	๓.๑๓	๓.๑๓	—
ใช้เครื่องกอดฮอร์ จากคนคิวบินทา	—	๒.๐๘	—	—	๑.๐๔	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—
ใช้ยาหอมทา	—	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔
แยกไม้ให้นอน กับแม่	๑๐.๔๒	๒.๐๘	๒.๐๘	๕.๒๑	๓.๑๓	๒.๐๘	๒.๒๕	๕.๒๑	๓.๑๓
ให้แม่ไปทำนา	—	๒.๐๘	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—
แม่ไม่สบาย	—	๒.๐๘	—	๑.๐๔	—	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔
หลอกล่อควาววาจา	—	๑๐.๔๒	—	๓.๑๓	๒.๐๘	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๓.๑๓
พาไปเที่ยว	๒.๐๘	—	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—	—	๑.๐๔
แม่ไม่ยอมให้กิน	—	๒.๐๘	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—
เด็กออกเอง	๒.๒๕	๘.๓๓	๒๘.๑๗	๑๘.๗๘	๑๖.๖๗	๑๓.๕๔	๒๒.๘๒	๑๕.๖๓	๒๐.๘๓
แม่มีครรภ์ใหม่	—	๑๘.๗๘	—	๕.๑๗	๕.๒๑	๕.๑๗	๕.๒๑	๗.๒๘	๒.๐๘

จากตารางที่ ๓๘ ศึกษาถึงวิธีการหย่านมของแม่ พบว่า แม่ในภาคเหนือ ให้ลูกทานนมแทนมากที่สุดร้อยละ ๔๕.๘๓ แยกไม่ให้ออกกับแม้อ้อยละ ๑๐.๘๒ ใช้บร เพ็คทาร์ร้อยละ ๘.๓๓ และใช้ยาฆ่าทาร์ร้อยละ ๘.๓๓ เช่นกัน แม่ในภาคตะวันออกเฉียง เหนือ นั้น กล่าวว่ ลูกเลิกไปเพราะแม่มีครรภ์ใหม่มากที่สุดร้อยละ ๑๘.๗๕ ใช้ยาฆ่าทาร์ร้อยละ ๑๒.๕๐ และใช้การหลอกดอควยวาทาร์ร้อยละ ๑๐.๘๓ ส่วนแม่ในภาคกลาง เด็กสามารถออกได้เองมีมากที่สุดร้อยละ ๒๕.๑๗ รองลงมาได้แก่การที่แม่ให้กินนมแทนร้อยละ ๒๓.๘๒ และร้อยละ ๑๓.๘๔ ให้ลูกทานนมขวดแทน

สำหรับในกลุ่มฐานะ เศรษฐกิจสูง พบว่าแม้อ้อยละ ๒๖.๐๘ ใช้วิธีการให้นม แก่ลูกแทนมากที่สุด ส่วนในกลุ่มฐานะ เศรษฐกิจต่ำ แม้อ้อยละ ๒๓.๘๒ ก็ให้นมแก่ลูกแทน เช่นกัน

เมื่อพิจารณาถึงวิธีที่แม่ใช้กับ เด็กชายพบว่า แม่ใช้วิธีให้ลูกทานนมแทนมากที่สุดร้อยละ ๒๕.๐๐ และลูกชายสามารถออกเองไกร้อยละ ๑๓.๕๔ ส่วนวิธีที่ใช้กับ เด็กหญิง ก็พ้องกันกับ เด็กชายว่า ร้อยละ ๒๕.๐๐ เท่ากับเด็กชายที่แม่ให้ทานนมแทน และอื่กร้อยละ ๒๒.๕๒ เด็กออกเองได้

ในลักษณะลำดับที่การ เกิดของลูก ปรากฏว่าแม่ของลูกคนโตจะใช้วิธีให้นมแทนมากที่สุดร้อยละ ๒๗.๐๘ เช่นเดียวกับแม่ของลูกคนรองก็ใช้วิธีนี้มากที่สุดร้อยละ ๒๒.๕๒ รองลงมาได้แก่การที่เด็กออกเองได้ ทั้งลูกคนโตร้อยละ ๑๕.๖๓ และลูกคนรองร้อยละ ๒๐.๘๓

ตารางที่ ๓๘ อัตราส่วนร้อยละของอายุที่ฝึกหัดเด็กในการขบถาย

อายุที่ฝึกหัดเด็ก ในการขบถาย	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
๐ - ๑๑ เดือน	๓.๐๘	-	-	๑.๐๔	-	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔
๑ปี-๑ปี๑๑เดือน	๔๓.๙๕	๑๖.๖๗	๓๕.๔๒	๒๙.๑๗	๓๖.๔๖	๓๔.๓๘	๓๑.๒๕	๓๒.๒๙	๓๓.๓๓
๒ปี-๒ปี๑๑เดือน	๓๕.๔๒	๕๕.๑๗	๔๓.๙๕	๓๙.๕๘	๔๘.๙๖	๔๒.๗๑	๔๕.๘๓	๕๖.๘๘	๕๑.๖๗
๓ปี-๓ปี๑๑เดือน	๒.๐๘	๒.๐๘	๕.๑๗	๕.๒๑	๒.๐๘	๒.๐๘	๕.๒๑	๒.๐๘	๕.๒๑
ยังไม่ได้ฝึก	๑๖.๖๗	๒๕.๐๐	๑๖.๖๗	๒๕.๐๐	๑๒.๕๐	๒๐.๘๓	๑๖.๖๗	๑๘.๙๕	๑๘.๙๕

จากตารางที่ ๓๘ แสดงให้เห็นถึงอายุที่แม่ฝึกเด็กในการถายปัสสาวะและอุจจาระได้เรียบร้อยนั้น ปรากฏผลว่า ภาคเหนือ ร้อยละ ๔๓.๙๕ ที่แม่ สามารถฝึกลูกให้ขบถายได้เรียบร้อยเป็นที่ ในช่วงอายุ ๑ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือน อีกร้อยละ ๑๖.๖๗ ที่เด็กยังไม่ได้รับการฝึกจากมารดาเลย เป็นที่น่าสัง เกตพบว่าแม้อยู่ร้อยละ ๒.๐๘ ฝึกลูกได้สำเร็จในช่วงอายุน้อยมาก คือ ๐ - ๑๑ เดือน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๕๕.๑๗ ที่มารดาฝึกการขบถายให้ในช่วงอายุ ๒ ปี ถึง ๒ ปี ๑๑ เดือน และร้อยละ ๒๕.๐๐ ยังไม่ได้ฝึกแก่ลูก ในภาคกลางแม้อยู่ร้อยละ ๔๓.๙๕ ฝึกการขบถายลูกได้จนเรียบร้อยในช่วงอายุ ๒ ปีถึง ๒ ปี ๑๑ เดือน ร้อยละ ๓๕.๔๒ ฝึกได้สำเร็จในช่วงอายุ ๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือน และอีกร้อยละ ๑๖.๖๗ แม้อยู่ไม่ได้ฝึกแก่ลูกเลย

พิจารณาจากฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวกลุ่มสูง พบว่าแม่ฝึกการขบถายแก่ลูกได้สำเร็จมากที่สุดในช่วงอายุ ๒ ปีถึง ๒ ปี ๑๑ เดือน ร้อยละ ๓๙.๕๘ และอีกร้อยละ

๒๕.๐๐ ไม่ไ้ฝึกแกดูก ส่วนในกดูมฐานะเศรษฐกิจทำนััน ร้อยละ ๔๘.๘๖ แม้ฝึกดูกไ้
เรียบร้อยในชวงอายุ ๒ ปีถึง ๒ ปี ๑๑ เกือน และร้อยละ ๑๒.๕๐ ยังไม่ไ้เริ่มฝึกเลย

แม้ของ เด็กชายและเด็กหญิงฝึกดูกไ้สำเร็จพร้อม ๆ กันในชวงอายุ ๒ ปีถึง
๒ ปี ๑๑ เกือน คือร้อยละ ๔๒.๗๑ และ ๔๕.๘๓ ตามลำดับ และแม้ของ เด็กชายร้อยละ
๒๐.๘๓ และเด็กหญิงร้อยละ ๑๒.๖๗ แม้ยังไม่มีไ้จัดการฝึกดูกเลย

ดูกคนโตของครอบครัว แม้จะฝึกไ้เรียบร้อยในชวงอายุ ๒ ปีถึง ๒ ปี
๑๑ เกือน ร้อยละ ๔๖.๘๘ และอีกร้อยละ ๑๘.๗๕ ยังไม่ไ้ฝึกดูก ส่วนแม้ของดูก
คนรองร้อยละ ๔๑.๖๗ ฝึกดูกไ้เรียบร้อยในชวงอายุ ๒ ปีถึง ๒ ปี ๑๑ เกือน และอีกร้อย
ร้อยละ ๑๘.๗๕ เทากับดูกคนโตซึ่งแม้ยังไม่มีไ้ฝึกดูกเลย

ตารางที่ ๔๐ อัตราส่วนร้อยของวิธีการฝึกหัดการขับถ่าย

วิธีฝึกหัดการ ขับถ่าย	ภาค			ฐานะ เศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การ เกิด	
	เหนือ	ตะวัน ออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
แนะนำควยคำพูด	๑๘.๗๕	๔๗.๕๒	—	๑๗.๗๑	๑๕.๖๓	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๒๐.๘๓	๑๒.๕๐
พาไปสู่มุมแล้วถอด เสื้อผ้าให้	๘.๓๓	๑๐.๕๒	๓๗.๕๐	๒๖.๐๔	๓๑.๒๕	๒๑.๘๘	๓๕.๕๒	๒๕.๐๐	๓๒.๒๕
ทำตัวอย่างให้ดู	๓๕.๕๖	๔.๑๗	—	๕.๓๘	๑๐.๕๒	๕.๓๘	๑๐.๕๒	๕.๓๘	๑๐.๕๒
สอนให้ทำความ สะอาด	—	—	๓.๑๓	—	๓.๑๓	๑.๐๔	๒.๐๘	—	๓.๑๓
ฝึกนั่งกระโถน	๒.๒๕	—	๓๔.๓๘	๑๕.๗๕	๑๗.๗๑	๑๕.๗๕	๑๗.๗๑	๑๕.๖๓	๒๑.๘๘
บอกให้ไปสู่มุมเอง	๒.๒๕	—	๗.๒๕	๒.๐๘	๘.๓๓	๔.๑๗	๒.๒๕	๒.๒๕	๔.๑๗
บอกให้นั่งรองเอง บนบาน	๘.๓๓	—	๑.๐๔	—	๕.๒๑	๓.๑๓	๒.๐๘	๒.๐๘	๓.๑๓
ชี้ทางให้ไปทุง	—	๑๒.๕๐	—	—	๒.๒๕	๔.๑๗	๒.๐๘	๒.๐๘	๔.๑๗
ยังไม่ไ้ฝึก	๑๖.๖๗	๒๕.๐๐	๑๖.๖๗	๒๕.๐๐	๑๒.๕๐	๒๐.๘๓	๑๖.๖๗	๑๘.๗๕	๑๘.๗๕

จากตารางที่ ๔๐ แสดงวิธีการฝึกการขับถ่ายของมารดาในกลุ่มตัวแปรต่างๆ ผลปรากฏว่า มารดาในภาคเหนือใช้วิธีทำตัวอย่างใหญ่ คือปฏิบัติให้ลูกเป็นตัวอย่างมากที่สุด ร้อยละ ๓๕.๔๖ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๔๗.๕๒ แม่ใช้วิธีแนะนำก่ายคำพูด และในภาคกลาง ร้อยละ ๓๗.๕๐ ใช้วิธีพาไปส้วมและแม่ถอดเสื้อผ้าให้ อีกร้อยละ ๓๔.๓๘ แม่ฝึกให้ลูกนั่งกระโถน

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง แม่ใช้วิธีพาไปและจัดแจงถอดเสื้อผ้าให้มากที่สุด ร้อยละ ๒๖.๐๔ เช่นเดียวกับกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ที่ใช้วิธีเดียวกัน ร้อยละ ๓๑.๒๕

พ่อแม่ของทั้ง เด็กชายและเด็กหญิงที่ใช้วิธีเดียวกันมากที่สุด คือพาลูกไปส้วมและจัดการถอดเสื้อผ้าให้ลูก ร้อยละ ๒๑.๘๘ และ ๓๕.๔๒ ของ เด็กชายและเด็กหญิงตามลำดับ

ลูกคนโตและลูกคนรองได้รับการฝึกจากแม่วิธีเดียวกันมากที่สุดเหมือนกัน คือ พาไปส้วม และแม่ถอดเสื้อผ้าให้ ร้อยละ ๒๕.๐๐ และ ๓๒.๒๕ ของลูกคนโตและลูกคนรองตามลำดับ

ตารางที่ ๔๑ อัตราส่วนร้อยละของประวัติความเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุของเด็ก

ประวัติความเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุของเด็ก	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
หัวใจ(แต่แรกเกิด)	-	-	๑.๐๘	๑.๐๘	-	๑.๐๘	-	๑.๐๘	-
ไข้	๒๐.๘๓	๓๘.๕๘	๑๐.๘๒	๑๘.๗๕	๒๑.๘๘	๒๐.๘๓	๑๘.๗๕	๒๑.๘๘	๑๘.๗๕
ไข้หวัด	๔๕.๘๓	๕.๑๗	๒๐.๘๓	๒๓.๘๖	๒๑.๘๘	๒๒.๘๒	๒๒.๘๒	๑๘.๗๕	๒๓.๐๘
ไข้เลือดออก	๕.๑๗	-	-	๒.๐๘	-	๒.๐๘	-	๒.๐๘	-
หัด	-	๖.๒๕	๕.๒๑	-	๘.๓๓	๕.๒๑	๓.๑๓	๒.๐๘	๖.๒๕
ท้องเสีย	-	๒.๐๘	๕.๒๑	๓.๑๓	๓.๑๓	๕.๑๗	๒.๐๘	๓.๑๓	๓.๑๓
ทอนซิลอักเสบ	-	-	๑.๐๘	๑.๐๘	-	๑.๐๘	-	๑.๐๘	-
ชัก	๒.๐๘	-	๑.๐๘	-	๒.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	-	๒.๐๘
อุบัติเหตุ(ตกบันได)	๑๐.๘๒	๖.๒๕	๓.๑๓	๖.๒๕	๕.๒๑	๕.๒๑	๖.๒๕	๘.๓๓	๓.๑๓
ไม่เคยป่วย	๑๖.๖๗	๕๑.๖๗	๕๒.๐๘	๕๓.๗๕	๓๗.๕๐	๓๖.๕๖	๕๕.๗๕	๕๑.๖๗	๓๘.๕๘

จากตารางที่ ๔๑ แสดงประวัติความเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุที่เด็กเคยได้รับ แต่เยาว์วัย พบว่า ในภาคเหนือเด็กมักเป็นไข้หวัดมากที่สุด ร้อยละ ๔๕.๘๓ เป็นไข้ ร้อยละ ๒๐.๘๓ ไม่เคยป่วยร้อยละ ๑๖.๖๗ และเคยประสบอุบัติเหตุตกบันไดร้อยละ ๑๐.๘๒ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเด็กแข็งแรงไม่เคยป่วยมากที่สุด ร้อยละ ๕๑.๖๗ และร้อยละ ๓๘.๕๘ ป่วยเป็นไข้ตามปกติ ส่วนในภาคกลาง ร้อยละ ๕๒.๐๘ ก็ไม่เคยป่วยเลย ร้อยละ ๒๐.๘๓ ป่วยเป็นไข้หวัด และร้อยละ ๑๐.๘๒ ป่วยเป็นไข้ธรรมคา

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง พบว่าเด็กร้อยละ ๔๓.๗๕ แข็งแรงพอ ๆ กับ
ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำที่ไม่เคยป่วยร้อยละ ๓๗.๕๐ ในโรคต่าง ๆ ที่เคยป่วยใน
กลุ่มสูง ร้อยละ ๒๓.๕๖ ป่วยเป็นไข้หวัดและร้อยละ ๑๘.๗๕ ป่วยเป็นไข้ ส่วนใน
กลุ่มต่ำ เด็กป่วยเป็นไข้หวัดพอ ๆ กับไข้คอตีบ ร้อยละ เท่า ๆ กันคือ ๒๑.๘๘

สำหรับในครัวแปรเพศ พบว่าเด็กชายแข็งแรงพอ ๆ กับเด็กหญิงคือไม่
เคยป่วยมากที่สุดร้อยละ ๓๖.๔๖ และ ๔๔.๗๕ ตามลำดับ ส่วนการป่วยนั้น
เด็กชายมักป่วยเป็นไข้หวัดมากที่สุดร้อยละ ๒๒.๕๒ อีกร้อยละ ๒๐.๘๓ ป่วยเป็นไข้
ธรรมดา ส่วนเด็กหญิงโรคที่ป่วยมากที่สุดได้แก่ ไข้หวัดร้อยละ ๒๒.๕๒ และ ร้อยละ
๑๕.๗๕ ป่วยเป็นไข้ธรรมดา

ตามลำดับที่การเกิด พบว่า เด็กเล็กลูกคนโต และลูกคนรองไม่เคยป่วย
มากที่สุดร้อยละ ๔๑.๖๗ และร้อยละ ๓๕.๕๘ ตามลำดับ ลูกคนโตป่วยเป็นไข้
มากที่สุดร้อยละ ๒๑.๘๘ และร้อยละ ๑๘.๗๕ ป่วยเป็นไข้หวัด ส่วนลูกคนรอง
ป่วยเป็นไข้หวัดมากที่สุดร้อยละ ๒๗.๐๘ รองลงมาป่วยเป็นไข้คอตีบ ร้อยละ ๑๘.๗๕

ตารางที่ ๔๒ อัตราส่วนร้อยละของวิธีรักษาพยาบาลเมื่อเด็กเจ็บป่วย

วิธีรักษาพยาบาล เมื่อเด็กเจ็บป่วย	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ			เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ใช้ยากลางบ้าน	—	๖.๒๕	๓.๒๕	๕.๑๗	๖.๒๕	๒.๐๘	๘.๓๓	๕.๑๗	๖.๒๕
ซื้อยามารักษาเอง	๑๘.๗๕	๓๓.๕๐	๕๑.๖๗	๓๕.๓๘	๓๕.๔๒	๓๘.๕๕	๓๑.๒๕	๒๕.๑๗	๖๑.๕๖
ปรึกษาแพทย์แผนปัจจุบันหรือสถานีนานามัย	๓๕.๑๗	๕๒.๐๘	๕๑.๐๘	๕๕.๓๘	๕๗.๒๕	๕๘.๓๓	๕๘.๓๓	๖๓.๕๕	๕๓.๑๓
ปรึกษาแพทย์แผนโบราณหรือแพทย์ประจำตำบล	—	๒.๐๘	—	๑.๐๘	—	—	๑.๐๘	๑.๐๘	—
หมอเถื่อน	—	—	—	—	—	—	—	—	—
รูดน้ำมันค, ทรงเจ้า เขานี้	—	—	—	—	—	—	—	—	—
อื่น ๆ ระบุ. พาไป คลินิคในอำเภอ	๒.๐๘	๒.๐๘	—	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘	—

จากตารางที่ ๔๒ แสดงถึงวิธีการรักษาพยาบาลเมื่อเด็กเจ็บป่วย ซึ่งปรากฏว่าในภาคเหนือ ร้อยละ ๓๕.๑๗ จะปรึกษาแพทย์แผนปัจจุบันหรือสถานีนานามัย เมื่อมีการเจ็บป่วยขึ้น ร้อยละ ๑๘.๗๕ ซื้อยามาทานเอง และร้อยละ ๒.๐๘ พาเด็กไปคลินิคในตัวอำเภอ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๕๒.๐๘ ปรึกษาแพทย์แผนปัจจุบันหรือสถานีนานามัย ร้อยละ ๓๓.๕๐ ซื้อยามารักษาเองและร้อยละ ๖.๒๕ ใช้ยากลางบ้าน

ภาคกลาง ร้อยละ ๕๑.๐๘ ปรึกษาแพทย์แผนปัจจุบันหรือสถานือนามัย ร้อยละ ๔๑.๖๗
ซึ่ยอมารักษาเอง และร้อยละ ๗.๒๕ ใ้ยากกลางบ้าน

สำหรับพ่อแม่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๕๕.๓๘ ปรึกษาแพทย์แผน
ปัจจุบันหรือสถานือนามัย และร้อยละ ๓๘.๓๘ ใ้วิธีซึ่ยอมารักษาเอง ส่วนในเทศ
ฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๕๗.๒๕ รักษาโดยวิธีปรึกษากับแพทย์แผนปัจจุบันหรือ
สถานือนามัย และร้อยละ ๓๕.๔๒ ซึ่ยอมารักษาเอง

บิคามารคาของ เก็กชาย ร้อยละ ๕๘.๓๓ และเก็กหญิง ร้อยละ ๕๘.๓๓
เทากัน นิยมวิธีการรักษาด้วยการปรึกษาแพทย์แผนปัจจุบันหรือสถานือนามัย

ลูกคนโต ร้อยละ ๖๓.๕๔ รักษาด้วยการปรึกษากับแพทย์แผนปัจจุบันหรือ
สถานือนามัย ส่วนลูกคนรอง ร้อยละ ๖๑.๔๖ ปรากฏว่าครอบครัวยังนิยมวิธีการรักษา
ด้วยการซึ่ยอมารักษาเองอยู่

ตารางที่ ๔๓ อัตราส่วนร้อยของปัญหาของมารคาในการ เลียงตุบุตร

ปัญหาของมารคา ในการ เลียงตุบุตร	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การ เกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	สูง	ต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
กันสุขภาพ	๒๒.๕๒	—	๔.๑๗	๖.๒๕	๕.๓๘	๘.๓๓	๗.๒๕	๘.๓๓	๗.๒๕
ไม่ค่อยมีเวลา ไกลซึ่คลูก	๒.๐๘	๒.๐๘	—	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔
ลูกเลียงยากอแง	๖.๒๕	๑๒.๕๐	๑๔.๕๘	๑๒.๕๐	๑๑.๔๖	๑๗.๗๑	๖.๒๕	๑๑.๔๖	๑๒.๕๐
ขาดความรู้และ อาหาร	๒.๐๘	๔.๑๗	—	—	๓.๑๓	๓.๑๓	—	๑.๐๔	๒.๐๘
การเงิน	—	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—	๑.๐๔
ลูกมากเลียงกูไม่ ทั่วถึง	—	—	๖.๒๕	๔.๑๗	๒.๐๘	๒.๐๘	๔.๑๗	๒.๐๘	๔.๑๗
ไม่มี	๖๖.๖๗	๘๑.๒๕	๗๓.๕๖	๗๖.๐๔	๗๑.๘๘	๖๗.๗๑	๘๐.๒๑	๗๖.๐๔	๗๑.๘๘

ตารางที่ ๔๓ แสดงถึงปัญหาต่าง ๆ ที่แม่ประสบในการเลี้ยงดู พบว่าแม่ในทั้ง ๓ ภาคไม่มีปัญหาอะไรเลยมากที่สุด คือ ภาคเหนือร้อยละ ๖๖.๖๗ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ ๘๑.๒๕ และภาคกลางร้อยละ ๗๓.๕๖ ส่วนในกลุ่มที่ประสบปัญหานั้น พบว่า ภาคเหนือประสบปัญหาในค่านิสภาพของลูกมากที่สุดร้อยละ ๒๒.๕๒ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบปัญหาว่าลูกเลี้ยงยาก งบประมาณมากที่สุด ร้อยละ ๑๒.๕๐ และภาคกลางมีปัญหาลูกเลี้ยงยาก งบประมาณมากที่สุดเช่นกัน ร้อยละ ๑๔.๕๘

แม่ในครอบครัวกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๗๖.๐๔ และต่ำร้อยละ ๗๑.๘๘ ก็ไม่มีปัญหาในการเลี้ยงดูเช่นกัน กลุ่มที่ประสบปัญหาพบว่า ทั้งกลุ่มสูงและต่ำต่างก็มีปัญหาลูกเลี้ยงยาก งบประมาณ ในจำนวนร้อยละ ๑๒.๕๐ และ ๑๑.๔๖ ตามลำดับ

แม่ของ เด็กทั้ง เพศชายและเพศหญิงไม่มีปัญหาในการเลี้ยงดูร้อยละ ๖๗.๗๑ และ ๘๐.๒๑ ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มที่มีปัญหานั้น พบว่าร้อยละ ๑๗.๗๑ ในกลุ่มเด็กชายมีปัญหาลูกเลี้ยงยาก และอีกร้อยละ ๗.๒๕ ในกลุ่มเด็กหญิงก็มีปัญหาทางสุขภาพของเด็ก

แม่ของ เด็กซึ่ง เป็นลูกคนโต ร้อยละ ๗๖.๐๔ ไม่มีปัญหาในการเลี้ยงดู ร้อยละ ๑๑.๔๖ กล่าววาลูกเลี้ยงยากและงบ และร้อยละ ๘.๓๓ กล่าวว่ามีปัญหาทางค่านิสภาพของลูกมาก ส่วน มารดาของลูกคนรองร้อยละ ๗๑.๘๘ ไม่มีปัญหาใดเลยในการเลี้ยงดู ร้อยละ ๑๒.๕๐ พบวาลูกเลี้ยงยากและงบ กับอีกร้อยละ ๗.๒๕ กล่าววาลูกไม่ค่อยแข็งแรง สุขภาพไม่ดี

ตารางที่ ๔๔ อัตราส่วนร้อยละของการฝึกในสิ่งที่ควรและไม่ควร (การสอนให้ไหวผู้ใหญ่)

อายุที่สอนให้ ไหวผู้ใหญ่	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
๐ - ๑๑ เดือน	๕.๑๗	—	๑.๐๕	๒.๐๘	๑.๐๕	๒.๐๘	๑.๐๕	๒.๐๘	๑.๐๕
๑ปี-๑ปี ๑๑ เดือน	๒๔.๕๘	๓๑.๒๕	๒๒.๕๐	๕๖.๒๕	๕๔.๑๗	๕๔.๑๗	๕๖.๒๕	๒๐.๕๒	๕๐.๐๐
๒ปี-๒ปี ๑๑ เดือน	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐	๓๖.๕๖	๒๕.๑๗	๓๒.๒๕	๓๒.๒๕	๒๕.๑๗	๒๗.๐๘	๓๔.๓๘
ไม่ได้อสอน	๖.๒๕	๔๓.๗๕	—	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๑๑.๕๖	๑๓.๕๔	๑๐.๕๒	๑๔.๕๘

จากตารางที่ ๔๔ ศึกษาในการฝึกสิ่งที่ควรและไม่ควรในด้านการสอนให้ลูก
ไหวผู้ใหญ่ พบว่าในภาคเหนือ แม้จะสอนลูกในช่วงอายุ ๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือนมากที่สุด
ร้อยละ ๒๔.๕๘ และมีร้อยละ ๖.๒๕ ที่ไม่ได้อสอนลูก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่ได้อ
สอนลูกให้ไหวมากที่สุดร้อยละ ๔๓.๗๕ ส่วนที่สอนก็จะสอนในช่วงอายุ ๑ ปีถึง ๑ ปี
๑๑ เดือนมากที่สุด ในร้อยละ ๓๑.๒๕ ภาคกลาง ร้อยละ ๒๒.๕๐ สอนในช่วงอายุ ๑ ปี
ถึง ๑ ปี ๑๑ เดือน เป็นที่น่าสังเกตุพบว่าในภาคกลางไม่พบแม่คนใดเลยที่ไม่สอนลูกใน
การไหวผู้ใหญ่

กลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง-ต่ำ ต่างก็สอนลูกไหวผู้ใหญ่ในช่วงอายุ ๑ ปีถึง ๑ ปี
๑๑ เดือนมากที่สุดเช่นเดียวกัน คือร้อยละ ๕๖.๒๕ และ ๕๔.๑๗ ตามลำดับ และในกลุ่ม
ที่ยังไม่ได้อสอนให้ลูกไหวผู้ใหญ่ก็มีเท่า ๆ กันคือร้อยละ ๑๒.๕๐ ทั้งกลุ่มสูงและต่ำ

เด็กชายและเด็กหญิงต่างก็รับการฝึกหัดจากแม่มากที่สุดในช่วงเดียวกัน คือ
๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือน ร้อยละ ๕๔.๑๗ และ ๕๖.๒๕ ของเด็กชายและเด็กหญิงตามลำดับ
ในกลุ่มที่ยังไม่ได้อสอนลูกนั้น ปรากฏว่าที่ยังไม่ได้อสอนเด็กชายมีร้อยละ ๑๑.๕๖ และเด็กหญิง
ร้อยละ ๑๓.๕๔

แม่ของลูกคนโตจะฝึกลูกในช่วงอายุ ๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือน มากที่สุดถึง ร้อยละ ๒๐.๘๒ อีกร้อยละ ๑๐.๘๒ ยังไม่ได้ฝึก ส่วนลูกคนรองฝึกในช่วงอายุ ๑ ปี ถึง ๑ ปี ๑๑ เดือนมากที่สุดเช่นกัน ร้อยละ ๕๐.๐๐ และร้อยละ ๑๔.๕๘ ยังไม่ได้ฝึก ลูกเลย

ตารางที่ ๕๕ อัตราส่วนร้อยละของการฝึกในสิ่งที่ควรไม่ควร (วิธีการสอนให้ไหวผู้ใหญ่)

วิธีการสอน ให้ไหวผู้ใหญ่	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
แนะนำคว่ำพุก บอกให้ไหว	—	๑๔.๕๘	๒๕.๒๒	๓๘.๕๘	๓๓.๓๓	๓๗.๕๐	๓๕.๘๘	๓๖.๕๕	๓๖.๕๕
ทำตัวอย่างให้ดู ให้ดูตัวอย่างที่ ๆ	๕๔.๑๖	๑๒.๕๐	๗.๒๘	๒๖.๐๔	๑๔.๕๘	๑๖.๖๗	๒๓.๕๘	๑๗.๗๑	๒๒.๘๒
จับมือไหว	—	—	๓.๑๓	—	๓.๑๓	๓.๑๓	—	๒.๐๘	๑.๐๔
จับมือไหว	๓๘.๕๘	๒๘.๑๖	๑๓.๕๔	๒๑.๘๘	๒๖.๐๔	๒๕.๐๐	๒๒.๘๒	๒๘.๑๒	๑๙.๗๙
บอกคว่ำพุก และจับมือไหว	—	—	๑๐.๘๒	๓.๑๓	๗.๒๘	๗.๒๘	๓.๑๓	๖.๒๕	๔.๑๗
ยังไม่ได้สอน	๖.๒๕	๔๓.๗๕	—	๙.๓๘	๑๕.๖๓	๑๐.๘๒	๑๔.๕๘	๙.๓๘	๑๕.๖๓

ตารางที่ ๕๕ นี้ แสดงวิธีที่แม่ฝึกสอนการไหวผู้ใหญ่แก่ลูก พบว่าแม่ในภาคเหนือ ใช้วิธีทำตัวอย่างให้ดูมากที่สุดร้อยละ ๕๔.๑๖ และจับมือลูกให้ไหวร้อยละ ๓๘.๕๘ ภาคตะวันออก-เฉียงเหนือใช้วิธีจับมือลูก มากที่สุดร้อยละ ๒๘.๑๖ ร้อยละ ๑๒.๕๐ ทำตัวอย่างให้ดู และอีกร้อยละ ๑๔.๕๘ แนะนำบอกลูกคว่ำพุก ภาคกลางแม่ใช้วิธีการบอกคว่ำพุกมากที่สุดร้อยละ ๒๕.๒๒ ร้อยละ ๑๓.๕๔ จับมือลูกให้ไหว และร้อยละ ๑๐.๘๒ บอกแนะนำคว่ำพุกพร้อมกับจับมือลูกให้ไหวคว่ำ

ในกุ่มฐานะเศรษฐิกิจสูง แม้อยละ ๓๘.๕๘ ใช้วิธี บอกระบายค่าพุก
 ร้อยละ ๒๖.๐๘ ทำตัวอย่างใหญ่ และร้อยละ ๒๑.๘๗ จับมือให้ลูกไหว ส่วนใน
 กุ่มฐานะเศรษฐิกิจต่ำ แม้ใช้วิธี บอกระบายค่าพุกมากที่สุดร้อยละ ๓๓.๓๓ ร้อยละ
 ๒๖.๐๘ จับมือให้ลูกไหว และร้อยละ ๑๘.๕๘ ทำตัวอย่างใหญ่ลูก

แม่ของ เด็กชายใช้วิธีการสอนลูกโดย บอกระบายค่าพุกมากที่สุดร้อยละ ๓๗.๕๐
 รองลงมาได้แก่การจับมือให้ลูกไหว ร้อยละ ๒๕.๐๐ ส่วนเด็กหญิงแม่จะใช้วิธี บอกระบาย
 ค่าพุกมากที่สุดเช่นกันร้อยละ ๓๕.๘๑ รองลงมาแม่จะใช้วิธีทำตัวอย่างใหญ่ลูก ร้อยละ
 ๒๓.๕๘ และจับมือลูกให้ไหวร้อยละ ๒๒.๘๒

แม่ของลูกคนโตและคนรองต่างใช้วิธีเดียวกันมากที่สุด คือบอกระบายค่าพุก
 ร้อยละ ๓๖.๘๕ ของลูกคนโตเท่า ๆ กับลูกคนรอง ส่วนรองลงมานั้นลูกคนโตร้อยละ
 ๒๘.๑๒ ที่แม่จับมือให้ไหว แต่แม่ของลูกคนรองร้อยละ ๒๒.๘๒ ใช้วิธีทำตัวอย่างให้
 ลูกแทน

ตารางที่ ๘ อัตราร้อยของ เหตุผลในการสอนหรือยังไม่ได้สอนให้เด็กใหญ่

๑๙๖

เหตุผลในการสอนหรือยังไม่ได้สอนให้เด็กใหญ่	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง	
ยังไม่ ได้สอน	ดูยังไม่เล็กจะรอให้โตก่อน	๖.๒๕	๓๗.๕๐	—	๕.๓๘	๑๒.๕๐	๕.๓๘	๑๒.๕๐	๗.๒๕	๑๕.๕๘
	ไม่ทราบว่าจะจัดการ เช่นไร	—	๖.๒๕	—	๑.๐๕	๒.๐๘	๑.๐๕	๒.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๕
เหตุผล ที่สอน	ต้องการให้เด็กได้รู้ในสิ่งที่ควรมีควรรู้	๓๗.๕๐	๑๕.๕๘	๑๕.๗๕	๑๕.๗๕	๒๖.๐๕	๒๖.๕๒	๒๖.๕๒	๒๗.๐๘	๑๘.๗๕
	ต้องการให้เด็กติดเป็นนิสัย	๒๗.๐๘	๒๐.๘๓	๒๖.๕๒	๒๓.๕๖	๒๒.๕๒	๒๑.๘๘	๒๕.๐๐	๒๐.๘๓	๒๖.๐๕
	ต้องการให้เด็กเป็นคนมีมารยาทดี	๘.๓๓	๒๐.๘๓	๕๗.๒๕	๕๐.๖๓	๓๑.๒๕	๓๕.๕๘	๓๑.๒๕	๓๖.๕๖	๓๕.๕๒
	ต้องการให้เด็กไหวพระเป็น	๒๐.๘๓	—	—	๕.๒๑	๕.๒๑	๕.๒๑	๕.๒๑	๖.๒๕	๕.๑๗

ตารางที่ ๔๖ แสดงเหตุผลในการฝึกให้ลูกให้ผู้ใหญ่ ผลปรากฏว่าในภาคเหนือเหตุที่แม่ยังไม่ได้อสอนนั้น กล่าววาเพราะเห็นว่าลูกยังเล็กอยู่ รอให้ลูกโตจึงจะสอน ร้อยละ ๖.๒๕ และร้อยละ ๓๗.๕๐ กล่าววา เหตุที่สอนก็เพื่อต้องการให้ลูกรูวาอะไรควรอะไรไม่ควร ร้อยละ ๒๗.๐๘ ต้องการให้คิดเป็นนิสัย ร้อยละ ๒๐.๘๓ ต้องการให้ลูกให้พระเป็น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ ๓๗.๕๐ กล่าววาที่ไม่สอนเพราะลูกยังเล็ก รอให้ลูกโตก่อนจึงสอน ร้อยละ ๒๐.๘๓ กล่าววาสอนเพราะต้องการให้ลูกคิดเป็นนิสัยเท่า ๆ กันกับ เพราะต้องการให้ลูกเป็นคนที่มีมรรยาท ในภาคกลาง ร้อยละ ๕๗.๒๕ สอนลูกเพื่อต้องการให้ลูกเป็นคนที่มีมรรยาท

แม่ในครอบครัวฐานะเศรษฐิกิจสูงให้ความเห็นว่า ที่ยังไม่ได้อสอนลูกเพราะลูกยังเล็ก จะรอจนกว่าลูกโตจึงสอน ร้อยละ ๕.๓๘ และร้อยละ ๔๐.๖๓ กล่าววา สอนเพราะต้องการให้ลูกเป็นคนที่มีมรรยาท ส่วนแม่ในกุ่มฐานะเศรษฐิกิจต่ำร้อยละ ๑๒.๕๐ รอให้ลูกโตจึงจะสอนไหว และอีกร้อยละ ๓๑.๒๕ กล่าววาที่คนสอนเพื่อจะให้ลูกเป็นเด็กที่มีมรรยาท

แม่ของลูกชายร้อยละ ๕.๓๘ ที่ยังไม่ได้อสอนเพราะเห็นว่าลูกยังเล็กอยู่ จะรอให้โตกว่านี้ก่อน และร้อยละ ๓๕.๕๘ ที่สอนก็ต้องการให้ลูกเป็นคนที่มีมรรยาท ส่วนแม่ของหญิงก็เช่นกัน ร้อยละ ๑๒.๕๐ ไม่สอนเพราะลูกยังเล็กอยู่ อีกร้อยละ ๓๒.๒๕ สอนเพราะอยากให้ลูกเป็นคนที่มีมรรยาท

ลูกคนโตร้อยละ ๗.๒๕ ที่แม่ยังไม่สอนเพราะลูกยังไม่โตพอ ร้อยละ ๓๖.๔๖ สอนก็มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ลูกเป็นคนดีและมีมรรยาท ส่วนแม่ของลูกคนรองร้อยละ ๑๔.๕๘ จะรอให้ลูกโตกว่าปัจจุบันนี้ก่อนจึงจะสอน อีกร้อยละ ๓๕.๔๒ ที่สอนแล้วก็เพื่อต้องการให้ลูกเป็นเด็กที่มีมรรยาท

ตารางที่ ๔๗ อัตราส่วนร้อยละของการฝึกในสิ่งที่ควรไม่ควร (การสอนให้เด็กรู้จัก
การขอโทษ)

การฝึกในสิ่งที่ ควรไม่ควร (การสอนให้เด็ก รู้จักการขอโทษ)	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
๐ - ๑๑ เดือน	๒.๐๘	—	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘	—
๑ปี-๑ปี ๑๑ เดือน	๒๕.๐๐	—	๑๘.๗๕	๑๘.๕๘	๑๖.๖๗	๒๐.๘๓	๑๐.๘๒	๑๕.๖๓	๑๕.๖๓
๒ปี-๒ปี ๑๑ เดือน	๒๕.๐๐	๒.๐๘	๑๒.๕๐	๑๓.๕๘	๑๒.๕๐	๑๘.๕๘	๑๑.๘๖	๑๐.๘๒	๑๕.๖๓
๓ปี-๓ปี ๑๑ เดือน	๒.๐๘	๘.๑๗	—	—	๓.๑๓	๑.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘
ยังไม่ได้สอน	๘๕.๘๓	๘๓.๗๕	๖๗.๗๑	๗๐.๘๓	๖๖.๖๗	๖๒.๕๐	๗๕.๐๐	๗๐.๘๓	๖๖.๖๗

จากตารางที่ ๔๘ ศึกษาในการสอนในสิ่งที่ควรและไม่ควร ประเภทสอน
ให้ลูกรู้จักแสดงการขอโทษ พบว่าในทั้ง ๓ ภาคมีจำนวนที่ยังไม่สอนมากที่สุด ร้อยละ
๘๕.๘๓ ของภาคเหนือ ร้อยละ ๘๓.๗๕ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง
ร้อยละ ๖๗.๗๑ มีร้อยละ ๒.๐๘ ของภาคเหนือที่สอนลูกในช่วงอายุ ๐ ถึง ๑๑ เดือน
ร้อยละ ๑๕.๐๐ เท่า ๆ กัน สอนในช่วงอายุ ๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือน และ ๒ ปีถึง
๒ ปี ๑๑ เดือน ร้อยละ ๒.๐๘ สอนในช่วงอายุ ๓ ปีถึง ๓ ปี ๑๑ เดือน ส่วนภาคตะวัน
ออกเฉียงเหนือสอนมากที่สุดในช่วงอายุ ๓ ปีถึง ๓ ปี ๑๑ เดือน ร้อยละ ๘.๑๗ และ
ภาคกลางสอนมากที่สุดในช่วงอายุ ๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือน คือร้อยละ ๑๘.๗๕

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจทั้งสูงและต่ำก็พบว่ายังไม่สอนให้ลูกกล่าวขอโทษมาก
ที่สุดร้อยละ ๗๐.๘๓ และ ๖๖.๖๗ ตามลำดับ ในการสอนจะสอนในช่วงอายุ ๑ ปีถึง
๑ ปี ๑๑ เดือน มากที่สุดในกลุ่มสูง คือร้อยละ ๑๘.๕๘ และกลุ่มต่ำร้อยละ ๑๖.๖๗

เด็กชายร้อยละ ๒๒.๕๐ และเด็กหญิงร้อยละ ๗๕.๐๐ ก็ยังไม่ได้รับการฝึกจากแม่ แม่ในส่วนที่สอนลูกชายในช่วงอายุ ๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือนมากที่สุดร้อยละ ๒๐.๘๓ และแม่ของลูกผู้หญิงจะสอนลูกมากที่สุดในช่วงอายุ ๒ ปีถึง ๒ ปี ๑๑ เดือน ร้อยละ ๑๑.๔๖

ตามลำดับที่การเกิดของลูก พบว่า แม่ของลูกคนโตร้อยละ ๗๐.๘๓ และลูกคนรองร้อยละ ๖๖.๖๗ ยังไม่ได้อ่านลูก แม่ที่สอนลูกคนโตร้อยละ ๑๕.๖๓ จะสอนลูกเมื่อลูกอายุระหว่าง ๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือน และแม่ที่สอนลูกคนรองนั้นจะสอนลูกเมื่ออายุลูกได้ ๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือนร้อยละ ๑๕.๖๓ เท่า ๆ กันกับสอนเมื่อลูกอายุระหว่าง ๒ ปี ถึง ๒ ปี ๑๑ เดือน

ตารางที่ ๔๘ อัตราส่วนร้อยละของวิธีการสอนให้เด็กรู้จักการขอโทษ

วิธีการสอนให้ เด็กรู้จักการ ขอโทษ	ภาค		ฐานะ เศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การ เกิด		
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ให้กล่าวคำขอโทษ โดยให้พูดตาม	๓๗.๕๐	๖.๒๕	๓๒.๒๕	๒๘.๑๓	๒๖.๐๔	๓๓.๓๓	๒๐.๘๓	๒๗.๐๘	๒๗.๐๘
ให้ยกมือไหว้	๑๖.๖๗	—	—	๑.๐๔	๗.๒๕	๔.๑๗	๔.๑๗	๒.๐๘	๖.๒๕
ยังไม่ได้อ่าน	๔๕.๘๓	๘๓.๗๕	๖๗.๗๑	๗๐.๘๓	๖๖.๖๗	๖๒.๕๐	๗๕.๐๐	๗๐.๘๓	๖๖.๐๗

จากตารางที่ ๔๘ ในการสอนให้ลูกขอโทษนั้น แม่ในภาคเหนือใช้วิธีให้ลูกกล่าวคำขอโทษโดยให้พูดตามแม่มากที่สุด ร้อยละ ๓๗.๕๐ และอีกร้อยละ ๑๖.๖๗ แม่ให้ลูกยกมือไหว้ แม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้วิธีให้กล่าวคำขอโทษโดยพูดตามร้อยละ ๖.๒๕ เช่นเดียวกับแม่ในภาคกลางใช้วิธีเดียวกันนี้ ร้อยละ ๓๒.๒๕

แม่ในครอบครัวฐานะเศรษฐิกิจสูงวัยละ ๒๘.๑๓ และค่าวัยละ ๒๖.๐๔
ใช้วิธีเดียวกันคือ ให้กล่าวคำขอโทษ โดยผูกตามแม่อีกวัยละ ๑.๐๔ ในกลุ่มสูงและ
วัยละ ๗.๒๕ ในกลุ่มต่ำ ให้ลูกยกมือไหว้เป็นการขอโทษ

แม่ของลูกชายวัยละ ๓๓.๓๓ และลูกหญิงวัยละ ๒๐.๘๓ ให้ลูกกล่าวคำ
ขอโทษโดยผูกตาม และวัยละ ๔.๑๗ เท่ากันทั้ง เด็กชายและเด็กหญิงที่แม่ให้ยกมือไหว้

ตามลำดับที่การ เกิด แม่ของลูกคนโตและคนรองวัยละ ๒๗.๐๘ เท่ากัน
ให้ลูกกล่าวคำขอโทษโดยผูกตามแม่ ลูกคนโตวัยละ ๒.๐๘ และลูกคนรองวัยละ
๖.๒๕ แม่ให้ยกมือไหว้เป็นการขอโทษ

ตารางที่ ๔๕ อัตราส่วนร้อยละของ เหตุผลในการสอนหรือยังไม่ได้อสอนให้เด็กรู้จักการขอโทษ

เหตุผลในการสอนหรือยังไม่ได้อสอนให้เด็กรู้จักการขอโทษ	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด			
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง		
ยังไม่ได้อสอน (เหตุผล)	—	ดูก็ยัง เด็กรอให้โตก่อน	๒๒.๘๒	๒๖.๐๘	๑๓.๕๔	๒๓.๘๖	๒๐.๘๓	๑๖.๖๗	๑๘.๗๕	๑๘.๗๕	
		ไม่ทราบว่าจะจัดการอย่างไร	๔๕.๘๓	๗๐.๘๓	๓๘.๕๔	๕๗.๒๘	๓๘.๕๘	๔๒.๗๑	๕๔.๑๗	๕๐.๐๐	๔๖.๘๘
เหตุผลที่สอน	—	เพื่อเด็กจะได้รู้ว่าคนผิด	๑๖.๖๗	๓.๐๘	๑๔.๕๘	๑๒.๕๐	๑๑.๔๖	๑๕.๖๓	๘.๓๓	๑๕.๖๓	๘.๓๓
		เพื่อเด็กจะได้มีนิสัยที่ดี	๓๗.๕๐	๕.๑๗	๑๗.๗๑	๑๕.๖๓	๒๒.๘๒	๑๘.๗๕	๑๘.๗๕	๑๕.๖๓	๒๒.๘๒
		เพื่อเด็กจะได้รับคำชมจากผู้อื่น	—	—	๓.๑๓	๑.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๘	—	๓.๑๓

จากตารางที่ ๔๕ กล่าวถึง เหตุผลที่แม่สอนให้ลูกกล่าวคำขอโทษ และในการจัดการที่ยังไม่ได้สอนลูก ปรากฏว่าแม่ในภาคเหนือร้อยละ ๕๕.๘๓ ให้คำตอบว่าไม่ทราบจะจัดการ เช่นไร ร้อยละ ๓๗.๕๐ ให้เหตุผลที่สอนว่า เพื่อให้ลูกมีนิสัยที่ร้อยละ ๑๖.๖๗ เพื่อให้ลูกรู้ว่าตนผิด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๒๒.๕๒ กล่าวว่าลูกของตนยังเล็ก จะรอให้โตกว่านี้จึงจะสอน อีกร้อยละ ๗๐.๘๓ ไม่ทราบจะจัดการ เช่นไร ก็ปล่อยไปเรื่อย ๆ ส่วนที่สอนร้อยละ ๔.๑๗ สอนเพื่อลูกจะได้มีนิสัยที่ดี ร้อยละ ๒.๐๘ เพื่อให้ลูกรู้ว่าตนเองผิดในภาคกลาง ร้อยละ ๒๖.๐๔ ก็กล่าวว่ารอให้ลูกโตก่อน ร้อยละ ๓๘.๕๔ ไม่ทราบวิธีจัดการต่อไป ร้อยละ ๑๗.๗๑ ที่สอนก็เพื่อให้ลูกมีนิสัยที่ร้อยละ ๑๔.๕๘ เพื่อลูกจะได้รับคำชมจากผู้อื่น

ในกลุ่มแม่ฐานะเศรษฐกิจสูง ไม่ทราบจะจัดการ เช่นไรมีมากที่สุดร้อยละ ๕๗.๒๕ และร้อยละ ๑๕.๖๓ สอนเพื่อลูกจะได้มีนิสัยดี ส่วนในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำก็ไม่ทราบจะจัดการ เช่นไรร้อยละ ๓๕.๕๘ และร้อยละ ๒๒.๕๒ สอนเพื่อให้ลูกมีนิสัยที่ดี

เด็กชายร้อยละ ๔๒.๗๑ และเด็กหญิงร้อยละ ๕๔.๑๗ ที่แม่ไม่ทราบจะจัดการในการที่ยังไม่ได้สอนให้ลูกกล่าวคำขอโทษเช่นนี้ นอกจากนั้น แม่ของเด็กชายร้อยละ ๑๘.๗๕ และของเด็กหญิงร้อยละ ๑๙.๗๕ ให้เหตุผลที่สอนว่า เพื่อให้ลูกของเขามีนิสัยที่ดี

แม่ของลูกคนโตร้อยละ ๕๐.๐๐ และลูกคนรอร้อยละ ๔๖.๘๘ แม้อย่างไม่มีวิธีจัดการอย่างไรต่อไปในการที่ยังไม่ได้สอนให้ลูกกล่าวคำขอโทษ ร้อยละ ๑๕.๖๓ ของลูกคนโตสอนเพื่อให้ลูกรู้ว่าตนทำผิด เท่า ๆ กับให้ลูกมีนิสัยดี ส่วนลูกคนรอร้อยละ ๒๒.๕๒ แม่สอนเพื่อให้ลูกมีนิสัยดี

ตารางที่ ๕๐ อัตราส่วนร้อยละของการฝึกในสิ่งที่ควรไม่ควร (การสอนให้เด็กแสดงการ
ขอบคุณ)

การฝึกในสิ่งที่ควร ไม่ควร (การสอน ให้เด็กแสดงการ ขอบคุณ)	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
๐ - ๑๑ เดือน	๒.๐๘	-	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘	-
๑ปี-๑ปี ๑๑ เดือน	๓๗.๕๐	๒.๐๘	๓๒.๒๕	๒๑.๘๘	๓๐.๒๑	๓๑.๒๕	๒๐.๘๓	๒๘.๑๓	๒๓.๕๖
๒ปี-๒ปี ๑๑ เดือน	๒๒.๕๒	๘.๓๓	๒๘.๑๓	๒๖.๐๘	๑๗.๗๑	๑๖.๖๗	๒๗.๐๘	๑๘.๗๕	๒๕.๐๐
๓ปี-๓ปี ๑๑ เดือน	๒.๐๘	๕.๑๗	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๑.๐๘	๕.๑๗	๑.๐๘	๕.๑๗
ยังไม่ได้สอน	๓๕.๕๒	๘๕.๕๒	๓๖.๕๖	๕๗.๕๒	๕๘.๕๖	๕๐.๐๐	๕๖.๘๘	๕๐.๐๐	๕๖.๘๘

จากตารางที่ ๕๐ แสดงการฝึกในสิ่งที่ควรและควรแก่ลูกในค่านการสอน
ให้ลูกขอบคุณ พบว่าในภาคเหนือ ร้อยละ ๓๗.๕๐ แม่สอนลูกในช่วงอายุ ๒ ปีถึง ๒ปี
๑๑ เดือน และร้อยละ ๓๕.๕๒ แม่ยังไม่ได้สอนลูก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังไม่ได้
สอนมากที่สุดร้อยละ ๘๕.๕๒ ที่สอนในช่วงอายุ ๒ปี ถึง ๒ ปี ๑๑ เดือนมากที่สุดร้อยละ
๘.๓๓ ภาคกลางก็ยังไม่ได้สอนมากที่สุดร้อยละ ๓๖.๕๖ และสอนในช่วงอายุ ๑ ปีถึง
๑ ปี ๑๑ เดือนมากที่สุดร้อยละ ๓๒.๒๕ และช่วงอายุ ๒ ปี - ๒ ปี ๑๑ เดือนร้อยละ
๒๘.๑๓

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงร้อยละ ๕๗.๕๒ และต่ำร้อยละ ๕๘.๕๖ แม่ยังไม่ได้
สอนลูกให้ลูกขอบคุณ ในกลุ่มสูงร้อยละ ๒๖.๐๘ สอนลูกในช่วงอายุ ๒ ปีถึง ๒ ปี
๑๑ เดือน และกลุ่มต่ำร้อยละ ๓๐.๒๑ สอนลูกในช่วงอายุ ๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือน

เด็กชายร้อยละ ๕๐.๐๐ และเด็กหญิงร้อยละ ๔๖.๘๘ แม้งยังไม่ได้สอน การพูดชอบคุณแก่ลูก และแมสอนเด็กชายในช่วงอายุ ๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือนมากที่สุด ร้อยละ ๓๑.๒๕ แต่สอนเด็กหญิงในช่วงอายุ ๒ ปีถึง ๒ ปี ๑๑ เดือนมากที่สุดร้อยละ ๒๗.๐๘

ความสำคัญที่การ เกิดของลูก พบว่าลูกคนโตร้อยละ ๕๐.๐๐ ลูกคนรองร้อยละ ๔๖.๘๘ แม้งยังไม่ได้สอนลูกพูดชอบคุณเลย และแม่ของลูกคนโตจะสอนลูกในช่วงอายุ ๑ ปีถึง ๑ ปี ๑๑ เดือนมากที่สุด ร้อยละ ๒๘.๑๓ ส่วนลูกคนรองจะสอนในช่วงอายุ ๒ ปีถึง ๒ ปี ๑๑ เดือนมากที่สุด คือร้อยละ ๒๕.๐๐

ตารางที่ ๕๑ อัตราส่วนร้อยละของวิธีการสอนให้เด็กแสดงการชอบคุณ

วิธีการสอนให้เด็ก แสดงการชอบคุณ	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
บอกให้ลูกยกมือไหว้ เมื่อผู้ใหญ่ให้ของ	๓๓.๓๓	๔.๑๗	๘.๓๘	๑๑.๔๖	๑๖.๖๗	๘.๓๘	๑๘.๗๕	๘.๓๘	๑๘.๗๕
ให้พูดตามแม่ เมื่อผู้ใหญ่ให้ของ	๓๑.๒๕	๑๐.๔๒	๕๔.๑๗	๔๐.๖๓	๓๔.๓๘	๔๐.๖๓	๓๔.๓๘	๔๐.๖๓	๓๔.๓๘
ยังไม่ได้สอน	๓๕.๔๒	๘๕.๔๒	๓๖.๔๖	๔๗.๔๘	๔๘.๘๖	๕๐.๐๐	๔๖.๘๘	๕๐.๐๐	๔๖.๘๘

จากตารางที่ ๕๑ แสดงวิธีการสอนให้ลูกรู้จักการชอบคุณ พบว่าแม่ในภาคเหนือ ใช้วิธีบอกให้ลูกยกมือไหว้เมื่อผู้ใหญ่ให้ของมากที่สุดร้อยละ ๓๓.๓๓ รองลงมาร้อยละ ๓๑.๒๕ ใช้วิธีให้ลูกพูดตามแม่เมื่อผู้ใหญ่ให้ของ แม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้วิธีให้ลูกพูดตามแม่มากที่สุดร้อยละ ๕๔.๑๗ อีกร้อยละ ๔.๑๗ ให้ลูกยกมือไหว้

แม่ในภาคกลางใช้วิธีให้ลูกขอบคุณมากที่สุดเช่นกัน ร้อยละ ๕๔.๑๗ และร้อยละ ๕.๓๘
แม่บอกให้ยกมือไหว้เป็นการขอบคุณ

แม่ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๔๐.๖๓ ให้ลูกพูดตาม เมื่อผู้ใหญ่ให้ของ
และร้อยละ ๑๑.๔๖ ให้ลูกยกมือไหว้ขอบคุณ ส่วนในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ แม่ให้ลูก
ขอบคุณตามแม่มากที่สุด ร้อยละ ๓๔.๓๘ และอีกร้อยละ ๑๖.๖๗ แม่ให้ลูกยกมือไหว้ขอบคุณ
เมื่อผู้ใหญ่ให้ของ

แม่ของลูกชาย ร้อยละ ๔๐.๖๓ และลูกหญิง ร้อยละ ๓๔.๓๘ ใช้วิธีให้ลูกพูด
ขอบคุณตาม เมื่อผู้ใหญ่ให้ของ อีกร้อยละ ๕.๓๘ ของลูกผู้ชาย และร้อยละ ๑๘.๗๕
ของลูกผู้หญิง ใช้วิธีให้ลูกยกมือไหว้ขอบคุณ

ลูกคนโต ร้อยละ ๔๐.๖๓ และลูกคนรอง ร้อยละ ๓๔.๓๘ ใช้วิธีให้ลูกพูด
ขอบคุณตามแม่ เมื่อผู้ใหญ่ให้ของ ในขณะที่ลูกคนโต ร้อยละ ๕.๓๘ และลูกคนรอง ร้อยละ
๑๘.๗๕ แม่ใช้วิธีให้ลูกยกมือไหว้ขอบคุณ เมื่อรับของจากผู้ใหญ่

ตารางที่ ๕๒ อัตราส่วนร้อยละของ เหตุผลในการสอนหรือยังไม่ได้อสอนให้เด็กแสดงการขอบคุณ

เหตุผลในการสอนหรือยังไม่ได้อสอนให้เด็กแสดงการขอบคุณ	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง	
ยังไม่ได้อสอน	ดูยังไม่เด็กหรือให้โตกว่าก่อน	๓๕.๔๒	๒๒.๕๐	๑๐.๔๒	๑๔.๕๘	๔๔.๗๙	๒๒.๙๒	๓๖.๔๖	๑๙.๗๙	๓๙.๕๘
	ไม่ทราบว่าจะจัดการอย่างไร	—	๒๒.๙๒	๒๖.๐๔	๓๒.๒๙	๕.๒๑	๒๓.๐๘	๑๐.๔๒	๓๐.๒๑	๗.๒๙
เหตุผลที่สอน	ต้องการให้เด็กรู้ในสิ่งที่ควรและไม่ควร	๒๐.๘๓	—	๑๑.๔๖	๑๓.๕๘	๘.๓๓	๑๑.๔๖	๑๐.๔๒	๑๔.๕๘	๗.๒๙
	ต้องการให้คิดเป็นนิสัย	๑๐.๔๒	—	๙.๓๘	๗.๒๙	๗.๒๙	๔.๑๗	๑๐.๔๒	๙.๓๘	๕.๒๑
	ต้องการให้เด็กเป็นคนดีมีมารยาท	๓๓.๓๓	๑๒.๕๐	๓๙.๕๘	๓๑.๒๕	๓๑.๒๕	๓๑.๒๕	๓๑.๒๕	๒๖.๐๔	๓๖.๔๖
	ต้องการให้ผู้ใหญ่รักและชม	—	๒.๐๘	๓.๑๓	๑.๐๔	๓.๑๓	๓.๑๓	๑.๐๔	—	๔.๑๗

จากตารางที่ ๕๒ กล่าวถึง เหตุผลที่มารดาสอนให้ลูกรู้จักการขอบคุณและ
ในการจัดการ ถ้ายังไม่ได้สอนลูก ปรากฏว่ามารดาในภาคเหนือร้อยละ ๓๕.๔๒ ให้คำตอบ
ว่าลูกรู้จักขอบคุณ และจะรอให้โตกว่านี้จึงจะสอน และร้อยละ ๓๓.๓๓ ให้เหตุผลที่สอนว่า
ต้องการให้ลูกเป็นคนที่มีมารยาท มารดาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ ๖๒.๕๐
ก็กล่าวว่าจะรอให้ลูกโตก่อน ร้อยละ ๑๒.๕๐ สอนเพื่อให้ลูกเป็นคนดี มีมารยาท
ภาคกลางร้อยละ ๒๖.๐๔ มารดาไม่ทราบว่า จะจัดการ เช่นไร ในการที่ยังไม่ได้สอน
ให้ลูกขอบคุณนี้ และร้อยละ ๓๕.๕๘ สอนเพื่อให้ลูกเป็นคนที่มีมารยาท

ในกลุ่มมารดาฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๓๒.๒๕ ยังไม่ทราบว่า จะจัดการ
เช่นไรต่อไป ในกลุ่มต่ำร้อยละ ๔๔.๗๕ จะรอให้ลูกโตกว่านี้ก่อน และทั้งในกลุ่มสูง
กับกลุ่มต่ำ ร้อยละ ๓๑.๒๕ เท่า ๆ กัน สอนเพื่อให้ลูกเป็นเด็กที่มีมารยาท

มารดาของเด็กชายร้อยละ ๒๗.๐๘ ก็ยังไม่มีวิธีดำเนินการใดที่จะให้ลูก
รู้จักการขอบคุณ และมารดาของเด็กหญิงร้อยละ ๓๖.๔๖ เห็นว่าลูกรู้จักจะรอให้ลูก
โตกว่านี้ก่อน มารดาของทั้ง เด็กชายและเด็กหญิงร้อยละ ๓๑.๒๕ เท่า ๆ กัน ให้เหตุผล
ในการสอนไว้ว่า เพื่อให้ลูกเป็นคนที่มีมารยาท

ลูกคนโต ร้อยละ ๓๐.๒๑ มารดาไม่ทราบว่า จะจัดการ เช่นใด และลูก
คนรองร้อยละ ๓๕.๕๘ กล่าวว่าจะรอให้ลูกโตกว่าปัจจุบันนี้ก่อน ในการสอน ให้รู้จัก
การขอบคุณ มารดาของลูกคนโต ร้อยละ ๒๖.๐๔ และมารดาของลูกคนรองร้อยละ
๓๖.๔๖ ให้เหตุผลว่า ต้องการให้ลูกเป็นคนที่มีมารยาท

ตารางที่ ๕๓ อัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นและความต้องการของมารดาในเรื่อง
ให้บุตรปฏิบัติตามคำสั่ง

ความคิดเห็นและ ความต้องการของ มารดาในเรื่องให้ บุตรปฏิบัติตามคำสั่ง	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ควรทำตามคำสั่ง ทันทีอย่างเคร่งครัด	๑๘.๗๕	๕๒.๐๘	๒๙.๑๗	๓๒.๒๙	๓๒.๒๙	๓๘.๕๔	๒๖.๐๔	๒๙.๑๗	๓๕.๔๒
ควรทำตามคำสั่งแต่มี การผ่อนผันผ่อนยาว แล้วแต่กรณี	๖๖.๖๗	๓๓.๓๓	๖๑.๕๖	๕๙.๓๘	๕๒.๐๘	๕๐.๐๐	๖๑.๕๖	๕๕.๒๑	๕๖.๒๕
ไม่เคร่งครัดใน เรื่องทำตามคำสั่ง ทันทีเพราะขึ้นอยู่กับ อารมณ์ของ มารดา	-	๖.๒๕	๕.๒๑	๒.๐๘	๖.๒๕	๕.๒๑	๓.๑๓	๕.๒๑	๓.๑๓
แล้วแต่ความสมัคร ใจของบุตร เพราะ บางทีบุตรมีเหตุผล ของตนเอง	๑๔.๕๘	๘.๓๓	๕.๑๗	๖.๒๕	๙.๓๘	๖.๒๕	๙.๓๘	๑๐.๕๒	๕.๒๑

ตารางที่ ๕๓ แสดงถึงความคิดเห็นและความต้องการของมารดาในเรื่อง การให้บุตรปฏิบัติตามคำสั่ง ซึ่งพบว่า มารดาในภาคเหนือร้อยละ ๖๖.๖๗ ซึ่งมากที่สุด มีความเห็นว่าลูกควรทำตามคำสั่งของมารดาแต่อาจมีการผ่อนสั้นผ่อนยาวไต่บ้างแล้วแต่กรณี ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น มารดา ร้อยละ ๕๒.๐๘ กล่าวว่าลูกควรทำตามคำสั่งทันทีอย่างเคร่งครัด ในขณะที่มารดาในภาคกลางร้อยละ ๖๑.๕๖ เห็นว่าลูกควรทำตามคำสั่ง แต่มีการผ่อนสั้นยาวบ้างแล้วแต่กรณี เช่นเดียวกับมารดาในภาคเหนือ

มารดาในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงร้อยละ ๕๕.๓๘ และต่ำร้อยละ ๕๒.๐๘ ก็แสดงความเห็นสอดคล้องกันว่า ลูกของตนควรทำตามคำสั่งของตนแต่ก็อาจจะนุ่มนวล เป็นกรณีไป

มารดาของ เด็กชายร้อยละ ๕๐.๐๐ และเด็กหญิงร้อยละ ๖๑.๕๖ กล่าวว่า ลูกควรทำตามคำสั่งของมารดาแต่อาจมีการผ่อนสั้นผ่อนยาวบ้างแล้วแต่กรณี

สำหรับในความแตกต่างด้านลำดับที่การเกิดของเด็กพบว่า มารดาของ ลูกคนโตร้อยละ ๕๕.๒๑ และลูกคนรองร้อยละ ๕๖.๒๕ มีความคิดเห็นว่าลูกควรทำตามคำสั่งทันทีแต่ก็อาจจะมีการผ่อนสั้นผ่อนยาวไต่บ้างแล้วแต่กรณีไป

ตารางที่ ๕๔ อัตราส่วนร้อยละของความประพฤติโดยทั่วไปของบุตรจากความคึกเหินของมารดา

ความประพฤติโดยทั่วไปของบุตร จากความคึกเหินของมารดา	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
เรียบร้อยดี	๔๓.๗๕	๓๓.๐๘	๒๖.๐๘	๔๑.๖๗	๔๔.๗๕	๓๐.๒๑	๒๖.๒๕	๔๖.๘๘	๓๘.๕๘
ปกติธรรมดา	๑๒.๕๐	—	—	๓.๑๓	๓.๑๓	๓.๑๓	๓.๑๓	๒.๐๘	๔.๑๗
ก่อกวน	๒๕.๑๗	๑๘.๕๘	๕๖.๒๕	๕๐.๖๓	๓๓.๕๐	๔๘.๘๖	๒๕.๑๗	๖๑.๔๖	๓๓.๕๐
เอาแต่ใจตนเอง	—	๒.๐๘	๓.๑๓	๓.๑๓	๑.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๓.๑๓	๑.๐๘
อารมณ์ร้อนและไม่โห่ร้าย	๒.๐๘	—	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘	—	๑.๐๘	๑.๐๘
ชอบก้าวกวและชอบทะเลาะกับเพื่อน	—	๒.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	—	๒.๐๘
เกเรชอบรังแกคนอื่น	—	๒.๐๘	—	—	๑.๐๘	๑.๐๘	—	—	๑.๐๘
กล้า	๒.๐๘	—	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘	—	—	๒.๐๘
งอแงและซื่ออ่อน	๔.๑๗	๒.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๘	๔.๑๗	๒.๐๘	๓.๑๓	—	๕.๒๑
ราเวียง	๒.๐๘	—	๓.๑๓	๓.๑๓	๑.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘
ชอบพูดก๊ ๆ กุไม่เชื่อ	—	—	๓.๑๓	๑.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๘
ชอบเล่นตามลำพัง	๔.๑๗	—	๓.๑๓	๓.๑๓	๒.๐๘	๔.๑๗	๑.๐๘	๒.๐๘	๓.๑๓

จากตารางที่ ๕๔ แสดงความประพฤติกอโดยทั่ว ๆ ไปของ เด็กจากความคึก
เห็นของมารดา ซึ่งผลปรากฏพบว่า เด็กร้อยละ ๔๓.๗๕ มีความประพฤติเรียบร้อยคือ
ร้อยละ ๒๕.๑๗ ก่อและชน และร้อยละ ๑๒.๕๐ มีความประพฤติ เป็นปกติธรรมดา
ส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผล พบว่า ร้อยละ ๗๗.๐๘ มีความประพฤติเรียบร้อยคือ
ร้อยละ ๑๔.๕๘ ก่อและชน ในภาคกลางร้อยละ ๕๖.๒๕ เด็กก่อก่อและชนร้อยละ ๒๖.๐๘
มารดา รายงานว่า เด็กเรียบร้อยคือ

ในกรุงเทพมหานครและนครราชสีมา ร้อยละ ๔๑.๖๗ กล่าวว่าลูกเรียบร้อยคือ และ
ร้อยละ ๔๐.๖๓ เห็นว่าลูกก่อก่อมาก ใกล้ เคียงกับในกรุงเทพมหานครที่พบวาร์้อยละ ๔๔.๗๕
ก็กล่าวว่าลูกเรียบร้อย และร้อยละ ๓๗.๕๐ ลูกก่อก่อและชน

มารดา เห็นว่าลูกชายก่อก่อมากที่สุดร้อยละ ๔๘.๕๖ รองลงมา ร้อยละ
๓๐.๒๑ กล่าวว่าลูกชายเรียบร้อยคือ ส่วนลูกหญิงนั้นถูกรายงานความประพฤติว่า
เรียบร้อยคือมากที่สุด ร้อยละ ๕๖.๒๕ และอีกร้อยละ ๒๕.๑๗ ก่อและชน

ลูกคนโตของครอบครัวนั้น มารดา เห็นว่ามีความประพฤติที่ก่อก่อมากที่สุด
ถึงร้อยละ ๖๑.๔๖ และเรียบร้อยคือรองลงมา ร้อยละ ๔๖.๘๘ ส่วนลูกคนรองปรากฏว่า
ตรงกันข้ามกันคือ เห็นว่าลูกเรียบร้อยคือมากที่สุดร้อยละ ๓๕.๕๘ และรองลงมา ร้อยละ
๓๗.๕๐ เห็นว่าลูกก่อก่อและชน

ตารางที่ ๕๕ อัตราส่วนร้อยละของการปฏิบัติของมารดา เมื่อบุตรประพฤตินหรือกระทำ
ในสิ่งที่มารดา เห็นว่าถูกต้องและเป็นไปตามความต้องการของการของมารดา

การปฏิบัติของ มารดา เมื่อบุตร ประพฤตินหรือกระทำ ในสิ่งที่มารดา เห็น ว่าถูกต้องและเป็น ไปตามความต้องการ ของการของมารดา	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ			เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
สิ่งของ เช่นขนม ของเล่น	๖๔.๕๘	๑๖.๖๗	๕.๒๑	๑๘.๗๕	๒๗.๐๘	๒๖.๐๔	๑๕.๗๕	๒๐.๘๓	๒๕.๐๐
ค่าชมเชย	๘.๓๓	๑๐.๕๒	๕.๗๑	๒๕.๑๓	๒๓.๓๘	๒๗.๐๘	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐	๒๗.๐๘
ทั้งสิ่งของและ ค่าชมเชย	๑๖.๖๗	๔๗.๕๒	๓๘.๕๕	๔๔.๗๕	๒๖.๐๔	๓๐.๒๑	๔๐.๖๓	๓๓.๓๓	๓๗.๕๐
สิ่งของค่าชมเชย และพาไปเที่ยว	๑๐.๕๒	๒.๐๘	—	๓.๑๓	๓.๑๓	๒.๐๘	๔.๑๗	๔.๑๗	๒.๐๘
เงิน	—	๑๖.๖๗	๒.๐๘	๒.๐๘	๘.๓๓	๕.๒๑	๕.๒๑	๖.๒๕	๔.๑๗
ไม่ให้รางวัล... เฉย ๆ	—	๖.๒๕	๑๑.๕๖	๓.๑๓	๑๑.๕๖	๕.๓๘	๕.๒๑	๑๐.๕๒	๔.๑๗

จากตารางที่ ๕๕ แสดงถึงการกระทำของมารดา เมื่อลูกประพฤตินหรือ
กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นไปตามความต้องการของการของมารดา ได้สำรวจพบว่า ในภาคเหนือ
มารดา ร้อยละ ๖๔.๕๘ ให้รางวัลประเภทสิ่งของ เช่น ขนมหรือของเล่นแก่ลูก เป็นที่
น่าสังเกตพบวามารดาในภาคเหนือไม่ให้รางวัลแก่ลูกเป็นเงิน และไม่มีมารดาในภาคนี้
เช่นกันที่ไม่เคยให้รางวัลแก่ลูกเลย

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มารการ้อยละ ๔๗.๘๒ ให้รางวัลแก่ลูกทั้ง เป็น
ประเภทสิ่งของและค่าชมเชย มารการ้อยละ ๑๖.๖๗ ให้รางวัลประเภทสิ่งของและ
ในจำนวนร้อยละที่เท่ากันคือ ๑๖.๖๗ เป็นรางวัลประเภทเงิน อย่างไรก็ตาม มีมารการจำนวน
ร้อยละ ๖.๒๕ ไม่ให้รางวัลแก่ลูกเลย โดยให้คำตอบว่าเฉย ๆ

มารดาในภาคกลางร้อยละ ๔๖.๗๑ ให้รางวัล เป็นค่าชมเชยแก่ลูก มารดา
อีกร้อยละ ๓๕.๕๔ ให้รางวัลทั้งสิ่งของและค่าชมเชย และอีกร้อยละ ๑๑.๔๖ ไม่ใ้ให้
รางวัลแก่ลูกเลย

สำหรับเด็กในกลุ่มเศรษฐกิจสูง มารการ้อยละ ๔๔.๗๕ ให้รางวัลแก่ลูก
ในประเภทสิ่งของและค่าชมเชย ร้อยละ ๒๕.๑๓ ให้ค่าชมเชยแก่ลูกและร้อยละ ๓.๑๓
ไม่ให้รางวัล สำหรับในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ มารการ้อยละ ๒๗.๐๘ ให้รางวัล เป็น
สิ่งของ ร้อยละ ๒๖.๐๘ ให้รางวัลทั้งสิ่งของและค่าชมเชย และมารดาอีกร้อยละ
๑๑.๔๖ ไม่ใ้ให้รางวัลแก่ลูกเลย

มารดาของเด็กชายร้อยละ ๓๐.๒๑ ให้รางวัลประเภททั้งสิ่งของและค่าชมเชย
ร้อยละ ๒๗.๐๘ ให้รางวัลประเภทค่าชมเชยอย่างเดียว และอีกร้อยละ ๕.๓๘ ไม่ใ้
ให้รางวัลเลย ส่วนมารดาของเด็กหญิงร้อยละ ๔๐.๖๓ ให้รางวัลทั้งสิ่งของและค่าชมเชย
ร้อยละ ๒๕.๐๐ ให้ค่าชมเชยและร้อยละ ๕.๒๑ ไม่ให้รางวัลแก่ลูก

สำหรับมารดาของเด็กเล็กที่เป็นลูกคนโต ร้อยละ ๓๓.๓๓ ให้รางวัล
ประเภทสิ่งของและค่าชมเชย ร้อยละ ๒๕.๐๐ ให้ค่าชมเชย และร้อยละ ๑๐.๔๒
ไม่ให้รางวัล สำหรับมารดาของลูกคนรอง ร้อยละ ๓๗.๕๐ ให้รางวัลทั้งสิ่งของและ
ค่าชมเชย ร้อยละ ๒๗.๐๘ ให้ค่าชมเชยแก่ลูกและร้อยละ ๔.๑๗ ไม่ใ้ให้รางวัลแก่
ลูกเลย

ตารางที่ ๕๖ อัตราส่วนร้อยละของความประพฤติของบุตรที่มารคาไม่ชอบและต้องการจะแก้ไข

๑๕๕

ความประพฤติของลูกที่มารคาไม่ชอบ และต้องการจะแก้ไข	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ชน	๒๗.๐๘	๘.๓๓	๒๘.๑๓	๒๐.๘๓	๒๕.๐๐	๒๒.๘๒	๒๒.๘๒	๑๘.๗๕	๒๗.๐๘
ไม่เชื่อฟัง ก่อ	๔.๑๗	๑๘.๗๕	๑๕.๖๓	๑๑.๘๖	๑๕.๖๓	๑๑.๘๖	๑๕.๖๓	๑๐.๘๖	๑๖.๖๗
ขี้อาย	—	๑๐.๘๖	—	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๓.๑๓
ขี้อวด	—	๔.๑๗	—	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘
หวงของเล่น	—	๔.๑๗	—	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘
เอาแต่ใจตัว	—	๔.๑๗	๒.๐๘	๑.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘
ชอบเถียงพ่อแม่	—	๖.๒๕	—	๑.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๘
กาเก่งชอบพูดหยาบ	—	๔.๑๗	๕.๒๑	๒.๐๘	๕.๒๑	๓.๑๓	๔.๑๗	๓.๑๓	๔.๑๗
ชอบรังแกคนอื่น ก้าวร้าว	๓๕.๔๒	๔.๑๗	๒.๐๘	๑๒.๕๐	๘.๓๘	๑๑.๘๖	๑๐.๘๖	๑๔.๖๘	๗.๒๘
ชอบทะเลาะกับเพื่อน	—	—	๑.๐๘	๑.๐๘	—	๑.๐๘	—	๑.๐๘	—
โมโหง่าย	—	—	๓.๑๓	๒.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘
ชอบทำลายของเวลาโกรธ	—	—	๓.๑๓	๑.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๘
ชอบเที่ยวนอกบ้าน	—	—	๘.๓๓	๖.๒๕	๒.๐๘	๖.๒๕	๒.๐๘	๕.๒๑	๓.๑๓
ชอบกักเคียบ	—	—	๒.๐๘	๒.๐๘	—	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘
มักงาย	—	๒.๐๘	—	—	๑.๐๘	๑.๐๘	—	—	๑.๐๘
ชอบร้องไห้แง	๔.๑๗	๘.๓๓	๖.๒๕	๕.๒๑	๗.๒๘	๗.๒๘	๕.๒๑	๕.๒๑	๗.๒๘
ไม่สู้คน เพื่อนมักแกล้ง	—	๒.๐๘	—	—	๑.๐๘	๑.๐๘	—	๑.๐๘	—
ขวยเหลือตัวเองไม่ใ้	๒.๐๘	—	—	๑.๐๘	—	๑.๐๘	—	๑.๐๘	—
ไม่มี	๒๗.๐๘	๒๒.๘๒	๒๒.๘๒	๒๘.๑๓	๑๘.๗๕	๑๘.๗๕	๒๘.๑๓	๒๗.๐๘	๒๐.๘๓

จากตารางที่ ๕๖ แสดงถึงความประพฤติกของลูกที่แม่ไม่ชอบและต้องการ
แก้ไข พบว่าเด็กในภาคเหนือชอบรังแกคนอื่น และก้าวร้าวมากที่สุด ร้อยละ ๓๕.๕๒
รองลงมาคือความซน ร้อยละ ๒๗.๐๘ เท่า ๆ กับที่ไม่มีความประพฤติโลกที่ตองแก้ไข
คือร้อยละ ๒๗.๐๘ เช่นกัน เด็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเห็น แม่รายงานว่าไม่มีความ
ประพฤติโลกตองแก้ไขมากที่สุด ร้อยละ ๒๒.๕๒ รองลงมาได้แก่ การที่ถูกไม่เชื่อฟัง คือ
ร้อยละ ๑๘.๗๕ เด็กในภาคกลางร้อยละ ๒๘.๑๓ แม่กล่าววาทนมาก และร้อยละ
๒๒.๕๒ กล่าววาทนไม่มีความประพฤติโลกของลูกที่ไม่ชอบและตองแก้ไข

แม่ในกลุ่มฐานะเศรษฐิกสูงร้อยละ ๒๘.๑๓ เห็นว่าไม่มีความประพฤติโลก
ของลูกที่ตองแก้ไข และอีกร้อยละ ๒๐.๘๓ กล่าววาทนความประพฤติที่ไม่ชอบและตองการ
แก้คือ ความซน ส่วนแม่ในกลุ่มฐานะเศรษฐิกต่ำ ร้อยละ ๒๕.๐๐ กล่าววาทนจะตองแก้ไข
เรื่องความซนของลูก อีกร้อยละ ๑๘.๗๕ เห็นว่าไม่มีอะไรจะตองแก้ไข

แม่ของลูกผู้ชายก็เห็นความจำเป็นที่จะตองแก้ไขในเรื่องความซนของลูกมาก
ที่สุด ร้อยละ ๒๒.๕๒ และอีกร้อยละ ๑๘.๗๕ ไม่มีอะไรที่คิดว่าจะตองแก้ไข ส่วน
ลูกผู้หญิงนั้น ร้อยละ ๒๘.๑๓ แสดงวาทนไม่มีความประพฤติอะไรที่แม่ไม่ชอบ และ
ตองการแก้ไข และอีกร้อยละ ๒๒.๕๒ ไม่ชอบในเรื่องความซนของลูก

ลูกคนโต ร้อยละ ๒๗.๐๘ ไม่ท้ความหนักใจแก่แม่มาก จากการที่แม่รายงานว่า
ว่าไม่มีความประพฤติโลกตองแก้ไขมากที่สุด แต่สำหรับลูกคนรองสร้างวาทนหนักใจแก่แม่
ในเรื่องความซนมากที่สุด ที่แม่ไม่ชอบและตองการแก้ไขมาก ร้อยละ ๒๗.๐๘

ตารางที่ ๕๗ อัตราส่วนร้อยละของการปฏิบัติของมารคาเมอบุตรแสดงกริยาก้าวร้าว

การปฏิบัติของ มารคาเมอบุตร แสดงกริยา ก้าวร้าว	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
อบรมสั่งสอนและ อธิบายให้เข้าใจ	๓๘.๕๘	๓๗.๕๐	๘.๓๓	๒๒.๘๒	๒๓.๘๖	๒๑.๘๒	๒๓.๘๖	๒๓.๘๖	๒๒.๘๒
โอ้ไม่ให้โกรธ	-	๒.๐๘	-	-	๑.๐๔	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-
เฉย ๆ	๑๒.๕๐	-	๑๖.๖๗	๑๓.๕๔	๘.๓๘	๑๒.๕๐	๑๐.๔๒	๑๒.๕๐	๑๐.๔๒
ดู ก่า ตี	๑๐.๔๒	๘.๓๓	๑๑.๖๖	๑๑.๖๖	๘.๓๘	๑๐.๔๒	๑๐.๔๒	๑๔.๕๘	๖.๒๕
ดู และตี	-	๓๓.๓๓	๕๓.๑๓	๓๕.๔๒	๓๘.๓๘	๓๕.๔๒	๓๘.๓๘	๒๘.๑๓	๔๐.๖๓
ดู และไม่ เคยแสดง กริยานี้	๑๖.๖๗	-	-	๔.๑๗	๔.๑๗	๔.๑๗	๔.๑๗	๖.๒๕	๒.๐๘
ดู ไม่เคยแสดง กริยานี้	๒๐.๘๓	-	๘.๓๘	๕.๒๑	๑๔.๕๘	๘.๓๘	๑๐.๔๒	๘.๓๓	๑๑.๖๖

จากตารางที่ ๕๗ แสดงการกระทำของมารคาเมอบุตรมีกริยาก้าวร้าว เช่น การทุบตี หรือควาด พบว่ามารคาในภาคเหนือร้อยละ ๓๘.๕๘ ใช้วิธีการอบรมสั่งสอน อธิบายให้ลูกเข้าใจ ร้อยละ ๒๐.๘๓ กล่าวว่าคุณไม่เคยแสดงกริยาก้าวร้าว ร้อยละ ๑๖.๖๗ ดูหรือตีลูก ร้อยละ ๑๒.๕๐ ของมารคาที่เฉย ๆ ร้อยละ ๑๐.๔๒ ที่แม่ใช้วิธีดู หรือก่า ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มารคา ร้อยละ ๓๗.๕๐ ก็ใช้วิธีอบรมพูดอธิบายแก่ลูก ร้อยละ ๓๓.๓๓ ใช้วิธีการตี ร้อยละ ๑๘.๓๕ อาจจะถูกหรือก่าหรือตี ร้อยละ ๘.๓๓ ใช้วิธีดูหรือก่า และร้อยละ ๒.๐๘ แม่โอ้ไม่ให้ลูกโกรธ ส่วนในภาคกลางนั้น มารคาใช้ วิธีตีมากที่สุด ร้อยละ ๕๓.๑๓ รองลงมาได้แก่ การที่มารคาเฉย ๆ ร้อยละ ๑๖.๖๗

ในคานกลุ่มฐานะเศรษฐกิจ พบว่ามารคาในกลุ่มสูง ใช้วิธีการที่มากที่สุด ร้อยละ ๓๕.๘๒ ซึ่งใกล้เคียงกับแม่ในกลุ่มต่ำ ร้อยละ ๓๔.๓๘ ก็ใช้วิธีที่มากที่สุดเช่นกัน

มารคาของ เด็กชายใช้วิธีการที่มากที่สุดเมื่อถูกแสดงกริยาก้าวร้าวพูด หรือทวาร ร้อยละ ๓๕.๘๒ และมารคาของเด็กหญิงใช้วิธีเดียวกันนี้กับลูก ร้อยละ ๓๔.๓๘

มารคาของลูกคนโตร้อยละ ๒๙.๑๗ และลูกคนรองร้อยละ ๔๐.๖๓ มารคา ก็ใช้วิธีการที่มากที่สุดเช่นกัน

ตารางที่ ๕๘ อัตราส่วนร้อยละของการปฏิบัติของมารคาเมื่อบุตรชนและไม่เช้อพัง

การปฏิบัติของ มารคาเมื่อบุตร ชนหรือไม่เช้อพัง	ภาค		กลาง	ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่เกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ		กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
อบรมสั่งสอนกาย วาจาไม่ให้อีก	๒๒.๕๒	๓๓.๓๓	-	๑๘.๗๕	๘.๓๘	๑๐.๕๒	๑๗.๗๑	๑๖.๖๗	๑๑.๕๖
ปล่อยและยกคาว คำพูดว่าเป็นเด็ก ช	๖.๒๕	-	-	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘	๑.๐๔	๒.๐๘
ชวว่าจะตีกายไม่ ทุ หรือ ก	๘.๓๓	-	๘.๓๓	๔.๑๗	๘.๓๓	๘.๓๓	๔.๑๗	๖.๒๕	๖.๒๕
ตี	๒๙.๑๗	๑๒.๕๐	๕๕.๑๗	๓๖.๕๖	๓๘.๕๔	๓๖.๕๖	๓๖.๕๖	๔๑.๖๗	๓๓.๓๓
ทุหรือตี	-	๔๑.๖๗	๑๐.๕๒	๑๕.๖๓	๑๕.๖๓	๒๑.๘๘	๘.๓๘	๑๔.๕๘	๑๖.๖๗
ทุหรือตี	๓๓.๓๓	-	-	๗.๒๙	๘.๓๘	๘.๓๘	๗.๒๙	๗.๒๙	๘.๓๘
ทุ กหรือตี	-	๘.๓๓	๒๗.๐๘	๑๕.๖๓	๑๕.๖๓	๑๑.๕๖	๑๙.๗๙	๑๒.๕๐	๑๘.๗๕
ปล่อยตามใจลูก	-	๒.๐๘	-	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔
ลูกไม่เคยแสดง กริยานี้	-	๒.๐๘	-	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔

ตารางที่ ๕๘ แสดงการปฏิบัติของมารคาเมื่อลูกชน และไม่เชื่อฟังหรือ
 ชักขึ้นคำสั่ง พบว่ามารคาในภาคเหนือ ร้อยละ ๓๓.๓๓ จะดูและที่ลูกมากที่สุด ส่วน
 มารคาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๔๑.๒๗ จะที่ลูก มารคาในภาคกลาง
 ร้อยละ ๕๔.๑๗ ใช้วิธีเพียงแต่ดูหรือถามมากที่สุดในการลงโทษแบบต่าง ๆ

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจ ร้อยละ ๓๖.๔๖ และกลุ่มต่ำ ร้อยละ ๓๗.๕๔
 ใช้วิธีเดียวกันคือ ดูหรือถามมากที่สุด

มารคาของเด็กชายและเด็กหญิงในจำนวนร้อยละที่เท่ากัน คือ ๓๖.๔๖ ใช้
 วิธีเดียวกัน คือดูหรือถามมากที่สุดเช่นกัน

มารคาของลูกคนโตร้อยละ ๔๑.๒๗ และลูกคนรอง ร้อยละ ๓๓.๓๓ ใช้
 วิธีการดูหรือถามลูกเมื่อชนหรือชักขึ้นคำสั่งมากที่สุดเช่นกัน

ตารางที่ ๕๙ อัตราส่วนร้อยละของการปฏิบัติของมารคาเมื่อบุตรกระทำสิ่งที่มารคา
 เคยเตือนหรือห้ามแล้ว

การปฏิบัติของ มารคาเมื่อบุตร กระทำสิ่งที่มารคา เคยเตือนหรือ ห้าม	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
อบรมสั่งสอนและ เตือนไม่ให้ทำอีก	๑๒.๕๐	-	-	๓.๑๓	๓.๑๓	๒.๐๘	๔.๑๗	๒.๐๘	๔.๑๗
ดูและคา ดูและที่	๓๕.๐๐	๑๘.๗๕	๑๕.๒๓	๒๐.๘๓	๑๖.๒๗	๑๓.๕๔	๒๓.๘๖	๑๘.๗๕	๑๗.๗๑
ดู ดู ก้าและที่	๑๖.๕๐	-	๒.๐๘	๓.๑๓	๕.๒๑	๕.๒๑	๓.๑๓	๔.๑๗	๔.๑๗
ดู ก้าและที่	๔๗.๘๒	๘๑.๒๕	๖๔.๕๘	๒๒.๕๐	๖๖.๒๗	๖๘.๗๕	๕๘.๓๘	๖๒.๕๐	๖๖.๒๗
บอกบิดาของ เด็ก ให้จัดการ	-	-	๑๖.๒๗	๑๐.๘๒	๖.๒๕	๗.๒๘	๘.๓๘	๘.๓๘	๗.๒๘
ปล่อย	๒.๐๘	-	-	-	๑.๐๘	๑.๐๘	-	๑.๐๘	-

ตารางที่ ๕๕ แสดงการกระทำของมารดาเมื่อถูกทำสิ่งที่ไม่ควรทำเคยเตือนหรือห้ามซ้ำแล้วซ้ำอีกนั้น พบว่า แม่ในภาคเหนือร้อยละ ๔๗.๘๖ รายงานว่าใช้วิธีที่มากที่สุด ร้อยละ ๒๕.๐๐ ทุ กาลดู ร้อยละ ๑๒.๕๐ เทา ๆ กัน อบรมสั่งสอนและเตือนลูกอีก ทั้ข้จะทั้ลูก มีที่นาสังเกศพบวาร์้อยละ ๒.๐๘ ของแม่ที่บอกวาร์อยไมลงโทษดู ส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือั้น ร้อยละ ๘๑.๒๕ ใช้วิธีที่มากที่สุด และ ร้อยละ ๑๘.๗๕ ทุ กาลดู ส่วนภาคกลางนั้น แม่ที่ดูมากที่สุดเช่นกัน ร้อยละ ๒๔.๕๘ ร้อยละ ๑๒.๒๗ ทุ คา ทั้ดู ร้อยละ ๑๕.๒๓ ทุ กาลดู ร้อยละ ๒.๐๘ เพียงข้จะทั้ดู และร้อยละ ๑.๐๘ แมจะนำเรื่องนี้ไปบอกภิกษาเด็กให้จัดการให้

แม่ในกลุ่มเศรษฐกิจทั้งสูงและต่ำ รายงานว่าใช้วิธีที่มากที่สุด คือร้อยละ ๒๒.๕๐ ในกลุ่มสูงและร้อยละ ๒๒.๒๗ ในกลุ่มต่ำ

แม่ของของทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ใช้วิธีการลงโทษคือที่ มากที่สุดเช่นกันคือ ร้อยละ ๒๔.๗๕ ของกลุ่มเด็กชาย และร้อยละ ๕๕.๓๘ ของกลุ่มเด็กหญิง

ลูกคนโตร้อยละ ๒๒.๕๐ แม่ใช้วิธีการที่มากที่สุดเช่นเดียวกับที่ไว้ขันกับลูกคนรองร้อยละ ๒๒.๒๗

ตารางที่ ๒๐ อัตราส่วนร้อยละของข้อแม่ที่มารคาใช้และไถดลก็ในการที่ใหญ่ครประพคิและกระทำตามความตองการของมารคา ๒๐๑

ข้อแม่ที่มารคาใช้และไถดลก็ในการที่จะให้ เกิดประพคิและกระทำตามความตองการ	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		ชาย		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวัน ออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
อธิบายทุกคี่ ๆ และสอน	๒๒.๘๒	๒๐.๘๓	๒๑.๘๘	๑๘.๗๘	๒๓.๘๖	๑๖.๖๗	๒๗.๐๗	๑๘.๗๕	๒๕.๐๐
พูดหลอกลอให้เงินขมของเงิน	๖.๒๕	๘.๓๓	๔.๑๗	๒.๐๘	๘.๓๘	๗.๒๘	๔.๑๗	๗.๖๘	๘.๑๗
บอกจะพาไปเที่ยว	—	—	๖.๒๕	๒.๐๘	๔.๑๗	๔.๑๗	๒.๐๘	๒.๐๘	๘.๑๗
ขู่ว่าพอแม่จะไม่รัก	๑๘.๗๕	๑๒.๕๐	—	๘.๓๘	๖.๒๕	๘.๓๘	๖.๒๕	๘.๓๘	๖.๒๕
ขู่ว่าจะตี	๔๓.๗๕	๑๐.๘๒	๓๓.๓๓	๓๗.๕๐	๒๒.๘๒	๒๘.๑๗	๓๑.๒๕	๓๗.๕๐	๒๒.๘๒
ขู่ว่าหอมมา	๘.๑๗	—	—	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	—	๒.๐๘
ขู่ว่าตีมา	—	๖.๒๕	—	—	๓.๑๓	๒.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘
ขู่ว่าจะไม่พาไปเที่ยว	—	๒.๐๘	๒.๐๘	—	๓.๑๓	๑.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘
ขู่ว่าจะไม่ให้เงิน	—	๒.๐๘	—	—	๑.๐๘	๑.๐๘	—	—	๑.๐๘
ขู่ว่าจะพาไปขาย	—	๘.๑๗	๑.๐๘	—	๓.๑๓	๒.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘
ขู่ว่าจะพาไปปล่อย	—	๘.๑๗	—	—	๒.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	—	๒.๐๘
ขู่ว่าแนวสุนัขอจะกัด	๘.๑๗	—	—	—	๒.๐๘	๒.๐๘	—	๒.๐๘	—
ไม่มี	—	๒๘.๑๗	๓๑.๒๕	๒๘.๑๓	๑๗.๗๑	๒๒.๘๒	๒๒.๘๒	๑๘.๗๕	๒๖.๐๘

จากตารางที่ ๒๐ แสดงข้อแม้มารกาไขและไถ่ผลกัในการที่ใหญ่ประพฤติ และกระทำตามความต้องการของแม่มากที่สุด ซึ่งผลปรากฏว่า แม่ในภาคเหนือร้อยละ ๔๓.๗๕ ใช้วิธีชู้ว่าจะตีมากที่สุด แม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่มีวิธีใดมากที่สุด ร้อยละ ๒๕.๑๗ และอีกร้อยละ ๒๐.๘๓ จะอธิบายบุคคล ๆ สอนลูก และแม่ในภาคกลาง ใช้วิธีชู้ว่าจะตีมากที่สุดเช่นกัน ร้อยละ ๓๓.๓๓

แม่ในครอบครัวกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงใช้วิธีชู้ว่าจะตีมากที่สุดร้อยละ ๓๗.๕๐ ส่วนแม่ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำใช้วิธีอธิบายบุคคล ๆ สอนลูกมากที่สุดร้อยละ ๒๓.๘๓ ใกล้เคียงกับวิธีชู้จะตีรองลงมา ร้อยละ ๒๒.๘๒

สำหรับลูกชายแม้อ้อยละ ๒๕.๑๗ ใช้วิธีชู้ว่าจะตีมากที่สุด เช่นเดียวกับลูกผู้หญิง แม่ก็ใช้วิธีเดียวกันนี้มากที่สุดร้อยละ ๓๑.๒๕

ลูกคนโตของครอบครัว แม่จะใช้วิธีชู้ว่าจะตีมากที่สุดร้อยละ ๓๗.๕๐ ส่วนลูกคนรองแม่ไม่มีวิธีการใดกับลูก ร้อยละ ๒๕.๐๐ และร้อยละ ๒๕.๐๐ แม่ใช้วิธีอธิบายบุคคลกับลูก ๆ และสอน

ตารางที่ ๒๑ อัตราส่วนร้อยละของผู้ตั้งโทษเด็ก (เมื่อทั้งบิดาและมารกาอยู่ด้วยกัน)

ผู้ตั้งโทษเด็ก (เมื่อทั้งบิดา และมารกาอยู่ ด้วยกัน)	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
บิดา	๑๔.๕๘	๖.๒๕	๒.๐๘	๘.๓๓	๕.๑๗	๕.๒๑	๗.๒๘	๖.๒๕	๖.๒๕
มารกา	๘๕.๔๒	๙๓.๗๕	๙๗.๙๒	๙๑.๖๗	๙๔.๘๓	๙๔.๗๙	๙๒.๗๑	๙๓.๗๕	๙๓.๗๕

จากตารางที่ ๒๑ แสดงถึงผู้ที่ทำหน้าที่ลงโทษลูกเมื่อบิดาและมารดาอยู่
 ด้วยกัน พบว่าในทุกลักษณะตัวแปรมารดาจะเป็นผู้มีอำนาจสิทธิขาดในค่านี้นี้ กล่าวคือ
 ในภาคเหนือ ร้อยละ ๘๕.๘๒ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๘๓.๗๕ และภาค
 กลาง ร้อยละ ๘๗.๘๖ ในส่วนที่กล่าวว่บิดาจะเป็นผู้ลงโทษ ในภาคเหนือมีเพียง
 ร้อยละ ๑๔.๕๘ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๖.๒๕ และภาคกลาง ร้อยละ ๒.๐๘

สำหรับในกลุ่มเศรษฐกิจสูงและต่ำ เป็นมารดามากที่สุด ร้อยละ ๘๑.๖๗ และ
 ๘๕.๘๓ ตามลำดับ ในกลุ่มที่กล่าวว่บิดาเป็นผู้ลงโทษ ในกลุ่มสูงมีเพียงร้อยละ ๘.๓๓
 และกลุ่มต่ำ ร้อยละ ๘.๑๗

มารดาของเด็กชายและเด็กหญิง จะทำหน้าที่ลงโทษลูก แมว่บิดาจะอยู่
 ด้วยกัน ร้อยละ ๘๔.๗๕ ของเด็กชาย และร้อยละ ๘๒.๗๑ ของเด็กหญิง ส่วนบิดา
 ลงโทษนั้น ในกลุ่มเด็กชายมีเพียงร้อยละ ๕.๒๑ และเด็กหญิง ร้อยละ ๗.๒๕

ตามลำดับที่การเกิดของเด็ก ปรากฏว่ ลูกคนโตและลูกคนรอง มารดา
 จะเป็นผู้ลงโทษลูกมากที่สุดเท่า ๆ กันคือร้อยละ ๘๓.๗๕ เช่นเดียวกับบิดาจะเป็นผู้
 ลงโทษน้อยกว่ามารดาเท่า ๆ กันเช่นกัน ในลูกคนโตและลูกคนรอง ร้อยละ ๖.๒๕

ตารางที่ ๒๒ อัตราส่วนร้อยละของความเข้มงวดของบิลิตาตอมูตร

ความเข้มงวด ของบิลิตาตอมูตร	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
เข้มงวดมาก	๑๐.๘๒	๑๐.๘๒	๔.๑๓	๑๑.๘๒	๓.๑๓	๘.๓๓	๒.๒๕	๕.๒๑	๘.๓๘
เข้มงวดปานกลาง	๓๓.๕๐	๑๒.๕๐	๑๓.๓๑	๑๓.๓๑	๒๕.๐๐	๒๒.๐๘	๑๒.๒๓	๑๔.๕๘	๒๘.๑๓
ไม่เข้มงวดเลย	๕๒.๐๘	๗๘.๓๘	๗๒.๐๘	๗๐.๘๓	๖๘.๗๘	๖๘.๕๘	๗๒.๐๘	๗๘.๑๓	๖๒.๕๐
อื่น ๆ ระบุ สามี่แยกกันอยู่ สามี่ถึงแก่กรรม	-	-	๒.๐๘	-	๒.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘	-

ตารางที่ ๒๒ แสดงความเข้มงวดของบิลิตาในการอบรมเลี้ยงดูบุตร พบว่าบิลิตาของเด็กในภาคเหนือ ร้อยละ ๕๒.๐๘ ไม่เข้มงวดเลย ร้อยละ ๓๓.๕๐ เข้มงวดปานกลาง และร้อยละ ๑๐.๘๒ ที่เข้มงวดมาก ส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น ปรากฏว่า บิลิตาจะไม่เข้มงวดคอดูกเลยมากที่สุด ในร้อยละ ๗๘.๕๘ ร้อยละ ๑๒.๕๐ เข้มงวดปานกลาง และอีกร้อยละ ๑๐.๘๒ เท่ากับในภาคเหนือที่เข้มงวดกับลูกมาก ส่วนภาคกลาง นั้น พบว่าบิลิตาร้อยละ ๗๒.๐๘ ไม่เข้มงวดคอดูกเลย ร้อยละ ๑๓.๓๑ เข้มงวดเพียงปานกลาง และร้อยละ ๔.๑๓ เข้มงวดมาก นอกจากนั้น ยังพบว่ามีบิลิตาในภาคกลาง ร้อยละ ๒.๐๘ ที่เสียชีวิตหรือแยกทางไม่ได้อยู่ร่วมกับมารดาและลูก ๆ แล้ว

บิลิตาในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงและต่ำ พบว่าไม่เข้มงวดคอดูก อบรมเลี้ยงดูลูกเช่นกันในร้อยละ ๗๐.๘๓ และร้อยละ ๖๘.๗๘ ตามลำดับ และร้อยละ ๑๑.๘๒ ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงถึงร้อยละ ๓.๑๓ ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ที่บิลิตาเข้มงวดกับลูกอย่างมาก

บิคาของเด็กชายและเด็กหญิงมีความเข้มงวดต่อลูกในลักษณะเกี่ยวกับบิคาตาม
 กลุ่มฐานะเศรษฐกิจ กล่าวคือ ไม่เข้มงวดต่อลูกเลยมีมากที่สุด ก็กลุ่มเด็กชายร้อยละ
 ๒๕.๕๘ และกลุ่มเด็กหญิงร้อยละ ๓๒.๐๔ บิคาของเด็กชายร้อยละ ๘.๓๓ เข้มงวด
 กับลูกมากกว่า บิคาของเด็กหญิงร้อยละ ๒.๒๕

บิคาของกลุ่มคนโตและลูกคนรอง ร้อยละ ๓๖.๑๓ และ ๒๒.๕๐ ตามลำดับ
 ไม่เข้มงวดในการอบรมเลี้ยงดูเลย เป็นที่น่าสังเกตว่า บิคาของบุตรคนรองร้อยละ
 ๕.๓๘ เข้มงวดกับบุตรมากกว่าบิคาของบุตรคนโตเพียงร้อยละ ๕.๓๑

ตารางที่ ๒๓ อัตราส่วนร้อยละของการลงโทษบุตรของมารดา

	ภาค		กลาง	ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ		กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
การลงโทษบุตร ของมารดา									
ทุและภา ที่	๒๓.๐๘	๔.๑๓	๓.๒๘	๑๒.๕๐	๑๐.๔๒	๑๕.๒๓	๓.๒๘	๑๕.๒๓	๓.๒๘
ทุและที่	๒๐.๔๒	๕๓.๓๕	๕๐.๐๐	๒๓.๕๔	๒๓.๕๔	๒๘.๓๕	๕๘.๓๓	๒๒.๕๐	๒๔.๕๘
ไม่พาไปเที่ยว	—	—	๓๓.๓๓	๑๖.๒๓	๑๖.๒๓	๕.๓๘	๒๓.๕๖	๑๕.๒๓	๑๓.๓๑
ไม่เคยลงโทษ	๑๒.๕๐	๒.๐๘	๕.๒๑	๔.๑๓	๘.๓๓	๕.๒๑	๓.๒๘	๒.๑๓	๘.๓๓

จากตารางที่ ๒๓ แสดงถึงการลงโทษของมารดา พบว่า มารดาในภาคเหนือ
 ที่ลูกมากที่สุด ร้อยละ ๒๐.๔๒ ร้อยละ ๒๓.๐๒ มารดาจะลงโทษโดยการทุหรือภา และ
 ร้อยละ ๑๒.๕๐ ไม่เคยลงโทษลูกเลย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มารดาที่ใช้วิธีที่ลูก
 มากที่สุดเช่นกัน คือร้อยละ ๕๓.๓๕ ร้อยละ ๔.๑๓ มารดาทุหรือภาลูกและร้อยละ ๒.๐๘

มารคาไม่เคยลงโทษลูก มารคาในภาคกลางใช้วิธีลงโทษโดยการตีมากที่สุดเช่นกัน
 รอยละ ๕๐.๐๐ รอยละ ๓๓.๓๓ ใช้วิธีทุบหรือตีลูก รอยละ ๗.๒๕ กุหรือคาตูก รอยละ
 ๔.๑๗ บอกกับลูกว่าจะไม่ทำไปเที่ยว และรอยละ ๕.๒๑ ที่ไม่ลงโทษลูกเลย

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงเท่า ๆ กับในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ คือ รอยละ
 ๒๓.๕๔ ที่มารคาลงโทษลูกโดยการตี รอยละ ๑๖.๖๗ เท่ากันเช่นกันในกลุ่มสูงและกลุ่ม
 ต่ำ รองลงมาใช้วิธีการลงโทษโดยการทุบหรือตี นอกจากนั้น กลุ่มสูง รอยละ ๔.๑๗ และ
 กลุ่มต่ำ รอยละ ๔.๓๓ ที่มารคาไม่เคยลงโทษลูก

มารคาใช้การลงโทษเด็กชายเด็กหญิงด้วยวิธีการตีมากที่สุด ใน รอยละ ๒๔.๗๕
 และ รอยละ ๕๔.๓๓ ของกลุ่มเด็กชายและเด็กหญิงตามลำดับ และมารคาที่ไม่เคยลงโทษ
 ลูกนั้น พบในกลุ่มเด็กชาย รอยละ ๕.๒๑ และกลุ่มเด็กหญิง รอยละ ๗.๒๕

ในกลุ่มลำดับที่การเกิดลูกคนโตและลูกคนรอง รอยละ ๒๒.๕๐ และ รอยละ
 ๒๔.๕๔ ตามลำดับ ที่มารคาใช้วิธีการลงโทษด้วยการตีมากที่สุด อีก รอยละ ๔.๑๗ ของ
 กลุ่มลูกคนโต และ รอยละ ๔.๓๓ ของกลุ่มลูกคนรองที่มารคาไม่เคยลงโทษลูกเลย

ตารางที่ ๒๔ อัตราส่วนรอยของผลของการลงโทษบุตร

ผลของการลงโทษบุตร	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
โหดที่สุด	๔๓.๗๕	๓๕.๕๒	๒๓.๕๔	๔๑.๖๗	๒๑.๕๖	๔๑.๖๗	๒๑.๕๖	๕๐.๐๐	๕๓.๑๓
โหดบ้าง	๓๓.๕๐	๔๑.๖๗	๑๘.๗๕	๔๓.๗๕	๑๔.๕๘	๓๔.๕๔	๑๘.๗๕	๓๐.๒๑	๒๘.๑๓
ไม่โหดเลย	๒.๒๕	๒๐.๘๓	๑๖.๕๐	๑๐.๕๘	๑๕.๖๓	๑๔.๕๘	๑๑.๕๖	๑๕.๖๓	๑๐.๕๘
ไม่เคยลงโทษ	๑๖.๕๐	๒.๐๘	๕.๒๑	๔.๑๗	๘.๓๓	๕.๒๑	๗.๒๕	๔.๑๗	๘.๓๓

ตารางที่ ๒๔ แสดงผลการลงโทษของมารดา พบว่าในภาคเหนือร้อยละ ๔๓.๗๕ แม่รายงานว่าได้ผลดีขึ้นมากจากการลงโทษ ร้อยละ ๓๗.๕๐ ใกล้เคียงและ ร้อยละ ๒.๒๕ ไม่ใกล้เคียงเลย กล่าวคือ ยิ่งเปรียบเทียบสถานการณ์ย่ำแย่ให้โทษมากขึ้น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๓๕.๕๒ ก็ได้ผลดีขึ้นมาก ร้อยละ ๔๑.๒๗ ใกล้เคียง และร้อยละ ๒๐.๘๓ ไม่ใกล้เคียงเลย ภาคกลางร้อยละ ๒๓.๕๔ การลงโทษของมารดา ก็ได้ผลดีขึ้นมาก ร้อยละ ๑๘.๗๕ ใกล้เคียงปานกลาง และร้อยละ ๑๐.๕๐ ไม่ใกล้เคียง

เมื่อพิจารณาในความแตกต่างของครอบครัวในฐานะเศรษฐกิจ พบว่าในกลุ่มสูง การลงโทษของแม่ใกล้เคียงเท่ากัน ร้อยละ ๔๓.๗๕ อีกร้อยละ ๔๑.๒๗ ได้ผล ดีขึ้นมาก ร้อยละ ๑๐.๕๒ ไม่ใกล้เคียงเลย และอีกร้อยละ ๔.๑๗ ที่แม่ไม่เคยลงโทษดู ส่วนในครอบครัวกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ พบว่าการลงโทษของแม่มีผลดีขึ้นมาก ร้อยละ ๒๑.๔๖ ร้อยละ ๑๕.๒๓ กล่าวว่า การลงโทษของแม่ไม่ใกล้เคียงเลยและร้อยละ ๑๔.๔๘ ใกล้เคียงเท่ากัน

เด็กชายเมื่อแม่ลงโทษ ร้อยละ ๔๑.๒๗ ปรากฏผลดีขึ้นมาก ร้อยละ ๓๘.๕๔ ใกล้เคียง ร้อยละ ๑๔.๕๕ ไม่ใกล้เคียงเลย ส่วนเด็กหญิงเมื่อแม่ลงโทษร้อยละ ๒๑.๔๖ ได้ผลดีขึ้นมาก ร้อยละ ๑๘.๗๕ ใกล้เคียงและร้อยละ ๑๑.๔๖ ไม่ใกล้เคียงใด ๆ ในการ ลงโทษเลย

ในตัวอย่างที่การเกิดของลูก ก็พบว่าทั้งลูกคนโตและลูกคนรองร้อยละ ๕๐.๐๐ และร้อยละ ๕๓.๑๓ ตามลำดับ เมื่อแม่ลงโทษก็ได้ผลดีขึ้นมาก ร้อยละ ๓๐.๒๑ ของลูกคนโตและร้อยละ ๒๘.๑๓ ของลูกคนรอง การลงโทษมีผลข้างเท่ากัน อีกร้อยละ ๑๕.๒๓ และร้อยละ ๑๐.๕๒ ของลูกคนโตและลูกคนรองตามลำดับ ที่การลงโทษของแม่ ไม่มีผลอะไรเลย

ตารางที่ ๒๕ อัตราส่วนร้อยละของความถี่ในการคุมบุตร

ความถี่ในการ คุมบุตร	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
บ่อย	๓๑.๒๕	๒๐.๕๒	๕๒.๐๘	๔๖.๘๘	๕๑.๐๘	๕๐.๐๐	๔๗.๕๒	๕๐.๐๐	๔๗.๕๒
บางครั้ง	๒๘.๗๕	๓๘.๕๘	๔๗.๕๒	๕๓.๑๓	๔๘.๙๒	๕๐.๐๐	๕๒.๐๘	๕๐.๐๐	๕๒.๐๘

จากตารางที่ ๒๕ แสดงความถี่ในการคุมบุตรของแม่ พบว่า แม่ในภาคเหนือ ร้อยละ ๒๘.๗๕ คุมบุตรเป็นบางครั้ง และร้อยละ ๓๑.๒๕ คุมบุตรบ่อยครั้งกว่า ภาคตะวันออก เฉียงเหนือแม้อ้อยละ ๒๐.๕๒ คุมบุตรบ่อยครั้ง และร้อยละ ๓๘.๕๘ คุมบุตรเป็นบางครั้งเท่านั้น แม่ในภาคกลาง ร้อยละ ๕๒.๐๘ คุมบุตรบ่อยครั้งและร้อยละ ๔๗.๕๒ คุมบุตรเป็นบางครั้งเท่านั้น

แม่ในครอบครัวกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๕๓.๑๓ คุมบุตรเป็นบางครั้งและ ร้อยละ ๔๖.๘๘ คุมบุตรน้อยกว่า ส่วนแม่ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำนั้น ปรากฏว่า ร้อยละ ๕๑.๐๘ แม่คุมบุตรบ่อย และร้อยละ ๔๘.๙๒ คุมบุตรเป็นบางครั้งเท่านั้น

แม่ของเด็กชายคุมบุตรในความถี่ที่บ่อยเท่า ๆ กันเป็นบางครั้งคือร้อยละ ๕๐.๐๐ ส่วนแม่ของเด็กหญิงนั้นคุมบุตรเป็นบางครั้ง ร้อยละ ๕๒.๐๘ มากกว่าที่จะคุมบ่อย คือร้อยละ ๔๗.๕๒

ผลของความถี่ในการคุมบุตรของแม่ในถิ่นเกี่ยวกับลำดับที่การเกิดของลูกนั้น พบว่า ในลูกคนโตแม่จะคุมบุตรบ่อยเท่า ๆ กันที่คุมบุตรเป็นบางครั้ง คือร้อยละ ๕๐.๐๐ ส่วนในลูกคนรอง ร้อยละ ๕๒.๐๘ คุมบุตรเป็นบางครั้งเท่านั้น และร้อยละ ๔๗.๕๒ ที่คุมบุตรบ่อย

ตารางที่ ๒๒ อัตราส่วนร้อยละของความผิดของบุตรที่มารดาใช้วิธีการดู

ความผิดของบุตร ที่มารดา	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่เกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
เล่นชน ไม่เชื่อฟัง ก่อ	๒๘.๑๗	๓๗.๕๐	๓๐.๒๑	๓๒.๒๘	๓๑.๒๕	๓๒.๒๘	๓๑.๒๕	๓๓.๓๓	๓๐.๒๑
ทำของเสียหาย	๔.๑๗	—	๔.๓๘	๓.๑๓	๔.๓๓	๖.๒๕	๕.๒๑	๖.๒๕	๕.๒๑
เกเร ขอบรังแก คนอื่น	๘.๓๓	—	๓.๑๓	๔.๑๗	๓.๑๓	๒.๐๘	๕.๒๑	๓.๑๓	๔.๑๗
ร้องไห้แง กวนมารดา	๘.๓๓	๓.๑๓	๑.๐๘	๒.๐๘	๖.๒๕	๒.๐๘	๖.๒๕	—	๘.๓๓
ทำผิด	—	๔.๑๗	๑.๐๘	๔.๑๗	๑.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘

จากตารางที่ ๒๒ แสดงถึงความผิดที่ถูกเก็บ พบว่าในภาคเหนือความผิดที่แม่ใช้วิธีลงโทษโดยการดูมากที่สุดคือ การไม่เชื่อฟังและก่อ ร้อยละ ๕๐.๐๐ และร้อยละ ๒๘.๑๗ ดูเพราะลูกเล่นชน ในภาคตะวันออกเฉียง เหนือนี้ดูมากที่สุดกับความผิดที่ลูกไม่เชื่อฟังแม่คือ และร้อยละ ๓๗.๕๐ ดูเพราะลูกเล่นชน เช่นเดียวกับในภาคกลาง ร้อยละ ๕๕.๒๑ แม่ดูเพราะลูกไม่เชื่อฟังก่อ และอีกร้อยละ ๓๐.๒๑ ดูเพราะลูกเล่นชน

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงและต่ำ พบว่าความผิดที่ถูกมากที่สุดคือ การไม่เชื่อฟังคือ ของลูก กลุ่มสูงร้อยละ ๕๕.๑๗ และกลุ่มต่ำร้อยละ ๕๐.๐๐ รองลงมาได้แก่การเล่นชน ของลูก กลุ่มสูงร้อยละ ๓๒.๒๘ และกลุ่มต่ำร้อยละ ๓๑.๒๕

แม่จะดูลูกชายและลูกหญิงด้วยความผิดเกี่ยวกับมากที่สุดคือ ลูกไม่เชื่อฟังก่อ คือ เด็กชายร้อยละ ๕๕.๑๗ และเด็กหญิงร้อยละ ๕๐.๐๐ ส่วนอีกร้อยละ ๓๒.๒๘ ของเด็กชาย และร้อยละ ๓๑.๒๕ ของเด็กหญิง ถูกดูด้วยความผิดที่เล่นชน

ทั้งลูกคนโต รอยละ ๕๔.๑๗ และลูกคนรอง รอยละ ๕๐.๐๐ ก็ถูกขุมมากที่สุด
 ความวิตกที่ไม่เชื่อฟังคือ และรอยละ ๓๓.๓๓ ของลูกคนโตถึง รอยละ ๓๐.๒๑ ของ
 ลูกคนรอง ก็ถูกขุมเพราะเดินชนมาก

ตารางที่ ๒๗ อัตราส่วนรอยของความถี่ในการตีบุตร

ความถี่ในการ ตีบุตร	ภาค			ฐานะ เศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่เกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
บ่อย	๑๔.๕๘	๒๗.๐๘	๑๐.๘๒	๑๖.๒๗	๑๔.๕๘	๑๘.๗๕	๑๒.๕๐	๒๐.๘๓	๑๐.๘๒
บางครั้ง	๘๕.๘๒	๗๒.๙๒	๘๙.๕๘	๘๓.๗๓	๘๕.๘๒	๘๑.๒๕	๘๗.๕๐	๗๙.๑๗	๘๙.๕๘

ตารางที่ ๒๗ แสดงความถี่ในการตีลูก ปรากฏว่า แม้ในภาคเหนือ รอยละ
 ๘๕.๘๒ ที่ลูกเป็นบางครั้ง และ รอยละ ๑๔.๕๘ ที่ตีลูกบ่อย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 แม้ รอยละ ๗๒.๙๒ ที่ลูกเพียงบางครั้ง และ รอยละ ๒๗.๐๘ ที่ตีลูกบ่อย เช่นเดียวกับใน
 ภาคกลาง แม้ที่ลูก รอยละ ๘๙.๕๘ เป็นบางครั้ง และ รอยละ ๑๐.๘๒ เท่านั้นที่ตีลูกบ่อย

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงและต่ำ รอยละ ๘๓.๗๓ และ ๘๕.๘๒ ตามลำดับ
 ที่ตีลูกเป็นเพียงบางครั้ง และ รอยละ ๑๖.๒๗ ของกลุ่มสูงถึง รอยละ ๑๔.๕๘ ของกลุ่มต่ำ
 ที่ตีลูกบ่อยครั้ง

แม่ของเด็กชายและเด็กหญิงที่ตีลูกเป็นบางครั้ง ใน รอยละ ๘๑.๒๕ และ รอยละ
 ๘๗.๕๐ ตามลำดับ อีก รอยละ ๑๘.๗๕ ของเด็กชายและ รอยละ ๑๒.๕๐ ของเด็กหญิง
 ที่แม่ตีลูกบ่อย

แม่ของลูกคนโตที่ลูกเป็นบางครั้งในรอยละ ๗๕.๑๗ และรอยละ ๒๐.๘๓
 ที่ลูกชอบ ส่วนลูกคนรองนั้น รอยละ ๘๕.๕๘ ที่ลูกเป็นบางครั้งและรอยละ ๑๐.๕๒
 เท่านั้นที่แม่ที่ลูกชอบ

ตารางที่ ๒๘ อัตราส่วนรอยของความผิดของบุตรที่มารภาการใช้วิธีการที่

ความผิดที่ มาราคาบุตร	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่เกิด		
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
เล่นกันในสิ่งที่ อันตราย	๔๑.๖๗	๑๖.๖๗	๓๐.๒๑	๔๒.๗๑	๑๖.๖๗	๓๗.๕๐	๒๑.๘๘	๓๖.๕๖	๒๒.๕๒
ไม่เชื่อฟัง คือ	๒๕.๐๐	๔๑.๖๗	๓๖.๕๖	๓๐.๒๑	๓๘.๕๘	๒๕.๐๐	๔๔.๗๘	๒๗.๐๘	๒๒.๗๑
ทำของเสียหาย	๘.๓๓	๒๖.๕๒	๑๓.๕๔	๗.๒๘	๒๑.๘๘	๑๔.๕๘	๑๔.๕๘	๑๗.๗๑	๑๑.๕๖
เกรงใจแก่คน อื่นทะเลาะกับ เพื่อน	๒๕.๐๐	๖.๒๕	๔.๑๗	๑๐.๕๒	๘.๓๓	๑๓.๕๔	๖.๒๕	๗.๒๘	๑๒.๕๐
ร้องไห้แฉ กวนมารดา	-	๒.๐๘	๔.๑๗	๒.๐๘	๓.๑๓	๑.๐๔	๔.๑๗	๓.๑๓	๒.๐๘
ทำผิด	-	๘.๓๓	-	๑.๐๔	๓.๑๓	๑.๐๔	๓.๑๓	๑.๐๔	๓.๑๓
เอาแต่ใจตนเอง	-	-	๑.๐๔	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-	-	๑.๐๔
ชอบคาก่อน	-	๒.๐๘	-	-	๑.๐๔	๑.๐๔	-	-	๑.๐๔
ร้องไห้อะวาศ	-	-	๘.๓๓	๔.๑๗	๔.๑๗	๓.๑๓	๕.๒๑	๖.๒๕	๒.๐๘

จากตารางที่ ๒๘ แสดงความผิดที่แม่ที่ลูก พบว่าในภาคเหนือแม่ที่ลูกด้วย
 ความผิดที่ลูกเล่นซน หรือเล่นในสิ่งที่อันตรายมากที่สุด รอยละ ๔๑.๖๗ ส่วนในภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือ แม่ที่ลูกด้วยความผิดที่ลูกไม่เชื่อฟัง คือ มากที่สุด รอยละ ๔๑.๖๗

เช่นเดียวกับในภาคกลาง แม้ก็ถูกควมวิตที่ไมเชื่อฟัง กอมากที่สุด รอยละ ๓๖.๘๖

ในคุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง แม้ก็ถูกควมวิตที่ลูกเล่นชนในสิ่งที่มีอนตรายมากที่สุด รอยละ ๔๖.๗๑ ส่วนแม้ในคุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำก็ถูกควมวิตที่ลูกไมเชื่อฟัง กอมากที่สุด รอยละ ๓๘.๕๘

แม้ของลูกชายก็ถูกควมวิตที่ลูกเล่นชน เล่นในสิ่งที่มีอนตรายมากที่สุด รอยละ ๓๗.๕๐ ซึ่งต่างจากแม้ของลูกหญิงจะก็ถูกควมวิตที่ลูกไมเชื่อฟัง กอมากที่สุด รอยละ ๔๔.๗๘

ลูกคนโตรอยละ ๓๖.๘๖ แม้ก็ถูกควมวิตที่ลูกเล่นชน เล่นในสิ่งที่มีอนตรายมากที่สุด แต่ลูกคนรอง รอยละ ๔๖.๗๑ แม้ก็ถูกควมวิตที่ลูกไมเชื่อฟัง กอมากที่สุด

ตารางที่ ๒๘ อัตราร้อยของการที่มารคามมีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวันของบุตร

การมีส่วนร่วม ในกิจกรรมประจำ วันของลูก	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	คุ่มสูง	คุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
คุยกัน	๒๘.๑๗	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐	๔๑.๖๗	๔๗.๘๒	๔๖.๘๘	๔๖.๗๑	๔๔.๗๘	๔๔.๗๘
สอนสิ่งต่าง ๆ เช่นอ่านหนังสือ นับเลข เป็นต้น	๓๘.๕๘	๑๔.๕๘	๒๘.๑๗	๒๖.๐๔	๒๘.๑๗	๒๗.๐๘	๒๘.๑๗	๓๑.๒๕	๒๓.๘๖
เล่นนิทาน	-	-	๑.๐๔	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-
เล่นชายของ	๑๒.๕๐	-	-	๕.๒๑	๑.๐๔	๖.๐๘	๔.๑๗	๔.๑๗	๒.๐๘
ร้องเพลง	๖.๒๕	๘.๓๓	๑.๐๔	๖.๒๕	๖.๐๘	๑.๐๔	๗.๒๘	๔.๑๗	๔.๑๗
ไม่มี	๑๒.๕๐	๒๗.๐๘	๑๘.๗๘	๑๘.๗๘	๑๘.๗๘	๒๑.๘๘	๑๗.๗๑	๑๘.๕๘	๒๕.๐๐

การเสด็จ การที่แม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวันของลูก ถึงตารางที่ ๒๕
ปรากฏว่าแม่ในภาคเหนือร้อยละ ๓๘.๕๕ มีส่วนร่วมในการสอนสิ่งต่าง ๆ แก่ลูก เช่น
การอ่านหนังสือ สอนนับเลข สอนไหว้พระ สอนसानชะคอม หรือสอนสิ่งเก๋ๆของต่าง ๆ
ควยร้อยละ ๒๕.๑๗ แม่เพียงคุยกับลูก และร้อยละ ๑๒.๕๐ แม่ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม
ของลูกเลย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แม่ร้อยละ ๕๐.๐๐ รวมคุยกับลูกและร้อยละ
๒๗.๐๘ ไม่มีส่วนร่วมใด ๆ กับลูกเลย ส่วนในภาคกลางนั้น แม่ร้อยละ ๕๐.๐๐ เช่นกัน
รวมคุยกับลูก ร้อยละ ๒๘.๑๓ แม่จะสอนสิ่งต่าง ๆ แก่ลูกและร้อยละ ๑๘.๘๗ แม่ไม่มีส่วน
ร่วมในกิจกรรมของลูก

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงและต่ำ ร้อยละ ๔๑.๒๗ และร้อยละ ๔๗.๘๒
ตามลำดับ ที่แม่รวมในกิจกรรมการคุยกับลูกมากที่สุด ในขณะที่แม่ที่ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม
ของลูกเลย มีจำนวนเท่า ๆ กัน คือร้อยละ ๑๘.๘๗ ของทั้งกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงและต่ำ
แม่ของทั้งเด็กชายร้อยละ ๔๖.๘๘ และเด็กหญิงร้อยละ ๔๒.๗๑ รวมคุยกับลูก
มากที่สุดในการประจำวันชนิดต่าง ๆ และร้อยละ ๒๑.๘๘ ของแม่ของเด็กชาย และ
ร้อยละ ๑๗.๗๑ ของแม่ของเด็กหญิงไม่มีส่วนร่วมกับกิจกรรมของลูก

ตามลักษณะลำดับที่การเกิดของลูก แม่ของลูกคนโตร้อยละ ๔๔.๗๘ และแม่ของ
ลูกคนรองร้อยละ ๔๔.๗๘ เท่า ๆ กัน รวมคุยกับลูก ส่วนอีกร้อยละ ๑๘.๘๘ ของแม่
ของลูกคนโต และร้อยละ ๒๕.๐๐ ของแม่ของลูกคนรองไม่มีส่วนร่วมใด ๆ ในกิจกรรม
ของลูกเลย

ตารางที่ ๗๐ อัตราส่วนรอยของช่วงเวลาที่มีการมีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวันของบุตร

ช่วงเวลาที่มีการมีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวันของบุตร	ภาค		กลาง	ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ		กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ตลอดวันกลางวัน	๑๐.๘๑	๑๖.๓๓	๓.๑๓	๑๘.๗๘	๑๐.๑๖	๑๗.๗๑	๑๖.๕๐	๑๕.๖๒	๑๕.๕๘
ก่อนนอนในช่วงกลางคืน	—	—	๕.๑๗	๑.๐๕	๓.๑๓	—	๕.๑๗	๓.๑๓	๑.๐๕
ในตอนเย็นก่อนนอนและกลางคืน	๒๖.๖๗	๓๘.๕๕	๓๖.๘๒	๕๘.๓๘	๒๖.๖๗	๒๐.๘๖	๒๕.๖๓	๑๖.๖๗	๕๘.๓๘
มารวมในส่วนรวมในกิจกรรมของบุตร	๑๖.๕๐	๒๗.๐๘	๑๘.๗๘	๑๘.๗๘	๑๕.๗๘	๒๑.๘๘	๑๗.๗๑	๑๕.๕๘	๒๕.๐๐

จากตารางที่ ๗๐ แสดงช่วงเวลาที่มีการมีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวันของลูก ระหว่างหนึ่ง ถึง ๓ ภาค กิจกรรมจะเกิดในช่วงก่อนนอน เวลาเย็นและตอนกลางคืนมากที่สุด คือในภาคเหนือ ร้อยละ ๒๖.๖๗ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๓๘.๕๕ และภาคกลาง ร้อยละ ๓๖.๘๒ และภาคกลาง ร้อยละ ๕.๑๗ กิจกรรมจะเกิดเฉพาะช่วงกลางคืนก่อนนอนเท่านั้น

ในทั้งกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๕๘.๓๘ และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๒๖.๖๗ กิจกรรมก็เกิดทั้งในเวลาเย็น และกลางคืนก่อนนอน

เด็กชาย ร้อยละ ๒๐.๘๖ และเด็กหญิง ร้อยละ ๒๕.๖๓ มารวมมีส่วนร่วมกิจกรรมกับลูกในช่วงเวลาเย็น และกลางคืนก่อนนอน

การผ่าท้องที่การเกิดของลูก พบว่าลูกคนโตร้อยละ ๖๖.๐๗ และลูกคนรอง
ร้อยละ ๕๕.๓๖ มารดาถึงมีส่วนร่วมกับกิจกรรมของลูกในช่วง เวลาเย็นและกลางคืน
ก่อนนอนเช่นกัน

ตารางที่ ๑๑ อิงจาก ร้อยของ ความเป็นประจำสม่ำเสมอของการมีส่วนร่วมใน
กิจกรรมประจำวันของบุตร

ความประจำ สม่ำเสมอของ การมีส่วนร่วม ในกิจกรรม ประจำวันของ บุตร	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
เป็นประจำ สม่ำเสมอ	๓๓.๓๓	๒๗.๐๘	๓๑.๒๕	๓๗.๕๐	๒๓.๘๖	๒๘.๑๓	๓๓.๓๓	๓๗.๕๐	๒๓.๘๖
เฉพาะบางครั้ง	๕๕.๑๗	๔๕.๘๓	๔๔.๘๖	๔๒.๗๑	๕๖.๒๕	๕๐.๐๐	๔๘.๕๖	๔๗.๘๖	๕๑.๐๘
มารดาไม่ มีส่วนร่วมในกิจกรรม ของบุตร	๑๒.๕๐	๒๗.๐๘	๑๙.๗๕	๑๙.๗๙	๑๙.๗๙	๒๑.๘๘	๑๗.๑๑	๑๙.๕๘	๒๕.๐๐

จากการศึกษาถึงความเป็นประจำสม่ำเสมอในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวัน
ของลูกทั้งแม่ทั้งในตารางที่ ๑๑ พบว่า ทั้งในภาคเหนือ ร้อยละ ๕๕.๑๗ ภาคตะวันออก
เฉียงเหนือ ร้อยละ ๔๕.๘๓ ภาคกลาง ร้อยละ ๔๔.๘๖ ที่แสดงการร่วมของแม่ใน
กิจกรรมประจำวันของลูกเป็นเพียง เฉพาะบางครั้ง เท่านั้น ส่วนอีกร้อยละ ๓๓.๓๓ ใน
ภาคเหนือ ร้อยละ ๒๗.๐๘ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และร้อยละ ๓๑.๒๕ ใน
ภาคกลาง มารดาจะมีส่วนร่วมกิจกรรมประจำวันของลูกอย่างเป็นประจำสม่ำเสมอ

ในคุณสมบัติเศรษฐกิจสูงนั้น ร้อยละ ๘๒.๗๑ แม้มีส่วนร่วมเฉพาะบางครั้ง
ร้อยละ ๓๗.๕๐ มีส่วนในกิจกรรมอย่าง เป็นประจำสม่ำเสมอ ส่วนในคุณสมบัติเศรษฐกิจ
ต่ำนั้น ร้อยละ ๘๖.๒๕ แม้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเฉพาะบางครั้ง และร้อยละ ๒๓.๗๕
มีส่วนร่วมในกิจกรรม เป็น ประจำสม่ำเสมอ

กลุ่มเด็กชายร้อยละ ๕๐.๐๐ และกลุ่มเด็กหญิงร้อยละ ๔๘.๘๖ แม้จะมีส่วน
ร่วมในกิจกรรมของลูกเฉพาะบางครั้ง เมื่อมีโอกาส และอีกร้อยละ ๒๘.๑๓ ของกลุ่ม
เด็กชายกับร้อยละ ๓๑.๓๓ ของกลุ่มเด็กหญิง ที่แม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของลูกอย่าง
เป็นประจำสม่ำเสมอ

ร้อยละ ๘๗.๘๒ ของกลุ่มลูกคนโตที่แม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของลูกเฉพาะ
บางครั้งเท่านั้น และร้อยละ ๓๗.๕๐ แม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของลูกเป็นประจำ
สม่ำเสมอ อีกร้อยละ ๕๑.๐๘ ของกลุ่มลูกคนรอง แม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของลูก
เป็นบางครั้ง และร้อยละ ๒๓.๗๕ แม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของลูกอย่าง เป็นประจำ
สม่ำเสมอ

ตารางที่ ๗๒ อัตราส่วนร้อยละของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวันกับเด็ก

ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวันของเด็ก	ภาคเหนือ		ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้		ค่าสัมพัทธ์การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
กิจกรรมเกิดเฉพาะมารดาและลูก	๑๒.๕๐	๒๕.๐๐	๒๓.๕๖	๒๒.๕๒	๑๕.๗๕	๒๒.๕๒	๑๕.๗๕	๒๖.๐๘	๑๖.๖๗
กิจกรรมเกิดระหว่างมารดากับลูกทุกคน	๖.๒๕	๑๕.๗๕	๑๑.๕๖	๑๐.๕๒	๑๑.๕๖	๑๕.๕๕	๘.๓๓	๘.๓๓	๑๓.๕๕
กิจกรรมเกิดระหว่างมารดาบิดาและลูกทุกคน	๒๕.๗๕	๓๓.๓๓	๔๕.๗๕	๔๖.๕๕	๔๕.๕๖	๔๑.๖๗	๕๕.๑๗	๕๑.๐๘	๕๕.๗๕
มารดาไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของบุตร	๑๒.๕๐	๒๗.๐๘	๑๕.๗๕	๑๕.๗๕	๑๕.๗๕	๒๑.๕๕	๑๗.๖๗	๑๕.๕๕	๒๕.๐๐

จากตารางที่ ๗๒ แสดงถึงผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวันของเด็ก ซึ่งผลปรากฏพบว่าทั้งในภาคเหนือ ร้อยละ ๒๕.๗๕ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๓๓.๓๓ และภาคกลาง ร้อยละ ๔๕.๗๕ ซึ่งบิดามารดาและลูกทุกคน จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวันของเด็กพร้อมกัน ร้อยละ ๑๒.๕๐ ในภาคเหนือ ร้อยละ ๒๕.๐๐ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และร้อยละ ๒๓.๕๖ ในภาคกลางที่มีเฉพาะมารดาเท่านั้น ที่ร่วมในกิจกรรมประจำวันของลูก นอกจากนั้น อีกร้อยละ ๖.๒๕ ในภาคเหนือ ร้อยละ ๑๕.๗๕ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และร้อยละ ๑๑.๕๖ ในภาคกลาง มารดาและลูกทุกคน ทุก ๆ คนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวันร่วมกัน แต่ไม่มีบิดาร่วมด้วย

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๔๖.๘๘ และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๔๘.๘๖ ที่พึ่งพิงการมารดาและลูก ๆ ทุกคนจะมีส่วนร่วมกันในกิจกรรมประจำวัน มากที่สุด

กลุ่มเด็กชาย ร้อยละ ๔๑.๖๗ และกลุ่มเด็กหญิง ร้อยละ ๕๔.๑๗ พึ่งพิงมารดา และพี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนก็จะร่วมในกิจกรรมประจำวันต่าง ๆ พร้อมกัน

ตามลำดับที่การ เกิด พบว่า กิจกรรมที่เกิดขึ้นร่วมกันระหว่างบิดามารดาและลูกทุกคน จะปรากฏมากที่สุด ทั้งในกลุ่มลูกคนโตของครอบครัวในร้อยละ ๕๑.๐๔ และในกลุ่มลูกคนรอง ร้อยละ ๔๔.๗๕

๒. ความคิดเห็นของมารดา เกี่ยวกับการ เจริญเติบโตของเด็ก

ผลการวิจัยจะแสดงถึงความคิดเห็นของมารดา เกี่ยวกับการ เจริญเติบโต ของเด็ก ๓ ด้าน คือด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา และด้านบุคลิกภาพ ทั้งแสดงผลใน ตารางที่ ๗ ถึงตารางที่ ๘

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๔๖.๘๘ และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๔๘.๘๖ ที่พึ่งพิงการมารดาและลูก ๆ ทุกคนจะมีส่วนร่วมกันในกิจกรรมประจำวัน มากที่สุด

กลุ่มเด็กชาย ร้อยละ ๔๑.๖๗ และกลุ่มเด็กหญิง ร้อยละ ๕๔.๑๗ พึ่งพิงมารดา และพี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนก็จะร่วมในกิจกรรมประจำวันต่าง ๆ พร้อมกัน

ตามลำดับที่การ เกิด พบว่า กิจกรรมที่เกิดขึ้นร่วมกันระหว่างบิดามารดาและลูกทุกคน จะปรากฏมากที่สุด ทั้งในกลุ่มลูกคนโตของครอบครัวในร้อยละ ๕๑.๐๔ และในกลุ่มลูกคนรอง ร้อยละ ๔๔.๗๕

๓. ความคิดเห็นของมารดา เกี่ยวกับการ เจริญเติบโตของเด็ก

ผลการวิจัยจะแสดงถึงความคิดเห็นของมารดา เกี่ยวกับการ เจริญเติบโต ของเด็ก ๓ ด้าน คือด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา และด้านบุคลิกภาพ ทั้งแสดงผลใน ตารางที่ ๗ ถึงตารางที่ ๘

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๔๖.๘๘ และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๔๘.๘๖ ที่พึ่งพิงการมารดาและลูก ๆ ทุกคนจะมีส่วนร่วมกันในกิจกรรมประจำวัน มากที่สุด

ตารางที่ ๗ อัตราร้อยของความคิดเห็นของมารดาเกี่ยวกับขนาดร่างกายของบุตร
เมื่อเทียบกับเด็กในวัยเดียวกัน (ตามขนาดของร่างกาย)

ความคิดเห็นของ มารดา เกี่ยวกับการ เจริญเติบโตของ ลูกเมื่อเทียบกับเด็ก ในวัยเดียวกัน	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
โตกว่า เด็กในวัย เดียวกัน	๒๐.๘๓	๓๕.๔๒	๓๐.๒๑	๓๕.๓๘	๒๓.๕๖	๓๕.๓๘	๒๓.๕๖	๓๒.๒๘	๒๖.๐๕
เท่ากับเด็กวัย เดียวกัน	๕๐.๐๐	๔๕.๘๓	๔๘.๕๖	๔๑.๖๗	๕๕.๒๑	๔๕.๗๕	๕๒.๐๘	๔๕.๘๓	๕๑.๐๕
เล็กกว่า เด็กใน วัยเดียวกัน	๒๙.๑๗	๑๘.๗๕	๒๐.๘๓	๒๓.๕๖	๒๐.๘๓	๒๐.๘๓	๒๓.๕๖	๒๑.๘๘	๒๒.๙๒

จากตารางที่ ๗ แสดงความคิดเห็นของมารดาเกี่ยวกับการเจริญเติบโต
ของลูกเมื่อเทียบกับเด็กในวัยเดียวกัน ในด้านขนาดของร่างกาย ซึ่งปรากฏว่าในภาค
เหนือร้อยละ ๕๐.๐๐ แมรายงานว่า ลูกมีขนาดเท่ากับเด็กวัยเดียวกัน ร้อยละ ๒๙.๑๗
เห็นว่าเล็กกว่าเด็กในวัยเดียวกัน และร้อยละ ๒๐.๘๓ เห็นว่าลูกโตกว่าเด็กวัยเดียวกัน
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น ร้อยละ ๔๕.๘๓ แม่ให้ความเห็นว่าลูกโตเท่ากับเด็ก
วัยเดียวกัน ซึ่งมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ ๓๕.๔๒ แม่กล่าวว่าลูกของคนโตกว่าเด็ก
วัยเดียวกัน และร้อยละ ๑๘.๗๕ เห็นว่าลูกมีขนาดเล็กกว่าเด็กวัยเดียวกัน ในภาคกลาง
ก็พบว่าแม่เห็นว่าลูกมีขนาดร่างกายเท่า ๆ กับเด็กวัยเดียวกันมากที่สุดที่ร้อยละ ๔๘.๕๖
อีกร้อยละ ๓๐.๒๑ แม่เห็นว่าโตกว่าเด็กวัยเดียวกัน และร้อยละ ๒๐.๘๓ เห็นว่าเล็กกว่า
เด็กวัยเดียวกัน

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงนั้น ร้อยละ ๔๑.๖๗ เห็นว่าลูกเท่า ๆ กับเด็ก
วัยเดียวกัน ร้อยละ ๓๔.๓๘ โดดกว่าเด็กวัยเดียวกัน และร้อยละ ๒๓.๙๖ ที่เล็กกว่า
เด็กวัยเดียวกัน ส่วนในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำนั้น ร้อยละ ๕๕.๒๑ กล่าววาลูกโต
เท่า ๆ กับเด็กวัยเดียวกัน ร้อยละ ๒๓.๙๖ โดดกว่าเด็กวัยเดียวกัน และร้อยละ
๒๐.๘๓ เล็กกว่าเด็กวัยเดียวกัน

กลุ่มเล็กชายร้อยละ ๔๔.๗๕ และกลุ่มเล็กหญิงร้อยละ ๕๒.๐๘ แม่เห็นว่า
ลูกมีรูปร่างกายเหมือน ๆ กับเด็กวัยเดียวกัน ในกลุ่มเด็กหญิง เป็นที่น่าสังเกตุ พบว่า
แม่ที่เห็นว่าลูกโตกว่า และเล็กกว่าเด็กวัยเดียวกันนี้มีจำนวนเท่า ๆ กันในร้อยละ
๒๓.๙๖

ความคิดเห็นว่าลูกโตเท่ากันกับเด็กวัยเดียวกันก็พบมากที่สุดทั้งในกลุ่มลูก
คนโต ร้อยละ ๕๕.๘๓ และกลุ่มลูกคนรองร้อยละ ๕๑.๐๔ เป็นที่น่าสังเกตุว่ามารดา
ของลูกคนโตร้อยละ ๓๒.๒๕ ที่เห็นว่าลูกโตกว่าเด็กในวัยเดียวกันมากกว่ามารดาของ
ลูกคนรองร้อยละ ๒๒.๐๘ และมารดาของลูกคนรองร้อยละ ๒๒.๙๒ ก็เห็นว่าลูกเล็ก
กว่าเด็กในวัยเดียวกันมากกว่ามารดาของลูกคนโตร้อยละ ๒๑.๘๘

ตารางที่ ๗ อัตราร้อยของความคิดเห็นของมารดาเกี่ยวกับสุขภาพของบุตร
เมื่อเทียบกับเด็กในวัยเดียวกัน (ก้านสุขภาพ)

ความคิดเห็นของ มารดาเกี่ยวกับ การเจริญเติบโต ของลูกเมื่อเทียบกับ เด็กในวัยเดียวกัน	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
แข็งแรงดี	๗๕.๑๗	๗๕.๑๗	๘๖.๕๖	๘๓.๓๓	๘๒.๒๘	๘๑.๒๕	๘๔.๓๘	๘๒.๒๘	๘๓.๓๓
แข็งแรงปานกลาง	๑๐.๔๒	๑๖.๖๗	๙.๓๘	๘.๓๓	๑๔.๕๘	๑๑.๔๖	๑๑.๔๖	๑๒.๕๐	๑๐.๔๒
ไม่คอยแข็งแรง	๑๐.๔๒	๘.๑๗	๕.๑๗	๘.๓๓	๓.๑๓	๗.๒๘	๕.๑๗	๕.๒๑	๖.๒๕

ตารางที่ ๗ แสดงถึงความคิดเห็นของมารดาในก้านสุขภาพของลูกเมื่อเทียบกับเด็กในวัยเดียวกัน ซึ่งพบว่า ทั้งในภาคเหนือ ร้อยละ ๗๕.๑๗ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๗๕.๑๗ เท่ากันกับภาคเหนือ และร้อยละ ๘๖.๕๖ ในภาคกลาง มารดาถึงความเห็นมากที่สุดว่า ลูกแข็งแรงดี มีในภาคเหนือร้อยละ ๑๐.๔๒ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๘.๑๗ และเท่ากับร้อยละ ๘.๑๗ ในภาคกลางที่แม่รายงานว่า ลูกไม่คอยแข็งแรงนัก

ทั้งในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงร้อยละ ๘๓.๓๓ และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำร้อยละ ๘๒.๒๘ ที่กล่าวว่าลูกแข็งแรงดี

กลุ่มเด็กชายร้อยละ ๘๑.๒๕ และกลุ่มเด็กหญิงร้อยละ ๘๔.๓๘ มารดาถึงความเห็นมากที่สุดว่าลูกแข็งแรงดี

กลุ่มลูกคนโต ร้อยละ ๘๒.๒๘ และกลุ่มลูกคนรองร้อยละ ๘๓.๓๓ มารดา รายงานสุขภาพว่าแข็งแรงดีเช่นกัน

ตารางที่ ๑๕ อัตราส่วนร้อยละของความคึกเห็นของมารดา เกี่ยวกับทักษะของบุตร
เมื่อเทียบกับ เด็กในวัยเดียวกัน

ความคึกเห็นของ มารดา เกี่ยวกับ การ เจริญเติบโตของ ลูก เมื่อเทียบกับ เด็ก วัยเดียวกัน (ตาม ทักษะ)	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
คล่องแคล่วว่องไว	๗๕.๐๐	๕๘.๑๗	๗๗.๐๘	๘๒.๒๘	๕๘.๓๘	๖๘.๗๕	๗๒.๘๒	๗๓.๘๖	๖๗.๗๑
ปานกลาง	๑๑.๕๐	๓๓.๓๓	๑๓.๕๔	๑๑.๘๖	๒๕.๐๐	๑๘.๗๕	๑๗.๗๑	๑๖.๖๗	๑๘.๗๕
ช้าไม่คล่องแคล่ว	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๘.๓๘	๖.๒๕	๑๕.๖๓	๑๒.๕๐	๘.๓๘	๘.๓๘	๑๒.๕๐

ตารางที่ ๑๕ แสดงความคึกเห็นของมารดาในก้านทักษะของลูกเมื่อเทียบกับ
เด็กวัยเดียวกัน ปรากฏว่าในภาคเหนือ ร้อยละ ๗๕.๐๐ แม่เห็นว่าลูกคล่องแคล่วว่องไว
ร้อยละ ๑๒.๕๐ คล่องแคล่วปานกลาง และร้อยละ ๑๒.๕๐ เท่ากันเห็นว่าลูกช้าไม่คล่อง
แคล่ว ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๕๘.๑๗ ลูกคล่องแคล่วว่องไว ร้อยละ ๓๓.๓๓
ปานกลาง และร้อยละ ๑๒.๕๐ ช้า ในภาคกลางร้อยละ ๗๗.๐๘ เห็นว่าลูกคล่องแคล่ว
ว่องไว ร้อยละ ๑๓.๕๔ ปานกลาง และร้อยละ ๘.๓๘ ช้าอยู่

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงนั้น ร้อยละ ๘๒.๒๘ ลูกมีทักษะที่คล่องแคล่วว่องไว
ร้อยละ ๑๑.๘๖ ปานกลาง และร้อยละ ๖.๒๕ ลูกช้าไม่คล่องแคล่ว ส่วนในกลุ่มฐานะ
เศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๕๘.๓๘ ลูกมีความคล่องแคล่วว่องไว ร้อยละ ๒๕.๐๐ ปานกลาง
และร้อยละ ๑๕.๖๓ ช้าอยู่และไม่คล่องแคล่ว

ตารางที่ ๑๕ แสดงความคึกเห็นของมารดาใน ก้านทักษะของลูกเมื่อเทียบกับ
เด็กวัยเดียวกัน ปรากฏว่าในภาคเหนือ ร้อยละ ๗๕.๐๐ แม่เห็นว่าลูกคล่องแคล่วว่องไว

กลุ่มลูกชายร้อยละ ๒๘.๗๕ คลองแควว่องไว ร้อยละ ๑๘.๗๕ ปานกลาง และร้อยละ ๑๒.๕๐ เชื่องช้า ส่วนกลุ่มเด็กหญิงร้อยละ ๗๒.๘๒ คลองแควว่องไว ร้อยละ ๑๗.๗๑ ถูกคลองแควปานกลาง และร้อยละ ๘.๓๘ ไม่คลองแคว

ในลำดับที่การ เกิดของ เด็ก พบว่าลูกคนโตร้อยละ ๗๓.๘๒ แม่เห็นว่าคลองแคว และว่องไว ร้อยละ ๑๖.๒๗ คลองแควปานกลางร้อยละ ๘.๓๘ ไม่คลองแควเลย ส่วนในกลุ่มลูกคนรองร้อยละ ๒๗.๗๑ แม่กล่าววาลูกคลองแควและว่องไว ร้อยละ ๑๘.๗๕ คลองแควในระดัปานกลาง เท่านั้น และอีกร้อยละ ๑๒.๕๐ ลูกยัง เชื่องช้า ไม่คลองแควว่องไวเลย

ตารางที่ ๗ อัตราร้อยของความคิดเห็นของมารดา เกี่ยวกับสติปัญญาของบุตร เมื่อเทียบกับเด็กในวัยเดียวกัน

ความคิดเห็นของมารดาเกี่ยวกับสติปัญญาของลูกเมื่อเทียบกับเด็กวัยเดียวกัน	ภาค		กลาง	ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ		กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ฉลาด	๔๗.๘๒	๔๓.๗๕	๒๑.๔๖	๒๓.๕๔	๔๓.๗๕	๕๓.๑๓	๕๔.๑๗	๕๔.๑๗	๕๓.๑๓
ปานกลาง	๕๐.๐๐	๕๔.๑๗	๓๘.๕๔	๓๔.๓๘	๕๖.๒๕	๕๖.๘๘	๕๓.๗๕	๕๓.๗๕	๕๖.๘๘
สติปัญญาช้าไม่มี	๒.๐๘	๒.๐๘	-	๒.๐๘	-	-	๒.๐๘	๒.๐๘	-

จากตารางที่ ๗ แสดงถึงความคิดเห็นของมารดาเกี่ยวกับสติปัญญาของลูกเมื่อเทียบกับเด็กในวัยเดียวกัน พบว่า ร้อยละ ๕๐.๐๐ ของมารดาในภาคเหนือเห็นว่าลูกมีระดับสติปัญญาปานกลาง ร้อยละ ๔๗.๘๒ กล่าววาลูกคนฉลาด มีเพียงร้อยละ ๒.๐๘ เท่านั้นที่เห็นว่าลูกสติปัญญาช้าอยู่ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๕๔.๑๗ ก็ให้ความเห็นว่าลูกมีสติปัญญาปานกลาง ร้อยละ ๔๓.๗๕ กล่าววาลูกฉลาด และร้อยละ ๒.๐๘ เห็นว่า

สติปัญญาถูกไม้ตี ในภาคกลาง ร้อยละ ๒๑.๔๖ ที่เห็นว่าถูกของคนนั้นมีระดับสติปัญญา
ฉลาดและร้อยละ ๓๘.๕๔ ยังอยู่ในระดับปานกลาง จะเห็นได้ว่า ในภาคกลางไม่มี
คนใดที่เห็นว่าถูกสติปัญญาไม้ตี

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๒๓.๕๔ ให้ความเห็นว่าฉลาด ร้อยละ
๓๘.๓๔ ปานกลาง และร้อยละ ๒.๐๘ สติปัญญาไม้ตีและต่ำ ส่วนในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจ
ต่ำร้อยละ ๔๖.๒๕ ยังเห็นว่าถูกมีระดับสติปัญญาปานกลาง เท่านั้น ร้อยละ ๔๓.๗๕ เห็นว่า
ถูกฉลาด แม้ไม่มีคนใดที่เห็นว่าถูกสติปัญญาไม้ตีเลยที่เห็นว่าถูกสติปัญญาอย่างต่ำ

เด็กชายร้อยละ ๕๓.๑๓ และเด็กหญิงร้อยละ ๕๔.๑๗ ที่แม่รายงานว่าฉลาด
และร้อยละ ๔๖.๘๘ ของเด็กชาย และร้อยละ ๔๓.๗๕ ของเด็กหญิง ที่มีระดับสติปัญญา
ปานกลาง เฉพาะเด็กหญิงอีกร้อยละ ๒.๐๘ เท่านั้นที่มีสติปัญญาต่ำ

ในกลุ่มลูกคนโต ร้อยละ ๕๔.๑๗ ที่แม่เห็นว่าฉลาด ร้อยละ ๔๓.๗๕ ปานกลาง
และร้อยละ ๒.๐๘ ต่ำ ส่วนกลุ่มลูกคนรองร้อยละ ๕๓.๑๓ ก็ให้ความเห็นว่าถูกมีระดับ
สติปัญญาอยู่ในชั้นฉลาด และร้อยละ ๔๖.๘๘ ยังอยู่ในชั้นปานกลาง

ตารางที่ ๗ อัตราร้อยของความคิดเห็นของมารดา เกี่ยวกับความสามารถในการ เข้าสังคมของบุตร เมื่อเทียบกับ
เด็กในวัยเดียวกัน

ความคิดเห็นของมารดา เกี่ยวกับความสามารถใน การ เข้าสังคม (พี่น้อง/ เพื่อนฝูง, ผู้ใหญ่)	ภาค			ฐานะ เศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การ เกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
มีความสามารถในการ เข้าสังคม กับพี่น้อง เพื่อนฝูง, ญาติผู้ใหญ่	๕๗.๕๒	๑๐๐.๐๐	๘๕.๕๒	๕๔.๗๕	๘๕.๕๘	๕๒.๗๑	๕๑.๖๗	๕๒.๗๑	๕๑.๖๗
ชอบทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น	๒.๐๘	—	๑๔.๕๘	๕.๒๑	๑๐.๕๒	๗.๒๕	๘.๓๓	๗.๒๕	๘.๓๓

ในตารางที่ ๗ แสดงความคิดเห็นของมารดา เกี่ยวกับความสามารถในการ เข้าสังคมของลูกกับพี่น้อง
เพื่อนฝูง หรือผู้ใหญ่ก็ตาม พบว่าในภาคเหนือร้อยละ ๕๗.๕๒ แมกล่าววว่า ลูกสามารถเข้ากับผู้อื่นได้อย่างดี และ
เพียงร้อยละ ๒.๐๘ ที่รายงานว่าลูกชอบทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น เป็นที่น่าสนใจว่า ในภาคตะวันออกเฉียง เหนือ
แมร้อยละ ๑๐๐ ที่เห็นว่าลูกมีความสามารถในการ เข้าสังคม เป็นอย่างดี ไม่มีรายใดเลยที่กล่าวว่าลูกทะเลาะกับผู้อื่น
ในภาคกลางร้อยละ ๘๕.๕๒ การ เข้าสังคมของลูกอยู่ในเกณฑ์ดี และร้อยละ ๑๔.๕๘ ที่ถูกชอบทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น

ในคุณสมบัติเศรษฐกิจสูง มีร้อยละ ๕๔.๕๕ ที่มีความสามารถในการเข้าสังคมที่
และร้อยละ ๕.๒๑ ที่ชอบทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น ส่วนในคุณสมบัติเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ
๕๕.๔๔ สามารถเข้าสังคมได้อย่างดี และร้อยละ ๑๐.๔๒ ชอบทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น

เด็กชายร้อยละ ๕๒.๗๑ และเด็กหญิงร้อยละ ๕๑.๖๗ เข้าสังคมกับพี่น้อง
เพื่อนฝูง และผู้ใหญ่เป็นอย่างดี และร้อยละ ๗.๒๕ ของเด็กชายกับร้อยละ ๘.๓๓ ของ
เด็กหญิง ชอบทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น

ในกลุ่มลำดับที่การ เกิดปรากฏผลตรง เท่ากับกลุ่ม เพศของ เด็กทุกลักษณะ
กล่าวคือ ในลูกคนโต ร้อยละ ๕๒.๗๑ และลูกคนรองร้อยละ ๕๑.๖๗ สามารถเข้าสังคม
ได้อย่างดี อีกร้อยละ ๗.๒๕ และร้อยละ ๘.๓๓ ของลูกคนโตและลูกคนรองตามลำดับ
ที่ชอบทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น

ในคุณสมบัติเศรษฐกิจสูง มีร้อยละ ๕๔.๕๕ ที่มีความสามารถในการเข้าสังคมที่
และร้อยละ ๕.๒๑ ที่ชอบทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น ส่วนในคุณสมบัติเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ
๕๕.๔๔ สามารถเข้าสังคมได้อย่างดี และร้อยละ ๑๐.๔๒ ชอบทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น

เด็กชายร้อยละ ๕๒.๗๑ และเด็กหญิงร้อยละ ๕๑.๖๗ เข้าสังคมกับพี่น้อง
เพื่อนฝูง และผู้ใหญ่เป็นอย่างดี และร้อยละ ๗.๒๕ ของเด็กชายกับร้อยละ ๘.๓๓ ของ
เด็กหญิง ชอบทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น

ในกลุ่มลำดับที่การ เกิดปรากฏผลตรง เท่ากับกลุ่ม เพศของ เด็กทุกลักษณะ
กล่าวคือ ในลูกคนโต ร้อยละ ๕๒.๗๑ และลูกคนรองร้อยละ ๕๑.๖๗ สามารถเข้าสังคม
ได้อย่างดี อีกร้อยละ ๗.๒๕ และร้อยละ ๘.๓๓ ของลูกคนโตและลูกคนรองตามลำดับ
ที่ชอบทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น

ตารางที่ ๗ อัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นของมารดาเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะในปัจจุบันของบุตร

ความคิดเห็นของมารดาในบุคลิกลักษณะ ประจำตัวปัจจุบันของลูก	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
เรียบร้อย	-	-	๒๑.๘๘	๑๑.๘๖	๑๐.๘๒	๑๘.๕๘	๗.๒๘	๑๑.๘๖	๑๐.๘๒
เอื้อเฟื้อใจ	-	-	๓.๑๓	๒.๐๘	๑.๐๘	-	๓.๑๓	๓.๑๓	-
พูดเก่ง	๒.๐๘	๖.๒๕	๓.๑๓	๔.๑๗	๓.๑๓	๒.๐๘	๕.๒๑	๕.๒๑	๒.๐๘
ประจบเก่ง	-	-	๔.๑๗	๑.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๒.๐๘	๓.๑๓	๑.๐๘
วางขายสอนนาย	๒๐.๘๓	๑๖.๖๗	-	๑๘.๕๘	๔.๑๗	๘.๓๘	๘.๓๘	๘.๕๓	๑๐.๘๒
ราเริง	๓๘.๕๘	๑๖.๖๗	๘.๓๓	๑๗.๗๑	๑๘.๗๕	๑๖.๖๗	๑๘.๗๕	๒๐.๘๓	๑๕.๖๓
คลองแคววองไว	๖.๒๕	-	-	๓.๑๓	-	๒.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘
เงี้ยวเฉย	-	๒.๐๘	๗.๒๘	๑.๐๘	๗.๒๘	๓.๑๓	๕.๒๑	๓.๑๓	๕.๒๑
อายเก่ง	-	๑๐.๘๒	-	-	๕.๒๑	๑.๐๘	๔.๑๗	๒.๐๘	๓.๑๓
แสนอน	๒.๐๘	-	๘.๓๓	๕.๒๑	๔.๑๗	๒.๐๘	๗.๒๘	๔.๑๗	๕.๒๑
เอาแต่ใจ เจ้าอารมณ์	-	๑๖.๕๐	๗.๒๘	๔.๑๗	๘.๓๘	๕.๒๑	๘.๓๓	๔.๑๗	๘.๓๘
คอซนคาเก่ง	๑๐.๘๒	๑๘.๗๕	๒๓.๘๖	๒๖.๐๘	๑๖.๕๐	๒๑.๘๘	๑๖.๖๗	๑๘.๗๕	๑๘.๗๕
งอแงซื่ออน	๑๐.๘๒	๔.๑๗	๓.๑๓	๒.๐๘	๘.๓๓	๕.๒๑	๕.๒๑	๒.๐๘	๘.๓๓
ขลาดกลัวเสมอ	-	๑.๐๘	๕.๒๑	๒.๐๘	๔.๑๗	๔.๑๗	๒.๐๘	๔.๑๗	๒.๐๘
กล้า	๘.๓๓	๑๐.๘๒	๔.๑๗	๕.๒๑	๘.๓๓	๑๐.๘๒	๓.๑๓	๗.๒๘	๖.๒๕

ตารางที่ ๗๘ แสดงความถี่เห็นของมารคาในมุขลิกลักษณะประจำตัวใน
 ปัจจุบันของลูก พบว่าเด็กในภาคเหนือรำเงามากที่สุดร้อยละ ๓๕.๕๘ รองลงมาได้แก่
 การเป็นคนวางสายสอนนาย ร้อยละ ๒๐.๘๓ และเป็นเด็กก้อชน ค่าเง ร้อยละ ๑๐.๘๒
 เท่า ๆ กับ งอแงซ้ออน ร้อยละ ๑๐.๘๒ เช่นกัน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เด็ก
 ค้อ ชน ค่าเงมากที่สุด ร้อยละ ๑๘.๗๕ รองลงมาคือ วางสายสอนนาย ร้อยละ ๑๖.๖๗
 เท่า ๆ กับรำเง ร้อยละ ๑๖.๖๗ ในภาคกลางเด็กก้อชน ค่าเงมากที่สุด ร้อยละ
 ๒๓.๘๖ และรองลงมาคือ เป็นคนเรียวร้อยตี้ ร้อยละ ๒๑.๘๘

เด็กในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ก้อชน ค่าเงมากที่สุดร้อยละ ๒๖.๐๘ รองลงมา
 ในร้อยละ ๑๗.๗๑ คือรำเง ส่วนในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ เด็กรำเงมากที่สุดร้อยละ
 ๑๘.๗๕ และร้อยละ ๑๖.๕๐ เด็กก้อชน และค่าเง

เด็กชายร้อยละ ๒๑.๘๘ ก้อชนและค่าเง ร้อยละ ๑๖.๖๗ รำเง ส่วน
 เด็กหญิงร้อยละ ๑๘.๗๕ รำเง และร้อยละ ๑๖.๖๗ ค่าเง ค้อและชน

ลูกคนโตของครอบครัวรำเงมากที่สุด ร้อยละ ๒๐.๘๓ รองลงมาคือก้อชน
 และค่าเงร้อยละ ๑๘.๗๕ ส่วนลูกคนรอง ก้อชน ค่าเงมากที่สุดร้อยละ ๑๘.๗๕ และ
 รองลงมาคือรำเงร้อยละ ๑๕.๖๓

ตารางที่ ๗ อัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นของมารดาเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของบุตรในส่วนคล้ายกับบุคคลในครอบครัว

ความคิดเห็นของมารดาเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะ ของลูกในส่วนคล้ายกับบุคคลในครอบครัว		ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
		เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
พ่อ	นิสัย	๓๑.๒๕	๑๔.๕๘	๑๘.๗๘	๑๗.๗๑	๒๕.๐๐	๓๕.๕๒	๗.๒๘	๑๗.๗๑	๒๕.๐๐
	รูปร่างลักษณะ	๑๐.๕๒	๖.๒๕	๘.๓๓	๘.๓๘	๗.๒๘	๑๒.๕๐	๔.๑๗	๖.๒๕	๑๐.๕๒
แม่	นิสัย	๘.๓๓	๑๐.๕๒	๓.๑๓	๖.๒๕	๖.๒๕	๒.๐๘	๑๐.๕๒	๗.๒๘	๕.๒๑
	รูปร่างลักษณะ	๑๘.๗๕	๘.๓๓	๓.๑๓	๑๐.๕๒	๖.๒๕	๖.๒๕	๑๐.๕๒	๘.๓๘	๗.๒๘
	หน้าตา	๑๒.๕๐	๑๖.๖๗	๘.๓๘	๑๓.๕๕	๑๐.๕๒	๓.๑๓	๒๐.๘๓	๑๗.๗๑	๖.๒๕
พ่อและแม่	นิสัย	-	๒.๐๘	-	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔	๑.๐๔	-
	รูปร่างลักษณะ	-	๘.๓๓	๑.๐๔	๓.๑๓	๒.๐๘	๔.๑๗	๑.๐๔	๕.๒๑	-
	ใบหน้า	-	๔.๑๗	-	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘	-	๑.๐๔	๑.๐๔
พี่น้อง	นิสัย	-	๒.๐๘	-	๑.๐๔	-	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔
	รูปร่างลักษณะ	-	๔.๑๗	-	-	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔
	ใบหน้า	-	-	๑.๐๔	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-
ญาติ	นิสัย	๒.๐๘	๔.๑๗	-	๓.๑๓	-	-	๓.๑๓	๑.๐๔	๒.๐๘
	รูปร่างลักษณะ	๒.๐๘	๒.๐๘	-	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘	-	๑.๐๔	๑.๐๔
	ใบหน้า	-	๒.๐๘	๒.๐๘	๓.๑๓	-	๑.๐๔	๒.๐๘	๑.๐๔	๒.๐๘
ไม่เหมือนใครเลย		๑๔.๕๘	๑๔.๕๘	๕๒.๐๘	๓๘.๑๗	๓๗.๕๐	๒๘.๑๗	๓๗.๕๐	๒๘.๑๗	๓๗.๕๐

จากตารางที่ ๓๕ แสดงความคิดเห็นของมารดาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของลูก
ในส่วนคล้ายกับบุคคลในครอบครัว ซึ่งปรากฏว่าในภาคเหนือ แม่เห็นว่าลูกเหมือนพ่อ
มากที่สุด ในลักษณะนิสัย และร้อยละ ๑๔.๕๕ กล่าวว่าไม่เหมือนใครเลย ภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ แม่เห็นว่าลูกเหมือนตนเองมากที่สุด โดยเฉพาะในส่วนใบหน้า ร้อยละ
๑๖.๒๗ ในภาคกลางร้อยละ ๕๐.๐๘ กล่าวว่าลูกไม่เหมือนใครเลย และรองลงมา
ร้อยละ ๑๘.๗๘ มีนิสัยเหมือนบิดา

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๒๕.๑๗ ไม่เหมือนใครเลย ร้อยละ ๑๗.๗๑
มีนิสัยเหมือนบิดา ส่วนในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๓๗.๕๐ ไม่เหมือนใครเลย
และร้อยละ ๒๕.๐๐ มีนิสัยเหมือนบิดา

เด็กชายมีนิสัยเหมือนบิดามากที่สุดร้อยละ ๓๕.๔๒ และร้อยละ ๒๕.๑๗ ไม่
เหมือนใครเลย ส่วนเด็กหญิงไม่เหมือนใครมากที่สุด ร้อยละ ๓๗.๕๐ และร้อยละ
๒๐.๘๓ มีใบหน้าเหมือนแม่

ลูกคนโต ไม่เหมือนใครมากที่สุด ร้อยละ ๒๕.๑๗ รองลงมา มีนิสัยเหมือน
บิดาร้อยละ ๑๗.๗๑ เท่า ๆ กับที่มีใบหน้าคล้ายมารดา ร้อยละ ๑๗.๗๑ เท่ากัน ใน
กลุ่มลูกคนรองไม่เหมือนใครมากที่สุด ร้อยละ ๓๗.๕๐ และร้อยละ ๒๕.๐๐ มีนิสัยเหมือน
บิดา

ในภาคเหนือ แม่เห็นว่าลูกเหมือนพ่อมากที่สุด ในภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ แม่เห็นว่าลูกเหมือนตนเองมากที่สุด โดยเฉพาะในส่วนใบหน้า ร้อยละ
๑๖.๒๗ ในภาคกลางร้อยละ ๕๐.๐๘ กล่าวว่าลูกไม่เหมือนใครเลย และรองลงมา
ร้อยละ ๑๘.๗๘ มีนิสัยเหมือนบิดา

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๒๕.๑๗ ไม่เหมือนใครเลย ร้อยละ ๑๗.๗๑
มีนิสัยเหมือนบิดา ส่วนในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๓๗.๕๐ ไม่เหมือนใครเลย
และร้อยละ ๒๕.๐๐ มีนิสัยเหมือนบิดา

เด็กชายมีนิสัยเหมือนบิดามากที่สุดร้อยละ ๓๕.๔๒ และร้อยละ ๒๕.๑๗ ไม่
เหมือนใครเลย ส่วนเด็กหญิงไม่เหมือนใครมากที่สุด ร้อยละ ๓๗.๕๐ และร้อยละ
๒๐.๘๓ มีใบหน้าเหมือนแม่

ลูกคนโต ไม่เหมือนใครมากที่สุด ร้อยละ ๒๕.๑๗ รองลงมา มีนิสัยเหมือน
บิดาร้อยละ ๑๗.๗๑ เท่า ๆ กับที่มีใบหน้าคล้ายมารดา ร้อยละ ๑๗.๗๑ เท่ากัน ใน
กลุ่มลูกคนรองไม่เหมือนใครมากที่สุด ร้อยละ ๓๗.๕๐ และร้อยละ ๒๕.๐๐ มีนิสัยเหมือน
บิดา

ตารางที่ ๔๐ อัตราร้อยของบุคคลที่มารักษาอาการให้บุตรมีบุคลิกภาพเหมือนเมื่อโตขึ้นและเหตุผล

บุคคลที่ต้องการให้เด็กมีบุคลิกภาพเหมือนเมื่อโตขึ้นและเหตุผล		ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
		เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	กนโต	คนรอง
พ่อ	แข็งแรง เข้มแข็ง	๑๐.๕๒	๕.๑๗	๕.๒๑	๕.๑๗	๘.๓๓	๑๒.๕๐	—	๕.๓๘	๓.๑๓
	ขยัน	๒๐.๘๓	๕๗.๕๒	๑.๐๘	๒๖.๐๘	๕.๓๘	๒๗.๐๘	๘.๓๓	๑๘.๗๕	๑๖.๖๗
	ใจคอหนักแน่น	๒๕.๑๗	๑๘.๗๕	๑๕.๕๘	๑๖.๖๗	๒๑.๘๘	๑๖.๖๗	๒๑.๘๘	๑๕.๖๓	๒๒.๕๒
แม่	นิสัยดีเหมือนแม่	๖.๒๕	—	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	—	๕.๒๑	๕.๑๗	๑.๐๘
	ใจเย็น	๖.๒๕	—	๓.๑๓	๒.๐๘	๕.๑๗	๒.๐๘	๕.๑๗	๕.๑๗	๒.๐๘
	สวย	—	๖.๒๕	—	—	๓.๑๓	—	๓.๑๓	๑.๐๘	๒.๐๘
พี่น้อง	เรียนเก่ง - ฉลาด	๒.๐๘	๖.๒๕	๕.๓๘	๕.๒๑	๘.๓๓	๕.๒๑	๘.๓๓	๕.๒๑	๘.๓๓
อา	นิสัยดี	—	—	๒.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘	—	๒.๐๘	—
ครู	ใจดี	—	๒.๐๘	—	—	๑.๐๘	๑.๐๘	—	—	๑.๐๘
ไม่ทราบ		๒๕.๐๐	๑๕.๕๘	๒๖.๕๐	๕๑.๖๗	๕๐.๖๓	๓๓.๓๓	๕๘.๕๖	๓๕.๕๘	๕๒.๗๑

จากตารางที่ ๘๐ แสดงบุคคลที่ต้องการให้เด็กมีบุคลิกภาพเหมือนเมื่อโตขึ้น และเหตุผล พบว่าในภาคเหนือ มารดาต้องการให้ลูกเหมือนบิดามากที่สุด ควบคู่เหตุผลว่า บิดาใจคอหนักแน่น ร้อยละ ๒๙.๑๗ บิดาย้ำร้อยละ ๒๐.๘๓ และบิดาเข้มแข็ง แข็งแรง ร้อยละ ๑๐.๘๒ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น มารดาก็ต้องการให้เหมือนบิดามากที่สุด และควบคู่เหตุผลที่บิดาย้ำมากที่สุด ร้อยละ ๔๗.๕๒ เป็นที่น่าสังเกตว่าในภาคนี้ ร้อยละ ๒.๒๕ ที่มารดาต้องการให้ลูกเรียนเก่งและฉลาดเหมือนพี่น้อง และอีก ร้อยละ ๒.๐๘ ให้ใจดี เหมือนครู ในภาคกลาง มารดาไม่ทราบจะให้เด็กเหมือนใคร ร้อยละ ๒๒.๕๐ รองลงมา ต้องการให้เหมือนบิดา เพราะบิดาใจคอหนักแน่นมากที่สุด ร้อยละ ๑๔.๕๕ เป็นที่น่าสนใจว่า แม่ในภาคกลาง ร้อยละ ๒.๐๘ ต้องการให้ลูกเหมือนอาอีกควบคู่ เพราะอาใจดี

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๔๑.๒๗ ยังไม่ทราบจะให้เหมือนใคร และ ร้อยละ ๒๒.๐๘ ต้องการให้ขยันเหมือนบิดา ส่วนในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๔๐.๒๓ ยังไม่ทราบเช่นกันว่าต้องการให้เด็กเหมือนใคร และ ร้อยละ ๒๑.๘๘ ต้องการให้มีใจคอหนักแน่นเหมือนบิดา

ในเด็กชาย ร้อยละ ๓๓.๓๓ มารดาให้คำตอบว่าไม่ทราบ ร้อยละ ๒๗.๐๘ ต้องการให้ขยันเหมือนบิดา ส่วนเด็กหญิง ร้อยละ ๔๔.๕๖ ก็ได้รับคำตอบว่าไม่ทราบ เช่นกัน และอีก ร้อยละ ๒๑.๘๘ มารดาต้องการให้ใจคอหนักแน่นเหมือนบิดา

กลุ่มลูกคนโต ร้อยละ ๓๙.๕๘ มารดาตอบว่าไม่ทราบ และ ร้อยละ ๑๘.๗๕ มารดาต้องการให้ขยันเหมือนบิดา ส่วนกลุ่มลูกคนรอง ร้อยละ ๔๒.๗๑ ก็ได้รับคำตอบว่าไม่ทราบเช่นกัน และ ร้อยละ ๒๒.๕๒ ต้องการให้ใจคอหนักแน่นเหมือนบิดา

๓. ความคาดหวังของมารดาที่มีต่ออนาคตของเด็ก

ผลการวิจัยจะแสดงถึงความคาดหวังของมารดาที่มีต่ออนาคตของเด็ก ในด้านการศึกษาและงานอาชีพ ผลการวิเคราะห์จะแสดงในตารางที่ ๘๐ ถึงตารางที่ ๘๖

ตารางที่ ๔๑ อัตราส่วนร้อยละของผู้ที่สนใจในการตัดสินใจการศึกษาของบุตร

ผู้ที่ตัดสินใจในการศึกษาของลูก	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
พ่อ	๑๘.๗๕	๒๕.๐๐	๕๐.๐๐	๕๐.๖๓	๓๑.๒๕	๓๘.๕๕	๓๓.๓๓	๓๕.๓๘	๓๗.๕๐
แม่	๘.๓๓	-	๗.๒๕	๓.๑๓	๘.๓๓	๓.๑๓	๘.๓๓	๗.๒๕	๕.๑๗
พ่อและแม่	๕๖.๒๕	๖๔.๕๘	๓๑.๒๕	๔๕.๘๓	๔๕.๘๓	๔๓.๗๕	๔๗.๕๒	๔๕.๘๓	๔๕.๘๓
ยายและตา	-	-	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘	-
ตัวเด็กเอง	๕.๑๗	-	๕.๓๘	๕.๒๑	๖.๒๕	๕.๒๑	๖.๒๕	๕.๑๗	๗.๒๕
ไม่ทราบ	๑๒.๕๐	๑๐.๔๒	-	๕.๑๗	๗.๒๕	๘.๓๓	๓.๑๓	๖.๒๕	๕.๒๑

ตารางที่ ๔๑ แสดงผู้ที่ตัดสินใจในการศึกษาของลูก ในภาคเหนือ พ่ัว พ่อและแม่มีส่วนร่วมกันมากที่สุด ร้อยละ ๕๖.๒๕ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งพ่อและแม่ ร้อยละ ๖๔.๕๘ ก็ร่วมกันตัดสินใจ เป็นที่น่าสังเกตว่า ในภาคนี้แม่และตัวเด็กเองจะไม่มีส่วน ในการตัดสินใจในการศึกษาเลยแม้แต่เพียงรายเดียว ส่วนในภาคกลาง พ่ัวพ่อจะเป็น บุคคลสำคัญที่เป็นผู้ตัดสินใจมากที่สุด ร้อยละ ๕๐.๐๐

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจ สูง ร้อยละ ๔๕.๘๓ เท่า ๆ กับในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๔๕.๘๓ เช่นกัน ทั้งพ่อและแม่จะเป็นผู้ตัดสินใจการศึกษาของลูกมากที่สุด รองลงมา ก็แก่พัว ในกลุ่มสูง ร้อยละ ๕๐.๖๓ และกลุ่มต่ำ ร้อยละ ๓๑.๒๕

ทั้งเด็กชาย ร้อยละ ๔๓.๗๕ และเด็กหญิง ร้อยละ ๔๗.๕๒ พ่อและแม่จะเป็นผู้ ตัดสินใจในการศึกษาให้

กลุ่มลูกคนโต ร้อยละ ๔๕.๘๓ เท่า ๆ กับกลุ่มลูกคนรอง ร้อยละ ๔๕.๘๓ พ่อและ แม่ก็จะเป็นผู้ตัดสินใจในการศึกษาของลูก

ตารางที่ ๔๒ อัตราส่วนร้อยละของความคาดหวังของมารดาในระดัการศึกษาของบุตร

ความคาดหวังของมารดาในระดัการศึกษาของลูก	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่เกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ไม่ยากให้เรียน ให้ทำนา	—	๒.๐๘	—	๑.๐๘	—	—	๑.๐๘	๑.๐๘	—
ป. ๔	๖.๒๕	๒๕.๐๐	๖.๒๕	๘.๓๘	๑๒.๕๐	๘.๓๘	๑๒.๕๐	๑๐.๔๒	๑๑.๔๖
ป. ๗	๑๐.๔๒	๖.๒๕	๑๑.๔๖	๖.๒๕	๑๓.๕๘	๗.๒๘	๑๒.๕๐	๖.๒๕	๑๓.๕๘
ม.ศ. ๓	๘.๓๓	๔.๑๗	๗.๒๘	๕.๒๑	๘.๓๓	๕.๒๑	๘.๓๓	๖.๒๕	๗.๒๘
ม.ศ. ๕	๘.๓๓	๒.๐๘	๑.๐๘	๒.๐๘	๔.๑๗	—	๖.๒๕	๓.๑๓	๓.๑๓
รร.นายร้อย	—	—	๑.๐๘	๑.๐๘	—	๑.๐๘	—	—	๑.๐๘
ตำรวจ	๒.๐๘	—	—	—	๑.๐๘	๑.๐๘	—	๑.๐๘	—
ครู ป.ก.ศ.	๑๖.๖๗	๔.๑๗	—	๓.๑๓	๗.๒๘	๓.๑๓	๗.๒๘	๕.๒๑	๕.๒๑
พยาบาล	๒.๐๘	—	—	๑.๐๘	—	—	๑.๐๘	—	๑.๐๘
วิทยาลัย	—	—	๔.๑๗	๑.๐๘	๓.๑๓	๓.๑๓	๑.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘
ปริญญาจากมหาวิทยาลัย	๔.๑๗	๖.๒๕	๘.๓๓	๘.๓๓	๕.๒๑	๖.๒๕	๗.๒๘	๗.๒๘	๖.๒๕
สูงสุดตามความสามารถ	๘.๓๓	๒๗.๐๘	๓๘.๓๘	๒๘.๑๗	๒๒.๘๒	๒๗.๐๘	๒๕.๐๐	๒.๐๘	๒๖.๐๘
แล้วแต่ลูก	๑๔.๕๘	๖.๒๕	๑๗.๗๑	๑๗.๗๑	๑๐.๔๒	๑๖.๖๗	๑๑.๔๖	๒๖.๐๘	๑๐.๔๒
ยังไม่คิด	๑๘.๗๕	๑๖.๖๗	๖.๒๕	๑๒.๕๐	๑๑.๔๖	๑๖.๖๗	๗.๒๘	๑๑.๔๖	๑๒.๕๐

จากความคาดหวังของมารดาในระดัการศึกษาของลูก ดังแสดงในตารางที่ ๔๒
 ปรากฏว่า ในภาคเหนือ มารดาที่ยังไม่คิดในเรื่องนี้มากที่สุดคือ ร้อยละ ๑๘.๗๕ รองลงมา
 ร้อยละ ๑๖.๖๗ คาดหวังจะให้ลูกเรียนถึงระดับครูประกาศนียบัตร และ ร้อยละ ๑๔.๕๘
 กล่าวว่าแล้วแต่ลูก ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มารดาต้องการให้ลูกเรียนไปสูงสุดตาม
 ความสามารถของเด็กมากที่สุด ร้อยละ ๒๗.๐๘ อีก ร้อยละ ๒๕.๐๐ ต้องการให้ลูกเรียน
 จบเพียงชั้นประถมปีที่ ๔ เป็นที่น่าสังเกตพบแม่ ร้อยละ ๒.๐๘ ต้องการให้ลูกทำนา ไม่อยาก
 ให้เรียนต่อ ส่วนในภาคกลาง มารดาต้องการให้ลูกเรียนไปสูงสุดตามความสามารถของ
 เด็กมากที่สุดเช่นกัน ร้อยละ ๓๘.๓๘ รองลงมา ร้อยละ ๑๗.๗๑ มารดา กล่าวว่าแล้วแต่ลูก
 และ ร้อยละ ๑๑.๘๖ ให้เรียนถึงชั้นประถมปีที่ ๗

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง มารดาต้องการให้เรียนจนสูงสุดมากที่สุด ร้อยละ
 ๒๘.๑๗ รองลงมา ร้อยละ ๑๗.๗๑ แล้วแต่ลูก ร้อยละ ๑๖.๕๐ ยังไม่คิด และ ร้อยละ ๘.๓๘
 ให้จบชั้นประถมปีที่ ๔ ส่วนในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ แม้ต้องการให้ลูกเรียนสูงสุดมาก
 ที่สุดเช่นกัน ร้อยละ ๒๖.๘๖ รองลงมา ร้อยละ ๑๓.๕๔ ให้เรียนให้จบชั้นประถมปีที่ ๗

มารดา มุ่งหวังให้ลูกเรียนสูงสุดตามความสามารถมากที่สุด ร้อยละ ๒๗.๐๘
 รองลงมา ร้อยละ ๑๖.๖๗ เท่า ๆ กัน ที่แล้วแต่ลูกและยังไม่คิด และ ร้อยละ ๘.๓๘ ให้
 จบชั้นประถมปีที่ ๔ ส่วนเด็กหญิงก็มุ่งหวังให้เรียนสูงสุด เช่นกัน ร้อยละ ๒๕.๐๐
 ร้อยละ ๑๖.๕๐ รองลงมา เท่า ๆ กัน มารดา คาดหวังให้เรียนจบชั้นประถมปีที่ ๔
 และชั้นประถมปีที่ ๗

ลูกคนโตและลูกคนรองของครอบครัว ร้อยละ ๒๖.๐๘ เท่า ๆ กัน มารดาต้องการ
 ให้ลูกเรียนสูงสุดตามความสามารถ ในกลุ่มลูกคนโต ร้อยละ ๑๗.๗๑ กล่าวว่าแล้วแต่ลูก
 ร้อยละ ๑๑.๘๖ ยังไม่คิดและ ร้อยละ ๑๐.๘๖ ให้เรียนจนจบชั้นประถมปีที่ ๔ ส่วนกลุ่ม
 ลูกคนรอง ร้อยละ ๑๓.๕๔ มุ่งหวังให้ลูกเรียนจบชั้นประถมปีที่ ๗ ร้อยละ ๑๖.๕๐ ยังไม่
 คิด และ ร้อยละ ๑๑.๘๖ ให้เรียนจบชั้นประถมปีที่ ๔

ในกรณีมารดาที่มี ๔ คนแบ่งตามฐานะเศรษฐกิจต่ำ แม้ต้องการให้ลูกเรียนสูงสุดตาม
 ที่ลูกคนโต ร้อยละ ๒๖.๘๖ รองลงมา ร้อยละ ๑๓.๕๔ ให้เรียนให้จบชั้นประถมปีที่ ๗

ตารางที่ ๘๓ อัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นของมารดาในด้านการศึกษาระดับประถมศึกษาที่จะส่งเสริมการศึกษาของบุตรตามความปรารถนาที่ตั้งไว้

ความสามารถทางฐานะเศรษฐกิจในการส่งเสริมการศึกษาของลูก	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง	
ได้	มีหลักฐานดี รายได้ดี	๓๑.๒๕	๖.๒๕	๘.๓๓	๑๕.๖๓	๑๑.๕๖	๑๑.๕๖	๑๕.๖๓	๑๒.๕๐	๑๔.๕๘
	พยายามช่วยกันทำงานประหยัด	๑๒.๕๐	๒๕.๐๐	๒๒.๓๑	๓๑.๒๕	๓๐.๒๑	๓๗.๕๐	๒๓.๕๖	๓๕.๓๘	๒๗.๐๘
	พอ-แม่มีลูกน้อย	-	๑๐.๕๒	๒.๐๘	๕.๑๗	๓.๑๓	๕.๒๑	๒.๐๘	๕.๑๗	๓.๑๓
	พยายามเก็บเงินและเก็บไว้แล้ว	-	๘.๓๓	๒.๐๘	๓.๑๓	๓.๑๓	๒.๐๘	๕.๑๗	๕.๑๗	๒.๐๘
	มีอาชีพมั่นคงพอแม่มีรายได้	๒๐.๘๓	-	๕.๒๑	๕.๓๘	๖.๒๕	๖.๒๕	๕.๓๘	๖.๒๕	๕.๓๘
ไม่ได้	ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีพอ รายได้น้อย	-	๘.๓๓	๕.๑๗	๒.๐๘	๖.๒๕	๕.๑๗	๕.๑๗	๕.๑๗	๕.๑๗
	ไม่แน่ใจ	๓๕.๕๒	๕๑.๖๗	๓๕.๕๒	๓๕.๓๘	๓๕.๕๘	๓๓.๓๓	๕๐.๖๓	๓๕.๓๘	๓๕.๕๘

จากตารางที่ ๘๓ แสดงความคิดเห็นของมารภักในด้านการความสามารถทาง
 ฐานะ เศรษฐกิจที่จะส่ง เสริมการศึกษาไปตามความปรารถนาที่ตั้งไว้ พบว่าในภาคเหนือ
 ให้ความคิดเห็นว่าไ้มากที่สุด ร้อยละ ๒๔.๕๘ ควบเหตุผลคือร้อยละ ๓๑.๒๕ กล่าววา
 เพราะบิการมารภักมีหลักฐาน ฐานะและรายไ้ก็ ร้อยละ ๑๒.๕๐ กล่าววาบิการมารภักจะชวย
 กันทำงานและประหยัด ร้อยละ ๒๐.๘๓ กล่าววาบิการมารภักมีอาชีพที่มั่นคง และมีรายไ้
 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ความคิดเห็นว่าไ้และไม่ไ้เท่า ๆ กัน คือร้อยละ ๕๐.๐๐
 ไ้ก็มีเหตุผลต่าง ๆ กันคือ ในกลุ่มที่ตอบว่าไ้ ร้อยละ ๒๕.๐๐ กล่าววาจะชวยกันทำงาน
 และประหยัด ร้อยละ ๑๐.๕๒ กล่าววาเพราะบิการมารภักมีลูกน้อย ร้อยละ ๘.๓๓ เพราะ
 บิการมารภักเก็บเงินสำรองไว้แล้ว และร้อยละ ๒.๒๕ เพราะบิการมารภักมีหลักฐานฐานะ
 รายไ้ก็ ในกลุ่มที่ไม่ไ้ ร้อยละ ๔๑.๒๗ ให้เหตุผลวาไม่แน่ใจ ร้อยละ ๘.๓๓ กล่าววา
 ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ไ้พอ และรายไ้ก็น้อย ในภาคกลางนั้น ให้ความคิดเห็นว่าไ้มากที่สุด
 ร้อยละ ๒๐.๘๑ จากเหตุผลที่บิการมารภักจะพยายามทำงานชวยกันประหยัดมากที่สุด
 ร้อยละ ๘๒.๗๑

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงก็กล่าววาไ้มากที่สุด ร้อยละ ๒๓.๕๒ ควบเหตุผลที่
 บิการมารภักพยายามทำงานชวยกันประหยัดมากที่สุดร้อยละ ๓๑.๒๕ ส่วนในกลุ่มฐานะ
 เศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๕๕.๑๘ ก็ตอบว่าไ้ ควบเหตุผลที่บิการมารภักจะพยายามทำงาน
 ชวยกันประหยัดมากที่สุดเช่นกัน ร้อยละ ๓๐.๒๑

มารภักของกลุ่มเด็กชายและกลุ่มเด็กหญิงให้คำตอบว่าไ้มากที่สุดเช่นกัน ร้อยละ
 ๒๒.๕๐ และร้อยละ ๕๕.๒๒ ตามลำดับ ควบเหตุผลเดียวกันคือ พยายามทำงานและ
 ประหยัด ในกลุ่มเด็กชายร้อยละ ๓๗.๕๐ และกลุ่มเด็กหญิงร้อยละ ๒๓.๕๒

ในกลุ่มลูกคนโต ร้อยละ ๒๑.๘๗ และกลุ่มลูกคนรองร้อยละ ๕๖.๒๕ ก็ให้คำตอบ
 ว่าไ้ ควบเหตุผลเดียวกัน คือจะพยายามทำงานเก็บเงินและประหยัดคือ กลุ่มลูกคนโต
 ร้อยละ ๓๘.๓๘ และกลุ่มลูกคนรองร้อยละ ๒๗.๐๘

ตารางที่ ๔๔ อัตราส่วนร้อยละของการส่งเสริมกิจการเรียนก่อนเข้าโรงเรียน

การส่งเสริมกิจการเรียนก่อนเข้าโรงเรียน	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
มารคาสอนอ่านหนังสือ	๕๖.๒๕	๔๕.๘๓	๔๑.๖๗	๔๗.๙๒	๔๔.๗๕	๕๕.๘๓	๔๖.๘๘	๕๐.๐๐	๔๒.๗๑
บिकासอนอ่านหนังสือ	๒๗.๐๘	๑๘.๕๘	๑๐.๔๒	๑๖.๖๗	๑๘.๕๘	๑๕.๖๓	๑๕.๖๓	๑๗.๗๑	๑๓.๕๔
ให้คนอื่นสอนระบุ : ปู่, อา, พี่ ๆ	๖.๒๕	-	๑๐.๔๒	๘.๓๓	๕.๒๑	๑๐.๔๒	๓.๑๓	๗.๕๘	๖.๒๕
ปล่อยให้หายว้าง ๆ	๑๐.๔๒	๓๕.๕๘	๓๗.๕๐	๒๗.๐๘	๓๕.๔๒	๒๘.๑๓	๓๕.๓๘	๒๕.๐๐	๓๗.๕๐

จากตารางที่ ๔๔ ในการส่งเสริมกิจการเรียนก่อนเข้าโรงเรียน พบว่าทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลางต่างก็มีมารคาเป็นผู้สอนอ่านหนังสือมากที่สุด ร้อยละ ๕๖.๒๕ ร้อยละ ๔๕.๘๓ และร้อยละ ๔๑.๖๗ ตามลำดับ และในภาคกลางมีจำนวนถึงร้อยละ ๓๗.๕๐ ที่ปล่อยให้หายว้าง ๆ

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๔๗.๙๒ และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๔๔.๗๕ มีมารคาสอนอ่านหนังสือเช่นกัน และอีกร้อยละ ๒๗.๐๘ ในกลุ่มสูง และร้อยละ ๓๕.๔๒ ในกลุ่มต่ำ ที่มารคาปล่อยให้หายว้าง ๆ

เด็กชายร้อยละ ๕๕.๘๓ และเด็กหญิงร้อยละ ๔๖.๘๘ มารคาสอนอ่านหนังสือก่อนเข้าโรงเรียน และร้อยละ ๒๘.๑๓ ในกลุ่มเด็กชายกับร้อยละ ๓๕.๓๘ ในกลุ่มเด็กหญิงที่เด็กหายว้าง ๆ

กลุ่มลูกคนโต ร้อยละ ๕๐.๐๐ มารคาจะสอนอ่านหนังสือ และร้อยละ ๒๕.๐๐ ปล่อยให้หายว้าง ส่วนในกลุ่มลูกคนรอง ร้อยละ ๔๒.๗๑ มารคาสอนอ่านหนังสือเช่นกัน และปล่อยให้หายว้างร้อยละ ๓๗.๕๐

จากตารางที่ ๔๕ แสดงความคาดหวังของมารดาในงานอาชีพของลูกใน
อนาคต พบว่า ในภาคเหนือมารดาหวังจะให้ลูกเป็นครูมากที่สุดร้อยละ ๓๕.๘๒
รองลงมาร้อยละ ๑๖.๖๗ เท่ากันที่กล่าวว่า แลวแต่ลูกและยังไม่ไ้คิด และร้อยละ
๑๐.๘๒ ต้องการให้เป็นแพทย์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มารดาต้องการให้ลูกทำไร
ทำนามากที่สุดร้อยละ ๒๘.๑๗ ร้อยละ ๑๖.๖๗ ยังไม่คิด ร้อยละ ๑๔.๕๕ ให้เป็น
พยาบาล และเป็นครูร้อยละ ๑๒.๕๐ ส่วนในภาคกลาง มารดาเห็นว่าแลวแต่ลูก
มากที่สุด ร้อยละ ๓๕.๘๒ ร้อยละ ๒๐.๘๓ ให้ลูกรับราชการ และร้อยละ ๑๕.๖๓
ยังไม่คิด

ในกลุ่มฐานะเศรษฐิกิจสูง มารดาเห็นว่าแลวแต่ลูกมากที่สุดร้อยละ ๒๖.๐๘
ร้อยละ ๑๖.๖๗ ให้ลูกรับราชการและร้อยละ ๑๔.๕๕ ให้ลูกเป็นครู ส่วนในกลุ่ม
ฐานะเศรษฐิกิจต่ำ มารดาเห็นว่าแลวแต่ลูกมากที่สุด ร้อยละ ๑๘.๗๕ ยังไม่ไ้คิด
ร้อยละ ๑๘.๗๕ ทำไรทำนาร้อยละ ๑๒.๕๐ และครูร้อยละ ๑๑.๘๖

เด็กชายร้อยละ ๒๐.๘๓ แม่เห็นว่าแลวแต่ลูก ร้อยละ ๑๗.๗๑ ให้ทำไร
ทำนา ร้อยละ ๑๔.๕๕ ยังไม่คิด และร้อยละ ๑๖.๕๐ ให้เป็นครู ส่วนเด็กหญิงนั้น
แลวแต่ลูกมากที่สุดร้อยละ ๒๕.๐๐ ยังไม่ไ้คิดร้อยละ ๑๗.๗๑ และครูร้อยละ ๑๓.๕๕

ลูกคนโตร้อยละ ๒๑.๘๓ แม่เห็นว่าแลวแต่ลูก ร้อยละ ๑๗.๗๑ ยังไม่ไ้คิด
ข้าราชการร้อยละ ๑๓.๕๕ และครูร้อยละ ๑๒.๕๐ ส่วนลูกคนรอง แม่เห็นว่าแลวแต่
ลูกมากที่สุดร้อยละ ๒๕.๐๐ ให้ทำไรไ้ไ้ไร ร้อยละ ๑๔.๖๓ ยังไม่ไ้คิด ร้อยละ
๑๔.๕๕ และร้อยละ ๑๓.๕๕ ให้เป็นครู

ตารางที่ ๘๖ อัตราส่วนร้อยละของเหตุผลในการลาออกจากงานอาชีพ

เหตุผลในการลาออกจากงานอาชีพ		ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
		เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ทำไร่นานา	มีที่นาอยู่แล้ว	๔.๑๓	๑๐.๔๒	-	๔.๑๓	๓.๑๓	๔.๑๓	๒.๐๘	๔.๑๓	๕.๒๑
	ไม่เปลืองเงิน	๒.๐๘	๘.๓๓	๓.๑๓	๓.๑๓	๕.๒๑	๕.๒๑	๑.๐๘	๒.๐๘	๘.๓๓
	ช่วยพ่อแม่	๒.๐๘	๑๐.๔๒	๒.๐๘	๔.๑๓	๔.๑๓	๘.๓๓	๓.๑๓	๒.๐๘	๒.๐๘
ประมง	สุจริต	-	-	๑.๐๘	๑.๐๘	-	๑.๐๘	๑.๐๘	-	๑.๐๘
	ช่วยพ่อแม่	-	-	๑.๐๘	-	๑.๐๘	-	-	-	๑.๐๘
ลูกจ้างรับจ้าง	ไม่มีเงินสงเสียด	-	-	๕.๒๑	๒.๐๘	๓.๑๓	๑.๐๘	๔.๑๓	๑.๐๘	๔.๑๓
ค้าขาย	เจริญรอยตามพ่อ	๒.๒๕	-	๔.๑๓	๑.๐๘	๒.๒๕	๒.๐๘	๕.๒๑	๕.๒๑	๒.๐๘
	เด็กพอใจ	๒.๐๘	-	๓.๑๓	๒.๐๘	๒.๐๘	-	๔.๑๓	๔.๑๓	-
พยาบาล	พ่อแม่ชอบ	-	๘.๓๓	๑.๐๘	๑.๐๘	-	-	๔.๑๓	๓.๑๓	๑.๐๘
	ช่วยรักษาพ่อแม่กับคนอื่น	-	๒.๒๕	-	-	๗.๒๕	-	๔.๑๓	๓.๑๓	๑.๐๘
ครู	อนาคตที่สูงกว่าพ่อแม่	๑๐.๔๒	๔.๑๓	๒.๐๘	๗.๒๕	๔.๑๓	๔.๑๓	๑๐.๔	๔.๑๓	๕.๒๑
	อาชีพมั่นคง	๑๘.๓๓	๔.๑๓	-	๒.๐๘	๔.๑๓	๒.๒๕	๓.๑๓	๓.๑๓	๒.๒๕
	รายได้ประจำแน่นอน	๑๐.๔๒	๒.๐๘	-	๓.๑๓	๒.๐๘	๒.๐๘	๔.๑๓	๒.๐๘	๑.๐๘
	กลับมาทำงานในหมู่บ้าน	๒.๒๕	๒.๐๘	-	๒.๐๘	๑.๐๘	-	๕.๒๑	๓.๑๓	๑.๐๘

ตารางที่ ๘๖ อัตราร้อยของเหตุผลในการคัดพนักงานอาชีพ (ต่อ)

เหตุผลในการคัดพนักงานอาชีพ		ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
		เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ทหาร	เครื่องแบบสว	—	—	๓.๑๓	๑.๐๔	๒.๐๘	๓.๑๓	—	๑.๐๔	๒.๐๘
ตำรวจ	ลูกขอมปืน	๒.๐๘	๒.๒๕	—	๑.๐๔	๓.๑๓	๔.๑๗	—	๓.๑๓	๑.๐๔
หมอ	รักษาพ่อแม่และคนอื่น	๒.๒๕	๔.๑๗	๒.๐๘	๔.๑๗	๒.๐๘	๓.๑๓	๕.๒๑	๓.๑๓	๔.๑๗
ข้าราชการ	รายได้มั่นคง	๔.๑๗	๔.๑๗	—	๔.๑๗	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘
	เป็นเจ้าของคน	๒.๐๘	๔.๑๗	๑๐.๔๒	๑๐.๔๒	๕.๒๑	๑๐.๔๒	๒.๒๕	๔.๓๓	๗.๒๕
ผู้พิพากษา	มีเกียรติ	—	๒.๐๘	—	—	๑.๐๔	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—
แล้วแต่ถูก	ไม่ยากบังคับ	๑๒.๒๗	๔.๑๗	๓๕.๔๒	๒๒.๐๔	๑๕.๗๕	๒๐.๘๓	๒๕.๐๐	๒๐.๘๔	๒๕.๐๐
ยังไม่คิด	ดูยังไม่เด็ก	๑๒.๒๗	๑๒.๒๗	๑๕.๒๓	๑๓.๕๔	๑๘.๗๕	๑๔.๕๘	๑๗.๗๑	๑๗.๗๑	๑๔.๕๘

จากตารางที่ ๔๖ แสดงเหตุผลในการคาดหว้งงานอาชีพที่มาราคาทั้งความ
 ปรารถนาไว้ให้แกลูก พบว่าในภาคเหนือ เหตุผลที่มาราคาคาวังให้เป็นกรรมมากที่สุด
 ในร้อยละ ๓๕.๔๒ เพราะร้อยละ ๑๐.๔๒ กล่าวว่าเป็นอาชีพที่มีอนาคตดี สูงกว่า
 บิการมาราคา ร้อยละ ๑๐.๔๒ เท่ากันให้เหตุผลว่า เป็นอาชีพที่มีรายใภ้ประจำแน่นอน
 ร้อยละ ๘.๓๓ กล่าวว่าเป็นอาชีพที่มั่นคง และร้อยละ ๒.๒๕ เห็นว่าเพื่อลูกจะไ้ก่ดิย
 มาทำงานในอค์ชื่บิการมาราคาในหมู่บ้าน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เหตุผลใน
 การที่มาราคาคาวังให้ลูกทำไรทำนามากที่สุด ร้อยละ ๒๕.๑๗ เนื่องจากเหตุผลที่ว่า
 มีที่นาอยู่แล้ว ร้อยละ ๑๐.๔๒ เพื่อช่วยบิการมาราคาในการงาน ร้อยละ ๑๐.๔๒ เช่นกัน
 และร้อยละ ๘.๓๓ กล่าวว่ไม่เปลืองเงินในการสงเสียให้เรียน ในภาคกลางนั้น
 ให้เหตุผลในการคาดหว้งอาชีพโดยบอกว่าแล้วแต่ลูกว่เพราะไม่ยอมบังคับ ร้อยละ ๓๕.๔๒

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง พบว่มาราคาก็กล่าวว่แล้วแต่ลูกมากที่สุด ร้อยละ
 ๒๖.๐๘ ภัยเหตุผลเดียวเช่นเดิมว่ เพราะไม่ยอมบังคับลูก ส่วนในมาราคากลุ่ม
 ฐานะเศรษฐกิจต่ำ กล่าวว่แล้วแต่ลูกมากที่สุด เพราะไม่ยอมบังคับลูกเช่นกัน ร้อยละ

ตารางที่ ๘๗ อัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นของบิคาในการคาดหวังงานอาชีพของบุตรในอนาคตของมารดา

ความเห็นชอบของบิคาในการคาดหวังงานอาชีพของลูกในอนาคตของมารดา	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
บิคาเห็นชอบด้วย	๑๐๐.๐๐	๙๓.๙๒	๙๒.๓๑	๙๔.๓๙	๙๖.๓๓	๙๔.๓๙	๙๖.๓๓	๙๔.๓๙	๙๖.๓๓
บิคาไม่เห็นด้วย	-	๖.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘	-	๑.๐๔	๑.๐๔
ต้องการให้เป็นทหาร เพราะลูกชายควรเป็นทหารรับใช้ชาติ	-	-	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	-	๒.๐๘	๒.๐๘	-
ต้องการให้เป็นแพทย์ เพราะช่วยรักษาคนในครอบครัว	-	-	๑.๐๔	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-	-	๑.๐๔
ต้องการให้เป็นข้าราชการ เพราะไม่ลำบาก	-	-	๓.๑๓	๒.๐๘	๑.๐๔	๒.๐๘	๑.๐๔	๒.๐๘	๑.๐๔

ตารางที่ ๔๗ แสดงความเห็นชอบของบิดาในการคาดหวังงานอาชีพของ

ลูกในอนาคตของมารดา พบว่าในภาคเหนือ ร้อยละ ๑๐๐ บิดาเห็นด้วย ภาคตะวันออก
เฉียงเหนือเห็นด้วยร้อยละ ๕๗.๕๒ ร้อยละ ๒.๐๔ ไม่เห็นด้วย เนื่องจากต้องการให้เป็น
ทหารรับใช้ชาติ และภาคกลาง เห็นด้วยร้อยละ ๕๒.๗๑ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๗.๒๔
โดยแยกเป็นร้อยละ ๓.๑๖ ต้องการให้เป็นข้าราชการ เพราะไม่ลำบาก ร้อยละ ๒.๐๔
ต้องการให้เป็นแพทย์ เพื่อช่วยรักษาคนในครอบครัว ร้อยละ ๑.๐๔ ต้องการให้เป็น
ทหารรับใช้ชาติ และร้อยละ ๑.๐๔ เท่ากันต้องการให้เป็นครู เพื่อดับมาทำงานใกล้บ้าน
เกิด

ในกลุ่มฐานะเศรษฐิกิจสูงร้อยละ ๕๔.๗๕ และกลุ่มฐานะเศรษฐิกิจต่ำร้อยละ
๕๖.๓๓ ที่บิดาเห็นด้วยกับการคาดหวังของมารดาในงานอาชีพของลูก

กลุ่มเด็กชาย ร้อยละ ๕๔.๗๕ และกลุ่มเด็กหญิงร้อยละ ๕๖.๓๓ บิดาเห็นด้วย
กับมารดา ส่วนในกลุ่มเด็กชายที่ไม่เห็นด้วยนั้นให้เหตุผลดังนี้ คือร้อยละ ๒.๐๔ ต้องการ
ให้เป็นทหารรับใช้ชาติ ร้อยละ ๑.๐๔ ต้องการให้เป็นครู เพื่อดับมาทำงานใกล้บ้านเกิด
และร้อยละ ๒.๐๔ ต้องการให้เป็นข้าราชการเพื่อจะไ้ไม่ลำบาก ส่วนกลุ่มเด็กหญิง
มีเหตุผลว่าต้องการให้เป็นแพทย์เพื่อรักษาคนในบ้าน และร้อยละ ๑.๐๔ ต้องการให้เป็น
ข้าราชการจะไ้ไม่ลำบาก

กลุ่มลูกคนโตร้อยละ ๕๔.๗๕ และกลุ่มลูกคนรองร้อยละ ๕๖.๓๓ บิดาเห็นด้วย
กับมารดาในการคาดหวังงานอาชีพของลูกในอนาคต

สิ่งแวดล้อมทางสังคม

๑. ครอบครัว

ผลการศึกษาเกี่ยวกับครอบครัว จะแสดงถึงประเภทของครอบครัว ขนาด
ของครอบครัว และสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว ดังแสดงผลในตารางที่ ๔๘ ถึง
ตารางที่ ๕๐

ตารางที่ ๔๔ อัตราส่วนรอยของประเภทของครอบครัว

ประเภทของ ครอบครัว	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
เดี่ยว (พ่อ, แม่, ลูก)	๘๓.๓๓	๕๐.๐๐	๔๔.๓๘	๕๐.๐๐	๒๑.๕๖	๕๒.๐๘	๕๘.๓๘	๕๑.๐๘	๒๐.๕๒
ขยายแบบจำกัด (แม่, พ่อ, ลูก, ปู่ ย่า, ตา, ยาย)	๑๒.๕๐	๑๖.๖๗	๓๘.๕๕	๓๗.๕๐	๑๕.๒๓	๓๐.๒๑	๒๒.๕๒	๓๐.๒๑	๒๒.๕๒
ขยาย (พ่อ, แม่, ลูก, ญาติ ไม่มี ปู่, ย่า, ตา, ยาย)	—	๒๕.๐๐	๔.๑๗	๕.๒๑	๑๑.๔๖	๘.๓๘	๗.๒๕	๘.๓๘	๗.๒๕
ขยาย (พ่อ, แม่, ลูก, ญาติ, ปู่, ย่า, ตา, ยาย)	๔.๑๗	๔.๑๗	๘.๓๓	๗.๒๕	๕.๒๑	๗.๒๕	๕.๒๑	๖.๒๕	๖.๒๕
อื่นๆ รวม ; แม่, ลูก, ญาติ	—	๔.๑๗	๔.๑๗	—	๖.๒๕	๑.๐๘	๕.๒๑	๓.๑๓	๓.๑๓

จากตารางที่ ๔๔ แสดงประเภทของครอบครัว ปรากฏพบว่าครอบครัวในภาคเหนือจัดอยู่ในประเภทครอบครัวเดี่ยวประกอบด้วยพ่อ แม่ ลูกมากที่สุด ร้อยละ ๘๓.๓๓ รองลงมา ร้อยละ ๑๒.๕๐ เป็นครอบครัวขยายแบบจำกัด ซึ่งรวมพ่อ แม่ ลูก ปู่ ย่า ตา ยาย และ ร้อยละ ๔.๑๗ เป็นครอบครัวขยายประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก ญาติ ปู่ ย่า ตา ยาย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น เป็นครอบครัวเดี่ยวมากที่สุด ร้อยละ ๕๐.๐๐ ครอบครัวขยาย ซึ่งประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก ญาติ แต่ไม่มี ปู่ ย่า ตา ยาย รองลงมา

รอยละ ๒๕.๐๐ และในภาคกลางรอยละ ๔๔.๗๙ เป็นครอบครัวเกี่ยวมากที่สุด ร้อยละ ๓๘.๕๔ เป็นครอบครัวขยายแบบจำกัด ประกอบด้วยพ่อ แม่ ลูก ปู่ ย่า ตา ยาย

ครอบครัวในกลุ่มฐานะเศรษฐิกิจสูง เป็นครอบครัวประเภทเกี่ยวมากที่สุด ร้อยละ ๕๐.๐๐ และอีกร้อยละ ๓๗.๕๐ เป็นครอบครัวขยายแบบจำกัด ในครอบครัวของกลุ่มฐานะเศรษฐิกิจต่ำนั้น เป็นครอบครัวเกี่ยวมากที่สุดเช่นเดียวกันในร้อยละ ๒๑.๔๖

ครอบครัวของเก๊กชายร้อยละ ๕๒.๐๘ และครอบครัวของเก๊กหญิง ร้อยละ ๕๕.๓๘ เป็นครอบครัวเกี่ยวมากที่สุด

ครอบครัวของลูกคนโตและลูกคนรอง ร้อยละ ๕๑.๐๔ และ ร้อยละ ๒๐.๔๒ เป็นครอบครัวเกี่ยวมากที่สุดเช่นกัน

ตารางที่ ๘๘ อัตราส่วนร้อยละของจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว	ภาค			ฐานะเศรษฐิกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ต่ำกว่า ๓ คน	๑๒.๕๐	๘.๓๓	๑๑.๔๖	๙.๓๘	๑๒.๕๐	๕.๓๘	๑๒.๕๐	๑๕.๗๙	๒.๐๘
๔ - ๕ คน	๕๕.๑๗	๓๗.๕๐	๓๕.๔๒	๓๘.๕๔	๔๑.๒๗	๓๘.๕๔	๔๒.๗๑	๔๓.๗๕	๓๒.๔๖
๖ - ๗ คน	๒๗.๐๘	๕๒.๐๘	๓๖.๔๖	๓๙.๕๘	๓๖.๔๖	๓๕.๔๒	๔๐.๒๓	๒๘.๑๓	๔๗.๙๒
๘ - ๙ คน	๔.๑๗	๒.๐๘	๙.๓๘	๕.๒๑	๗.๑๙	๖.๒๕	๖.๒๕	๓.๑๓	๙.๓๘
๑๐ - ๑๑ คน	-	-	๒.๐๘	๒.๐๘	-	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔
๑๒ คนขึ้นไป	๒.๐๘	-	๕.๒๑	๔.๑๗	๒.๐๘	๖.๒๕	-	๔.๑๗	๒.๐๘

ตารางที่ ๘๘ อัตราส่วนร้อยละของจำนวนสมาชิกในครอบครัว

ภาค	ฐานะเศรษฐิกิจ	เพศ	ลำดับที่การเกิด
เหนือ	กลุ่มสูง	ชาย	คนโต
ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลุ่มต่ำ	หญิง	คนรอง
กลาง			

จากตารางที่ ๘๕ แสดงจำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า ครอบครัวในภาคเหนือมีจำนวนสมาชิก ๔ ถึง ๕ คน มากที่สุด ร้อยละ ๕๕.๑๗ รองลงมาได้แก่จำนวน ๖ ถึง ๗ คน ร้อยละ ๒๗.๐๘ และร้อยละ ๒.๐๘ ซึ่งมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ ๑๒ คนขึ้นไป ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนสมาชิก ๖ ถึง ๗ คน มากที่สุดร้อยละ ๕๒.๐๘ ร้อยละ ๓๗.๕๖ มีจำนวน ๔ ถึง ๕ คน เป็นที่น่ายินดีว่า จำนวนสมาชิกมากที่สุดของครอบครัวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ๔ ถึง ๕ คน ร้อยละ ๒.๐๘ ในภาคกลางนั้น จำนวนสมาชิกในครอบครัวมี ๖ ถึง ๗ คน มากที่สุด ร้อยละ ๓๖.๔๖ และรองลงมา ร้อยละ ๓๕.๔๒ มีจำนวน ๔ ถึง ๕ คน อย่างไรก็ตาม ร้อยละ ๕.๒๑ ของครอบครัวในภาคกลางที่มีจำนวนสมาชิกมากกว่า ๑๒ คนขึ้นไป

ครอบครัวในกลุ่มฐานะเศรษฐิกิจสูง มีจำนวนสมาชิก ๔ ถึง ๕ คน และ ๖ ถึง ๗ คน มากที่สุดเท่า ๆ กันในร้อยละ ๓๕.๕๘ ในกลุ่มฐานะเศรษฐิกิจต่ำนั้น ครอบครัวร้อยละ ๔๑.๖๗ มีจำนวนสมาชิก ๔ ถึง ๕ คน และร้อยละ ๓๖.๔๖ มีสมาชิก ๖ ถึง ๗ คน

ครอบครัวของเด็กชายร้อยละ ๓๘.๕๔ และครอบครัวของเด็กหญิงร้อยละ ๔๒.๗๑ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ๔ ถึง ๕ คน มากที่สุด รองลงมาได้แก่จำนวน ๖ ถึง ๗ คน ครอบครัวของเด็กชายร้อยละ ๓๕.๔๖ และครอบครัวของเด็กหญิงร้อยละ ๔๐.๖๓ ในครอบครัวของเด็กหญิงนี้ไม่มีครอบครัวใดเลยที่มีจำนวนสมาชิก ๑๒ คนขึ้นไป

ครอบครัวของลูกคนโต ร้อยละ ๔๓.๗๕ มีจำนวนสมาชิก ๔ ถึง ๕ คน และร้อยละ ๒๘.๑๓ มี ๖ ถึง ๗ คน ส่วนครอบครัวของลูกคนรองนั้น ร้อยละ ๔๗.๕๒ มีจำนวนสมาชิก ๖ ถึง ๗ คนซึ่งมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ ๓๖.๔๖ มีจำนวน ๔ ถึง ๕ คน

ตารางที่ ๕๐ อัตราส่วนร้อยละของสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว

ผู้พี่หน้าที่โดย ตรงในการ เลี้ยงดูเด็ก ประจำ	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
รักใคร่เอาใจ ใส่ช่วยเหลือ กันดี	๘๗.๕๒	๑๐๐.๐๐	๘๗.๕๒	๘๗.๗๑	๘๘.๕๖	๘๖.๘๘	๑๐๐.๐๐	๘๖.๘๘	๑๐๐.๐๐
ไม่ค่อยรักใคร่ เอาใจใส่ช่วย เหลือกัน	๒.๐๘	-	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-
ต่างคนต่างอยู่	-	-	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘	-	๒.๐๘	-
ทะเลาะวิวาท กันเสมอ	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ ๕๐ พบว่าสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวในภาคเหนือ ร้อยละ ๘๗.๕๒ รักใคร่เอาใจใส่ช่วยเหลือกันดี อย่างไรก็ตาม ร้อยละ ๒.๐๘ ไม่ค่อยรักใคร่เอาใจใส่ช่วยเหลือกัน สำหรับครอบครัวในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความรักใคร่เอาใจช่วยเหลือกันอย่างยิ่ง และภาคกลางร้อยละ ๘๗.๕๒ ครอบครัวมีความรักใคร่เอาใจใส่ช่วยเหลือกัน และมีร้อยละ ๒.๐๘ ต่างคนต่างอยู่

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๕๗.๗๑ ที่ครอบครัวมีสัมพันธภาพรักใคร่
 เอาใจใส่ช่วยเหลือกันดี ร้อยละ ๑.๐๔ ไม่ค่อยรักใคร่เอาใจช่วยเหลือกัน และร้อยละ
 ๑.๐๔ อีกเช่นกันที่ลักษณะสัมพันธภาพเป็นไปในรูปแบบที่ต่างคนต่างอยู่ สำหรับในกลุ่ม
 ฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๕๘.๕๖ รักใคร่เอาใจใส่ช่วยเหลือกันดี และร้อยละ ๑.๐๔
 ต่างคนต่างอยู่กัน

๒. ผู้มีส่วนช่วยในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก

ผลการวิเคราะห์ถึงผู้ที่มีส่วนช่วยในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก จะแสดงถึง
 ผู้ที่ทำหน้าที่โดยตรงในการเลี้ยงดูเด็ก ผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก
 แห่ต่าง ๆ ที่มารดาได้รับคำแนะนำในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ดังแสดงในตารางที่
 ๕๑ ถึงตารางที่ ๑๐๐

ตารางที่ ๕๑ อัตราส่วนร้อยละของบุคคลที่หน้าที่โดยตรงในการเลี้ยงดูเด็กประจำ

ผู้ทำหน้าที่โดย ตรงในการ เลี้ยงดูเด็ก ประจำ	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
มารดา	๕๑.๖๗	๑๐๐.๐๐	๘๗.๕๐	๕๓.๗๕	๘๕.๕๘	๕๒.๗๑	๕๐.๖๓	๕๑.๖๗	๕๑.๖๗
พี่ชายหรือพี่สาว	๒.๐๘	—	—	—	๑.๐๔	๑.๐๔	—	—	๑.๐๔
ย่าหรือยาย	๒.๐๘	—	๑๐.๔๒	๕.๑๗	๗.๒๕	๒.๐๘	๕.๓๘	๕.๒๑	๖.๒๕
น้า	๕.๑๗	—	๒.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๕.๑๗	—	๓.๑๓	๑.๐๔

จากตารางที่ ๕๑ แสดงผู้มีหน้าที่โดยตรงในการเลี้ยงดูเด็กประจำ พบว่า
 ในทุกลักษณะตัวแปร มารดาของเด็กจะมีหน้าที่โดยตรงประจำมากที่สุด คือในภาคเหนือ
 ร้อยละ ๕๑.๖๗ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มารดาทุกคนจะเป็นผู้เลี้ยงดูเด็กประจำและ
 ภคคกลาง ร้อยละ ๔๗.๕๐ มารดาก็จะเป็นผู้มีหน้าที่เลี้ยงดูเช่นกัน อย่างไรก็ตาม พบว่า
 ผู้เลี้ยงดูเด็กประจำในภาคเหนือ ร้อยละ ๔.๑๗ เป็นหน้าของเด็ก ร้อยละ ๒.๐๔ คือ
 ยาทหรือยายของเด็ก และพี่ชายหรือพี่สาว ร้อยละ ๒.๐๔ อีกทั้งในภาคกลางเช่นกัน
 ร้อยละ ๑๐.๔๒ เป็นยาทหรือยาย และร้อยละ ๒.๐๔ คือน้า

ครอบครัวในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๕๓.๗๕ และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ
 ร้อยละ ๔๕.๕๘ มารดาจะเลี้ยงดูเด็กประจำ นอกจากนี้ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง
 ร้อยละ ๔.๑๗ คือบาทหรือยาย และน้า ร้อยละ ๒.๐๔ ส่วนในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ
 ร้อยละ ๗.๒๕ บาทหรือยายของเด็กจะเป็นผู้มีหน้าที่โดยตรงในการเลี้ยงดูเด็ก ร้อยละ
 ๒.๐๔ คือน้า และร้อยละ ๑.๐๔ พี่ชายหรือพี่สาวจะเป็นผู้เลี้ยงดูประจำ

เด็กชายร้อยละ ๕๒.๗ มารดาจะเลี้ยงดูประจำ ร้อยละ ๔.๑๗ คือน้าของเด็ก
 ร้อยละ ๒.๐๔ คือบาทหรือยาย และร้อยละ ๑.๐๔ คือพี่ชายหรือพี่สาวของเด็ก ส่วนกลุ่ม
 เด็กหญิงร้อยละ ๕๐.๖๓ มารดาของเด็กจะมีหน้าที่โดยตรงในการเลี้ยงดู และร้อยละ
 ๕.๓๘ บาทหรือยายของเด็กจะเลี้ยงดูเป็นประจำ

ครอบครัวในกลุ่มลูกคนโตร้อยละ ๕๑.๖๗ และกลุ่มลูกคนรอง ร้อยละ ๕๑.๖๗
 เท่ากัน มารดาของเด็กจะเลี้ยงดูประจำ และร้อยละ ๕.๒๑ ของลูกคนโต ร้อยละ ๖.๒๕
 ของลูกคนรองบาทหรือยายจะเลี้ยงดูเด็กเป็นประจำ

ตารางที่ ๕๒ อัตราส่วนร้อยละของบุคคลผู้มีส่วนช่วยเหลือในการเลี้ยงดูเด็ก

ผู้ช่วยในการเลี้ยงดูเด็ก	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
บิดา	๑๘.๗๕	๒๗.๐๘	๑๕.๖๒	๑๘.๗๕	๑๙.๗๕	๑๘.๗๕	๑๙.๗๕	๒๒.๘๒	๑๕.๖๒
พี่เลี้ยง	—	๘.๓๓	๑.๐๘	๑.๐๘	๕.๑๗	—	๕.๒๑	๑.๐๘	๕.๑๗
ย่า-ยาย	๕๕.๘๓	๓๑.๒๕	๕๐.๖๓	๕๓.๗๕	๓๕.๕๒	๕๖.๘๘	๓๒.๒๙	๓๓.๓๓	๕๕.๘๓
ปู่-ทวด	๓๑.๒๕	๒.๐๘	๓.๑๓	๕.๓๘	๑๐.๕๒	๕.๓๘	๑๐.๕๒	๑๐.๕๒	๕.๓๘
พี่สาว-พี่ชาย	๘.๓๓	๕.๑๗	๑๕.๗๕	๘.๓๓	๑๗.๗๑	๖.๒๕	๑๙.๗๕	๑๗.๗๑	๘.๓๓
ญาติอื่น ๆ ระบุ	—	๒๕.๐๐	๑๙.๗๕	๑๖.๖๗	๑๕.๖๓	๑๕.๖๓	๑๖.๖๗	๑๓.๕๕	๑๘.๗๕
ป้า-น้า	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ไม่มีผู้ช่วย	—	๖.๒๕	—	๓.๑๓	—	๓.๑๓	—	๑.๐๘	๒.๐๘

จากตารางที่ ๕๒ แสดงผู้ช่วยในการเลี้ยงดูเด็ก ซึ่งพบว่าในภาคเหนือได้แก่ยายของเด็กมากที่สุดร้อยละ ๕๕.๘๓ ปู่กับทวดร้อยละ ๓๑.๒๕ บิดาของเด็กร้อยละ ๑๘.๗๕ และพี่สาวหรือพี่ชายร้อยละ ๘.๓๓ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือผู้ช่วยในการเลี้ยงดูได้แก่ย่า ยายของเด็กมากที่สุด ร้อยละ ๓๑.๒๕ บิดาร้อยละ ๒๗.๐๘ และร้อยละ ๖.๒๕ ที่ไม่มีผู้ช่วยในการเลี้ยงดูเด็ก ในภาคกลางนั้นย่า ยายก็จะเป็นผู้ช่วยมากที่สุดเช่นกัน ร้อยละ ๕๐.๖๓ รองลงมาได้แก่พี่สาว พี่ชายของเด็กร้อยละ ๑๕.๗๕ และญาติอื่น ๆ เช่น ป้าหรือน้า ร้อยละที่เท่ากัน คือ ๑๕.๗๕

เด็กในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๔๓.๗๕ และในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๓๕.๕๒ ย่าและยายของเด็กจะเป็นผู้ช่วยในการเลี้ยงดูเด็กมากที่สุด

เด็กชายร้อยละ ๔๖.๘๘ และเด็กหญิงร้อยละ ๓๒.๒๘ จะมีย่า ยายเป็นผู้ช่วยในการเลี้ยงดูเช่นกัน เด็กชายอีกร้อยละ ๓.๑๓ ไม่มีผู้ใดช่วยเลี้ยง

กลุ่มลูกคนโต ร้อยละ ๓๓.๓๓ และกลุ่มลูกคนรอง ร้อยละ ๔๕.๘๓ ย่า ยาย ก็จะเป็นผู้ช่วยเลี้ยงดูเด็กมากที่สุดเช่นเดียวกัน และลูกคนโต ร้อยละ ๑.๐๔ กับลูกคนรอง ร้อยละ ๒.๐๘ จะไม่มีผู้ช่วยในการเลี้ยงดูเด็ก

ตารางที่ ๕๓ อัตราส่วนร้อยละเหตุผลของการช่วยเหลือในการเลี้ยงดูเด็ก

เหตุผลของการช่วยเลี้ยงดูเด็ก	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
เพราะเป็นหน้าที่โดยตรง	๑๒.๕๖	๖.๒๕	๘.๓๘	๑๐.๕๒	๘.๓๓	๘.๓๓	๑๐.๕๒	๗.๒๘	๑๑.๕๖
เพราะความรักและเอ็นดูเด็ก	๕๒.๐๘	๒๕.๐๐	๒๒.๘๒	๓๒.๒๘	๒๘.๑๗	๓๑.๒๕	๓๐.๒๑	๓๘.๓๘	๒๗.๐๘
เพราะมารคาคองทำงานนอกบ้าน	๑๔.๕๘	๑๘.๗๕	๓๒.๒๘	๒๒.๘๒	๒๖.๐๘	๒๓.๘๖	๒๕.๐๐	๒๑.๘๘	๒๗.๐๘
เพราะเป็นการแบ่งเบาภาระมารคา	๒๐.๘๓	๔๓.๗๕	๓๕.๕๒	๓๑.๒๕	๓๖.๕๖	๓๓.๓๓	๓๘.๓๘	๓๕.๕๒	๓๒.๒๘
ไม่มีผู้ช่วยเลี้ยงดูเด็ก	-	๖.๒๕	-	๓.๑๓	-	๓.๑๓	-	๑.๐๔	๒.๐๘

จากตารางที่ ๕๓ แสดงเหตุผลของการช่วยเหลือเด็ก จากผู้ช่วยในการ
 เลี้ยงดู ผลปรากฏว่า ร้อยละ ๕๖.๐๘ ในภาคเหนือ ให้เหตุผลว่าเพราะความรักและ
 เอ็นดูเด็ก ร้อยละ ๒๐.๘๓ เห็นว่าเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของมารดาเด็ก ร้อยละ
 ๑๔.๕๘ เพราะวามารดาเด็กต้องทำงานนอกบ้าน และร้อยละ ๑๖.๕๐ กล่าวว่า เป็น
 หน้าที่โดยตรง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เหตุผลว่าเพราะเป็นการแบ่งเบาภาระมารดา
 มากที่สุด ร้อยละ ๔๓.๗๕ เพราะความรักและเอ็นดูเด็ก ร้อยละ ๒๕.๐๐ ร้อยละ ๑๘.๗๕
 เพราะมารดาของเด็กต้องทำงานนอกบ้าน และร้อยละ ๖.๒๕ กล่าวว่าเพราะเป็นหน้าที่
 โดยตรง ในภาคกลางนั้นให้เหตุผลว่าเพราะเป็นการแบ่งเบาภาระมากที่สุด ร้อยละ
 ๓๕.๘๒ เพราะมารดาต้องทำงานนอกบ้าน ร้อยละ ๓๒.๒๘ เพราะความรักและเอ็นดูเด็ก
 ร้อยละ ๒๒.๘๒ และร้อยละ ๘.๓๘ เพราะเป็นหน้าที่โดยตรงที่จะต้องช่วย

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงนั้น ร้อยละ ๓๒.๒๘ ให้เหตุผลในการช่วยว่าเพราะ
 ความรักและเอ็นดูเด็ก และร้อยละ ๓๑.๒๕ กล่าวว่าเพราะเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระ
 แก่มารดาของเด็ก ส่วนในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำนั้น ร้อยละ ๓๖.๘๖ กล่าวว่าเพราะเป็น
 การแบ่งเบาภาระมารดาเด็กมากที่สุด

กลุ่มเด็กชาย ร้อยละ ๓๓.๓๓ และกลุ่มเด็กหญิง ร้อยละ ๓๔.๓๘ ให้เหตุผลว่า
 เพราะเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระแก่มารดาของเด็กมากที่สุด

ตามลำดับที่การเกิดในลูกคนโต และลูกคนรอง ร้อยละ ๓๕.๘๒ และร้อยละ
 ๓๒.๒๘ ตามลำดับที่ผู้ช่วยในการเลี้ยงดูเด็กให้เหตุผลว่าเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระมารดา
 มากที่สุด

ตารางที่ ๕๔ อัตราส่วนร้อยละของความมากน้อยในการช่วยเหลือผู้เด็ก

ความมากน้อย ของการช่วยเหลือผู้เด็ก	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ช่วยเหลือเฉพาะเวลา มารกามีฐานะ	๔๒.๘๓	๔๑.๖๗	๔๔.๗๕	๔๐.๖๓	๔๗.๕๒	๔๑.๖๗	๔๖.๘๘	๔๓.๗๕	๔๔.๗๕
ช่วยเหลือ กลางคืน	—	—	๑.๐๔	๑.๐๔	—	—	๑.๐๔	๑.๐๔	—
ช่วยเหลือเวลา ไม่มีผู้ช่วย	๕๔.๑๗	๕๒.๐๘	๕๔.๑๗	๕๕.๒๑	๕๒.๐๘	๕๕.๒๑	๕๒.๐๘	๕๔.๑๗	๕๓.๑๓
	—	๖.๒๕	—	๓.๑๓	—	๓.๑๓	—	๑.๐๔	๒.๐๘

จากตารางที่ ๕๔ แสดงความมากน้อยของผู้ช่วยในการช่วยเหลือผู้เด็ก
ปรากฏว่า ในภาคเหนือ ร้อยละ ๕๔.๑๗ จะช่วยเหลือเวลา และร้อยละ ๔๒.๘๓ จะช่วย
เฉพาะเวลามารกามีฐานะ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือนั้น ร้อยละ ๕๒.๐๘ จะช่วยเหลือเวลา
และจะช่วยเหลือเวลามารกามีฐานะ ร้อยละ ๔๑.๖๗ ในภาคกลาง ร้อยละ ๕๔.๑๗ ช่วย
ช่วยเหลือเวลา ร้อยละ ๕๔.๗๕ ช่วยเฉพาะเวลามารกามีฐานะ และร้อยละ ๑.๐๔ จะช่วย
เฉพาะเวลากลางคืน

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงนั้น ร้อยละ ๕๕.๒๑ ผู้ช่วยจะช่วยเหลือผู้เด็ก
ช่วยเหลือเวลา และร้อยละ ๔๐.๖๓ ช่วยเฉพาะเมื่อมารกามีฐานะและร้อยละ ๑.๐๔ ช่วย
เฉพาะเวลากลางคืนเท่านั้น ส่วนในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๕๒.๐๘ ช่วย
ช่วยเหลือเวลา ร้อยละ ๔๗.๕๒ ช่วยเฉพาะเวลามารกามีฐานะ

กลุ่มเด็กชาย รอยละ ๕๕.๒๑ และกลุ่มเด็กหญิง รอยละ ๕๒.๐๘ ผู้ช่วยในการ
เลี้ยงดูเด็กจะช่วยตลอดเวลา และ รอยละ ๔๑.๒๗ ของกลุ่มเด็กชาย กับ รอยละ ๔๖.๘๘
ของกลุ่มเด็กหญิง ผู้ช่วยในการเลี้ยงดูเด็กจะช่วยเฉพาะเวลามารกามีธุระเท่านั้น และ
รอยละ ๑.๐๔ ของกลุ่มเด็กหญิงจะมีการช่วยเฉพาะในเวลาดวงคืน

ในกลุ่มลูกคนโต และกลุ่มลูกคนรอง รอยละ ๕๔.๑๗ และ ๕๓.๑๓ ตามลำดับ
จะมีการช่วยเลี้ยงดูเด็กตลอดเวลา และการช่วยเลี้ยงดูเฉพาะเวลาที่มารกามีธุระ
จะพบในกลุ่มลูกคนโตรอยละ ๔๓.๗๕ และกลุ่มลูกคนรอง รอยละ ๔๔.๗๕ อีกทั้งในกลุ่ม
ลูกคนโตรอยละ ๑.๐๔ ผู้ช่วยในการเลี้ยงดูเด็กจะช่วยเฉพาะในเวลาดวงคืนเท่านั้น

ตารางที่ ๕๕ อัตราส่วนร้อยละของการมีส่วนร่วมช่วยในการเลี้ยงดูอบรมบุตรของบิดา

การมีส่วนใน การเลี้ยงดู อบรมเด็กของ บิดา	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่เกิด		
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
อบรมสั่งสอน ดูแลลูก	๗๕.๐๐	๘๓.๓๓	๕๘.๓๓	๖๘.๗๕	๖๘.๗๕	๖๘.๗๕	๖๗.๗๑	๖๘.๗๕	๖๖.๗๕
ดูแลดูยามเจ็บไข้	-	๒.๐๘	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-
เล่นกับลูกหรือสอน ร้องเพลง	-	-	๒.๐๘	๒.๐๘	-	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘	-
ช่วยในกิจกรรม ทุกอย่างเกี่ยวกับ เด็ก	-	-	๒.๐๘	๒.๐๘	-	๑.๐๔	๑.๐๔	-	๒.๐๘
ไม่มีส่วนช่วย	๒๕.๐๐	๑๖.๕๓	๓๗.๕๐	๒๖.๐๔	๓๑.๒๕	๒๗.๐๘	๓๐.๒๑	๒๘.๑๓	๒๘.๑๗

ตารางที่ ๕๕ แสดงการมีส่วนช่วยในการ เลี้ยงดูอบรมเด็กของบิดาพบว่า
 ในภาคเหนือ บิดาร้อยละ ๙๕.๐๐ จะมีส่วนช่วยในการอบรมสั่งสอนดูแลดู และร้อยละ
 ๑๕.๐๐ ไม่มีส่วนช่วยเหลือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๘๓.๓๓ บิดาก็จะช่วย
 ในการอบรมสั่งสอนดูแลดูมากที่สุดเช่นเดียวกัน ร้อยละ ๑๔.๕๘ บิดาไม่มีส่วนช่วยเหลือ
 และร้อยละ ๒.๐๘ บิดาจะช่วยดูแลดูยามเจ็บไข้ ในภาคกลางนั้น ร้อยละ ๕๘.๓๓
 บิดาจะช่วยอบรมสั่งสอนดูแลดู ร้อยละ ๓๙.๕๐ ไม่มีส่วนช่วย ร้อยละ ๒.๐๘ บิดา
 จะช่วยเล่นกับลูกหรือสอนร้อง เพลง และร้อยละ ๒.๐๘ เช่นเดียวกัน บิดาจะช่วยใน
 กิจการทุกอย่างเกี่ยวกับเด็ก

ในกลุ่มฐานะ เศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๖๘.๙๕ บิดาช่วยอบรมสั่งสอนดูแลดู
 ร้อยละ ๒๖.๐๘ ไม่มีส่วนช่วย ร้อยละ ๒.๐๘ บิดาจะเล่นหรือสอนร้อง เพลง แก่ดู ๆ
 ร้อยละ ๒.๐๘ เช่นกันที่บิดาจะช่วยในกิจการทุกอย่างเกี่ยวกับเด็ก และร้อยละ ๑.๐๘
 บิดาจะช่วยดูแลดูยามเจ็บไข้ ส่วนในกลุ่มฐานะ เศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๖๘.๙๕ บิดา
 จะช่วยในการอบรมสั่งสอนดูแลดู และร้อยละ ๓๑.๒๕ บิดาจะไม่มีส่วนช่วยในกิจการ
 ใด ๆ ของเด็ก

บิดาของเด็กชาย ร้อยละ ๖๘.๙๕ และบิดาของเด็กหญิง ร้อยละ ๖๗.๙๑
 จะเป็นผู้ช่วยในการอบรมสั่งสอนดูแลดู และร้อยละของ ๒๗.๐๘ ของบิดาเด็กชายถึง
 ร้อยละ ๓๐.๒๑ ของบิดาเด็กหญิง บิดาจะไม่มีส่วนช่วยเลี้ยงดูเด็กเลย

บิดาของลูกคนโตร้อยละ ๖๘.๙๕ จะมีส่วนช่วยอบรมสั่งสอนดูแลดู และ
 ร้อยละ ๒๘.๑๓ ไม่มีส่วนช่วย ส่วนบิดาของลูกคนรอง ร้อยละ ๖๖.๙๕ บิดาจะช่วย
 อบรมดูแลสั่งสอนแก่ดู และร้อยละ ๒๘.๑๓ ที่บิดาไม่มีส่วนช่วย

ตารางที่ ๕๖ อัตราส่วนร้อยละของความแตกต่างในวิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดาและมารดา

ความแตกต่างในวิธีการอบรมเลี้ยงดูระหว่างบิดามารดา	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
บิดาตามใจลูกมากไป	๔.๑๗	๒.๐๘	๑.๐๔	๓.๑๓	๑.๐๔	๔.๑๗	-	๒.๐๘	๒.๐๘
บิดาชอบชกใจลูก ชอบตีลูก	๒.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘
บิดาไม่ค่อยสนใจลูก	-	๒.๐๘	-	๑.๐๔	-	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔
ไม่แตกต่างกัน	๕๓.๗๕	๕๓.๗๕	๕๗.๕๒	๕๔.๗๕	๕๖.๘๘	๕๓.๗๕	๕๗.๕๒	๕๖.๘๘	๕๔.๗๕

จากตารางที่ ๕๖ แสดงความแตกต่างในวิธีการอบรมเลี้ยงดูระหว่างบิดามารดา พบว่า ร้อยละ ๕๓.๗๕ มีวิธีการที่ไม่แตกต่างกัน ร้อยละ ๖.๒๕ มีวิธีการแตกต่างกันโดยมารดา ร้อยละ ๔.๑๗ กล่าวหา บิดาตามใจลูกมากเกินไป และร้อยละ ๒.๐๘ กล่าวหาบิดาชอบชกใจ และตีลูกบ่อย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๕๓.๗๕ มีวิธีการที่ไม่แตกต่างกัน ร้อยละ ๖.๒๕ วิธีการแตกต่างกัน โดยร้อยละ ๒.๐๘ ที่บิดาตามใจลูกมากเกินไป อีกร้อยละ ๒.๐๘ เท่า ๆ กัน บิดาชอบชกใจและชอบตีลูก และร้อยละ ๒.๐๘ เช่นกันบิดาไม่ค่อยสนใจลูก ในภาคกลางนั้น ร้อยละ ๕๗.๕๒ บิดากับมารดามีวิธีการเลี้ยงดูบุตรไม่ต่างกัน ร้อยละ ๒.๐๘ มีวิธีต่างกันโดยแยกออกเป็นร้อยละ ๑.๐๔ ที่มารดา กล่าวหาบิดาตามใจลูกมากเกินไป และร้อยละ ๑.๐๔ เท่ากันที่บิดาชอบชกใจกับชอบตีลูก

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๕๔.๗๕ และในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๕๖.๘๘ บิคามารคาทางมีวิธีการเลี้ยงดูซึ่งเหมือนกัน นอกจากนั้น ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจร้อยละ ๕.๒๑ บิคามารคามีวิธีการเลี้ยงดูแตกต่างกันโดยแยกเป็น ร้อยละ ๓.๑๓ ที่มารคาเห็นว่าบิคาตามใจดูมาก ร้อยละ ๑.๐๔ บิคาชอบซักใจและชอบตีดู ร้อยละ ๑.๐๔ บิคาไม่ค่อยสนใจดู ส่วนในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำนั้น มี ร้อยละ ๓.๑๒ ที่บิคามารคามีวิธีการเลี้ยงดูแตกต่างกัน โดยแยกเป็นร้อยละ ๑.๐๔ มารคากล่าวว่าบิคาตามใจดูมากไป และร้อยละ ๒.๐๘ บิคาชอบซักใจและชอบตีดู

กลุ่มเด็กชายร้อยละ ๕๓.๗๕ และกลุ่มเด็กหญิง ร้อยละ ๕๗.๕๒ ทั้งบิคาและมารคามีวิธีการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน

ร้อยละ ๕๖.๘๘ ของกลุ่มลูกคนโตของครอบครัว และร้อยละ ๕๔.๗๕ ของกลุ่มลูกคนรองของครอบครัว บิคามารคาทั้ง ๒ มีวิธีการอบรมสั่งสอนเลี้ยงดูที่เหมือนกัน

ตารางที่ ๕๗ อัตราส่วนร้อยละของแหล่งที่มาการค้าได้รับคำแนะนำในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก

แหล่งที่มาการค้า ที่ได้รับคำแนะนำ ในการอบรม เลี้ยงดูเด็ก	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ตำรา	๒.๐๘	-	-	๑.๐๘	-	๑.๐๘	-	๑.๐๘	-
แพทย์	-	๒.๐๘	๘.๑๗	๒.๐๘	๓.๑๓	๓.๑๓	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘
พยาบาล	๘.๑๗	๒.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๓.๑๓	๘.๑๗	๑.๐๘
โรงพยาบาล	-	๒.๐๘	๘.๒๑	๘.๑๗	๒.๐๘	๑.๐๘	๘.๒๑	๘.๑๗	๒.๐๘
ศูนย์บริการ สาธารณสุข	๘.๑๗	๒๐.๘๓	๒๘.๑๓	๒๒.๘๒	๑๗.๗๑	๒๘.๗๘	๒๑.๘๘	๑๗.๗๑	๒๒.๘๒
ยา - ยาย	๒๒.๘๒	๓๕.๘๒	๒๒.๘๒	๒๘.๑๓	๒๓.๘๖	๒๓.๘๖	๒๘.๑๓	๒๒.๘๒	๒๘.๑๗
ญาติผู้ใหญ่	๒๐.๘๒	๒๗.๐๘	๖.๒๕	๒๑.๘๘	๒๘.๑๓	๓๐.๒๑	๑๘.๗๘	๒๘.๑๗	๒๐.๘๓
อื่นๆ ระบุ : พี่เลี้ยง, อาศัย ประสบการณ์	๖.๒๕	๑๐.๘๒	๓๑.๒๕	๑๗.๗๑	๒๑.๘๘	๑๘.๗๘	๑๘.๗๘	๑๗.๗๑	๒๑.๘๘

จากตารางที่ ๕๗ แสดงแหล่งที่มาการค้าได้รับคำแนะนำในการอบรมเลี้ยงดูเด็กพบว่าในภาคเหนือการค้าได้รับคำแนะนำจากญาติผู้ใหญ่มากที่สุดร้อยละ ๒๐.๘๒ ร้อยละ ๒๒.๘๒ จากยายของเค็ก อย่างไรก็ตามก็ร้อยละ ๖.๒๕ ที่มาการค้าไม่มีผู้แนะนำจากตำรา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาการค้าได้รับคำแนะนำในการเลี้ยงดูจาก ยา ยายมากที่สุด ร้อยละ ๓๕.๘๒ จากญาติผู้ใหญ่ ร้อยละ ๒๗.๐๘ และร้อยละ ๑๐.๘๒ ที่มาการค้าไม่เคยได้รับคำแนะนำ หรือใช้ประสบการณ์ที่ผ่านมาเป็นแนวทางในการเลี้ยงดู ส่วนมาการค้าในภาคกลางไม่เคยได้รับคำแนะนำ หรืออาศัยประสบการณ์ของคนในการอบรมเลี้ยงดู

มากที่สุด ร้อยละ ๓๑.๒๕ และ ร้อยละ ๒๕.๑๓ ที่มารคาได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการ
สาธารณสุข

มารคาในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๒๕.๑๓ ได้รับคำแนะนำในการอบรม
เลี้ยงดูจากย่า ยายของเด็ก ร้อยละ ๒๒.๕๒ จากศูนย์บริการสาธารณสุข และ ร้อยละ
๒๑.๘๘ จากญาติผู้ใหญ่อื่น ๆ ส่วนมารคาในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำนั้น ได้รับคำแนะนำ
จากญาติผู้ใหญ่ของเด็กมากที่สุด ร้อยละ ๒๕.๑๓ ร้อยละ ๒๓.๕๒ จากย่า ยายของเด็ก
และ ร้อยละ ๒๑.๘๘ ไม่เคยได้รับคำแนะนำจากใคร

มารคาของเด็กชาย ร้อยละ ๓๐.๒๑ ได้รับคำแนะนำในการอบรมเลี้ยงดู
จากญาติผู้ใหญ่มากที่สุด ร้อยละ ๒๓.๕๒ จากย่า ยายของเด็ก และ ร้อยละ ๑๘.๗๕
ไม่เคยได้รับคำแนะนำ สำหรับมารคาในกลุ่มเด็กหญิง ร้อยละ ๒๕.๑๓ ได้รับคำแนะนำ
จากย่า ยายของเด็กมากที่สุด ร้อยละ ๒๑.๘๘ จากศูนย์บริการสาธารณสุข ร้อยละ
๑๘.๗๕ จากญาติผู้ใหญ่ และ ร้อยละ ๑๘.๗๕ เท่า ๆ กัน ที่มารคาไม่มีผู้ให้คำแนะนำ

ในกลุ่มมารคาของลูกคนโตของครอบครัว ร้อยละ ๒๕.๑๓ ได้รับคำแนะนำ
จากญาติผู้ใหญ่มากที่สุด ร้อยละ ๒๒.๕๒ จากย่า ยายของเด็ก ร้อยละ ๑๗.๗๑
จากศูนย์บริการสาธารณสุข และ ร้อยละ ๑๗.๗๑ เท่ากันที่มารคาไม่มีแหล่งที่จะได้รับ
คำแนะนำ ส่วนในกลุ่มของมารคาของลูกคนรอง ร้อยละ ๒๕.๑๓ ได้รับคำแนะนำ
การอบรมเลี้ยงดูจากย่า ยายของเด็กมากที่สุด ร้อยละ ๒๒.๕๒ จากศูนย์บริการ
สาธารณสุข ร้อยละ ๒๑.๘๘ ไม่มีแหล่งให้คำแนะนำและ ร้อยละ ๒๐.๘๓ ได้รับคำ
แนะนำจากญาติผู้ใหญ่

ตารางที่ ๕๔ อัตราส่วนร้อยละของการถามความคิดเห็นจากย่าหรือยายของเด็กในการอบรม
เลี้ยงดูบุตร

การถามความคิดเห็นจากย่าหรือยายของเด็กในการเลี้ยงดู	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
เคยถาม	๕๐.๐๐	๕๘.๓๓	๕๖.๒๕	๕๖.๒๕	๕๔.๑๗	๕๔.๑๗	๕๖.๒๕	๕๕.๓๘	๕๑.๐๔
ไม่เคยถาม	๕๐.๐๐	๔๑.๖๗	๔๓.๗๕	๔๓.๗๕	๔๕.๘๓	๔๕.๘๓	๔๓.๗๕	๔๐.๖๓	๔๘.๙๖

จากตารางที่ ๕๔ แสดงการที่มารดาเคยถามความคิดเห็นจากย่าหรือยายของเด็กในการเลี้ยงดู ปรากฏว่า ในภาคเหนือมารดา ร้อยละ ๕๐.๐๐ เท่ากันทั้ง เคยถาม และไม่เคยถาม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๕๘.๓๓ มารดาเคยถามมากที่สุด และ ร้อยละ ๔๑.๖๗ ที่มารดาไม่เคยถามในภาคกลางนั้น ร้อยละ ๕๖.๒๕ เคยถาม และร้อยละ ๔๓.๗๕ ไม่เคยถาม

มารดาในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๕๖.๒๕ เคยถามความคิดเห็นในการเลี้ยงดูจากย่าหรือยายของเด็ก และร้อยละ ๔๓.๗๕ ไม่เคยถาม สำหรับมารดาในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๕๔.๑๗ เคยถามมากที่สุด และร้อยละ ๔๕.๘๓ ที่มารดาไม่เคยถาม

มารดาของเด็กชาย ร้อยละ ๕๔.๑๗ และมารดาของเด็กหญิง ร้อยละ ๕๖.๒๕ ต่างก็เคยถามความคิดเห็นจากย่าหรือยายของเด็ก ส่วนอีกร้อยละ ๔๕.๘๓ ของมารดาของเด็กชาย และร้อยละ ๔๓.๗๕ ของมารดาของเด็กหญิง ไม่เคยถามเลย

ในกลุ่มมารดาของลูกคนโตของครอบครัว ร้อยละ ๕๕.๓๘ เคยถามยาหรือ
ยายของ เด็ก และร้อยละ ๔๐.๒๓ กล่าวว่าไม่เคยถาม ส่วนในกลุ่มมารดาของลูก
คนรองนั้น ร้อยละ ๕๑.๐๔ เคยถามความคิดเห็นจากยายายของ เด็ก แต่มีร้อยละ
๔๕.๕๖ ที่ไม่เคยถาม

ตารางที่ ๕๕ อัตราส่วนร้อยละของ เหตุผลในการที่มารดาถามหรือไม่ถามความคิดเห็น
จากยาหรือยายของ เด็กในการอบรมเลี้ยงดูบุตร

เหตุผลที่มารดา ไม่ถามความคิด เห็นจากยาหรือ ยายของ เด็กใน การเลี้ยงดูลูก	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ยาและยายชวย และบอกเอง	-	-	๒.๐๘	๒.๐๘	-	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘	๑.๐๘
มารดาเลี้ยงดูเอง ใจ	-	๑๒.๕๐	๓.๑๓	๘.๑๗	๕.๒๑	๘.๑๗	๕.๒๑	๗.๒๘	๒.๐๘
มารดาไม่เคยมี ปัญหาในการ เลี้ยงดู	๑๖.๖๗	๖.๒๕	๘.๓๘	๘.๓๓	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๘.๓๓	๑๑.๔๖	๘.๓๘
ยาและยายไม่ ได้อยู่ด้วยกัน ในครอบครัว	๒๕.๐๐	๑๘.๗๕	๒๕.๐๐	๒๒.๘๒	๒๓.๘๖	๒๕.๐๐	๒๑.๘๘	๑๕.๖๓	๓๑.๒๕
ยาและยายเสีย ชีวิตไปแล้ว	๘.๓๓	๔.๑๗	๔.๑๗	๖.๒๕	๔.๑๗	๓.๑๓	๗.๒๘	๕.๒๑	๕.๒๑
เคยถาม	๕๐.๐๐	๕๘.๓๓	๕๖.๒๕	๕๖.๒๕	๕๕.๑๗	๕๕.๑๗	๕๖.๒๕	๕๕.๓๘	๕๑.๐๘

จากตารางที่ ๕๕ แสดง เหตุผลที่มารคาไม่ตามความคิดเห็นจากย่าหรือยาย ของเด็กในการเลี้ยงดูถูก พบว่าในภาคเหนือร้อยละ ๒๕.๐๐ ให้เหตุผลว่าไม่ค่อยรวม กับยายมากที่สุด ร้อยละ ๑๖.๖๗ กล่าวว่าคนไม่เคยมีปัญหาในการเลี้ยงดูถูก และร้อยละ ๘.๓๓ กล่าวว่าย่าหรือยายของเด็กเสียชีวิตไปแล้ว ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ ๑๘.๗๕ กล่าวว่าย่าหรือยายของเด็กไม่ค่อยรวมกันในรอบครัวมากที่สุด ร้อยละ ๑๒.๕๐ กล่าวว่ามารคาเลี้ยงดูเองได้ไม่ต้องถาม ร้อยละ ๖.๒๕ มารคาไม่เคยมีปัญหาในการ เลี้ยงดูถูก และร้อยละ ๔.๑๗ กล่าวว่าย่าหรือยายของเด็กเสียชีวิตไปแล้ว ในภาคกลาง ร้อยละ ๒๕.๐๐ มารคาให้เหตุผลว่าเพราะไม่ค่อยรวมกันมากที่สุดเช่นเดียวกับในภาคอื่นๆ ร้อยละ ๘.๓๓ มารคาไม่เคยมีปัญหา และมีร้อยละ ๒.๐๘ ที่กล่าวว่าย่าหรือยายของเด็ก ช่วยบอกเองโดยไม่ต้องถาม

มารคาในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๒๒.๕๒ และในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจ ต่ำ ร้อยละ ๒๓.๘๖ ให้เหตุผลเดียวกันมากที่สุดคือ ย่าหรือยายของเด็กไม่ค่อยรวมกัน ในครอบครัว

มารคาของ เด็กชาย ร้อยละ ๒๕.๐๐ และมารคาของ เด็กหญิง ร้อยละ ๒๑.๘๘ ไม่เคยถามเพราะไม่ค่อยรวมกับย่าหรือยายของเด็กในครอบครัวเดียวกันมากที่สุด เช่นเดียวกัน

ในกลุ่มมารคาของลูกคนโต ร้อยละ ๑๕.๖๓ และมารคาของลูกคนรอง ร้อยละ ๓๑.๒๕ ให้เหตุผลในจำนวนมากที่สุดเช่นกันว่า เพราะไม่ค่อยรวมกันกับย่าหรือ ยายของเด็ก

๓. ความสัมพันธ์ระหว่าง เด็กและครอบครัว เด็กกับชุมชน

ผลการวิเคราะห์จะแสดงถึงความใกล้ชิดไกลของสถานที่บ้านของกลุ่ม ตัวอย่างที่ศึกษาตั้งอยู่ สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน ตลอดจนลักษณะการช่วยเหลือพึ่งพา กัน การพาเด็กไปร่วมงานเทศกาลประเพณีต่าง ๆ และแหล่งสวัสดิการต่าง ๆ ที่ได้รับ ดังแสดง ในตารางที่ ๑๐๐ ถึงตารางที่ ๑๐๖

ตารางที่ ๑๐๐ อัตราส่วนร้อยละของสถานที่ที่บ้านตั้งอยู่

สถานที่ที่ บ้าน ตั้งอยู่	ภาค		ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด		
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
อยู่ในหมู่บ้าน	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๘๕.๘๒	๘๑.๖๗	๘๓.๗๕	๘๘.๕๘	๘๕.๘๓	๘๘.๗๕	๘๐.๖๗
อยู่นอกหมู่บ้าน เกินกว่า ๑ กิโลเมตร	-	-	๑๔.๕๘	๘.๓๓	๖.๒๕	๑๐.๔๒	๑๔.๑๗	๕.๒๑	๕.๓๓

จากตารางที่ ๑๐๐ แสดงสถานที่บ้านของกลุ่มตัวอย่างตั้งอยู่ โดยพิจารณาจากความใกล้เคียงของบ้าน จากหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ พบว่าโดยส่วนมากทุกบ้านจะอยู่ในหมู่บ้าน คือบ้านในหมู่บ้านภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่อยู่ในเขตการวิจัย ทุกบ้านอยู่ในหมู่บ้าน และภาคกลางกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ ๘๕.๘๒ บ้านอยู่ในหมู่บ้าน และมีร้อยละ ๑๔.๕๘ ที่บ้านของกลุ่มตัวอย่างตั้งอยู่นอกหมู่บ้านเกินกว่า ๑ กิโลเมตร

ตารางที่ ๑๐๑ อัตราส่วนร้อยละของสถานที่ชุมนุมพบปะกันระหว่างชาวบ้านในหมู่บ้าน

สถานที่ชุมนุมพบปะกันระหว่างชาวบ้านในหมู่บ้าน	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
วัด	๕๔.๑๗	๓๗.๕๐	๔๗.๘๒	๕๐.๐๐	๔๓.๗๕	๔๗.๘๒	๔๕.๘๓	๕๒.๐๘	๔๑.๖๗
โรงเรียน บ้านผู้ใหญ่บ้าน	๒.๐๘	๘.๓๓	๑๖.๖๗	๑๒.๕๐	๕.๓๘	๑๔.๕๘	๗.๒๙	๑๑.๔๖	๑๐.๕๒
	๒.๐๘	๓๙.๕๘	๑.๐๔	—	๒๑.๘๘	๑๐.๔๒	๑๑.๔๖	๑๐.๔๒	๑๑.๔๖
ตลาด	—	๑๔.๕๘	—	๗.๒๑	—	๒.๐๘	๕.๒๑	๓.๑๓	๔.๑๗
ไม่มี	๔๑.๖๗	—	๓๔.๓๘	๓๐.๒๑	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐	๓๐.๒๑	๒๒.๙๒	๓๒.๒๙

จากตารางที่ ๑๐๑ แสดงสถานที่ชุมนุมพบปะกันระหว่างชาวบ้านในหมู่บ้านพบว่าในหมู่บ้านภาคเหนือ ในเขตการวิจัย ร้อยละ ๕๔.๑๗ คือวัด ร้อยละ ๔๑.๖๗ ไม่มีสถานที่ใด ร้อยละ ๒.๐๘ คือโรงเรียน และบ้านผู้ใหญ่บ้านเท่ากัน คือร้อยละ ๒.๐๘ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สถานที่ที่เป็นที่ชุมนุมพบปะกันมากที่สุดได้แก่บ้านผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ ๓๙.๕๘ วัดร้อยละ ๓๗.๕๐ ตลาดร้อยละ ๑๔.๕๘ และโรงเรียน ร้อยละ ๘.๓๓ ปรากฏว่าในหมู่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่มีเขตใดเลยที่ไม่มีสถานที่สำหรับชุมนุมพบปะกัน ในภาคกลาง สถานที่ที่ชุมนุมกันระหว่างชาวบ้านได้แก่วัด ร้อยละ ๔๗.๘๒ ไม่มีร้อยละ ๓๔.๓๘ โรงเรียนร้อยละ ๑๖.๖๗ และบ้านผู้ใหญ่บ้านร้อยละ ๑.๐๔

ตารางที่ ๑๐๒ อัตราส่วนร้อยละของสัมพันธภาพระหว่างครอบครัวกับเพื่อนบ้าน

สัมพันธภาพระหว่าง ครอบครัวกับเพื่อน บ้าน	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่เกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
มีการติดต่อกับ เพื่อนบ้านเสมอ	๗๒.๕๒	๕๑.๖๗	๗๕.๐๐	๘๐.๒๑	๗๗.๐๘	๗๖.๐๘	๘๑.๒๕	๘๓.๓๓	๗๓.๕๖
มีการติดต่อกับ เพื่อนบ้าน เป็น ครั้ง เป็นคราว	๒๒.๕๒	๔.๓๓	๑๘.๗๕	๑๗.๗๑	๑๖.๖๗	๑๕.๗๕	๑๘.๕๘	๑๑.๕๖	๒๒.๕๒
ไม่มีการติดต่อกับ เพื่อนบ้านเลย	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ไม่ค่อยติดต่อกับ เพื่อนบ้าน	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ทะเลาะกับเพื่อน บ้านเสมอ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ต่างคนต่างอยู่	๔.๑๗	-	๖.๒๕	๒.๐๘	๖.๒๕	๔.๑๗	๔.๑๗	๕.๒๑	๓.๑๓

การแสดงสัมพันธภาพระหว่างครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับเพื่อนบ้านทั่ว ๆ ไป
ในหมู่บ้าน ดังในตารางที่ ๑๐๒ พบว่า ในภาคเหนือร้อยละ ๗๒.๕๒ มีการติดต่อกับ
เพื่อนบ้านอยู่เสมอ ร้อยละ ๒๒.๕๒ ติดต่อกันเป็นครั้ง เป็นคราว และร้อยละ ๔.๑๗
กล่าววาท่างคนต่างอยู่ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนั้น ร้อยละ ๕๑.๖๗ มีการติดต่อกัน
อย่างสม่ำเสมอ และร้อยละ ๔.๓๓ ติดต่อกันเป็นเพียงบางครั้งบางคราวเท่านั้น

และในภาคกลางนั้น ร้อยละ ๗๕.๐๐ ติดต่อกันอยู่เสมอ ร้อยละ ๑๘.๗๕ ติดต่อกัน
เป็นบางครั้ง และร้อยละ ๖.๒๕ มีสภาพความเป็นอยู่ในลักษณะที่ต่างคนต่างอยู่

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๘๐.๒๑ และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำร้อยละ
๗๗.๐๘ ที่ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีการติดต่อกับเพื่อนบ้านเสมอ ร้อยละ ๑๗.๗๑ กับ
๑๖.๖๗ ของกลุ่มเศรษฐกิจสูง และต่ำตามลำดับ มีการติดต่อกับเพื่อนบ้านเป็นบางครั้ง
และร้อยละ ๒.๐๘ ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง กับร้อยละ ๖.๒๕ ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ
ที่ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับเพื่อนบ้านต่างคนต่างอยู่

ครอบครัวของเด็กชายร้อยละ ๗๖.๐๘ มีการติดต่อกับเพื่อนบ้านเสมอ
ร้อยละ ๑๘.๗๕ ติดต่อกันเป็นบางครั้งบางคราว และร้อยละ ๕.๑๗ ต่างคนต่างอยู่
ส่วนในครอบครัวของเด็กหญิงร้อยละ ๘๑.๒๕ มีการติดต่อกับเพื่อนบ้านเสมอ ร้อยละ
๑๘.๕๘ ติดต่อกันเป็นบางครั้ง และร้อยละ ๕.๑๗ ต่างคนต่างอยู่

ในกลุ่มครอบครัวของลูกคนโต ร้อยละ ๘๓.๓๓ มีการติดต่อกับเพื่อนบ้าน
สม่ำเสมอ ร้อยละ ๑๑.๔๖ ติดต่อกับเพื่อนบ้านบ้าง เป็นบางครั้งบางคราว และร้อยละ
๕.๒๑ ต่างคนต่างอยู่ ในขณะที่ร้อยละ ๗๓.๘๖ ของครอบครัวของลูกคนรองติดต่อกับ
กับเพื่อนบ้านอยู่เสมอ ร้อยละ ๒๒.๘๒ ติดต่อกันเป็นบางครั้ง และร้อยละ ๓.๑๓
ต่างคนต่างอยู่ กับเพื่อนบ้าน

ตารางที่ ๑๐๓ อัตราส่วนร้อยละของลักษณะความช่วยเหลือระหว่างสมาชิกในครอบครัวกับเพื่อนบ้าน

ลักษณะความช่วยเหลือระหว่างสมาชิก ในครอบครัวกับเพื่อนบ้าน	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ร่วมมือกันทำกิจการ	๘๕.๘๒	๖๖.๖๗	๖๖.๖๗	๖๘.๗๕	๗๓.๕๖	๗๐.๘๓	๗๑.๘๘	๗๓.๕๖	๖๘.๗๕
พึ่งพา กู้เงิน	-	๔.๑๗	-	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	-	๒.๐๘
อาศัยกัน กู้สิ่งของ	๒.๐๘	๒.๐๘	๓.๑๓	๓.๑๓	๒.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๔.๑๗	๑.๐๔
อาศัยกัน กู้ความสะอาด	๑๔.๕๘	๒๗.๐๘	๒.๐๘	๑๒.๕๐	๑๐.๕๒	๑๒.๕๐	๑๐.๕๒	๑๓.๕๕	๑๑.๓๘
ต่างคนต่างอยู่	-	-	๒๘.๑๓	๑๔.๕๘	๑๓.๕๕	๑๓.๕๕	๑๔.๕๘	๕.๓๘	๑๘.๗๕

จากตารางที่ ๑๐๓ แสดงลักษณะความช่วยเหลือระหว่างสมาชิกในครอบครัวและเพื่อนบ้าน ผลปรากฏว่า
 ในภาคเหนือมีการร่วมมือกันทำกิจการมากที่สุด ร้อยละ ๘๕.๘๒ การพึ่งพาอาศัยกันความสะอาด ร้อยละ ๑๔.๕๘
 พึ่งพาค้นสิ่งของ ร้อยละ ๒.๐๘ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการช่วยเหลือร่วมมือกันทำกิจการมากที่สุด ร้อยละ
 ๖๖.๖๗ พึ่งพาอาศัยกันความสะอาด ร้อยละ ๒๗.๐๘ พึ่งพาค้นการเงิน ร้อยละ ๔.๑๗ และพึ่งพาค้นสิ่งของ
 ร้อยละ ๒.๐๘ ในภาคกลางนั้น มีการร่วมมือกันทำกิจการมากที่สุด ร้อยละ ๖๖.๖๗ ต่างคนต่างอยู่ ร้อยละ ๒๘.๑๓
 พึ่งพาอาศัยกันค้นสิ่งของ ร้อยละ ๓.๑๓ และพึ่งพาค้นความสะอาด ร้อยละ ๒.๐๘

ตารางที่ ๑๐๔ อัตราส่วนร้อยละของการพาบุตรไปร่วมงานการกุศลประเภทต่าง ๆ

การพาบุตรไปร่วมงานการกุศลประเภทต่าง ๆ	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ไปวัด(ทำบุญฟังเทศน์ สวดมนต์)	๑๔.๕๘	๖.๒๕	๔.๑๗	๑๑.๔๖	๓.๑๓	๕.๒๑	๔.๓๘	๘.๓๓	๖.๒๕
ไปทำบุญตามเทศกาลงานประเพณีต่างๆ	๕๖.๒๕	๔๑.๖๗	๔๕.๘๓	๔๑.๖๗	๕๓.๑๓	๕๔.๑๗	๔๐.๖๓	๕๐.๐๐	๕๕.๗๕
ไปเที่ยวงานวัด	๒๒.๕๒	๕๐.๐๐	๒๒.๕๒	๓๐.๒๑	๒๙.๑๗	๒๐.๘๓	๓๘.๕๔	๒๘.๑๓	๓๑.๒๕
ไปงานอุปสมบท	—	—	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๒.๐๘	—	๑.๐๔	๑.๐๔
อื่นๆ เช่น...งานอบรมลูกเสือชาวมาน	—	—	๓.๑๓	๒.๐๘	๑.๐๔	—	๓.๑๓	๑.๐๔	๒.๐๘
ไม่เคยพาไป	๖.๒๕	๒.๐๘	๒๑.๘๘	๑๓.๕๔	๑๒.๕๐	๑๗.๗๑	๕.๒๑	๑๒.๕๐	๑๓.๕๔

จากตารางที่ ๑๐๔ แสดงการพาเด็กไปร่วมงานการกุศลประเภทต่าง ๆ พบว่า ในภาคเหนือ มารดาพาเด็กไปทำบุญตามเทศกาล งานประเพณีต่าง ๆ มากที่สุด ร้อยละ ๕๖.๒๕ พาไปเที่ยวงานวัดร้อยละ ๒๒.๕๒ พาไปวัดเพื่อทำบุญฟังเทศน์สวดมนต์ร้อยละ ๑๔.๕๘ และร้อยละ ๖.๒๕ มารดาไม่เคยพาเด็กไป งานดังกล่าวเลย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มารดาพาไปเที่ยวงานวัดมากที่สุด ร้อยละ ๕๐.๐๐ พาไปทำบุญ

ตามเทศกาลงานประเพณีต่าง ๆ ร้อยละ ๔๑.๖๗ พาไปวัดทำบุญฟังเทศน์สวดมนต์ ร้อยละ ๖.๒๕ และไม่เคยพาไป ร้อยละ ๒.๐๘ สำหรับในภาคกลางนั้น มารคา พาเด็กไปทำบุญตามเทศกาลงานประเพณีต่าง ๆ มากที่สุด ร้อยละ ๔๕.๘๓ พาไปเที่ยว งานวัดร้อยละ ๒๒.๕๒ ไม่เคยพาไปร้อยละ ๒๑.๘๘ พาไปวัดทำบุญฟังเทศน์ สวดมนต์ ร้อยละ ๔.๑๗ พาไปงานอื่น ๆ เช่นงานอบรมลูกเสือชาวบ้าน ร้อยละ ๓.๑๓ และ ร้อยละ ๒.๐๘ มารคาพาเด็กไปงานอุปสมบท

มารคาในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง พาเด็กไปทำบุญตามเทศกาลงานประเพณี ต่าง ๆ มากที่สุด ร้อยละ ๔๑.๖๗ รองลงมาได้แก่การพาไปเที่ยวงานวัด ร้อยละ ๓๐.๒๑ ส่วนมารคาในกลุ่มฐานะเศรษฐจิกำนั้น พาไปงานทำบุญตามเทศกาลงาน ประเพณีต่าง ๆ มากที่สุดเช่นกันร้อยละ ๕๓.๑๓ และพาไปเที่ยวงานวัดร้อยละ ๒๕.๑๗

มารคาของ เด็กชายก็พาถูกไปงานบุญตามเทศกาลงานประเพณีมากที่สุด ร้อยละ ๕๔.๑๗ พาไปเที่ยวงานวัด ร้อยละ ๒๐.๘๓ และพาไปงานอุปสมบท ร้อยละ ๒.๐๘ สำหรับมารคาของ เด็กหญิงพาถูกไปงานทำบุญตามเทศกาลงานประเพณีต่าง ๆ มากที่สุดร้อยละ ๔๐.๖๓ พาไปเที่ยวงานวัด ร้อยละ ๓๘.๕๔ และพาไปงานอบรม ลูกเสือชาวบ้าน ร้อยละ ๓.๑๓ เป็นที่น่าสนใจ เกตว่า มารคาของ เด็กหญิงไม่เคยพาถูก ไปงานอุปสมบทเลย

มารคาของลูกคนโต ร้อยละ ๕๐.๐๐ และมารคาของลูกคนรองร้อยละ ๔๔.๗๕ พาถูกไปงานทำบุญตามเทศกาลงานประเพณีต่าง ๆ รองลงมามารคาของลูก คนโตร้อยละ ๒๘.๑๓ และร้อยละ ๓๑.๒๕ ของมารคาของลูกคนรองพาถูกไปเที่ยว งานวัด

ตารางที่ ๑๐๕ อัตราส่วนร้อยละของ เหตุผลของมารดาในการพาหรือไมพาเด็กไปร่วมงานการกุศลประเภทต่าง ๆ

เหตุผลของมารดาในการพาหรือไมพาเด็กไปร่วมงานการกุศลประเภทต่าง ๆ		ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
		เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
เหตุผลที่ ไมพาไป	เด็กยังเล็ก	-	-	๗.๒๙	๗.๒๙	-	๕.๒๑	๒.๐๘	๓.๑๓	๔.๑๗
	ไม่มีเวลาพาไป	๒.๐๘	๒.๐๘	๑๔.๕๘	๔.๑๗	๑๒.๕๐	๑๐.๔๒	๖.๒๕	๕.๓๘	๗.๒๙
	เกรงเด็กจะติดนิสัยชอบเที่ยว	๒.๐๘	-	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-	-	๑.๐๔
	ไม่มีเหตุผล	๒.๐๘	-	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-	-	๑.๐๔
เหตุผลที่ พาไป	เด็กได้ประจักษ์การดีตรงและใญ่	๓๙.๕๘	๑๘.๗๕	๑๒.๕๐	๑๕.๗๙	๒๑.๘๘	๒๐.๘๓	๒๐.๘๓	๑๙.๗๙	๒๑.๘๘
	เด็กได้ทำบุญ	๑๔.๕๘	๖.๒๕	๔.๑๗	๑๐.๔๒	๔.๑๗	๔.๑๗	๑๐.๔๒	๘.๓๓	๖.๒๕
	เด็กได้เที่ยวสนุก	๓๑.๒๕	๕๔.๑๗	๔๘.๙๖	๕๐.๐๐	๔๑.๖๗	๔๖.๘๘	๔๔.๗๙	๔๔.๗๙	๔๖.๘๘
	เพลิดเพลิน	-	-	๒.๐๘	-	๒.๐๘	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔	๑.๐๔
	เด็กได้รู้จักญาติผู้ใหญ่	๘.๓๓	๑๘.๗๕	๑๐.๔๒	๖.๒๕	๑๗.๗๑	๑๑.๔๖	๑๒.๕๐	๑๓.๕๔	๑๐.๔๒

ตารางที่ ๑๐๕ แสดง เหตุผลของมารคาในการพาเด็กไปหรือไม่เคยพาเด็กไปรวมงานอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ พบว่าในภาคเหนือให้เหตุผลว่าที่พาไปเพราะต้องการให้เด็กมีประสบการณ์ตรงและไ้รู้มากที่สุด ร้อยละ ๓๙.๕๘ รองลงมาคือเพื่อให้เด็กได้เที่ยวสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่วนเหตุผลในการไม่พาไป พบว่าเท่า ๆ กันใน ๓ เหตุผลคือไม่มีเวลา เกรงเด็กจะคิดนิสัยชอบเที่ยว และไม่มีเหตุผล ร้อยละ ๒๐.๐๘ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เหตุผลในการพาไปเพื่อเด็กจะได้เที่ยวเพลิดเพลินมากที่สุด ร้อยละ ๕๔.๑๗ และเหตุผลในการไม่พาไปมีเพียง เหตุผลเดียวคือ มารคาไม่มีเวลา ส่วนในภาคกลางนั้น เหตุผลในการพาไปที่มากที่สุดคือ เพื่อเด็กจะได้เที่ยวสนุกสนาน ร้อยละ ๔๘.๘๖ และเหตุผลในการไม่พาไปมากที่สุดคือ ไม่มีเวลาร้อยละ ๑๔.๕๘ และอีกร้อยละ ๗.๒๙ กล่าวว่เด็กยังเล็กอยู่จึงยังไม่พาไป

มารคาในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงให้เหตุผลในการพาไปมากที่สุดคือ เพื่อเด็กได้สนุกสนานเพลิดเพลิน ร้อยละ ๕๐.๐๐ และเหตุผลในการไม่พาไปมากที่สุด คือเด็กยังเล็กอยู่ ร้อยละ ๗.๒๙ ในกลุ่มฐานะเศรษฐจิกำนั้น มารคาให้เหตุผลในการพาเด็กไปรวมงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากที่สุด คือเพื่อเด็กได้เที่ยวสนุกสนานร้อยละ ๔๑.๖๔ และมีเพียงเหตุผลเดียวที่ไม่พาไป เพราะมารคาไม่มีเวลา

มารคาของเด็กชายร้อยละ ๔๖.๘๘ และมารคาของเด็กหญิงร้อยละ ๔๔.๗๕ ให้เหตุผลเกี่ยวกับมากที่สุดในการพาไป คือเพื่อเด็กจะได้เที่ยวเพลิดเพลินสนุกสนาน และเช่นกันในการให้เหตุผลที่ไม่พาไปมากที่สุด คือไม่มีเวลา ทั้งมารคาของเด็กชายร้อยละ ๑๐.๔๒ และมารคาของเด็กหญิงร้อยละ ๖.๒๕

ในกลุ่มมารคาของลูกคนโต ร้อยละ ๔๔.๗๕ และมารคาของลูกคนรอง ร้อยละ ๔๖.๘๘ ก็ให้เหตุผลในการพาไปงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากที่สุดเหมือนกันว่า เพื่อเด็กได้เที่ยวสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่วนเหตุผลในการไม่พาไป คือไม่มีเวลาพบมากที่สุดทั้งกลุ่มมารคาของลูกคนโต ร้อยละ ๙.๓๘ และมารคาของลูกคนรอง ร้อยละ

ตารางที่ ๑๐๖ อัตราส่วนร้อยละของสวัสดิการที่ครอบครัวได้รับ

สวัสดิการที่ ครอบครัวได้รับ	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
การรักษาพยาบาล	๔.๑๓	๑๐.๔๒	๑๕.๖๓	๑๕.๖๓	๗.๒๕	๑๒.๕๐	๑๐.๔๒	๑๓.๗๑	๕.๒๑
ค่าเล่าเรียน	๒.๐๘	—	๘.๓๓	๘.๓๓	๑.๐๔	๒.๒๕	๓.๑๓	๒.๒๕	๓.๑๓
ค่าเช่าบ้าน	—	—	๑.๐๔	๑.๐๔	—	๑.๐๔	—	—	๑.๐๔
ค่าช่วยเหลือบุตร	๒.๒๕	๒.๐๘	๑๕.๖๓	๑๖.๖๗	๓.๑๓	๑๐.๔๒	๕.๓๘	๔.๑๓	๑๕.๖๓
ไม่ได้รับสวัสดิการ ใด ๆ	๘๗.๕๐	๘๗.๕๐	๕๕.๓๘	๕๕.๓๓	๘๘.๕๔	๖๕.๗๕	๗๗.๐๘	๗๑.๘๘	๗๕.๐๐

ตารางที่ ๑๐๖ แสดงสวัสดิการที่ครอบครัวได้รับ พบว่าในทุกลักษณะตัวแปร ไม่มีสวัสดิการที่ได้รับมากที่สุด คือในภาคเหนือ ร้อยละ ๘๗.๕๐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๘๗.๕๐ เท่ากัน และในภาคกลางร้อยละ ๕๕.๓๘

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๕๕.๓๓ และในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๘๘.๕๔ ก็ไม่ได้รับสวัสดิการใด ๆ เช่นกัน

ครอบครัวของกลุ่มเด็กชายร้อยละ ๖๕.๗๕ และร้อยละ ๗๗.๐๘ ของครอบครัวของกลุ่มเด็กหญิงต่างก็ไม่ได้รับสวัสดิการใด ๆ ในการดำรงชีวิต

ร้อยละ ๗๑.๘๘ ของครอบครัวของลูกคนโต และร้อยละ ๗๕.๐๐ ของครอบครัวของลูกคนรองต่างก็ไม่ได้รับสวัสดิการใด ๆ เช่นกัน

๓. การศึกษาคือสื่อสารของครอบครัวกับชุมชน

ผลการวิเคราะห์จะแสดงถึงประเภทและลักษณะสื่อมวลชนที่กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารความเคลื่อนไหวจากชุมชน ดังแสดงในตารางที่ ๑๐๗ ถึง ตารางที่ ๑๐๘

ตารางที่ ๑๐๗ อัตราส่วนร้อยละของประเภทของสื่อมวลชนที่ครอบครัวมี

ประเภทของสื่อมวลชนที่ครอบครัวมี	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
วิทยุ	๕๖.๒๕	๘๘.๕๘	๘๘.๗๕	๘๘.๕๘	๗๘.๑๓	๘๗.๕๐	๘๐.๒๑	๘๒.๒๙	๘๕.๘๒
หนังสือพิมพ์รายวัน	๑๘.๕๘	-	-	๓.๑๓	๘.๑๗	๕.๒๑	๒.๐๘	๓.๑๓	๘.๑๗
หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์	๖.๒๕	๒.๐๘	-	๓.๑๓	๑.๐๘	๑.๐๘	๓.๑๓	๒.๐๘	๒.๐๘
นิตยสารรายเดือน	๘.๑๗	๒.๐๘	๑.๐๘	-	๘.๑๗	๒.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘	๒.๐๘
วารสารอื่นๆ ระบุ..	๑๐.๘๒	๖.๒๕	-	๓.๑๓	๕.๒๑	๓.๑๓	๕.๒๑	๕.๒๑	๓.๑๓
ภาพการาโลกการาไม่มี	๘.๓๓	-	๘.๑๗	๑.๐๘	๗.๒๙	๑.๐๘	๗.๒๙	๕.๒๑	๓.๑๓

จากการสอบถามถึงสื่อมวลชนที่มีที่บ้าน ดังแสดงในตารางที่ ๑๐๗ พบว่า ในภาคเหนือ ร้อยละ ๕๖.๒๕ มีวิทยุมากที่สุด ร้อยละ ๑๘.๕๘ มีหนังสือพิมพ์รายวัน ร้อยละ ๑๐.๘๒ มีวารสาร เช่น ภาพการา โลกการา และ ร้อยละ ๘.๓๓ ไม่มีสื่อมวลชนประเภทใด ๆ เลย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็พบว่า มีวิทยุมากที่สุด ร้อยละ ๘๘.๕๘ เช่นเดียวกับในภาคกลาง ร้อยละ ๘๘.๗๕ ที่มีวิทยุ

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๘๕.๕๘ และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๗๕.๑๓ มีวิทย์ในครอบครองมากที่สุดเช่นกัน

ร้อยละ ๘๗.๕๐ ของครอบครัวของ เด็กชาย และร้อยละ ๘๐.๒๑ ของ ครอบครัวของ เด็กหญิง ปรากฏพบว่ามีวิทย์มากที่สุดเช่นเดียวกัน

ครอบครัวของลูกคนโตร้อยละ ๘๒.๒๕ และครอบครัวของลูกคนรองร้อยละ ๘๕.๘๒ มีวิทย์มากที่สุด

ตารางที่ ๑๐๘ อัตราส่วนร้อยละของรายการวิทย์ที่ชอบฟังและเหตุผล

รายการวิทย์ที่ชอบฟังและเหตุผล	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
รายการข่าว เพราะจะทำให้มีความรู้รอบตัว	๑๖.๖๗	-	๒๓.๘๖	๑๔.๗๕	๑๒.๕๐	๑๘.๗๕	๑๓.๕๘	๑๑.๘๖	๒๐.๘๓
รายการเพลงนิยายละคร เพราะสนุกสนานเพลิดเพลินดี	๕๖.๒๕	๗๕.๐๐	๕๗.๒๕	๕๘.๑๗	๖๘.๗๕	๕๘.๓๘	๖๓.๕๘	๖๘.๕๘	๕๘.๓๓
ทั้งรายการข่าวและเพลง เพราะแกเหงาดี	๒๐.๘๓	๘.๑๗	๑๒.๕๐	๑๑.๘๖	๑๓.๕๘	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๑๘.๕๘	๑๐.๘๒
ทุกรายการ เพราะจะได้อรรถาธิบายเคลื่อนไหวทุกอย่างที่เกิดขึ้นอีกทั้งได้รับความเพลิดเพลิน	๖.๒๕	๒๐.๘๓	๖.๒๕	๑๘.๕๘	๕.๒๑	๘.๓๘	๑๐.๘๒	๘.๓๘	๑๐.๘๒

ตารางที่ ๑๐๘ แสดงรายการวิทยุที่ซอมฟังและเหตุผล พบว่ามารดาใน
ภาคเหนือภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางซอมฟังรายการเพลง นวนิยาย ละคร
เพื่อความเพลิดเพลินมากที่สุด ร้อยละ ๕๖.๒๕ ร้อยละ ๗๕.๐๐ และร้อยละ ๕๗.๒๕
ตามลำดับ

ในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๕๔.๑๗ และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ
ร้อยละ ๖๘.๗๕ มารดาซอมฟังวิทยุรายการเพลง นวนิยาย ละครเพื่อความเพลิดเพลิน
มากที่สุดเช่นกัน

มารดาของเด็กชายร้อยละ ๕๕.๓๘ และมารดาของเด็กหญิงร้อยละ ๖๓.๕๔
ซอมฟังวิทยุรายการเพลง นวนิยาย ละครเพื่อความเพลิดเพลินมากที่สุดเช่นกัน

มารดาของลูกคนโต และมารดาของลูกคนรองร้อยละ ๖๔.๕๘ และ
ร้อยละ ๕๘.๓๓ ตามลำดับ ซอมฟังรายการเพลง นวนิยายและละครเพื่อความ
เพลิดเพลินมากที่สุดเช่นเดียวกัน

ตารางที่ ๑๐๔ อัตราส่วนร้อยละของคอลัมน์ที่ขอมอ่านในหนังสือพิมพ์และเหตุผล

คอลัมน์ที่ขอมอ่าน ในหนังสือพิมพ์ และเหตุผล	ภาค			ฐานะเศรษฐกิจ		เพศ		ลำดับที่การเกิด	
	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ชาย	หญิง	คนโต	คนรอง
ข่าวการเมือง เพราะสนใจ	๘.๑๗	๒.๐๘	๘.๑๗	๓.๑๓	๘.๑๗	๘.๑๗	๓.๑๓	๕.๒๑	๒.๐๘
สนใจปัญหา ปัจจุบัน									
ตรวจสอบการกินแบ่ง รัฐบาลเพราะอาจ จะมีโชคร้าย	๒.๐๘	-	-	๑.๐๔	-	-	๑.๐๔	-	๑.๐๔
ปัญหาสุขภาพเพราะ สนใจ	-	๒.๐๘	-	-	๑.๐๔	๑.๐๔	-	๑.๐๔	-
ทั่ว ๆ ไปเพราะ สนใจ	๖.๒๕	๘๕.๘๓	๘๐.๖๓	๖๘.๗๕	๗๑.๘๘	๖๖.๖๗	๗๕.๐๐	๖๘.๗๕	๗๑.๘๘
ไม่ค่อยมีเวลา อ่าน	๕๐.๐๐	-	๕.๒๑	๒๗.๐๘	๒๑.๘๘	๒๘.๑๓	๒๐.๘๓	๒๕.๐๐	๒๓.๘๖

จากตารางที่ ๑๐๕ แสดงคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ที่ชอบอ่าน และเหตุผลพบว่า มารดาในภาคเหนือไม่ค่อยมีเวลาอ่านมากที่สุด ร้อยละ ๕๐.๐๐ รองลงมาที่อ่านทั่ว ๆ ไป ร้อยละ ๔.๑๗ อ่านข่าวการเมือง เพราะสนใจในปัญหาปัจจุบัน และ ร้อยละ ๒.๐๘ ตรวจเฉพาะสลากกินแบ่งของรัฐบาล เพราะอาจจะโชคก็ถูกรางวัลได้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่ามารดาชอบอ่านเรื่องทั่ว ๆ ไปมากที่สุด ร้อยละ ๔๕.๘๓ และมีร้อยละ ๒.๐๘ อ่านปัญหาสุขภาพ เพราะมีความสนใจอยู่ ส่วนในภาคกลาง ร้อยละ ๔๐.๖๓ ชอบอ่านในคอลัมน์ทั่ว ๆ ไปตามความสนใจ และ ร้อยละ ๕.๒๑ กล่าวว่าไม่มีใครจะมีเวลาอ่าน

มารดาในกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูง ร้อยละ ๖๕.๗๕ และกลุ่มฐานะเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ ๗๑.๘๘ ชอบอ่านคอลัมน์ทั่ว ๆ ไปแล้วแต่สนใจ และอีกร้อยละ ๒๗.๐๘ ในกลุ่มสูง และร้อยละ ๒๑.๘๘ ในกลุ่มต่ำ ที่มารดาไม่ค่อยมีเวลาได้อ่านหนังสือพิมพ์

มารดาของเด็กชายร้อยละ ๖๖.๖๗ และมารดาของเด็กหญิงร้อยละ ๗๕.๐๐ ก็ชอบอ่านคอลัมน์ทั่ว ๆ ไปเช่นเดียวกัน

ร้อยละ ๖๘.๗๕ ของมารดาของลูกคนโต และร้อยละ ๗๒.๕๒ ของมารดาของลูกคนรอง ชอบอ่านหนังสือพิมพ์ในคอลัมน์ทั่ว ๆ ไปตามความสนใจ